

۱۲۱۴

۱۵۵۹

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران
تاسیس ۱۳۰۲ هجری قمری
کتابخانه مرکزی و اسناد خطی

۱۷۹

۱۲۳

۱۳۸۵

بازدید شد
۱۳۸۵

۱۰۹۸۷-۱۳

۱۱۴۱۵

کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب مجموعه اجزای حسن از مهران محمدالدین تکیه
مؤلف بی... فراهی محمد علی
موضوع بی... بی... بی... بی...
۱۲۵۲۲

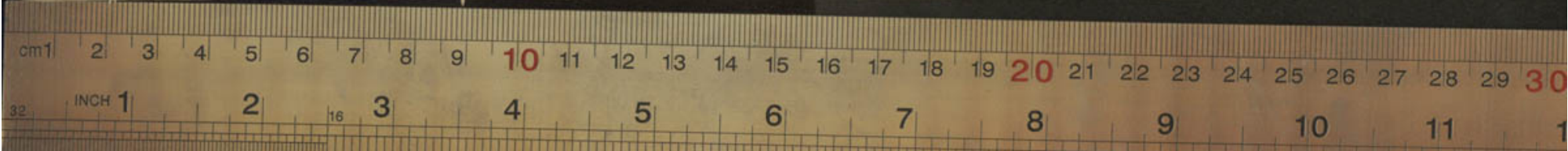

شماره ثبت کتاب

۸۷۴۲۶

۵

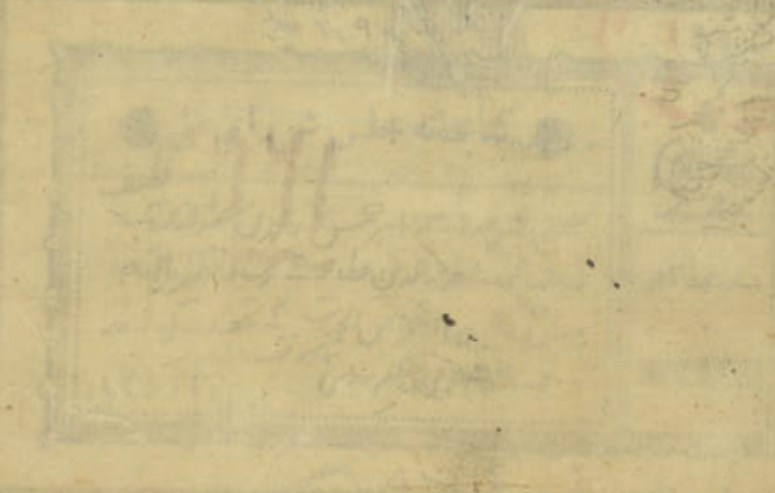
خطی - فهرست شده
۱۲۶۲۲

مصنف
صوفی
شیراز
اصول امامت

سارح الامم الخلق والامم كرده و بعضی
النسب والذوات المعبدون ان من عدم را در تمام
برهه اوله و ثروت من است در عیال رب
مقامات است و در مقدمه من تمام طبقات
مستعدین است که در حق او معجزاتی
شکلها و رنگها در عالم واقعیت است
و در عالم خیال و در عالم تصور است
و در عالم اولیاء است که در حق او
معجزاتی است که در حق او معجزاتی
است که در حق او معجزاتی است
که در حق او معجزاتی است

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين
 الحمد لله الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا
 احد لا ابد اية و شائى في نهايه فهل الملكى ان كحقايق
 كويتيد واعيان ممكنات را از صور اسماء الهى بظهور آورده
 و تجليات كو تاكون من بين و مجلى كردا فتاب احد بيش از دريجه
 و حده چنان بر عالم تافت كه غير او هيچكس موفيد وجود و عدم در نيات
 از اسم جامع خاتم جمع الجمع برداشت و علم علم بالقلم را در صفا اسماء
 و صفات افراست آينه ان الله خلق ادم على صورت الرحمن
 بدست نود ساخت و بمصنعه ففتحت فيه من روحى برود
 و مقابل وجه الموم من حياه الموم داشت نود را بساخت فتباد
 الله احسن الخالقين كفت چون نظر بر حسن نود انداخت جوامع الخمس
 خواص خمس را كه فلا اقسام بالجنس الجوال النفس در شب و حده
 جامع و الليل اذا عسعس صبح روز و الصبح اذا انقشس رهن

ساخت الا لله الخلق والامر كورد در صفه كرم فكون كه ما خلق
 الجئن والانس الا ليعبدون اين عدم را در بساطه لستاطه قدم نجا
 بود الا كم عفت عرفت ربي برب و نما نوحه و صلوات و ايمان
 و حيات را كليات بروح مقدس مطهر سلطان الانبياء صدر صفه
 صفا و بد رطه فطامه محمد مصطفى صدى لم كدر آينه من را نى فقد
 را نى و الحق جمال حق را بهم جمال را يد كليم سبحانك لا اصبنا
 عليك در سر كشيده قدم در سجاده اياك تعبد و اياك نستعين
 نهاد در مقام اتصال طرفه النهار و زلفا من الليل استناد از ابرار
 ان الا بر رلقى نعيم بود از اخيار من المصطفىين الاخيار
 و بهمان خانه فيها المشتهى النفس و لذل الاعين خاص و عام
 دعوى كورد و صاحب دعوى قل ادعوا الله او دعوا الرحمن انا ما ندعوا
 فله الا سماء الحسنى شد و باين دعوى انجبه در عالم علوى و سفلى
 هم را مستخر كر داند الم من و ايات الله سخره كرم في الارض و اسبغ
 عليك نغمة ظاهريه و باطنيه در ميدان لا ينزل الى الارض الا بالليل
 من الاياد الى الارض شطرا ركست و جام سقتم و بهم شرابا
 ظهور را در مشرب شطرا كشيده و بر اخيار ركست كه نزل علم الشطرا
 قبل الغرقان في صدرى فتحققه حقيقة الاستبصار من الازل الى

عاج التتموا

عالم الشيطان

الابن دكسن انا احد بالامم ارست از روضه قم فاند ر محو سر و
خاسته وارث حقيقي بمنزلة الارض ومن عليها بود و
الحق يافت اين دولة ان مفسد ان روى نموده كه والله ميراث
السموات والارض يله ويد از ابتدا تا انتها وان الى ربك المنتهى
اما بعد قال الفقير الراجى الى الله الملك العبد وس السلام المؤمن
المهمى العزى الجبار محمد بن خطير الدين بن لطيف بن معين الدين
قتال بن خطير الدين بن بايزيد بن فرج بن فريد الدين عطار كه در
اول حال جهنم و لوله عشق و محبت داشته بچكم و الذين جاهدوا فينا
لنهديهم سبلنا جاد و جهاد بسيد ميكرد ليكن بمبتهاي هم فرود
نرسيد تا بمقتضاي آن سعيه سوف بركي در واقع اول ديده بود
بان نمودند كه بظهور اولئك الذين يدعون يتبعون الى وجه الله
ابنهم اقرب اليه سلطان الموحدين شيخ ظهير حاجي حضور مرتبه
المسكين بطوله بقائهم و تا بمقتضوي و طلب بحاصل شود
و صد كرد و در طلب آورد تا در آن سايبه عيسى بن پادشاه
شدن بعد از ملاقات فرمودند كه تو اجماع است چرخ مسار الله
حاضر شد گفتند كه ما كه حق سبحانه و عدل فرزند کرده است اين
توفيق ان الذين يباليون بك انما يباليون الله يافت ان حضرت

x
x

مجلس
الامام

بغير بودند بجا بجا بنام مشهور راست بعد از من مريد كه ليشه خدمت مشهور
شده و احصى علوم باطنى از در باه و لا يجتصون ليشه من علمه الامام شاه
وز و اهل افعال ظاهر را با بوستان سواى و بوقت كل ذبي و فضل و فضل
شمار اين قدر كه در نه بعد از ان در كوه مستندان قلمه خيانت مرقت سيزده سال
و چند ماه در خلق بود انجم فرموده بودند بان عمل نموده حال گذشته را نوشته
جمع ساخت بود چند سال كه ان حضرت هوى صفت سايبه بن سرايه بن فقير
تمام اين امر عرض رسانيدن تو ستمال شدند و دعا كردند و پس اصرار خاصه
خود را عطا فرمودند كه ليشه القاعله وجهه بصيرت يافت اين كتاب را
مسمي بجوهر حسبيدست انحضرت داد من پنج جوهر بنظري كيميائى مشرف شد
فرمودند كه كار خود آخرى كرديد و خلق را هدايت و اخرايد الابد و حجة
اولياء الله تو اهد بود و صبيح و لي بنا شد كه برين امر ان مطلع نكردد
در انوقت عمر اين در و ليشه بيت و دو سال بود بعد چند سال از
دور قضوا و قدر بولايه كجرات رسيد اكثر محبان و مخلصان مستفيض
و مستفيد گشتند و اين نام را تو بيد جان و دل ساختند بعضى اصحاب
بعرض رسانيدند كه بعضى از مواضع اين كتاب لغزى بسياح دارد
انرا بصح فرمائيد و ترتيب دهد تا همگي در مطالعه بيفزند بنا بر ان
مجتبان صادقى و ياران مخلص بعضى جوهر تقديم و تاخير يافتند

ص ۱۰۰

و در بعضی محل الفاظهم ربط داده شد درین حال عمر این در و درین سجده
 سالی بود و آن در آن سنه ستم و هجدهم و شصت و شصت هر جا که گفتی قدیم
 باخ این کتاب مشتمل بر پنج روز است و بالله التوفیق **صورت اول** در
 عبادت عبادان و طریقی ان **جوهر دوم** در زهد زاهدان و طریقی
 ان **جوهر سیم** در دعوی و عیان و طریقی ان **جوهر چهارم** در ادکات
 مشرب شطار **جوهر پنجم** در و نه الحقی عمل محققان و طریقی ان **جوهر**
اول در عبادت عبادان در عبادت جمیع وقت بامداد بر خیزد غسل
 پاک کند و سخن بهیچ آفرین نکوید و رکوع نفل را کند در هر **کوه**
 بعد از قائم سه رکعت سوره الفجر بخواند و اگر یاد ندارد سوره الاخلاص
 بخواند این حکم عام است بعد از اداء دو رکعت این آیه بخواند
 و الله غالب علی امره و لکن اکثر الناس لا یعلمون و صدق نبوت این تسبیح
 گوید یا از زلف از رفتن البقاء بعد الفناء بعد جهل و بیکار محضون
 دل سووم اخلاص بخواند درین و در توجیح بحق کن منجباب کرد
 بوع سه آیه از اول سوره انعام باسمه الحمد لله الذی خلق الارض
 و جعل الظلمات و النور ثم الذین کفرنا بهم بعد لولک هو الذی
 خلقکم من طین ثم قضی اجل و اجل مسمى عندکم ثم تمتمتمت و هو
 فی خلق السموات و فی الارض یعلم سرکم و وجهکم و یعلم ما تسبون و یاب

قالق الا صباح و جعل الليل سکناً و الشمس و القمر حسباً تا ذکر تقدیر
 العزیز العظیم و این نیز بخواند الحمد لله الذی ذهب باللیل ظلمی بقدر
 و جاء بالنهار مبصراً بنحنه اللهم هذا خلق جدید و یوم جدید
 فاننی و علی بطاعتک و اخفا بمحقرک و صلوکک و ابر رفعت فیها
 حسنة و تقبلها منی و رکعها و ضعفها لی و ما عملت فی عمر سبینه
 فاغضی حالی و تجاوزت علی انک عفو رحیم اللهم اغضی لی و ارحمن
 و اهدنی و ارحم منی و ازرقتی و عافنی و اعف عنتی و اعمرنی **کوه**
سنة ناز بامداد در خانه بگذارد شب کند بر بیره طریقی نوبت ان
 اصلی رکعتین سنه الفجر قریباً الی الله در رکعت اول بعد از قائم سوره **کوه**
 و در دوم اخلاص بخواند بعد از سلام صد بار بگوید سبحان الله بحمده
 استغفر الله و اتوب الیه در خیر است از سب و صدمه هر که بر او سب کند
 کند و وقتی بوقت کناه او نوبت بعد از آن **سوره** و التوکل الحمید
 بخواند بعد از سنه بهیچ سخن نکوید و اگر گفته باشی باز کرد اندر بهتر باشد
 رسول علیه السلام هیچ از فرض یا مداد فایز **سوره** بر موضع همان قرار کرد
 و این دعا ده کسرت بخواند لا اله الا الله و احد لا شریک له له
 الملک و له الحمد حی و قیوم و هو حی لا یموت ابداً زوال جلال
 و الاکرام بیدک الخیر و هو علی کل شیء قدير و یکبار این دعا

بجزائه كراية الآلهة وحده وصدق وعدوه ونصر عبده ورضاه
 الاضراب وحده واعتر جبهته فلا شئ بعدك لا اله الا الله اهل النور
 والفضل والثناء الحسنى لا اله الا الله ولا نعبد الا اياه مخلصين
 الدين ولو كره الكافرون لا اله الا الله صاحب الوجود ^{الوحيد} ^{القيوم}
 القدسيمة القدسيمة الازليمة الابدية ليس له ضد ولا يد ولا
 شبه ولا شريك ومحمد رسول من امره وجيه سررت لا اله
 الا الله الحكيم الكريم لا اله الا الله اعلى العظم سجات الله
 رب السموات المبيع ورب العرش العظيم والمجد لله رب العالمين
 يكبار بكونه لا اله الا الله جل جلاله لا اله الا الله جل جلاله
 لا اله الا الله تقدست اسماءه لا اله الا الله نعم كبرياؤه
 لا اله الا الله امانا بالله لا اله الا الله امانا من الله لا اله
 الا الله امانة من عند الملك اله الا الله محمد رسول الله
 صم اللهم بك اصبحنا وبك امسينا وبك نجتنا وبك نوت
 واليك النور واصبحنا واصبح الملك لله والعظم لله والقد
 لله والبرياء والمجرب ^{الشعور} الله والسلطان لله والليل والنهار
 والنهار وسكن فيها كالم الله الواحد القهار اصبحنا على فطرته الا
 وكلام الاحلام ودين نبينا محمد عليه السلام ودين ابينا ابراهيم حنيفا

الكريمة

مسلما وما كان من المنكر لئن استشهد على هذه الشهادة وعديها نجيا
 وعديها نيرت وعليها نبعث النشاء اللهم سم بان يكون يد سجاتك
 رب الاعلى الوهاب هفت بار يكون يد يا بارحى النفوس بلا مثال
 خلا من غير هفت بار يكون فان تقول افضل حسبي الله لا اله
 الا الله هو علي لوقلت وهو رب العرش العظيم هفت بار يكون
 اللهم اجزنا من النان يا مجيب يا مجيب هفت بار يكون يد ^{الله}
 حين الاسماء لبيم الله رب الارض والسماء لبيم الله الذي لا يقين
 مع اسمه شئ في الارض ولا في السماء وهو الشميع العليم سبان
 يكون سجات الله العلى العظيم وحجوه استغفر الله من ذنبي و
 اتوب اليه ولا قوه الا بالله العلى العظيم اللهم اهدنا من
 عندك وافض علينا من فضلك والشر علينا من رحمتك
 وانت لعينا من بر كانتك ووجبتنا من سخطك يكبار بكونه
 الله لا اله الا الله والله اعلم سجات الله والحمل لله ولا حول
 ولا قوه الا بالله واستغفر الله الاول الاخرى الظاهر والباطن
 له الملك وله الحمد وهو على كل شئ سم بان يكون يد اللهم انت
 خلقتني وانت هديتني وانت تطعمني وانت تستقيني
 وانت تميتني وانت تحييني وانت رب الارباب لي سواك

العدل

ولا اله الا انت وحدك لا شريك لك واستغفرك واتوب
 اليك ياربنا ياربنا ياربنا انت ربنا لا اله الا انت خلقتني
 وانا عبدك وانا على عهدك ووعدك ما استطعت اعوذ
 بك من شر ما صنعت ابوء لك بسوء فاعف عنى
 لى فانه لا يغفر الذنوب الا انت يا غفور يا كريم يا ذا الجلال
 والالهة انت ضعيف فقوتى رضاك ضعفى واجعل الاسلام منتهى
 ومغيبى وبلغنى برحمتك التراب جواهر رحمتك وخذالى
 الخبز بناصيتى واجعل لى ودافى صدق والذين امنوا وعهدا
 عندك يا ارحم الراحمين سم باركوبيد اللهم جنبنا من
 منكرات الاعمال والاخلاق والاهواء والادواء سم بارك
 بكويد اللهم ان اعوذ بك من ان اشرك بى شيئا وانا اعلم
 واستغنى كمالا اعلم سم باركوبيد اعوذ بالله السميع العليم
 من الشيطان الرجيم سم باركوبيد اعوذ بك من هزات السنين
 واعوذ بك رب ان يحضرنى وادع بارسورة اخلاص التسمية
 ببحر انسى وسم بكويد سبحان الله سى وسم باركوبيد الحمد لله
 سى وسم باركوبيد الله اكبر يكبار بكويد لا اله الا الله وحده
 لا شريك له له الملك وله الحمد يحيى ويميت وهو حي
 لا يموت

لا اله الا انت

لا يموت ابداً والجلال والاکرام بيد الخبير وهو على كل شى قدس
 صبرك غشش وطلوع الشمس وغير بها مواجدة فابان عمل بن كالت
 فانتك وجهار قل بالتسمية واية الكرسي هر يك هفت بار بخوانه ومنت
 بار سبحان الله والمحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر والاحول
 ولا حق الا بالله العلى العظيم يكبار عدد ما علم الله ورثه ما علم
 الله وملا ما علم الله هفت بار بكويد اللهم صل على محمد عبدك
 ونبوتك ورسولك النبي الامى وعلى اله هفت بار بكويد اللهم
 اغفر لى ولوالديه ولمن تولى والوارثين رحمهما كما ربياني صغيرا اللهم
 اغفر لجميع المؤمنين والمؤمنات والمسلمين الاحياء منهم والابناء
 برحمتك يا ارحم الراحمين هفت بار بكويد اللهم يارب افعلى وجههم
 عاجلا واجلا فى الدين والدنيا والاخرى ما انت له اهل ولا تفعل
 بنا يا مولانا ما نحن له اهل انك عفى رحيم جواد كريم بتر ورف
 رحيم سم باركوبيد سبحان الله المحنان المتان سبحان الله العلى
 الديان سبحان الله الشد يد الاركان سبحان الله فى كل مكان
 سبحان من لا يشغله شأن عن شأن سبحان من يذهب بالليل
 ويأت بالنهار والكر شب باشد سبحان من يذهب بالنهار
 ياتي بالليل يكبار بكويد سبحان الله ومحمدك على حلكم بكويد

الحمد لله على نعمته وتوفيقه
 وشكره على ما افاض علينا من
 رزقه الحلال والحرام والى
 يوم الدين
 اللهم صل على محمد
 وآل محمد
 اماننا

لا اله الا انت

سبحان

الحمد لله على نعمته

بسم الله محمد لك على عفوك بعد قد ركب سبحان من له لطف
خفي في بيان الله حين تمسكون وحين تصبحون وله الحمد في السموات
والارض وعشيتا وحين تطهون وحين يخرج الحي من الميث ويحيي
الميت من الحي ويحيي الارض بعد موتها واذا تكلم سبحان سبحان
ركب رب العرش عما يصفون ويسئلهم على امر مسلمين والحمد لله
رب العالمين والله الحمد رب السموات ورب الارض ورب العرش
وله البراءة في السموات والارض وهو العزيز الحكيم فالحمد لله
ولستعينه ولستغفر ونؤمن به ونؤكل عذيقه ولنشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شريك له ولنشهد ان محمدا عبده المصطفى ورسوله
المجتبى رسله بالهدى ودين الحق ليظهر على الدين كله ولو كره المشركون
من بهدى الله فلا فضل له ومن يضل فلا هادي له فهو ذبا لله
من شرور الفسنا ومن سنيات اعمالنا **ذكر ما شرقت الي وداكن**
مستقبل قبله بر من وضع ناز ودر خانه بر سر سجاده مستعمل باشه
تا افتاب مقدس يك نيزه ياد و نيزه بر ايد انكا و الشمس يك كره
و سكرت اخلاص و ابن دعا بخواند الحمد لله الذي اطلع لنا
الشمس من مشرقها وجعلها ضياء وانظر نور الحمد لله جلنا
اليوم عافيت وجاءنا بالشمس من مطلعها اللهم ابرقني

بسم الله محمد لك على عفوك بعد قد ركب سبحان من له لطف خفي في بيان الله حين تمسكون وحين تصبحون وله الحمد في السموات والارض وعشيتا وحين تطهون وحين يخرج الحي من الميث ويحيي الميت من الحي ويحيي الارض بعد موتها واذا تكلم سبحان سبحان ركب رب العرش عما يصفون ويسئلهم على امر مسلمين والحمد لله رب العالمين والله الحمد رب السموات ورب الارض ورب العرش وله البراءة في السموات والارض وهو العزيز الحكيم فالحمد لله ولستعينه ولستغفر ونؤمن به ونؤكل عذيقه ولنشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له ولنشهد ان محمدا عبده المصطفى ورسوله المجتبى رسله بالهدى ودين الحق ليظهر على الدين كله ولو كره المشركون من بهدى الله فلا فضل له ومن يضل فلا هادي له فهو ذبا لله من شرور الفسنا ومن سنيات اعمالنا

و قال له العالمين الحمد لله
فعل الرحمن ضياء

خير هذا اليوم وادفع عني شره اللهم نور قلبي بنور صدقك كما نور
الارض بنور قد ركب انكاه وازده ركعة بربك تربيب بكزاد
شكر الله دو ركوع نيت كذا بربك طريق نوبه ان اصلي الله نعم
ركعتين شكر الله عبادة له متوجها الى بيت الله در ركعت اول
بعد فاتحه اية الكرسي تا العظيم ودر دوم اصل العنود بما انت له
تا اض وايمه الله نور السموات والارض يا عليم بخوانه بعد ارسال
صلوة بكويد وابن دعا بخوانه اللهم ان اصبحت لا استطيع
دفع ما اكره نفسي ولا املك ما ارجوا اصبحت من شهنا بصلوة واصبح
امرئ بيد غدري فلا فقير افقر مني اللهم لا تشمت بي عدوي
ولا تشنوبي ولا تجعل مصيبي في ديني ودياري ولا في الاخرة و
لا تجعل الدنيا اكبر همتي ولا مبلغ علمي ولا تسلط علي من لا يرحمي
في الدنيا والاخرة اللهم اني اعوذ بك من الذنوب التي تنزل به
النعم ومن الذنوب التي توجب بها النقم برحمتك يا رحم الراحمين
استغفار بكويد دو ركوعه نان بكزاد در اول بود از فاتحه الصلوة
و در دوم و يم الناس بعد از سلام صلوة بكويد وابن دعا بخواند
اللهم ان اعوذ باسمك الاعظم وكلتك التامة من شر النساء
والحماة واعوذ باسمك الاعظم وكلتك التامة من شر عبادة

لا تشنوبي

وشر مذابك واعوذ باسمك الاعظم وكلتك التمام من شر الشيطان
الرجيم واعوذ باسمك الاعظم وكلتك التمام من شر ما يجري به
الليل والنهار ان رغب الله الذي لا اله الا هو عليه توكلت
وهو رب العرش العظيم اللهم انك سلفه علينا عدو واصيرنا
بعبودنا انا هو وقيل من حيث لا ندرهم اللهم فاشهد مني
كما اثبتته من رحمتك وقطعه مني كما قنط من عذوك وابعد ما
يلتا وبيتك كما ابعدت بينه وبين ارحمتك انك على كل شئ
قدير وبالاجابت حد برحمتك ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم **دور كوت** **استغفار** **استغفار** **استغفار**
سورة الكافرون ورد دوم اخلاص بعد ان سلام صلوات كويد
واين دعا بخوانه اللهم اني استنجيتك بعلمك واستقدرك
بقدرتك واسالك من فضلك العظيم فانك تقدر ولا اقدر
وتعلم ولا اعلم وانت علام الغيوب اللهم اني لا املك
لنفسى ضررا ولا نفعا وموتيا ولا حيوة ولا لسوء ولا استطيع
ان اخذ الا ما اعطيني ولا ان انقى الا ما وقينني لا تحب و
من القول والعمل في خير عافية اللهم حمدي واحسن لي ولا تكلمني
الا اختيارى اللهم جعل الخير في كل قول وعمل اريد في هذه الدنيا

اللهم وفضلك

والليل

والليل كذا رد دور كوت اول بعد ان فاتحه سور واقعه ووزد روح
اسم بعد ان سلام صلوات كويد واين دعا بخوانه اللهم اجعل حبك
احب الاشياء الي وحسنتك الاضوف الاشياء عند اللهم
اذ افررت عيون اهل الدنيا بدينهاهم فاقهر عيني بك وبعبادك
واقطع عني لذات الدنيا بالنسبة والسوق الى لقاءك واجعل
طاعتك في كل شئ مني يا ذا الجلال والاكرام اللهم من رفني
حبك وجب من احبك وجب من يحبك وجب عمل يقربني
الى حبك واجعل حبك احب الي من الماء البارد والعطشك
دور كوت **سذكر النهار** **استغفار** **استغفار** **استغفار**
فاتحه سور اخلاص من سجرت بعد ان سلام صلوات كويد واين
دعا بخوانه الحمد لله على حسن الصباح والحمد لله على حسن المساء
والحمد لله على حسن المبيت بك بكرت كويد اللهم لك الحمد حمدا
خالدا مع خلودك ولك الحمد حمدا دائما مع دوامك لا تقهرا
له دون مشيتك ولك الحمد حمدا دائما لاجزاء لقاءك الاضوف
ولك الحمد حمدا دائما عند كل صل فمعيين وتنفس كل نفس
ولك الحمد حمدا دائما عند القطرات والنباتات والحجر والشمس
والاخراف الحمد لله كفا حقه والصلوة على نبيه محمد

اللهم وفضلك

والليل

خير خلقه التي رحمتك ارجوا فلا تنكهن الي غيرك طرفه عين ولا
افل من ذلك واصبح شاف كله بلا لاله الا انت وحدك لا شريك
لك رب عذرا وغفر لي وارحمي انك انت ارحم الراحمين اللهم
المهدد اليك المشتكلي وانت المستعان وعليك التكلان والاعول
ولا قوه الا بك **دعوت شكرا** انه ما در ويدر يكازد بخواند
بعد از فائمه در هي ركعتي اية الكرسي يك كرت واخلص
سه كرت بعد از سلام صلوات كويد و اين دعاء بخواند يا لطيف
الطيفني و بوالدي في جميع الاحوال كما تحب وترضى يا عليم
يا قديم واغفر لي ولو اذى انك على كل شيء قدير ينفعهم ابو بكر
يا مرفق وكنت ابي دعاء باعداد و بناكاه و در وقت فراش كهو اللهم عالم
الغيب والشهادة فاطر السموات والارض رب كل شيء وملكه
اشهد ان لا اله الا انت اعوذ بك من شر نفسي ومن شر الشيا
الرجيم وشره **ايضا** هر روز يا رب دعاء بخواند در هر روز
بر هر كار كه بويده باشه دعائيت اشهد ان لا اله الا الله واشهد
ان محمدا عبده ورسوله وان عيسى عبد الله وابن امته وكلمه
القيها الى مريم وروح منه وانت الخنزق والنازق **دك**
نمان تسبيح بعد از فراغ الكر فواهد قران بخواند ياد كرت وكن نماز تسبيح

اللهم

وعدا كرت

اللهم

جهاد كرت بن وزيك سلام و ببد و سلام در هر كرت بخواند تسبيح
نوبت تسبيح بعد از تكبير بخواند سبحانك اللهم محمدك وبنان سبحانك
تعم جدك ولا اله غيرك انكاه بانزده نوبت اين تسبيح بخواند سبحان
والحمد لله ولا اله الا الله والله البتبعان فائمه ده نوبت اخلاص
ياهي چه فواهد قران بخواند بعد **ده نوبت تسبيح** كويد و در ركوع رود
سبحان رب العظيم سه كرت يا بخر كرت يا هفت نوبت ياده نوبت بكر يدي
و اين دعا بخواند اللهم لك ركعت وكلمت خشعت وبك امنت و بك
اسلمت خشع لك سمعي وبصري و عصبى وعظمي وشعري و لبي ربى
وما استقبل به من الله رب العالمين بعد **دك** تسبيح كويد و اين
سرا زكوع بر دارد بكويد سمع الله من حمد اللهم ربنا لك الحمد
ملا السموات وملا الارض وملا ما سئلت من شئ بعد وانت
وانت اهل الثناء والمجد حق ما فعل العبد وكنتا لك عبد اللهم
لا مانع لما اعطيت وما معطى لما منعت ولا راد لما قضيت ولا **سبع**
ذالمجد منك الجدد بعد ده نوبت تسبيح بكويد بصبح روز سه روز و سه روز
يا بخر نوبت يا هفت نوبت ياده نوبت سبحان رب العظيم الا عطي بكويد
و اين دعا بخواند سبحانك سوادى و خيالى و امرى بك فوادى و اقرب
بك لساني وسجد وجهي الغائب لوجهك الباقى اللهم

والا حول وانا اعوذ بك

و جهات آنک ساجد انگاه نوبت تسبیح گوید هرگز از سجده بر دارد
بشنید گوید رب اغفر لی وارحمنی واهدنی واجبرنی وارزقنی
وعافنی واعف عني بعد ده رکعت تسبیح گوید هیچ سجده روم کند
سبحان ربی الاعلیٰ بنا بکلفت شاه و این دعا بخواند اللهم سبحت
وبک اعذت وک اسلمت و سجدت لک وجهی الذی خلقته وصورتی
وشقی سمعته و بصری فبارک الله احسن الملقین رب العالمین
پس ده نوبت تسبیح گوید هیچ در رکعت دوم بر زمین نهد و در نوبت نگاه دارد
چرخ در آفرینش بند بعد التعمیات این دعا بخواند اللهم انی ظلمت
نفسی ظلالا کثیرا و ان لا یغفر الذنوب الا انت فاعف عني یغفر من
عندک لک وارحمنی انک انت الغفور الرحیم رب العرش العظیم
وسلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین انگاه سلام گوید و در
شب بعد دو گانه اول سه نوبت بگوید سبحان الملک القدوس ربنا
رب الملئکه و اتوجه بعد از دو گانه اول در روز نیز سه نوبت این
تسبیح بگوید سبحان الملک العلی الذی لا یغیبت ابد اول نوبت ابد
دوم نوبت ابد سیوم نوبت ابد ابد ابد پس دست بردارد و این
دعا بخواند اللهم انت الحی یاد ام یلا فناء و لا زوال للملکة و یظلمه
ذکر نماز چاشت چهار ربع روز بگذرد و دوازده رکعت نماز بگذارد

در شب

در اول و الشمس و در دوم و اللیل و در سیوم و الضحیٰ و در چهارم
الم تسبیح بخواند و در صفت رکعت دیگر بعد فاتحه بگوید انک ربی یک نوبت
و اخلاص سه نوبت بخواند اگر حافظ باشی در هر رکعت پنج نوبت بخواند بعد
از فراغ ده نوبت استغفار و صد نوبت این دعا بخواند اللهم اغفر لی
وارحمنی و تب علی ما کانت التواب الرحیم و این دعا را یکبار بخواند اللهم
انی اسئلك علم الخائفین منک و اخوف العالمین بک و تب علی المتوکلین
علیک و توکل الموقنین بک و شکوا الصابین لک و جبر المشاکرین
بک و انابت المحبین الیک و الاخلاق بالشهداء الاحیاء و الاموات
عندک که چرخ فانی شود رکعتی چند دیگر بگذارد اگر عمر دیاشد و کسی
کاسب باشد بکسی مشغول شود بعد از امتحان نیت کند که غیر از من بیاید
و بگوید اللهم بارک علی فی هذا الکسب چون نزدیک نیم روز
شود نیت بدارد از رب انکر بحسب **ذکر نماز وصال** چرخ از قبول
بر چنین دست کند بعد از وضو چهار رکعت بگذارد در هر رکعت بعد
از فاتحه اخلاص صفت ایا پنج باره یا سه نوبت بخواند **ذکر نماز ظهري**
چرخ وقت نماز پیشان در ای چهار رکعت سنت بگذارد در هر رکعت
در نماز پیشان سنت که در بالستان تاخیر کند و در پیشان تعمیل
و در قرآه از منی تا جهل ایه بخواند بعد از سلام بگوید لا اله الا الله

در هر رکعت

در اول

اصل النعمة والفضل والثناء الحسن لا اله الا الله ولا نعبد الا اياه
 مخلصين له الدين ولو كره المشركون دست بر او برد و صلوات
 كويده و اين دعاء بخواند اللهم انك تعلم دنوبنا فاغفرها وتعلم
 عيوبنا فاسترها وتعلم حوائجنا فاقضها وتعلم امرنا
 فاشفها وتعلم مهمتنا فكفها ربنا نوقنا مسلمين والمحمدا
 بالصالحين وصل على محمد وعلى جميع الانبياء واهل بيته
 والملائكة المقربين وسلم لسائر المسلمين برحمتك يا رحيم
 الرحمن بوجه ركعت سنت بگذارد و در اول قال يا ايها
 الكافرون و در دوم اخلاص بخواند ديگر براي نگاه داشته
 ايمان دو ركعت بگذارد و در اول ان ربكم الله الذي خلق
 السموات والارض بخواند تا قرآن المحسنين از اعراف در دو ركعت
 ان الذين امنوا و عملوا الصالحات كانت لهم جنات الفردوس
 نزلا خالدين فيها لا يفتنون عنها حولا قاله لو كان اليهم مداد
 الى عبادة ربه احدا ندر اسلام صلوات فرستند و اين
 دعاء بخواند سبحان من لم ينزله كما هو الا ان سبحان من لا
 ينزل يكون كما كان وكما هو الا ان سبحان من لا يتغير بزمانه
 ولا في صفاته ولا في اسمائه بحدوث الالوان سبحان

الطافوت

صبر و قوت و پندار
 و تقوى و شفا عتد صدر
 از اول الامر

الياهم القايم سبحان الغايم الياهم سبحان الحي الذي لا يموت ابدا
 سبحان الذي يبيت الخلايق وهو حي لا يموت سبحان الاول
 البدي سبحان الباقى المقى سبحان من لم يمت قبل ان لم يمت سبحان
 العدل الاعلى سبحانه و نعم سبحانه سبحانه سبحان الذي سيد
 ملكوت كل شىء واليه ترجعون **ايضا** دو ركعت صلوات المحض
 بعد از نماز نشستن پيش از عصر بگذارد و هر چه دانند از قرآن بخواند
 و اگر نماند از قرآن كه نماند بگويد سبحان بخواند بهتر يا از الم تركيف تا
 آخر قرآن در هر ركعت يك مرتبه بخواند بعد از آن دعای بدرت
 ايمان بخواند **ابيت** اللهم ليبيك لسك لا شريك لك امنت
 بالله وكفرت بالحيث و الطافوت و استمسك بالعرف و التقى
 اشهد ان وحدك حق و لقاءك حق و اشهد ان الجنة حق و
 النار حق و اشهد انك احد صمد و نرفد لم يلد و لم يولد و لم يكن
 له كفوا احد و اشهد ان الساعة آتية لا ريب فيها و انك باعث
 من في القبور و اشهد ان كل معبود من دونك باطل و انك لا اله الا انت
 قران الازمين باطل غير وجهك الكريم ربنا امثنا بالانبياء
 و انفعنا لسؤلنا كتبنا مع الشاهدين **ذكر نماز عصر اولها**
 ركعت سنت بگذارد و در اول بعد از فاتحه اذان زن است الا في

2
 ده

ودر دوم و العاديات و در سيوم الفارعه و در چهارم الهام
 التكاليف و نوبت بخواند و بر و اين در اول و العصر بخواند و در
 دوم سه نوبت و در سيوم ده نوبت و در چهارم يك نوبت و مستحب
 ذكر كردن نماز بگيرد كه تاخير كن تا قرص افتاب مغرب شود
 در روز ناهم نماز ديكن و خفتن را بگناه بگذارد و فرات اول
 ناسي اياه بخواند بعد از سلام يك نوبت كويد لا اله الا الله و لا
 الاشرى يك اله الملك وله الحمد يحيى ويميت وهو على كل شى قدير
 همچنانكه در ظهر خوانده است تا ولو كه الكافور بر دست بر او
 بوزان صلوات كويد اللهم يارب العالمين يا باسط اليدين
 بالعطية و يا صاحب المواهب السنية يا دافع البلاء و البلية
 و صل على محمد و آل خير الورى سبحة و على اله البرية النقية
 و اغض لنا يادى العلى في هذه العصر و الصبية ربنا تو و صلوات
 و الحقا بالصالحين و صل على محمد و آل و على جميع الانبياء و صلوات
 و الملائكة المقربين و سلم تسليما كثيرا و هم من كلمات سبحة
 بوردان فرض عشا سه نوبت بخواند بوردان تا بگويى يعلم بحيث كردن
 و شنيدن و اقدام نمودن بكار يك هم فرض سبست مشغول و اگر چنين
 از قران بخواند و يا سبح و يا استغفار كويد تا غروب بياشد

و در چهارم

و عند الغروب مسبعات عشر بخواند و در روز پنجشنبه و شنبه و
 اداء فرض اين دعا بخواند يا جبار اجيب قلى يا غفار اغضبى يا مستجاب
 استر عيبى يا رحمن اصلحنى يا رحيم ارحمنى يا تواب تب على الاسلام
 سلمى چون افتاب فرو شود سور و الليل بخواند تا وقت نماز در آيد
ذكر نماز شام برخ بانك نماز شام بشنو داين دعا بخواند اللهم
 هذا اقبال ليلك و دار نهارك و صواب دعائك و حضور صلواتك
 و شهود مدلتك فاغضبى ذنوبى و زغنى سنيافى و هو
 وقتى كه بانك نماز شام و همين ترتيب نگاه دارد و اگر صاهم باشد بخواند
 يا اب افطار كن اللهم لك سميت و بك امننت و عليك توكلت
 و على زرفك افطيت يا واسع المغفر اغضبى ذنوبى بعد
 فرضه اذ انك و ذكر قران نماز شام سه آيه يا يوحنا يا مسيح است
 نماز شام پيش از ظهر و در ستان بگذارد بعد از سلام برخين دود
 برارد بگويد اللهم فعلت من ذل المعصية الى الحى عن الطاعة
 و يا ابن بكويد اللهم امنى على ذكرك و شكرتك و حسن عبادتك
 و دور كفت سنت بگذارد در اول قل يا ايها الكافرون و
 در دوم اخلاص بعد از سلام الكتاب صحيفتى بكويد مى جبايل
 اليل و مى جبايل الملائكة الذين الكائين الكائين الكائين صحيفتى الخ

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله واشهد ان الجنة حق والنار حق والحوض حق والشفاعة حق والصراط حق وان الميزان حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وات الله بعثت من في القبور اللهم ان اودعك هذه الشهادة ليوم حاجتي اليها اللهم احطط بها واعرض بها ذنبي وثقل فيها ثيرانى واجعل لي بها امانا وتجاوز عنى بفضلك ورحمتك يا ارحم الراحمين ودرسون بين از بدو قبايمان همين دعا بخواند هر چي با ملائكة النهار تا اخر بويان اداء سنت ركوته نوافل گذارد شش ركوته افتد اين جهاد ركوته وكنه نقل ديگر او اين قبيله سلام دوكانه اول بعد فاتحه در هر ركوته اخلاص سه نوبت دوكانه دوم بعد فاتحه اخلاص شش نوبت دوكانه سيوم بعد فاتحه هفت نوبت بخواند بويان بعد نان در دو سه دو ركوته بگذارد در اول بعد فاتحه الحمد لا ريب تا اولك الميعون واية والهكم الله وحده يا يعلى ان باننده نوبت اخلاص ودر دوم اية الكسرى تا خالودن والله اعلم السموات والارض تا آخر سورة بقره واخلاص بماننده نوبت بخواند **ايضا** دو ركوته استجاب

بگذارد بعد فاتحه در اول سورة زمر ودر دوم سورة الواقعة بخواند **ايضا** شکرانه دو ركوته بگذارد در هر ركوته بعد از فاتحه قل يا ايها الكافرون پنج نوبت بخواند بعد اسلام سه نوبت اين دعا بخواند الحمد لله حسن الامور الحمد لله حسن الصباح والحمد لله على حسن البيت وكن اين دعا بخواند اللهم لك الحمد حمدا دائما خالدا اجمع خلودك ولك الحمد حمدا دائما لا يمتد له دون مشيتك ولك الحمد حمدا دائما لا ينفذ لقايل الاتصال ولك الحمد حمدا دائما عند كل طرفة عين وتنفق لقايله والاطرفه كل نفس الحمد لله كفا حقه والصلوة على رسول محمد خير خلقه **ايضا** دو ركوته براي رنديك دل وروشناسي قوس بگذارد در هر ركوته بعد از فاتحه اخلاص شش بار وحق دينيك بار بخواند بعد از سلام بگويد اللهم اجعل هذه الصلوة سراجا في قلوبنا وبقوس جمع يا ارحم الراحمين **ايضا** دو ركوته فقط ايمان بگذارد در هر ركوته بويان القاتمة بخواند ربنا لا تنزع ثلونا بويان اذهابنا وحب من لدنك رحمة امك الوصاب پنج نوبت فاطر السموات والارض انت وكن في الدنيا والخرة توفى مسلمو المحققين بالصالحين وپنج نوبت بخواند سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم پنج نوبت بگذارد سلام صلوات كويد و اين دعا بخواند

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد

اللهم ان اسالك ايماناً دائماً دائماً واسالك قلباً خاشعاً واسالك
 علماً نافعاً واسالك يقيناً صادقاً واسالك ديناً تيمناً واسالك زهداً
 صيماً واسالك عملاً متقبلاً واسالك العافية من كل بلية واسالك
 حسن العافية واسالك دوام العافية واسالك تمام العافية واسالك
 الشكر شكري على العافية واسالك الغنى عن الناس برحمتك يا
 رحيم **بضم حى** من **يد محب** دو ركعتي نماز بگذارد چرخ نماز مذکور تمام
 شود سجده کن رکعت نوبت این دعا بخواند سبحان الله والحمد
 لله ولا اله الا الله والله اكبر والاول والآخر الا الله اعلم
 الجلال والعظم پس بشه دست بردارد و بگوید یا حی یا قیوم یا ذا
 الجلال والاکرام یا ارحم الراحمین یا اله الا الهین والآخرین
 یا رحمن الدینیا والآخرین و الحمد لله یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب
 یا الله اغضب من جميع ذنوبی و تقبل صلواتی و صیاحی احياء
 دأشمن بین العشا یین بهتر از تمام شب است بتلاوه و
 یا یماذ و یا غرقه تا وقت عشاء کامل مشوق **ذکر نماز خفتن چرخ**
 وقت دراید چهار رکعت نماز بگذارد در اول نماز فاتحه ایه
 اکرمی ناخاله و در دوم **الله** خلق السموات و الارض
 تا آخری بقی و در سوم اول سوره صریب تا نزل الصدق

و در چهارم

و در چهارم لواثر لسانها و القرآن تا آخری سوره صریب بخواند و مستحب
 تا آخر در کنار در نماز خفتن تا اتم شد سب بگذرد و قرائت آن
 پانزده تا بیست ایه بخواند بعد از سلام بکنوبت بگوید لا اله الا
 وحد لا شریک له له المملک و له الحمد وهو على کل شیء لا
 اله الا الله اهل النعمة و الفضل و البقاء المحسن لا اله الا
 الله ولا نعبد الا اياه مخلصین له الدین ولو کره الکافرون
 دست بردارد و صلوات کند و این دعا بخواند اللهم تب
 علينا قبل الموت و هو روح علينا سکران الموت و ارحمنا
 عند الموت و لا تقبل بنا بعد الموت باخالق الحیات و الموت
 ربنا تو فتنا مسلمین و ارحمنا بالصالحین و صل على الله علی محمد
 و آله اجمعین بر خیزد دو رکعت سنت بگذارد در اول رکعت
 فاتحه کافرون و دو دوم اهل صریب بخواند بعد از آن چهار رکعت
 دیگر بگذارد در اول بعد از فاتحه ایه اکرمی سه رکعت و در دوم
 اخلاص و معوذتین یکبار و در سوم ایه اکرمی سه در چهارم همان
 قل یکبار بخواند بعد از سلام در سجده رو در چهار بار بگوید سبحان
 القدیم الذی لم یزل سبحان العظیم الذی لا یجمل سبحان الخواد
 الذی لا یجمل سبحان الخلیل الذی لا یجمل و بیست رکعت یا حیم

علمت ان نخصی ناز علیکم
 و انما انیس من القرآن علمت
 سبعون صلیب من شیء

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد

بگوید و حاجت تو اهدا **بعد از آن چهار رکعت نوبت دیگر بگذارد**
 در اول سینه و در دوم سجده و در سیموم الم تر ان الکتاب
 و در چهارم سورة الملك **فوانه** بعد از سلام سجد بماند **یا اول**
البیاضه او کل شیء و آخر اگر نمازهای نفل پیش از این گذارد
 بهتر بود و مستحب در گذاردن و تراست که آخر شب بگذارد
 و اگر اعتماد بر پدیدار نیفتد گذارد و تجسید در قراوت و ترا فصل
 است که سبح اسم در اول یا انزلنا فی اللیل و در دوم **یا اول**
 و در سیموم اخلاص **بمنه** تمام کند دست بر آرد بگوید و دعای مؤمن
 بخواند بعد از سلام سجد کند **یا انزلنا** بگوید سبحان الملك القدوس
 سبحوح قدوس ربنا ورب الملائکه و الروح پشینه و **یا الکریمی**
 بخواند **یا انزلنا** دو رکعت هم بر لب بگوید **یا انزلنا** و
 حاجت تو اهدا پس دو رکعت **لشقیقا** لوزن **لشقیقا** بگذارد و اول
 اذ انزلت الارض و در دوم **الصلوات** التکاتیر بعد از سلام چهار
 بار بگوید تو کلت علی الحی الذی لا یموت **والحمد لله رب**
العالمین یفعل الله ما یشاء و حکم ما ینزل بعزته سی و سیار
 سبحان الله سی و سیار **والحمد لله** سی و چهار بار **الله الکریم**
لا اله الا الله و حد لا شریک له **الله الملك وله الحمد**

این دعا در وقت نماز خوانده شود
 و در وقت حاجت خوانده شود
 و در وقت غم خوانده شود

وهو علی کل شیء قدیر **الحمد لله** بخوان و **لشقیقا** یا من سدر اعمال
 و اگر از دعا بگذرد **یا انزلنا** **یا انزلنا** در وقت خفتن و
 بعد از نماز با دعا در فوانه **یا انزلنا** و سوره نورهها مواظبه
 کند **سوره نون** و **سوره نوح** و **سوره نوح** و **سوره نوح** و **سوره نوح**
 و **سوره نوح** و اگر نتواند از **السماء الشقیف** تا آخر قرآن بخواند
 و سوره فاتحه و **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا**
 یا بقلوب و **یا الکریمی** تا خال دون **والله فی السموات** تا آخر سوره و **یا انزلنا**
الله تا اسلام قل اللهم یا غیر حساب ان **یا انزلنا** **الله** تا من
 المحسنین **لقد جاءکم رسول** تا آخر سوره **قل ادعوا الله** تا آخر سوره
 و از اول سوره کتف تا عجبا و از آن **یا انزلنا** **یا انزلنا** تا آخر کتف
 و **یا انزلنا** از ذهب تا **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا**
 تصبیحون تا **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** و سلام
 علی المرسلین و **الحمد لله رب العالمین** و **یا انزلنا** تا **یا انزلنا**
 تا **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا**
الله و **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا**
سبح الله ما فی السموات و الارض **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا** **یا انزلنا**
قرآن تا آخر سوره قل اوحی الی ناسططا قل یا ایها النکرون **یا انزلنا**

این دعا در وقت نماز
 و در وقت حاجت
 و در وقت غم

والمعوذتين يا اكرم من كرم يا اعظم من كل عظيم اغتننا بحودك
وكرمك وقد عمنا مع العاقبة انك على كل شيء قدير يست
خسب من ربي سرى قبله كذبك يريد ان لا اله الا الله
لا شريك له واشهد ان محمدا عبدي ورسوله **ذكر استسجاء** در دو چهر
واجب است اول دور کردن بجاست دوم پاکی طویح و استخوان
وسرکین و بچین بر اگر یکبار استسجاء کرده بشده بد و نکند تا پنج عمل کفایت
المستغاده به پنج سجود لازم کبر **این اذکار وضو عبد الله** زید
انصاری علیه الرحمه روایه میکند که رسول ص پیغام زد تک و کبر
وضو ساختی و از رسول ص پرسیده گفت یک صاع جان است و صاع
جهاد من است گفتند یا سید عالم ما را بسندیدین فر فرمود
کن انکم بطاعت پیش از شما اورا بس پیشو و شما بس پیشو **نیت**
رضعت فرمود **بص** بعد از وضو دو رکعت تحب وضو بکند
در اول سجده فاتحه و در دوم و آخری بعد از سلام صلوات گوید و این دعا
بخزند اللهم انت تقوسها وترکها انت خیر من رکها انت
وینها و موالها اللهم انت لی كما احبنا جعل لی کما تحب اللهم
اجعل من یرت خیر من علا نبتی واجعل علا نبتی صالحه لک
اللهم انزق من حسن الاختیار و صحته الاعتبار و صدق الاثبات

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

برحمتک یاغفر یاغفار یا ارحم الراحمین **بص** چهار رکعت مدینه السعاده
بکند در سجده بعد از فاتحه در اول اخلاص ده بار و در دوم بیست
بار و در سوم سی بار و در چهارم چهل بار **بص** دو رکعت دیگر بکند
نحو اند در هر رکعتی اخلاص هفتاد بار بعد از سلام استغفار هفتاد
بار بگوید **ذکر نماز توحید** هر توفیق رقیق باید بر سر تربیت بکند
پیش از اراده تحبیه الوضو بگوید الله اکبر کثیرا و الحمد لله
کثیرا و سبحان الله بکره و اصلا و ده بار سبحان الله تا آخر بگوید
و یکبار الله اکبر ذوا الملک و الملوک و الیرباء و العظما و الجلال
و القدر و الخمال اللهم لک الحمد انت نور السموات و الارض و الحمد
انت نور السموات و ک الحمد انت بهاء السموات و الارض و ک
الحمد انت زین السموات و الارض و ک الحمد انت قیام السموات
و الارض و من فیهن و من علیهن انت الحق و منک الحق و
لقاءک حق و الحجه حق و النار حق و النبیون حق و محمد صلی
الله علیه و آله و سلم حق اللهم ک اسمک و کب آمنت و عبدک تو کلت و کب طاعت
و الیک انبت و الیک معاکم فاعقر لی ما قد عنت و ما اخرت و ما
اردت و ما عدلت انت المقدم و انت المؤخر لا اله الا انت
اللهم انت نفسی لقومها و رکها انت خیر من رکها انت و رکها

وموتها اللهم اهدني لاجتنب الاخلاق والاحمال فان لا يهدني
 لا احسنها الا انت واصرف عني سنتها فانته لا يصدف عني سنتها
 الا انت اسألك معالي البائس المساكين وادعوك دعاء الفقير الابل
 الخاضع فلا تجعلني بدعا نك رب شفتا وكن لي وقار جيمانيا
 خير المستولين ويا اكرم المعطين اللهم جبرئيل وميكائيل و
 اسرافيل فاطمى السموات والارض عالم الغيب والشهادة انت
 تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون اهدني كما اهدت من
 من الحق باذنك ونهدك من لشدة الى ما لم تستعجبهم به لزان
 بحسنة الوضوء كذا رد همان قرأت كه گفته شده است بخوانه بعد از سلام
 سه بار بگويد سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر و
 لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم عدد ما علم الله ورتب ما علم
 ولا ما علم الله بعد سه بار بگويد استغفر الله من كل ذنب اذنبته
 عذرا وضحا سرا وعلانية واتوب اليه من الذنب الذي اعلم ومن الذي
 لا اعلم وانت علام الغيوب والاحول والاقوف الا بالله العلي العظيم
 بعد سه بار بگويد اللهم صل على محمد وال محمد ما احاط به ملك وجزى الله
 فلك ونفدت فيما مشيتك بعد سه نوبت بگويد اللهم اغفر لي
 ولو الذي ولم تقال او ارفع درجاتها في اعلى عديت بنج محمد

والاطيبين الطاهرين يا رب العالمين ان نبية اجباء الابل دور كعبه
 نماز بگذارد و در اول ايه الكرمي و در دوم ايه الرسول بخوانه
 بعد از وازده ركعت نماز بگذارد بسم الله سلام در هر ركعتي كه
 كن رجعتي تا تمام شود و قبل نهجده ركعت است و اكثر ان قدر كه نوبه
 پس هي دو كانه انك بنيت و استغفار وصلوات كو بدين القرائع
 اين نمازات فقير حقير محمد المخاطب نجائب الله صغفا وبار
 بگويد الهي انچه بد كردم بذلتهم خطا كردم بخش بجز لا اله الا الله
 محمد رسول الله صل على محمد وال محمد وسلم وصل على جميع
 الانبياء والمهساكين برحمتك يا رحمن الرحيم **بعض** دو ركعتي بگذارد
 بعد از فاتحه اول اخلاص است و يكبار و در دوم معوذتين
 ده بار بعد از سلام براي خود و مؤمنان امرش طلبيد مستجاب
 شود و اين اسم بخوانه زود قبول گردد **باغياي عند كل**
كسبه و محبسي عند كل دعوى و معاذي عند كل شدة و يا
رجاي حين تقطع حبلتي ابيض و قبي در مسجد در آيد
 اگر وضوء دارد ركعتين بگذارد در اول بگذارد فاتحه ايه الكرمي
 و در دوم سه بار اخلاص بعد از سلام اين دعا بخوانه اللهم
 اني اسألك خير هذه المنزل و خير ما فيه و اعوذ بك من شرها

و غفران انك
 ساقى العبد
 لا تجيب

هذه المنزل وشرفها فيه اللهم اعني يا بطرك حتى لا اعصيك واعني على
ما عنتك بتوفيقك وجنتي معاصيك يا ارحم الراحمين اكر وضوءك بزيادة
تيمم كنت يكبار اية الكرسي وسركت اخلاص بخوانه واكرستت لا
در خانه بگذارد در بهتر با شمع وهو تظلي را نكند الا الفرائض نيت كره ذكر
نماز هفت شب آدینم صبار شام و خفتن دوازده ركعت بگذارد
در هر ركعتی بوزان فاتحه اخلاص پانزده بار **آدینم** بوزان فرض و سنت
عشاده ركعت بگذارد و بخوانه در هر ركعتی بوزان فاتحه اخلاص و
معوذتین يكبار ثواب احصای قدر نابد **روز جمعه** در وقت شام
دوازده ركعت بگذارد در هر ركعتی بخوانه بوزان سلام صلوات كويد
شب تیر صبار شام و خفتن دوازده ركعت بگذارد در هر ركعتی
بخوانه بوزان سلام صلوات كويد **روز شنبه** چهار ركعت بگذارد در هر
ركعتی بوزان فاتحه الطه و تسبیح بوزان سلام يكبار اینه الكی سیر بخوانه
شب یکشنبه بیست ركعت كند در هر ركعتی بوزان فاتحه اخلاص بخوانه
و معوذتین يكبار بوزان سلام صلوات كويد و استغفار صدبار
و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم صدبار اللهم افقر لی و لوالدی و لوالدی
توالت و لجمیع المؤمنین و المؤمنات و المسلمین و لکل المسلمین الاحیاء منهم
و الاموات صدبار كويد **روز دوشنبه** بوزان الاشراف چهار ركعت بگذارد

در هر ركعتی اینه الكی يكبار و سه قل سركت بخوانه **شب پنجشنبه** میان
شام و خفتن ركعتین در هر ركعتی در هر ركعتی بوزان فاتحه اینه الكی سیر
سه یا بیح یا ب بخوانه بوزان سلام پانزده بار استغفار يكبار و این
دعا بخوانه اللهم اجعل ثواب هذا لوالدی و رب اغفر لهما و لهما
كما ربانی صغیر **روز شنبه** میان ظهر و عصر ركعتین بگذارد
و در اول اینه الكی سیر صدبار و در دوم احلاص صدبار بوزان
درود و صفا استغفار صدبار كويد **روز دوشنبه** هر
روز صدبار كويد باین ترتیب **شب** لا اله الا انت سبحانك
من الظالمین **يكشنبه** لا اله الا الله الملك الحق المبین **دوشنبه** لا
اله الا الله عزیز اجل الا باعزیز یا جلیل **سبته** اللهم صل على
محمد النبي الامی و آله و بارک و سلم **چهارشنبه** لا اله الا الله
خالصا مخلصا **پنجشنبه** لا اله الا الله خالق كل شیء و هو على كل
شیء قدير **آدینم** سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله
و الله اكبر و الاحول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس
ركعتین كند در انیم تواند بخواند بوزان سلام لیسبار و در
حاجت تو امله اینم براید **نوع دیگر** منقول است از سلطان **روز پنجشنبه**
صغیرت بین ظهر و نحر و الشراخ و الدین هر روز يكی ازین

و...

هزار بار بگوید **بسم الله** یا هو یا الله **بسم الله** یا رحمن یا رحیم **دو شب** یا واحد
 یا احد **بسم الله** یا احد یا فرد **بسم الله** یا حی یا قیوم **بسم الله** یا احد
 یا امتنان **جمع** ما را الی الال و الال کرام **بسم الله** یا رحمن یا رحیم **بسم الله** یا احد
 شیوخ رضی الله عنهم روزی از هزار بار بگوید **بسم الله** لا اله الا
 الله محمد رسول الله علیاً ولی الله **بسم الله** یا حی یا قیوم **دو شب**
 صلوات **بسم الله** لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم **جمع**
 استغفر الله من کل ذنب و اتوب الیه **بسم الله** یا الله **جمع**
 سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اعلم و لا حول
 و لا قوة الا بالله العظیم **ذکر نماز اجزای** و هر چه از این بعد از نماز پیشین
 چهار رکعت بگذارد در هر رکعتی بعد از فاتحه ای که می خواند
 اللهم مالک الماک یا فیر حساب و جهان فلخوانه و بالزوده بار
 بگوید لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین ده بار
 در رکوع بگوید و ده بار در قاعه و ده بار در سجده و ده بار
 در جبهه و ده بار در سجده دوم **جمع** سر از سجده برادر بنشیند
 بار بگوید ما هفتاد و پنج بار انکا **جمع** در رکعت دوم و سوم
 و چهارم همین ترتیب نگاه دارد و پنج در قاعه اخیره التیمات
 الله ناعبد و رسولنا نؤمنه در سجده بگوید یا حی یا قیوم یا عیاش

نماز اعراب

المستغنیان اغنی بک نعبد و بک نستعین حسبی الله و کفی بالله
 حسیدا اللهم صل علی محمد و آل محمد و بک وسلم پس بنشیند و در
 هر دعای که یاد بگذرد یا صلوات بخواند و سلام گوید و دست برآورد **ذکر**
خان استخوان بیغیر صد فرموده چند کبر از شما فراموش کرد که کار کند و در کس
 نماز بدان نیت بگذارد فوراً سلام صلوات گوید و دعای استخوان
 بخواند دعای **بسم الله** اللهم انی استعینک بعملک و استغفرک
 بقدرتک و اصابتک من فضلك العظیم فانک تقدر تک و اصابتک
 و لا افدر و تعلم و لا اعلم و انت علام الغیوب اللهم ان کنت
 تعلم ان هذا الامر خیر لی فی دینی و معاشی و عاقبه امری فاقدره
 فاقدرب و لیبرک لی ثم بادرک لی فب و ان کنت تعلم ان هذا الامر
 لیسیر لی فی دینی و معاشی و عاقبه امری ففاض فی عینی و امری فمخبر
 و اقدرب لی الخیر حیث کان ثم ارضی **ذکر نماز** و کیفیت آن چنین
 بسفیر کرد در رکعتین گذارد در اول بعد از فاتحه پس و در دو
 سوره انما انزلناه ده بار بخواند فوراً سلام این اسم سید است
 بان بخواند **جمع** بر خیزد و در تلفظ هر حرف یک
 سنگریزه یا امثال آن بردارد و شش عدد در پیشتر چهار بار
 و هر کبر را بخورد نگاه دارد و چون بنزد رسید انرا هم بنیزارد اگر عامل

المستغنیان

این عمل برای دیگر کند دو کانه شتر طریقت **ایضا** برای دفع لشکر سنگ
زین برگی دو سیم با آن انا اعطینا کالکوش بخواند و بدیند و در دنیا
کبر و صبح بر بند بر باید بکند **دکتر جام** نوبت در صبح جام بر شود
ده بار انا انزلنا بخواند برای در مدواب بیماری **زندگی نویسی**
بخانه او را در صبح عروس بخواند دو کانه بزرگ شجر جادو او بگذارد دست
بر پیشانی او نهاد بگوید یا قدر وس الطاهر من کل سوء فلا شی
بعاده من صبح خلقه بطلیم **دکتر نماز حاجت** در صبح است صبح کای
بر شمانت اید باید ست ظاهر در ماند نوی این نماز بگذارد بدواج
که می ابراستی بخلفان فرستاد اگر بنیت مرده بگذارد زنده شود نماز
ایضا چهار رکعت بد و سلام هر وقت که خواهد بگذارد در رکعت اول
بودن فاتحه قل اللهم مالک الملك باغبان حساب و در دوم انا
کاکوثر و در سیم مل بالسمها الکافرون و در چهارم قل هو الله
احد هر یکی با فرده با بخواند صبح از نماز قانع شود ده کرت
این دعا بخواند هنوز آن مصطفی برخواست حاجت او بر آید و انش
الله بسم دعا بر عظم و مکرم اینست بسم الله الرحمن الرحیم
لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین حسبتنا الله
ونعم الوکیل انی مستی الضوائف انجم الرحمن وافوق من اعلمی

لا اله الا الله بصیر بالعباد و با من شرف المذکر به و با من طاعت
نجات للمطیعین و با من رافعه علی العالمین یا من لا یخفی علیه
ابناحس بر محنتک یا ارحم الراحمین **دکتر نماز سفای مریض** دو کانه
بگذارد و در هر رکعتی بعد از فاتحه سه بار قل هو الله احد ثواب
بعد از فراغ بر سر بشیند و ایلی سخن گوید و نماز را با این **لغیج** بگوید
یا بدیع السعایب یا نجیب انجمی الی یوم الدین تو بهمان نوم بخواند
دکتر نماز مؤمن جمع و رسول سعاده بگوید و را اعراس فرزند حضرت رسالت
پناه صم بیامید و کنت ان رسول الله صم قادر یارین میر بشیم و مدینه انما
دور است امدن نمیر تو اینم هار دلالت بر علم کبر صبح با آن که دم بر
قوم بگویم تا ایشان برای مشغول باشند پیغمبر صلعم فرمود که چون
افتاب بر آید دو رکعت نماز بگذارد در اول بود از فاتحه قل اعون
رب العالین و در دوم قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام اینه **دکتر**
هفت بار پس بر خیزند چهار رکعت دیگر بگذارد در هر رکعت بعد از فاتحه
اذ اجاء نصر الله یکیار قل هو الله احد بیت و پنج بار بخواند صبح
از نماز قانع شود **نماز بار لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم**
بخواند نماز که حاجت محمد نبیان اوست هر سو منتهی پنج فرمود و با این
این نماز بگذارد چنانکه فرمودم در روز جمع را بر داشت او را من

وان بنده از چار بر تیش دنا امر زنده نشود وان ذب عرش همدار بنده
کبر بنده خدار کار از سر کبر خدار بزم کند آن گذشت ترا بیا مر زنده گذارند
نماند که نون نواب تو راه و انجیل و زبور و فرقان و نواب صالح
الدهی و نواب طواف کنندگان کعبه باید و کویا سب می رسیدن و بیت
المقدس بدست خود بنا کرده باشد و بنویسد خدار بزم مران بنده و نواب
نیکی بود سنگی و کلوخی و برکد و حنک و بیکی بیایان و
موسی را در یافتن و نصره کرده باشد این بر هر کسی گفت مادری
ثابت بر خاست و کرد امر بر نیت و گفت که این نواب حار از تو
حاصل شد و عبد الرحمن عرف امر بر دو جام و هزار دروم داد و
هر دو بیک هفتاد دینار و جام داد امر بر سوره قوم فری شاد
و خرم باز گشت اسناد این نمان کسی نداند بخنداریم **دک** **نمان قلب**
نیت چندین کند نوبت ان اصلی الله نعم رکعتین صلوة القلب فرینه
الی الله دهی بر کنی بعد از فاتحه اخلاص یکبار بکنج بدل خوانند از زبان
بصیر نوعی زبان کار نقر باید نیت بدل و تشهد نیز بدل خوانند چون
این را تمام کند سه سجده نهد آنچه جا بیت باشد از سر بخواند مخصوصه دل
نیشند هفتاد بار استغفار بگوید و می شد خود در تصور باید **دک**
صلوة العاشقین چهار رکعت بیک سلام بگذارد و نیت برین نوع

کنند نوبت ان اصلی الله رکعتین اربع رکعات صلوة العاشقین نهد
قرینه الی الله در نیت اول بعد از فاتحه یا الله و در دوم یا رحمن و در
سوم یا رحیم و در چهارم یا ود و در هر یکی صد بار بخواند و سلام
بعد از اینجمله اشراج بازم مشغول گردد **دک** **نمان تقصیر** تقصیر دو رکعت
بگذارد در هر رکعت بعد از فاتحه شهرت الله ان الله الا هو و
المال انک و الوالعالم فاعلم بالقسط لا اله الا هو المنان الحكيم
جهت یا بخواند بعد از سلام هفتاد بار یا الله الموفق کوب **دک** **نمان**
تعارف نمان نماز که قضایه بیخ از نیت شیخ الاسلام و المسلمین
الاولاد معتدل الاولیا شیخ رکن الدین ابو الفتح قدس الله تبارک
که بر سر طهارت قطب الدین انار الله بر جان تبرک و هدیه آورد و بود
استاد این نمان از حضرت رسالت هم منقولست هر کرا نمان یا قضایه بیخ
و نداند که اعداد او چند است باید که روز جمعه چهار رکعت نقل بیک سلام
بگذارد در هر رکعت بعد از فاتحه یا الله یا رحمن یا رحیم یا رب العالمین یا
اکوثر یا نزه یا با امر بر المؤمنین علی عهد گفت از سفر هم شنیده ام که
اگر مفصل سلام نمان و قضایه کنایت شوق باران گفتند سلام بوالله
عمی آدم هفتاد یا هفتاد سال پیش نیت دیگر نواب کویا یا رحمن و الله
فرمود نمان که او قضا کرده است و نماز مادد و بیدر و نماز فرزند ان

باید هم صفت صفت لم

سنت

که نوح با حق بر قبول افتاد نیت ^{محمد بن} کنیز نوبت کند اصل الله ^{کعبه} بر اربع
تکفیر القضاء عاقبت منی ^{محمد بن} فی جمع عمر صلوة النفل متوجهاً الى
القبلة الله اکبر بعد از آن درود بر بید عالم فرستد و یکبار این دعا
بخواند **بسم الله الرحمن الرحیم اللهم یا سابق الفوت و یا سامع
الصوت و یا محی العظام بوز الموت وصل علی محمد و آل و اجعل لی رحماً
و محی کما انا فیه فانک تعلم و لا اعلم و انت تعلم و لا ادری و انت عالم
الغیوب یا و احب العطا یا و یا عاقر الخطا یا یا سبوح نامتوس
یا رب الملائکة و الروح رب اغفر وارحم و نجنا و زعمنا تعلم فانک انت
العلی العظیم یا ستار العیوب و یا عاقر الذنوب یا ذی الجلال و الاکرام
و صلی الله علی محمد و آله **جمعان ذکر بر اربع نیت** بنزد کرم حضرت
شیخ جمال الدین بوشی فرزندش روایت کرده اند هر کجا کار باشد که پیش
آید و یا مهر در شمار پیش آید باید که این دعا بخورد و در اب روان اندازد
اگر در میان هفت غرض او حاصل شود و فردای قیامت جنک او در دستان
من باشد دعا معظم و مکرم اینست **بسم الله الرحمن الرحیم اللهم
یا ایا الله العلی العظیم انی مسنی الض و انت انعم لیسلم
الله الرحمن الرحیم** الملك الحق المبین من العبد الذلیل الی المولی الجلیل
انی مسنی الض و انت ارحم الراحمین **ایض** مراد از حاجت ششم نوبت**

تمام بگذارد بر سلام هر چه از قرآن یاد بخواند بجز از غان فان حق نوبت سجده
بزهاده حضرت بار کافور و بر بار این دعا متصل بخواند **بسم الله الرحمن
الرحیم اللهم اجعل لی محسناً دعاک فاجتهد و من یک فهدیته
و رغب الیک فاعطتته و توکل علیک فکفیته و اقترب منک
فانزبتہ اللهم لعیش مدداً و جعلت فی قلوب المؤمنین و
اللهم انی اسالک الایمان بک و اسالک الفضل من الرزق و
اسالک العافیة من البلاء و اسالک حسن العافیة و العافیة الی الابد**
ذکر نماز چنان جمع نماز را باید بگوید الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله
بجی و یحیی و هو حی لا یموت هذا ما وعدنا الله ورسوله و صدق
الله ورسوله اللهم زدنا ایماناً و تسبیحاً الاله الا الله و حد
لا یشربک له الملك و له الحمد بحی و یحیی و هو حی لا یموت
بیده الحین و هو کل شیء قد سمی اللهم بارک لنا فی الموت فی جعل
لنا خیر بعد نیت چنین کند نوبت ان او در صدقه الجنان علی
به المیت اربع تکبیرات

ذکر نماز دعا نثار در رکعت بگذارد در اول بعد از فاتحه الشریع و در
 دوم الم ترکب خواند مجرب است و بر از سلام بگذارد و بگوید استغفر
 الله من کل ذنب و سبحان الله و بحمد ربی **صبح ماه نوید**
 تکبیر گفتن کوزه کوزه فاتحه بخواند در آن ماه و امان مدارد **ذکر نثار**
دعا محرم بی غیر می فرمود و قتر که ماهی در نظر آید بخواند **موجبا**
 بالسنة الجدیدة والسنة الجدیدة والنوم والساعة الجدیدة **موجبا**
 بالکتاب والشهادة والشهادة **موجبا** صحتی لیسم الله الرحمن الرحیم
 استهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و شهد ان محمد عبده
 ورسوله وان الجنة حق والنار حق و ان الساعة آتیة لا ریب فیها
 وان الله بیعت من فی القبور **ایضا** شب اول شش رکعت سلام
 بگذارد و در هر رکعت بعد از فاتحه آیه الکرسی بگوید و اصل فرموده
 نوبت بخواند و سه نوبت سبحان الملائکة القدوس **سینه صبح**
 رتبه و رب الملائکة والروح بگوید **ایضا** روز اول صبح آفتاب بر آید
 در رکعت بگذارد هر چه از قرآن یاد بخواند بعد از سلام هفت نوبت حکم
 طیب بگوید عاشورا صد رکعت بگذارد در هر رکعت بعد از فاتحه
 اخلاص سه نوبت صبح از نماز قاری حق میزند نوبت بگوید سبحان
 الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة

و ما خاف من الجحش والاس لا یبعد ورم

الا بالله العلی العظیم **ایضا** روز عاشورا روز دارد ثواب یکسال
 یابد قال عم من صام یوم العشور و کما نصاب صام الیه کل یوم آفتاب
 بلند بر آید غسل کند و بعد از نوبت جام آب ببرد و در سر خیمه بگذارد
 این تسبیح گوید **حسبی الله** و کفی **سبح الله لمن دعا الیه** و **سبح الله**
منتهی من اعظم جلال الله بخواند بعد از آن دو رکعت نماز بگذارد
 در اول بعد از فاتحه آیه الکرسی و در دوم از لوانت لمانا اخی سور
 حس بعد از سلام صلوات گوید و این دعا بخواند یا اول الاولین
 و یا اخی الاخی بر لا اله الا انت خلقت اول ما خلقت فی
 هذا الیوم خلق ما خلق فی هذا الیوم اعطنی فیہ خبر ما
 اولیت فیہ اولیائک و انبیائک و اصفائک من ثواب
 البلاء و اسهم ما اعطتهم فیهم من الکرامات بحق محمد عبده
 و آتیه بیورطه شش رکعت بیک سلام بگذارد در هر رکعت **سینه**
 و الضعی و اذا زلت الارض و خلاص و معودین بخواند صبح قاری
 شعی سه سجده شکر بکند یا قلیها کافرون بخواند اجابت کند این دعا
 اللهم اجعلنی من دعاک فاجتیبه و امریک فهدینه و رعیتک
 فاعطینته و توکل علیک تکفین و اقرب منک فادینه اللهم

الاول

لعيش في الخيرات مدا واجعل لي في نلوب المؤمنين وكما اللهم
اتق اسالك الايمان بك واسالك الفضل من الرزق واسالك
الفاقيه من البلايا واسالك حسن العاقبة في الدنيا والاخرة يا ذا الجلال
والاكرام **ايضا** هفتاد بار در روز عاشر بگويد صبي الله ونعم
الوكيل نعم المولى ونعم النصير في سجده او ربايا مرز **ايضا** هر
در روز عاشر هفتاد بار ابن عماني انه در آن سال نبرد اكر اجل
اور شده باخ و در آن سال توفيق فرزند بنابر هذا الدعاء سبحان
الله ملا المبرات و صتهى العلم و مبلغ الرضا و زينه العرش لا اله
ولا اله الا الله الاله سبحان الله و در الشفق والورد
عدد كلماته التامات كلها واساله السلامة بر محمد وآل
الراحمين لاحول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وهو صبي ونعم
الوكيل نعم المولى ونعم النصير وصلى الله على خير خلقه محمد وآل محمد
ذكر دعاء و نماز صفر اول بورد نماز خفتن پيش از وتر
چهار ركعت نماز بگذارد در اول بورد نماز قل يا ايها الكافرون
و در دوم افلام و در سيم قل اعوذ برب الفلق و در چهارم قل
اعوذ برب الناس هر يك بار زده بار بخوانه بعد از سلام هفتاد بار بگويد
سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر و لاحول

ولا قوة الا بالله العلي العظيم و هفتاد بار يا كافي يا كافي
پس هفتاد بار صلوات كويد از جمله ائمه امير حق **ايضا** هر يك بار
در ماه صفر هر روز بخواند من تبارك و نعم اوراد در آن سال از ائمه كافي وارد
تا صفر ديگر صبح بيايد بر و در هر روز دعا **بسم الله الرحمن الرحيم**
اللهم صل على محمد عبدك و نبيك و رسوك النبي الامي و على
اهله و بارك و سلم اللهم اتق اعوذ بك من شر هذه الشهر و من كل
شدة و بلاة و بليته التي قد رة فيه يا هو يا هو يا هو يا هو يا هو يا هو
يا كينون يا كينان يا ازل يا ابد يا مبدى يا معيد يا ذا الجلال و
الاکرام يا ذى العرش المجيد انت تفعل ما تريد اللهم احس برعبك
نفسى و اهل و عالى و ولدى و منى و دنياى التي استلبتني
بصحنها مجنت الارباب و الاقياد برحمتك يا عزيز يا عفا يا كافي
يا ستار برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم يا شهيد القوي و يا شهيد
المحال يا عزيز يا كريم ذلك بعينك جمع خلقك النفس عن جميع خلقك
يا محسن يا مجمل يا مفصل يا منيع يا مكرم يا لا اله الا انت برحمتك
يا ارحم الراحمين **ايضا** حضرت شيخ فريد الدين گنج شكنر فرموده كرده
اوراد فرايم صبح فرديك در بستره نصيرت نوشن در راه كرده نماز مال
سه لك و پست نماز بگذارد هر روز اما در آخر چهار مرتبه صفر در

دنیای آید هم در آن روز پس از نیم روز تا آن روز که تراست روز چهارشنبه
چهار رکعت نماز بگذارد در هر رکعتی بعد از فاتحه اما اعطینا ذالکون **بسم الله**
بار و احوال پنج بار و معوی و بین یکبار بعد از آن این دعا بخواند خدا
او را از جمل بلائ روز نازل هر شوی بدکم فوین نگاه دارد هیچ بلائی نکند
بند فکورد تا سال تمام دعا هر عظم بکرم **بسم الله الرحمن الرحیم**
یا شدد القوی و یا شدد المحال یا عنی ذلک بقدرک جمیع
خلفک التفتی عن جمیع خلقک یا محسن یا مجمل یا مفضل یا منعم
یا مکرم یا الله انت بر محمدک یا ارحم الراحمین **ایضا** هفت سین
نوشته شود و بزرگ **بسم الله الرحمن الرحیم** سلام قول اول
ایضا سلام علی نوح فی العالمین انا کذا ک بخیر المحسنین سلام
علی ابراهیم کذا ک بخیر المحسنین سلام علی موسی و هارون
انا کذا ک بخیر المحسنین سلام علی الیکس انا کذا ک بخیر
المحسنین سلام علیکم طینم فادخلوها فی الدین سلام علی
مطلع النجف **ذکر نماز و دعا ماه ربیع الاول** شب اول بعد از غلام
دو رکعت نماز بگذارد بعد از آن پنج بار احوال در هر رکعتی بخواند
بعد از سلام صد بار این درود بگوید اللهم صل علی و آل محمد
و بارک و سلم بر محمدک یا ارحم الراحمین **ایضا** در سیوم ماه جهاد

رکعت بگذارد و در هر رکعت بعد از فاتحه اینه اگر سبکبار و سببای کوی
طه و سور یس بخواند ثواب روح پاک حضرت رسالت بخیر **ایضا** روز
رحم و دوازدهم بصد و شصت بار سور احوال بخواند **ایضا** هر پند
و یکم دو رکعت بگذارد و در هر رکعتی بعد از فاتحه سور من عملیک
کوت بخواند چرخ از نماز قانع شود سر بسجده نهاده و هر چه از حق
ند بخواند و این دعا مخصوص مردل بخواند یا غصو مرا تغفرت
بالغفر والغفر فی غفر غصو ک یا غصو **ذکر نماز و دعا ماه**
ربیع الثانی در ستونم چهار رکعت بگذارد هر چه از قرآن بخواند
بعد جهل با این اسم بگوید یا بد و یا بدیع **ایضا** ماه ماه
از جاست چهارده رکعت به هفت سلام بگذارد و در هر رکعتی
بعد از فاتحه سور اوس هفت بار بخواند بعد از فراغ این اسم شصت
بار بخواند یا مالک تملکت بالملکوت و الملکوت فی ملکوت
ملکوتک یا هادیک کسی که این نماز یکبار گذارد پیش او معنی
کفی بالله و کیلا حاصل کرده و همفند نماز رسال ثواب باید **ذکر نماز**
و دعا ماه ربیع الاول شب اول دو رکعت بگذارد دعا اول بعد
از فاتحه سور جمع و در کوم سور من عمل بخواند **ایضا** روز اول
چهار رکعت بگذارد بعد از فاتحه در هر رکعتی اذا جاء نصر الله

بیت بار بخواند **۱۰** شب بیوم ماه مذکور لیل القدر بسیار بر میان
یافته از اگر چه سه روز نیت البتہ اشبه با حیات دارد بیت رکعت
نماز بگذارد بدین سلام در هر رکعتی بعد از فاتحه سوره القدر ده بار
بخواند چنانچه از نماز ناسخ شود تا صبح این تسبیح گوید با عظیم تعظیم
بالعظماة والعظماة فی عظماة عظمتها با عظیم **۱۰** در شب ریت تمام
ماه مذکور بسیار اولیاد معراج میرشد است این شب با اعیاد از
۱۰ بیت و نطق با همت رکعت بدو سلام بگذارد بدو از فاتحه
سوره و انضحی در هر رکعتی یکبار بخواند پس بگوید که تمام ما را اعیاد از
لتسبیح سبوح قدوس مستغفر لثقی وعظمت این ماه معلوم
فرموده **دکتر ثمان و دعا بر ماه جماد الثامن** شب اول در رکعت
بگذارد بعد از فاتحه هر چه از قرآن یاد دارد بخواند **۱۰** در هر
دوازده رکعت در هر رکعتی بعد از فاتحه سوره لا ایل الا فی ربنا بخواند
چون از نماز فارغ شود کوبد پس بخواند و در هر از تکبیر و تکبیرات
اخیر از ما را محسوس دارد **۱۰** در ماه بعد از هفت چهار رکعت
بگذارد بعد از نماز این تسبیح گوید یا صبح یا شعلو **۱۰** تا سال پیش
در نظر مردم عزیز پیش **دکتر ثمان و دعا ماه رجب** قبل از نیت اول
بعد از سنت نماز شام بیت رکعت بدو سلام بگذارد در هر رکعت

نماز

بعد از فاتحه سوره اخلاص پنج بار و بعد از فراغ نماز سوره کلیم طیب گوید
۱۰ اول روزه دارد پنجاهمین بنا بر این است من صام یوما واحدا شی
رجب سال الله عنه بابا من ابواب جهنم و وقت افطار دو
رکعت بگذارد در هر رکعتی بعد از فاتحه آیه الکرسی و معوذتین
یکبار **۱۰** هر روز بعد از نماز کوبد پس بخواند **و روزه** عن عالیه
انه قالت قال رسول الله **۳۰** من قرأ بعد صلاة الفجر شی
سوره کس و القرآن مرة واحدة غفر الله له ذنوب خمسین سنه
و رفع عنه عذاب القبر **۱۰** تا نواحه او را پس قرین رضی الله
عنه که از حضرت امیر المؤمنین **۳** شنیده که روزی بوم و چهارم
و پنجم و بر این سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و بر این بیت
سیم و بیت و چهارم و بیت و پنجم مذکور در شب نیت روزه
کنند **۱۰** از روزه بعد از نماز هر سه روز غسل کنند سخن با کس
پیش از نماز اول دوازده رکعت بگذارد بدو سلام در چهار
رکعت اول بعد از فاتحه از قرآن آنچه خواهد بخواند بعد از سلام
هفتاد نوبت بگوید لا اله الا الله الملك الحق المبین
لیس کمثال شی و هو السميع البصیر و در چهار رکعت
دیگر در هر رکعتی بعد از فاتحه از اجاب رضی الله عنه رکعت بعد از

هفتاد بار بگوید انک اقوی معاین و اهدی دلیل بجوایک بقبلا
وانک بقبدا لستغفیر و در چهار رکعت دیگر در هر رکعت بعد
از فاتحه سور اخلاص سه مرتبه بخواند و بعد از سلام هفتاد بار الشرح
بخواند دست راست بر سینه فرود بخارد بعد سر بسجده نهد
و بر حاجتی که خواهد فرستد رو کند به آن دعا و دعای لیل القدر
یعنی شب جمع اول ماه رجب اول پخشیه که در پنج ماه واقع
شود روزه دارد بعد از نماز شام دو روزه رکعت ندارد
لبشش سلام در هر رکعتی بعد از فاتحه انا انزلناه و لیل
القدر و اخلاص ده نوبت پنج از نماز فارغ شود سر بسجده
نهد هفتاد نوبت بگوید سبوح قدوس ربنا ورب
الملائکة والروح پس بنشیند و صلوات گوید و این دعا بخواند
بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی صلیت هذه الصلوة
التي امر بها عبدك ورسولك وخيئتك من خلقك
شفيح الامة وكاشف النعمة صلى الله عليه واله وسلم
وان كنت مقصلا فاقامة حقايقها غافل عن شرها كما تحب
وترضى ومن لست تطع من عبادك ان يعبدك ويقطيك
ويطيعك فانا اعترفت بتقصيرى وقلت جهدي واقرب

ضعف

بضعفی و محضی نالتی منی جزا تصدیق رسولک و صواب
حسن الرغبه و صدق النبیه في سنة نبيک علی السلام لانک
ذو فضل و مغفرة علی عبادک و صلی الله علی خیر خلقه محمد
واله الجعین برحمتک یا ارحم الراحمین استغفرت باذن دم استغفرت
رجب ده رکعت بکندارد در هر رکعتی بعد از فاتحه اخلاص سه بار
و بعد از اتمام صد بار استغفار گوید این رزبان در هر رکعتی
بچاه رکعت بر پشت پنج سلام بکندارد در هر رکعتی بعد از فاتحه
اخلاص و معوذتین بکندارد بخواند بعد سر بسجده نهد و این
دعا بخواند اللهم لک صلیت و لک سجدت و لک امنت و
عبدک توهکت فارحم ذنبي و کبوتی بوجهی و انصر دمی و
خشوعی و خضوعی و نضوی و تخیری و قفوی و بافتی و
اجعل لى خیر ما و محی ما من عیبی برحمتک یا ارحم الراحمین استغفرت
دعا شب معراج در شب بیت و غم ماه مدکود بود از خفتن
دوازده رکعت بسلام بکندارد از خزان هر چه دانه بخواند صبح
از نماز فارغ شود صد بار بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا
اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم و صد بار استغفرت الله و صد بار دو و دین

نشدند بر سجده نهاد و حاجت تو را روا شود **ایضاً** نماز جمع آخر ماه
مال گورد و دوازده رکعت بگذارد و در هر رکعت بعد از فاتحه
الکرسی سه نوبت بجز سلام در هر حاجت تو بگذرد و کرد **دکس نماز**
و در عام ماه شعبان در شب اول دوازده رکعت بگذارد در هر
رکعتی بعد از فاتحه نوره افلاک یا فزده نوبت بنا بر اعمال آن سده
ده هزار تنگی بنویسد و ده هزار بار از اسم این سده دور کنند نماز
و دعای شب براه صد رکعت بگذارد در پنجاه سلام در هر رکعت بعد
از فاتحه افلاک سه بار **صفا** و نوره هر روز روایت میکنند در شب
براده و دوازده رکعت بگذارد در هر رکعت بعد از فاتحه نوره افلاک
پنجاه بار صد رکعت یا **۳۲** سلطان المومنین حضرت شیخ ظهیر حاجی
حضور قدس الله سره روایت کرده در شب براه دو رکعت
بگذارد و در هر رکعت بعد از فاتحه نوره افلاک یا فزده نوبت
صد بار بخواند تو ای صد و دوازده رکعت باید و شایسته عودت
زیاده است بعد از سلام سه سجده نهاد این دعا بخواند شیخ
لک سواری و خیالی و امن هر یک قواری و فریاد تسبیح
و عباد این بدلیل با عظیم کل عظیم انقضی نبی محمد صلی الله علیه و آله
فانه لا یغفره غیره با عظیم اللهم سبح وجهی العالی لوجهک

الباقی الحفظ لا تحرقن وجهاً خلیک ساجداً و این دعا بخواند انقضی
و وجهی فی التراب لوجه سیدی و حق لوجه سیدی ان
الوجه له بعد بشند و صلوات تو بد و این دعا بخواند اللهم
انزقنی قلباً نقیاً نقیاً من الشرك بریاً لا کافر ولا مشقیباً
ص در شب براه این دعا بخواند اللهم یا ذا المرء و الامین یا عینک
الجلال و الاکرام یا ذی الطول و الانعام لا اله الا انت یا ظفر
اللاجین و یا جار المستجیرین و یا من یج المستصرحین و یا ما من
الخاصین و یا دلیل المتخیرین و یا عینات المستغیثین و یا ارحم
الرحیم اللهم ان کنت کتبتنی فی ام الكتاب عندک شقیباً ففک
فامح عنی اسم الشقیب و وثقتنی عندک سعیداً غنیاً و انت
کنت کتبتنی فی ام الكتاب عندک محی و ما مقرر علی زرقی
فامح عنی محی ما من و تقصیر زرقی و کتبتنی عندک سعیداً
غنیاً موثقاً الخیر موسعاً علی زرقی فانک قلت فی ام الكتاب
بحواله فالیساء و وثقت عندک ام الكتاب **دکس نماز و دعا**
ماه مبارک رمضان جمیع ماه نویند این بگویند اللهم هذا
شهر رمضان و دخله علینا یا من و امان و صلی علی من الشقم
و فرغ من السفل و اعنا علی الصیام و القیام و نداء و القیام

حنیفین عننا وقد غفرت لنا ورضیت عنا اللهم صدقنا
 ورضنا قد حضر فینا ولسنا ولسنا ولسنا ولسنا ولسنا
 اللهم انزلنا صیامت وقیامت یقول منا بایمان واحتساب
 اللهم ارفع عنا اکسل والفتنة والسامة وانزلنا فیها الخیر
 والمجد والاجتهاد والاحی والفوت والانشا طمحا تحت و
 ترضی **ایضاً** دعاه همان رمضان بسیار است رجوع بکتب
 دیگر خواهد شد **ذکر نماز تراویح** در روز اول ماه و در روز
 ششم ماه شش رکعت بگذارد در هر رکعتی بعد از فاتحه و
 السماء والطارف یکنوبت بخواند بعد از سلام صد بار در روز
 کوپل **عش** اخی ماه هر روز شروع فاتحه بخواند و نوبت بخواند نوبت
 ختم قرآن و شهد باید و در آن هیچ کتابی بر آن بند نشود
ذکر نماز و دعاه ماه ذر القعدة شب اول سی رکعت بگذارد
 در هر رکعتی بعد از فاتحه اذ انزلت الارض بخواند فیخرج
 فان خرجت عین تیسار لون بخواند **ایضاً** نهم ماه دو رکعت
 بگذارد برابر ترقریجیات در هر رکعتی بعد از فاتحه هر
 نمی مثل بخواند بعد از سلام هر سی رکعت بخواند **ایضاً**
 آخر ماه بعد از جاست دو رکعت بگذارد و بعد از فاتحه در هر

رکعتی سوره القدر سونیت بعد از سلام باز ده بار در روز و در
 فاتحه بخواند هر سجده نهد هر چه از حق نم خواهد استجاب کرده
ذکر نماز و دعاه ماه ذر الحج شب اول دو رکعت بگذارد در
 هر رکعتی بعد از فاتحه سوره الكافرون یکنوبت بخواند **ایضاً** در
 عش اول در شب جمع و یازدهم و زجمع شش رکعت بگذارد
 به سلام در هر رکعتی بعد از فاتحه اخلاص یا نزد بان بخواند بعد
 الضلع بگوید یا نور و تنویرت بالنور والیقون فی نور
 نورک یا نور **ایضاً** هشتم فاتحه که نماز و دعاه روز عرفه رجوع
 بکتب دیگر باید کرد **ایضاً** هر که دعاه سعادت و اخی سالی بپوشد
 یکبار بخواند همه احوال باطن در معالجه بپذیرد صاحب ابراهیم که
 دورینه بخواند تا برتر خود مطلع گردد دعای سعادت **ایضاً**
 بسم الله الرحمن الرحیم یا رب الکریمی لیتهدود اخوان قدسک
 وابدی بظهور سطوات سلطان السنک حتی انقلب فی
 سجان معارف اسمائک واطلع علی اسرار ذرات و
 جودک فی معالم شهودک ان شریک بها ما او دعاه فی عوالم الملک
 و الملائکوت و عاین سرایان سر قدر تک و معالم سواد اللغو
 والذسوت و عرفی معرفت نامة فحکة عامة حتی لا یبلغنی

ایضاً

معلوم الا واطلع عليه فابقه الرقايق المنسطة والموجودات واذا
 بانظرة امانعه عن ادراك حقايق الايات وتقریب حایة القلوب
 والارواح المتحیات المحیة والواداد والرشک والارشاد
 انت المحب والمحبوب والمطلوب والمطلب يا مقصد القلوب
 ويا كاشف الكرب ويا دليل المتحیرين ويا غیاب المستغیثین
 انك انت علام الغیوب انت رب كل شیء اللهم لا تجعلنا
 بین الناس مصر ویرب ولا خذ منك مهورین ولا یغفك
 مستدرجین ولا من الذنبا ما کولین اموال الذنبا بالدين و
 الله علی خیر فقم محمد والہ اجمعین بحمدک یا ارحم الراحمین
جوهر تسبیح الله الرحمن الرحیم **دوم**
 زاهدان و طریقان ان کو مریک درعباده ظاهر فرق تمام کاهل شد با
 سده در بر یافت باطنی که انرا اختیار کونند در ایجه از غفلت
 که در باطنی است از دولت پس مرشد بشناسد **اول** فطره شیطان
دوم نفسانی **سیم** مالکی **چهارم** و حمانه صبح مورد احد در وقت
 زهد فطره شیطان میخیزد باید که در آن حال تم تجدد بسیار گوید
 تا انکه فطره دفع شی و اگر در راه فطره نفسانز میشی آید باید که
 بسیار بگوید هفتاد مرتبه سوره اخلاص بگویند بر طرف کرد در هر خطی

^{ملک} بکشند در آن وقت بازده زینت این دعاء بخوانند سبحان ذی الملاله و
 سبحان ذی العزّة و الهیبة و القدره و الکبریا و الجبروت فطره
 / در وقت صبح فطره رحمان میخیزد در آن وقت کله طیب بسیار گوید
 یعنی لا اله الا الله محمد رسول الله عتبا و فی الله حور ذابل شود
 بدانند که روحانیت است و اگر رحمان است سر کت اسماء بخوانند فطره
 در دل قرار گیرد اسماء معظمه **نیت** جامع ابن کماله فقیر فقیر محمد
 محاطب بحضرات الله **تسبیح** الله الرحمن الرحیم
 اللهم یا هو یا بیل بحق یا استخیت یا اسمی طیب یا صبر و شکر یا
 طهفتون یا خشیون دیا هو یا بیل یا اسرفیل یا امر کبیل یا تکفیل
 اللهم یا مترقب یا حجر طرکوا یا هجر یا کفک یا مسیطر یا عطر یا بیل
 یا عطر یا بیل یا رفما بیل یا در دایل یا اهی یا بیل یا جبریل اللهم یا
 مستطیع یا الخشفق یا عطی زخ یا سکو یا یا دینو یا یا و زما بیل
 یا جبریل یا مر فابیل یا حر و زابیل یا حو لا بیل اللهم یا ذنبی یا
 صنون یا نحو ما یا فطیل و برهان اعنی یا عن کفر یا تنفیل
 یا ر و یا بیل یا در دایل یا صها کبیل یا امر کبیل اللهم یا تر اعنی
 یا یطی یا بی یا طنج یا جی یا نصی یا عن زما بیل یا و یا بیل یا الو یا بیل
 یا تنفیل یا ر و یا بیل اللهم حجج یا ر سنوس یا صلیب یا جسر یا

عطرات يا عدوي يا تكفيل يا و ما ينيل يا عطرا ينيل يا و يا ينيل اللهم
يا واه يا ظنون يا طوب يا اضعفان يا منتظي يا حول النبل يا و ما ينيل
يا عطرا ينيل يا و يا ينيل يا ككامل اللهم يا اذل يا عضا جو يا سوحي
يا سرتاجي يا بون يا خشن يا كنج يا و يا ينيل يا و يا ينيل يا و ما ينيل
يا عطرا ينيل يا و ما ينيل يا لوجا ينيل يا جميل الصدا لفضو يا قدو
هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن
الرحيم **يا** برى كشف قلوب رواه توفيق مجموع اسماء نظام
بعد الفجر ينوح يا و بعد **يا** و ما ساذ كشف دل حاصل كرد
بعد الفجر ينوح يا و استجابة ترانه مجموع اسماء نظام **يا**
بسم الرحمن الرحيم
سبحانك لا اله الا انت بارك كل شئ او و رنة و ارفاق و
يا اله الالهة الربيع جلاله يا الله المحي في كل فعاله يا
رحمن كل شئ و راحه يا حي حين لا حي في ديموميه ملكه
و يقامه يا قيوم فلا يفتوت شئ من علمه ولا يوده يا
واحد الباقي اول كل شئ و آخر يا دائم بلا فناء ولا زوال
لما لكه و يقائنه يا محمد من غير شبيهه فلا شئ كمنه
يا ابر فلا شئ كقوه يدانيه ولا امكان لوصفه يا كبير

انت الذي لا تتهدى العقول لوصفه عظمته يا بارئ الضو
بلا مثال خلا من غير بازاكي الطاهر من كل افسه نقد
يا كما في الموسع ما خلق من عطا يا فضل يا نقيتيا من كل
جور لم ير ضنه ولم يخالطه فعاله يا خديان انت
الذي وسعت كل شئ رحمة و علم يا امتان ذي
الاحسان قد عم كل الخلائق منه يا ديان العباد كل
يقوم خاضعا لهيته و رغبته يا خالق من في السموات
والارض كل اليه معاده يا رحيم كل من يح و مكر و غيانه
و معاذه تا نام فلا رصف الالسن كل جلاله و عظيمه
عزّه يا مبدع المبدع لم يبع في الشا منها عونا من خلقه
يا اعلام الغيوب فلا يفتوت شئ من حفظه يا حلِيم
دا الخانات فلا يعادله شئ من خلقه يا معيد ما اوتاه
اذا برنا الخلائق لدعوتهم محافته يا حميد الفعال
ذا المرن على جميع خلقه بلطفه يا عزيز المنيع الغالب
على جميع امرى فلا شئ يعادله يا قاهر ذا البطش

السُّدُودِ أَنْتَ الَّذِي لَا يَطْفِئُ فِي انتِقَامِهِ بِأَقْرَبِ الْمَنْعَلِ
فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ عَلَوَّاتُ تَقَاعِهِ بِأَمْدَلِ كُلِّ جَبَّارٍ عَسِيدِ
تَقَهَّرَ مِنْ بِنْدِ سُلْطَانِهِ بِأَنْوَرِ كُلِّ شَيْءٍ وَهَدَاهُ أَنْتَ الَّذِي
فَلَقَ الظُّلُمَاتِ بِنُورِهِ بِأَعَالِي السَّمَاحِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ عَلَوَّاتُ تَقَاعِهِ
بِأَنْدُوسِ الطَّاهِرِ مِنْ كُلِّ سُوءٍ فَلَا شَيْءَ يُعَادِيهِ مِنْ جَمِيعِ
خَلْقِهِ بِطُفْهِهِ بِأَمْدَدِي الْبَرِّ بِأَوْ مَعِيدِهَا تَوَدُّ فَنَاقَهَا
بِقُدْرَتِهِ بِأَجْبَلِ الْمُنْكَرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَالْعَدْلُ أَمْرٌ وَ
الْصِدْقُ وَعَدْلٌ بِأَعْمُودِهَا فَلَا يَبْلُغُ الْاَوْهَامُ كُلِّ ثَنَانِهِ
وَمَجْدُكَ بِالرَّيْمِ الْعَضْوُ ذَا الْعَدْلِ أَنْتَ مَالِكُ كُلِّ شَيْءٍ
عَدْلُهُ بِأَعْظَمِ دَائِلِ النَّسَاءِ الْفَاخِي وَالْقَضَى وَالْكِبْرِيَاءِ فَلَا يَدُلُّ
عِزُّهُ بِأَقْرَبِ الْمَجِيبِ الْمَدْفِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قَرِيبِهِ بِتَأْيِيدِ
عَجِيبِ الصَّنَائِعِ فَلَا تَنْطَفِئُ الْأَلْسُنُ بِكُلِّ لَانَةٍ وَسَلَامٍ
وَنِعْمَانَةٍ بِأَعْيَانِ عِنْدَ كُلِّ كَرِيبَةٍ وَمَجِيبِي عِنْدَ كُلِّ دَعْوَى
وَمَعَادِي عِنْدَ كُلِّ سَأَلٍ وَيَارْجَائِي حَيْثُ تَقْطَعُ
حَيْثُ دَعَا **اِحْتِثَامِ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ

هذه الأسماء الشريفة ان تصلى على محمد وآل محمد وأسألك
إيماناً وأماناً من عقوبات الدنيا والآخرة وانت تحاسب عني
أبصار الظلمة والمريد بين بي السوء وان تصرف قلوبهم
عن شئ مما يضر ونه الى خير ما لا يملكه غيرك اللهم هذه
الدعاء مني ومنك الأجابة وهذا الجهد مني وعليك
التكفل ولأحوال ولا فزع الا بالله العلي العظيم وصلى
على خير خلقه محمد وآله الطيبين الطاهرين برحمتك يا أرحم
الرحمين **دعاء استجابة** ما فتح الأبواب ومسب الأسباب
وإما قلب القلوب والأبصار وإدليل المتحسين
وإغياث المستغنين وإمخرج المحزنين اغثنى اغثنى
اغثنى توكلت عليك يا رب قضيته وفوقنا امري
اليك بارئراق يا فتاح يا باسط وصى الله على خير خلقه
محمد وآله اجمعين **ايضا** برار مشاهير انوار آياتهم من جليل
برضيق رسلته صلى الله عليه وآله وسلم آرد وكنت يا رسول الله فرمان
سوف هم شياهر كه اين دعا در وقت مشغول زندگى منت باند بخواه
مشاهير غيب آور حاصل سوف دعا **ايضا** اللهم الله الرحمن
سبحانك انت الله لا اله الا انت الرحمن الرحيم سبحانك

انت الله لا اله الا انت رب العالمين سبحانك انت الله لا اله الا انت
الله الا انت السلام المؤمن سبحانك انت الله لا اله الا انت
انت المهيمن العزيز سبحانك انت الله لا اله الا انت الخبير
المتكبر سبحانك انت الله لا اله الا انت المصور الحكيم
سبحانك انت الله لا اله الا انت البصير الصدوق سبحانك
انت الله لا اله الا انت المحي القيوم سبحانك انت الله لا اله الا انت
الله انت الحسيب المتعان سبحانك انت الله لا اله الا انت
المحي المميت سبحانك انت الله لا اله الا انت السميع الخالق
سبحانك انت الله لا اله الا انت الحنان المنان سبحانك
انت الله لا اله الا انت الديان الملك سبحانك انت الله
لا اله الا انت علام الغيوب سبحانك انت الله لا اله الا انت
انت العليم المتعال سبحانك انت الله لا اله الا انت
السابق العدد سبحانك انت الله لا اله الا انت
المطهر الطاهر سبحانك انت الله لا اله الا انت الرفيع
الباق سبحانك انت الله لا اله الا انت الوتر الباق سبحانك
انت الله لا اله الا انت الوتر الهادي سبحانك لا اله الا انت
انت الفتى المعنى سبحانك انت الله لا اله الا انت

انصاف

المفضل المنعم سبحانك انت الله لا اله الا انت خير الراحمين
سبحانك انت الله لا اله الا انت الواسع اللطيف سبحانك انت
الله لا اله الا انت خير الراحمين سبحانك انت الله لا اله الا انت
انت العزيز الحكيم سبحانك انت الله لا اله الا انت اول
الآخر سبحانك انت الله لا اله الا انت الواحد الماجد سبحانك
انت الله لا اله الا انت الظاهر المظهر سبحانك انت الله لا اله الا انت
الله الا انت المتعال الحق سبحانك انت الله لا اله الا انت
الباعث الوارث سبحانك انت الله لا اله الا انت الرقيب
المحيب سبحانك انت الله لا اله الا انت الباسط القابض
سبحانك انت الله لا اله الا انت القدر المنعم سبحانك
انت الله لا اله الا انت الرزاق الرزاق سبحانك انت
الله لا اله الا انت النواب الوهاب سبحانك انت الله
لا اله الا انت القاهر القهار سبحانك انت الله لا اله الا انت
الله الا انت المغيث الدائم سبحانك انت الله لا اله الا انت
الا انت لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد سبحانك
انت الله لا اله الا انت سبحانك انت كنت من الظالمين
فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك نفي المؤمنين ^{تحويل}

الملك

وَلَا تَقُوتُ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 أَجْمَعِينَ **أيضا** ابن دعا نقول است از فرایم من بعذر زفر الدعی و
 ایشان از حضرت برالت مسلم دارند پیغمبری علیه السلام فرمود هیچ دعا
 بهتر از این نیست هر که از اسم من پوسته این دعا بخواند قدر از من بفرماند
 بهمار کا هر باطن از خود دفع کرداند و هر که در شبانه روز بخواند از کسی
 امان طفر پاید و کسی نیست روز هر روز و شب هر شب و بیاد
 بخواند عالم ارواح بر او مکشوف گردد و هیچ در باطن بهمان نماند و
انت **بسم** الله الرحمن الرحیم
 اللهم انی اسئلك باسمک المحسنی یا الله یا الله یا الله یا الله قائل
 انه لا اله الا الله یا الرحمن علی الصریح استوی با حیم
 و كان الله غفورا رحیما اما الحق المالك اليوم الله الواحد
 القهار یا قهوس الملاك القدوس یا مفعال فتعال الله الملك
 الحق یا سلام سلام قول الله من رب العالمین یا من المومن المجهن
 یا عزیز وهو الحکیم یا جبار الجبار المتکبر یا خالق قنبارک
 الله احسن الخالقین یا بارئ الخلق البارئ یا مقدر هو
 یصورکم و الارحام کيف لیشاء ما اول بالآخر هو الاول
 و الآخر و الطاهر و الباطن وهو بكل شیء عليم یا شکور ان

رَبَّنَا اغْفُرْ لَنَا الْغُفُورَ سُكُورَ بِاغْفُورٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا وَدُودٌ وَهُوَ
 الْغُفُورُ الْوَدُودُ يَا بَاطِنَ هُوَ الْوَالِدُ وَالْإِبْرَاهِيمُ وَالْبَاطِنُ
 يَا قَائِمًا فَإِنَّمَا الْقِسْطُ لِلَّهِ الْإِلَهِي الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ يَا فَاصِرَ فَوْفِ
 عِبَادِهِ يَا حَيُّ وَهُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ يَا سَمِيعَ فَمَا كُنْتُمْ بِاللَّهِ
 السَّمِيعِ الْعَلِيمِ يَا بَصِيرَانَ اللَّهِ بَصِيرِينَ بِالْعِبَادِ يَا عَزِيزَ اللَّهِ بِجَلِّ
 شَيْءٍ عَالِمِ أَنْ اللَّهُ عَلِيمٌ جَلِيمٌ بِأَعْظَمِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ يَا حَلِيمُ
 وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا يَا كَرِيمَانَ رَيْبَ عَنِ كَرِيمٍ يَا مُقْتَدِرَ مَقْتَدِرِ
 مَالِكٍ مُقْتَدِرًا يَا رُفُوفَ أَنْ تَبْكُ لِرُؤْفِ رَحِيمٍ بِالطَّيْفِ لِلْأَشْيَاءِ
 يَا جَبْرَانَ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا خَيْرًا يَا قَهَارَانَ لِمَنْ لَمْ يَلِدْ لِيَوْمِ الْإِقْدَامِ
 الْقَهَارَانَ يَا قَرِيبَ يَأْتِيهِ الْمَوْتُ فَرِيقًا فِي مَجِيئِ بَابِ عَيْتٍ وَأَنَّ اللَّهَ
 بَعِثَ مِنْ فِي الْقُبُورِ يَا زُنْفَارًا وَهُوَ خَيْرُ الرَّاقِمِينَ يَا وَارِثَ
 وَهَلْ مِيرَاثِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِأَصَادِقَ وَقَدْ صَدَقْتُمْ
 اللَّهُ وَعَدَنَ يَا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا أَسْطَ وَاوَسَطَ اللَّهُ
 الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لِيُعْلَمَ فِي الْأَرْضِ يَا قَوِيَّ أَنْ اللَّهُ لِقَوِيَّ
 عَزِيزٍ يَا شَهِيدَ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٍ يَا بَدِيَّ أَنْهُ هُوَ بَدِيَّ
 وَيُعِيدِلَ يَا زُنْفَارًا وَاللَّهُ مِنْ رِزْقٍ مِنْ لِيَاءٍ بَعْدَ حَسَابٍ يَا نُو
 أَنْ اللَّهُ تَوَّابٌ رَحِيمٌ **وَصَابٌ أَنْتَ الْوَصَابُ بِأَجْلِيلِ نَادٍ**

المخلال والاكرام **يا جميل** فاصبر صبراً جميلاً **يا وكيل** بالجليل وكثير
بالله **وكيلاً يا باقر** وكفى الله المؤمنين القتال **يا ولي** وهو الولي
المحمد **يا رب** فنيارك الله رب العالمين **يا غني** والله الغني
والغني الغني **يا سكين** ومن تطوع خيراً فإن الله شاكراً **يا
خالق** وهو الخلاق العليم **يا نور** الله نور السموات والارض
يا محسن والله يحب المحسنين **يا تدين** ان الله على كل شيء قدير
يا مفضل والله ذو الفضل العظيم **يا تيم** وتيم نعمته عليك
يا معز وتعين من لشاء **يا منذل** وتذل من لشاء **يا منبع** الارضات
والمعشر **يا شفيع** من نادى لشفيع عندك الاذنه **يا كبر**
ان الله كان علماً كبرياً **يا حي** فتعال الله الملك الحق **يا تبارك** ان الله
هو البر الرحيم **يا وبت** والشفيع والوس **يا عفا** انه كان عفواً
يا عاض وان شجيرة الغافرين **يا حميد** والله هو الولي الحميد
يا منان بال الله يمن عليكم ان هدىكم للايمان **يا احد** قل هو
الله احد **يا متين** ان الله يهدي من يشاء **يا بدیع** بدیع
السموات والارض **يا عالم** عالم الغيب والشهادة **يا فتاح** وهو
الفتاح العليم **يا قريب** ان الله على كل شيء قريب **يا محيط**
ان الله بما تعملون محيط **يا قاضي** والله يقضي الحق **يا محمد**

يا محمد

الله الصمد **يا حسبي** ان الله كان على كل نبي حسبياً **يا ناصر**
نعم المولى ونعم النصير **يا واسع** وكان الله واسعاً حكيماً **يا حي**
ونعم الوكيل نعم المولى ونعم النصير والاحول ولا فوق الا بالله العلي العظيم
بمحمد **يا رحيم** ان الله اعلم الغيوب **يا رحيم** ان الله اعلم الغيوب
يحب ربضين دنيم وغسل بكبدتكراة وضوء دور كفت نقل اذ الكند
در بر ركعت بعد از نماز تحمیر با ابره دعا بخواند در قيام بخواند و در ركن
سليم در هر ركعت كام پيش رود و صفاد بار **يا حي يا قیوم** كويد بده
سوی سبیه نهاده می شود را ملا عظمت آرد و می شود جهل با ابره دعا بخواند
در راه دین بهای مند كود در دعای بركت كوار **اينك** لبسم الله الرحمن الرحيم
يا صبح المستصرخين و **يا عيات** المستنقنين و **يا مفرج** كرب
المكر و **يا من** قد نرى مكانه و **يا حي** و **يا قاضي** عليك شئ
من امرى و **يا من** دعا برائت شره و **يا من** ذكره آوره است **يا كاشف** كل كربة
يا محيب كل دعوة و **يا جابر** كل كربة **يا ميسر** كل عسير و **يا صاحب**
كل غريب و **يا منسر** كل وحيد لا اله الا انت سبحانك انما لك
ان تجعل لي فرج و **يا منسر** و ان تقدر و **يا من** حتى لا يكون
له هم ولا اذكر غيرك و ان تحفظني و **يا من** يحسبك الله

ایضا اگر کسی در خانه سفلی ضراط بر جانم ماند دعا بشنخ مخصوصه را باره
بار بخواند ضراط بند حاصل گردد و غیر حق در دل او راه نیابد عشق
و محبت هرگز نرسد و دیگر اگر کسی را غلبه قوای بیباد باخ در وقت عمل
باید که این دعا را هفت بار بخواند قوای و در و در کرد دعا بر کوار

اینست بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم بالسنخ لبتنخ ذالاهامو شیطشون یاد انو اعلمون
دمونوا دیهونون **اللهم** یا خلیش مهون ارفش و اعلیون
اللهم یا جمیثا رهلیلون میطرون **اللهم** یا خیشوا
اخلاقون **اللهم** یا حوث ارحیم ارحمون اللهم اهتبا
شاهیا اذوت اصباوت اصباوتون اللهم یا نور انغش
ارغی مقیشون اللهم انیر اسماسماون اللهم یا مدیعو ش
املینا املون اللهم امر دعا عی بنون اللهم یا مشخ
مشخیتا مثل موم بن الکاف والنون اما امره اذ اراد
ان یقول لکن فیکون فیسبحان الذی سیک ملکوت کل شی
والیه ترجعون **دعا اختتام** اللهم انی اسألك بالالله
ان تحفظنی من کل بلاء و آفة و عاهة و وجه و کل علة من کل

فتنة و من کل شرک و بلیة و نزل و نزل لده من کل شیئ النیقا
الرحیم و من شر السلاطین الجائر و من شر الحزن و الالسن و من شر
حاسد اذ الهم یحق هذه الدعاء و یجوز هذه الاسماء و یجوز هو
یا من هو هو یا من هو هو یا من هو هو یا من هو هو لا اله الا هو
احفظنی من جمیع الهلاک و الافات بحق محمد سید النبیین و اله
اجمعین بر محمد یا ارحم الراحمین **بسم** اگر کسی در راه و بر کفتر
باخ هیچ عمل کرد و نمیر توان خواند باید که در وقت سفول ندر نیت با این
دعا را نیت دفع ان بخواند توفیق رفیق و غیر بدین دعا معظم و مکرم **اینست**

بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم یا صانع کل مصنوع و یا جاب کل کنز و یا شاهد کل نجوی
و یا حاضر کل بلاء و یا صاحب کل غریب یا مولی کل وحید
اجعل لی من امری فرجا و محی جا **بسم** امام احمد بن حنبل الله علیه صلوات
نود بار در هر روز در خواب و بیدار بخواند و نوباد همین بر سر فرزند
هر که تجلیات تو در دنیا بخواند بر کفتر قرآن حضرت عزت تو وقت
جاست بزرده بار این دعا بخواند معرفت عزت و در خواب بیدار دعا
معظم مکرم **اینست** بسم الله الرحمن الرحیم اللهم صل علی سیدنا
باعیننا و عظیم جلالک و قلوبنا اللهم وفقنا لمصائبک و

تبتنا على دينك وطاعتك **اص** اكرس اقرار و ارام نوحه بار در
 تجليات امر ایزد و عار به روز بینه ان شانزده بار بخواند دایم تجلیات برود
 ظاهر و هویدا گردد و وضع و در سجاها فلان و دل غنی گردد و در
 سوره و موصوف بصفات حال نوحه دعا بطلب **اینست**
 بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الذاکم الفایم سبحان
 الفایم الذاکم سبحان الملک المحی القیوم سبحان الله و بحمده
 سبحان الملک القدوس سبحان قدوس ربنا الملک
 سبحان العلی الاعلی سبحانه و تقرب بحمدک یا ارحم الراحمین
 و صلے الله علی خیر خلقه محمد و اله اجمعین **ایضا** هرگز
 جبرئیل آورده بود بر او علم گفت یا موس فرمان فرمود هر که خطه
 دین و دنیا بجا پیش آید باید که این دعا را بنویسد و پنج بار بخواند خطه
 مذکور دفع نوحه دعا **اینست**
 لا اله الا الله العلی العظیم لا اله الا الله المنان القدیم
 لا اله الا الله المحی القیوم لا اله الا الله الواسع الرحیم
 لا اله الا الله الرحمن الرحیم لا اله الا الله الکریم
 لا اله الا الله المحی العلیم لا اله الا الله مالک نوحه الله
 لا اله الا الله الکریم و الکریم لیس لمثله شیء و هو

السمیع البصیر اللهم ان اسألك باسمک العظیم و انت العظیم
 القیوم اظہر المطهر القادر المقدس بحمدک یا ارحم الراحمین
 و صلے الله علی خیر خلقه محمد و اله اجمعین **اص** بار قرب
 حق هم روز بینه ان بخواند قریب حق بصم حاصل نوحه و باقر اسناد
 این دعا در کتابها مسطور است دعاء نیز کوان **اینست**
 بسم الله الرحمن الرحیم یا الله یا حسن یا حمیم
 یا علی یا عالم یا عظیم یا احد یا صمد یا وین یا سلام یا
 مؤمن یا مهین یا بصیر یا واحد یا کریم یا لطیف یا
 حلیم یا کبیر یا متکبر یا حمید یا حمید یا قوی یا عزیز یا
 منتقم یا احسان یا منان یا تواب یا اعث یا ارحم الراحمین
 یا حمید یا محمود یا معبود یا موجود یا کامل یا ظاهر یا باطن
 یا طهر یا طاهر یا اول یا اخر یا حی یا قیوم یا سامع یا واسع
 یا سلام یا رفیع یا رفیع یا نور یا قوه و الاکرام **ایضا**
 اگر کسی هر روز این دعا را بخواند که روز پنجشنبه غسل کند و تکلم کند
 یا هیچ کس نکند بر سر مصله بنشیند سر بار کوره منزل بخواند و بار
 دفع نفس بیجا بود و در سارزد تمام عمر قدر نوحه از غنایات نفعانی

نگاه دارد و نوره من مثل **انیت** **بسم الله الرحمن الرحيم**
با اسما المنزل الی اخره انجوانند **ایضا** از برکت منقولست اگر کسی
مهم عظیم پیش آید این دعا با بوسه در آب روان اندازد و اگر در
یک مضمون غرض او بر نیاید فردا از قیامت چنگ و در دردمن
باش و اسناد دیگر که مودت از حد باطله در اختیار در نیاید باید
که این دعا را صد کثرت هر روز نیت آن و در روز مقصود حاصل
گردد دعا معظم بکرم **انیت** **بسم الله الرحمن الرحيم**
الحول والبقوة الا بالله العلی العظیم **بسم الله الرحمن الرحيم**
بسم الله المملک المذنب المذنب من العباد الذلیل الی المولی الجلیل
مبین المفضی و انت الغفار برحمتک یا ارحم الراحمین
بدره زندان و این مناجات خوانه الهی بحسب کس فیکون
فتبارک الله احسن المجالین **ایضا** هر که این دعا را بوقت
حفظ نیت و بکنوت بخواند در میان خواندن و صف اول حاصل
گردد و باطنی و ظاهری بکس نفع دعا بر هر کس **انیت** **بسم الله الرحمن الرحيم**
اللهم رضی برضاک و صرّب علی بلاک و ارحم غیبی
علی شکر نغاک و اسألك تمام نعمتک و دوام عافیتک
اللهم جنبی قلوب المؤمنین و بلعنی عمری الی امانته

X

و...

و عشره بر سنه برحمتک یا ارحم الراحمین **ایضا** لاجل الحاجت
هر کس این دعا را بر یکبار با طهارت بخواند و در میان خواندن سخن
نگردد حاجت دینی و دنیای و رفیق بر آرد این مضمون و کرم
انیت **بسم الله الرحمن الرحيم** **انیت** و من
یتوکل علی الله جعل له مخرجاً من فاه من حیث لا یحسب و من
یتوکل علی الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله
لكل شیء قدراً **ایضا** فان التبر صلیه الیه عبید و الیه کل من اراد اجابة
الدعاء و قضاء الحاجج فیتقل یا کاف یا هادی یا عالم یا راق
یا حلیم یا صادق اجاب الله دعاه کما جاب دعاه ذکر یا علی السلام
ایضا کسی از شافعی رضی الله عنه را بعد از وفات در خواب دید بر سینه
خدا رسد با سوره که در شافعی رحمه الله گفت بحسب نیت این درود امر این
اگر چه لایق امرش نبود هر که این درود را شب و روز بسیار بخواند
بیشک امر زبده شوق درود معظم **انیت** **اللهم صل علی محمد**
وال محمد بعدد من لم یصل علیه و صل علی محمد و آل محمد کما
حبت و رضی الیه و صل علی محمد و آل کما امرت بالصلوة علیهم
و صل علی محمد کما ینفی الصلوة علیه و صل علی جمیع الایماء
و المرسلین و الملائکة المقصین و علی عبادک الصالحین

بن محمدك يا ارحم الراحمين **ايضا** اسناد دعاء بزرگوار مقابل
رضي الله عنه هرگز با حضرت ذر الجلال قادر بر حال قدرت خافت
با رخ شب آرزيم صدي بارين دعاء بخوانه اگر حاجت او قبول نشود
برگردد مقابل لعنت کند عرض وينج با رخ دياد بنا دعاء بزرگوار **ايضا**
بسم الله الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة الا بالله
القدر العظيم يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاکرام بر محمدك استغثت
وصلى الله على خير خلقه محمد وآله اجمعين **ايضا** اگر کسی
خطر نفس بر طرف عورت اجنبه بزود بايد که از آن طرف
اندر گرفتارستانه اين اسم بخواند بدان طرف اندازد خطر نفاست
شوق بگويم الله بسم اسم اعظم **بسم الله الرحمن الرحيم**
يا شامعيتنا الذي نقاب الشمس من المغرب الى المشرق **ايضا**
ورفضند آية الکرسی بر تخفيف عذاب قرآن البصر صلعم اذا اقل المؤمن
بآية الکرسی وجعل ثوابها لاهل القبور ادخل الله سم في قبر
كل ميت من المشرق الى المغرب اربعين نورا ووسع الله
عليهم قبورهم ورفع لكل ميت درجة ويرفع القادر ثواب ستين
نبتنا وخلق الله كل حرف ملكا يسبح له اى يوم القيوم **ايضا**

لرفع عذاب القبر وابتعد عنك ابغ عباس رضي الله عنه ان قال النبي صلى الله عليه
والعليه وسلم سلام من مات فاذا كفن فاكنتوا هذه الابواب
ووضعوها على صدره لا يهدب في قبره بلا شيك والله
ان كان كافرا لا يعذب في قبره الدعاء هذا لبسم الله الرحمن الرحيم
اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله وان
عليه السلام امامه وان الموت حق والحياة حق والنازح حق
ولفانك حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث
من في القبور ثم يكتب اقم الصلوة النهار وبلغ من الليل
ان المحسبات يداهن السيدات ذلك ذكرها الذكراين و
اجبر فان الله لا يضيع اجر المحسنين اشرح الله صدره
للاسلام فهو على نور من ربه حسبنا الله توكلت على الله
وهو رب العرش العظيم والكاظمين الفيض والعافين
على الناس والله يحب المحسنين **بسم الله الرحمن الرحيم**
الله لا اله الا الله الملك المعبود زيننا ورب ابائنا الاولين
يا حي يا قيوم احيا شرهيا زيننا لا ترغ قلوبنا بغير اهدينا
وصب لنا من ذلك رحمة انك انت الهاب توذنا مسلما
واحفنا بالصالحين **بسم الله الرحمن الرحيم**

الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تاخذ سنيه
ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي
الارض الهى قلوب محب و نفس معيوب وهوا ط
غالب وعقل مغلوب وطاعت قليل ومعصية
كثير ولسان مقر بالذنوب فكيف خلدني باستان
العيوب واغفر ذنوبي باغفار الذنوب وصل الله
على خير خلقه محمد و آله اجمعين **ايضا** هر كه با اسم
سيد نوبت روز نيم بخواند بر نفس كافر ظفر بايد اسم **اين**
بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله ملا عثمان الركن
ابن عثمان الرحيم حيثما **ايضا** هر كه غيبه نفاش و نبطا نرود
بر او مهور ايشان آتش باد اين اسم بخواند يا قهار تقهرت
بالفهر والفهر في فهر فهر ك يا قهار **ايضا** بغير مبلغ فرود
اگر سرد دعا كه عمارت در وقت نماز عشاء هست بار بخواند
بكرم الله مع تجايب و غنى ايب بدينده مهر ميكايل ۴ روايه
مركب كه اگر كس هر روز بجاها بار بخواند مرتبه اول على ثوب و مهر
موسى كلام الله روايت ميكند هر كه اين دعا را بجا آيد بخواند اين
هر كار كه بخواهد بجز سمانه و نور و نجات و اينده و هم مشرف

کرد و دعا كه عمارت **اين** **بسم الله الرحمن الرحيم**
اللهم انت الرب وانا العبد فمن يدع العبد الا الرب
يارب **اللهم** انت الخالق وانا المخلوق فمن يدع الخلق
الا الخالق يارب **اللهم** انت الملك وانا المملوك فمن يدع
المملوك الا الملك يارب **اللهم** انت الفقي وانا الفقير
فمن يدع الفقير الا الفقي يارب **اللهم** انت القوى وانا
الضعيف فمن يدع الضعيف الا القوي **اللهم** انت
القيوم وانا الدائل فمن يدع الدائل الا القيوم يارب **اللهم**
انت العفو وانا المذنب فمن يدع المذنب الا العفو يارب
اللهم انت العفو وانا المسى فمن يدع المسى الا العفو
يارب **اللهم** انت الرحيم وانا الخاطي فمن يدع الخاطي الا
الرحيم يارب **اللهم** انت المعطي وانا المستغيث فمن يدع
الو المعطي يارب **اللهم** انت المجيب وانا الداعي فمن
يدع الداعي الا المجيب يارب **اللهم** انت المجيب وانا المستجير
فمن يدع المستجير الا المجيب يارب **اللهم** انت العزير
وانا الدليل فمن يدع الدليل الا العزير يارب **اللهم** انت
المعطي وانا السائل فمن يدع السائل الا المعطي يارب **اللهم**

اللهم انت الريحاب والبالس في يدع الباش الريحاب بارب
بارب **اللهم** انت المفتح وانا المغوم فمن يدع المغوم الا المفتح
بارب **اللهم** انت المنجي وانا الغريق فمن يدع الغريق
الا المنجي بارب **اللهم** انت الرزق وانا المرزوق
فمن يدع المرزوق الا الرزق **اللهم** انت الغفار وانا المنضع
فمن يدع المنضع الا الغفار بارب **اللهم** انت الكاشف
وانا المضطر الا الكاشف فمن يدع المضطر **اللهم** انت
السيد وانا المتبهل فمن يدع المتبهل الا السيد بارب **اللهم**
انت سيدنا وهو لا سر فاغض ذنوبنا واعتق من النار **اللهم**
يا ارحم الراحمين وصلى الله على خير خلقه محمد وآله اجمعين
ايضا ارسد رزقه كاهل من ايدى يديته دفع كاهل رعبته ونسب زويت
ابن اسم بخواند كاهل من ورثه **ايضا** **اللهم** الله الرحمن الرحيم
يا كوكبا بل بحق الجنان الذي خضع كل جبار بحبره وانهما كل كابل
ايضا هر كه اين اسم را بخواند رزق حسنه او را برسد **اللهم** الله الرحمن الرحيم
طير هوج الذي طهر على كل شئ قد يدعون الله فانه انزل و
نزيل العلال وهو فانه انزل في ان لبتنه لم ينزل برحمتك يا ارحم
الرحمين **ايضا** روايت من نذر از رسول خدا صلعم هر كه در وقت باران دعا بخواند

اداء فرضيه يا هفتد ابع دعا بل رشوق بخواند صد نوبت روز نيه او در آن صفت
خاوت او مقرو و نشوق صفا از خود دانه اعتقاد درست شرط است و عا
ايضا **اللهم** الله الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة الا بالله
العلی العظیم یا قدیم یا دایم یا فاقم یا حی یا قیوم یا فرد یا وین
یا احد یا صمد یا من بلد و لم یولد و لم یکن له کفو احد یا
من الیه المصیرون **ايضا** **اللهم** الله الرحمن الرحيم
هر كه از ماه ربیع اید در راه دین اول و آخر درود صد كرت و هر بار يكبار **اللهم**
دعا بخواند رشوق و در وقت صوم من بید کرد دعا **ايضا** **اللهم** الله الرحمن الرحيم
امنن بالله العلی العظیم توكلت علی الحي القيوم **ايضا** هر كه
این دعا را در وارزه روز در ماه ربیع الاول بخواند یا هر روز تا یک سال
تمام سال فرم بخواند از حضرت رسول صلعم منقول است که او بحساب ذرشت
رو در دعا **ايضا** **اللهم** الله الرحمن الرحيم یا الله یا الله یا
یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله
یا حسن یا حسن یا حسن یا حسن یا غفور یا غفور یا
غفور یا غفور یا غفور یا غفور یا غفور یا غفور یا غفور یا غفور
یا حیم یا حیم یا حیم یا حیم یا حیم یا حیم یا حیم یا حیم یا حیم

باحتنان باحتنان باحتنان باحتنان باحتنان باحتنان
 نامتنان نامتنان نامتنان نامتنان نامتنان نامتنان
 یادتنان یادتنان یادتنان یادتنان یادتنان یادتنان
 یاسبحان یاسبحان یاسبحان یاسبحان یاسبحان یاسبحان
 فاقبت در شب جمع پنج هزار نوبت بخوانند وقت خواندن با کس سخن نگویند و در
 یک مجلس مرتب کند دعا بر او را **اینست** بسم الله الرحمن الرحیم
 ما مشهور است هر که کل صعبه صحتش در جوار الله و احسبت فاما ان
 الله **و** سلطان صوفیان نظام الحق والشرع والادب روایت
 میکند هر که اطلب از خدا بر سر این مناجات را بنفاد هر روز نوبت بخواند
 او را شانس میرسد و توفیق به او میرسد که به حق نیز خوانده طاقت او را در مقامات
اینست الهی قلبی محبوب و نفسی معیوب و هوای غالیب
 و عقلی مغلوب و طغنی قلیل و معصیتی کثیر و لسانی مضی الذین
 فکیف حیلتی یا استار القیوب و اغفارا الذنوب اغضی ذنوبی
 کلها یا غفار یا غفار یا استار یا استار یا استار یا استار
 بر محمدک یا اجمع الرحمن **ایضا** درود عظیم و کرم حضرت قطب
 عالم محمدوم جهانمان سید جلال بخاری قدس الله سره العزیز در او را درود
 فرمودند هر روز که این درود بر سر عالم صلوات الله علیه بخواند که با کس

کندارد

کندارد با شکر تو سبحانه و بعد نوبت حج در اعمال ان بند بنویسد
 و هر که با خود دارد از جمله بلاهای دنیا و آخرت ایمن کرد و در
 عقبی همسایگی رسول فر صلعم باید و در معظم **اینست**
بسم الله الرحمن الرحیم
 الصلوة والسلام علیکم یا محمد العربی الصلوة و
 السلام علیکم یا محمد القریشی الصلوة والسلام
 علیکم یا محمد بنی الله الصلوة والسلام یا محمد رسول
 الله الصلوة والسلام علیکم یا محمد حبیب الله
 الصلوة والسلام علیکم یا جده الحسن والحسین
 الصلوة والسلام علیکم یا ابا الفاطمة الزهراء
 الصلوة والسلام علیکم یا صاحب المنبر والمعراج
 محمد رسول الله صلعم **ایضا** بنده آن حضرت شیخ طهرانی الحق
 والشرع والادب حاجی حضور روایت میکند هر که این دعا
 روزی یکبار بخواند کلید خزانة غیب دست ابد و در قرآن

دعا

الفاتحة

كردد و دعاء بنزله لوار است
 يا الله يا الله يا الله الرقيب يا الله يا الله يا الله
 الرحمن الرحيم يا الله يا الله يا الله المحافظ المحليم يا الله
 يا الله يا الله الحي القيوم يا الله يا الله يا الله على كل
 نفس بكسبت يا ذا الجلال والاكرام يا مفتاح الابواب
 يا مبيد الاسباب ويا مذهب القلوب والاصباب
 يا دليل الملتجئين ويا عيانت المستغثين يا مضع العيون
 اغثنى اغثنى اغثنى توكلت عليك يا رب قضيت و
 فوضت امرى اليك يا زراف يا فتاح يا اسطاسم الله
 ابواب فضلك و ابواب رحمتك و ابواب نعتك و
 ابواب خيرك و ابواب كرامتك و ابواب نعمتك و ابواب
 دولتك و ابواب سعادتك و ابواب سلامتك و ابواب
 عطفتك و ابواب عفافتك و ابواب حمدك
 و ابواب شكرك و ابواب طاعتك و ابواب حفايتك
 و ابواب توفيقك و ابواب عبادتك و ابواب عزتك

و ابواب شرفك و ابواب
 و ابواب قناعتك و ابواب عنايتك و ابواب غنائك
 و ابواب علمك و ابواب معرفتك و ابواب جناتك
 و ابواب محبتك اللهم انك قد تكلفت بنزلي و مرز
 كل رايه فانك اخذ بناصيتها ان ربي على كل شئ
 حفيظ يا خير من سئل يا افضل من اعطي و يا خير
 البذيع اللهم اني اسئلك لنفسي و لجميع المؤمنين
 و المؤمنات و اصحاب هذا الدعاء فلان برهم بفضلك
 الواسع و نزلنا فاحللا لا طيبا مباركا هيبا من شيا بل كن
 و محنت و مننت احد من خلفك فانك قلت و اسئلو الله
 من فضل اسئلك من فضلك و من عطفتك ارجو يا حي
 يا قيوم يا علي يا عظيم يا حلیم يا كريم يا حنان يا منان يا ذا
 الجلال و الاكرام يا سلطان يا مهيمن يا مستعان يا ذا الجلال و الاكرام
 برحمتك يا ارحم الراحمين رب زدني علما و فهمنا و محبتنا
 و قلوب عبادك و اجعلني من عبيدك و اجعلني و

و اعلم

في الدنيا والاخرة ومن القرين وصلى الله على خير خلقه محمد
 اجمعين ابي ذر ود عالم بخواند تا بنفصود رسد در و در معظم **بنت**
 لسم الله الرحمن الرحيم اللهم صل على محمد وال محمد ما
 دامت الصلوة اللهم صل على محمد ما دامت البركات وارحم
 على محمد ما دامت الرحمة اللهم صل على محمد روح في الارواح
 وصل على جسده محمد في الاجساد وصل على قبره محمد في
 القبور وصل على تربت محمد في التراب وصل الله على خين
 خلقه محمد واله اجمعين فضل من الله ورسوله الحمد لله
 على التوفيق واستغفر الله على التقصير سبحانك ما
 عبادتك عبادتك بعبادتك يا ارحم الراحمين ان زب
 كرده با زب قرار داده ان دعاء فرشتا دوازده بار **بنت** بخواند
 زب در باطن قرار كرد دعاء فرشتا **بنت** لسم الله الرحمن
 فرشتا مرثيا و جلا و ملا ديوثيا تنو ثيا شهنو ثيا شمو ثيا
 شمو ثيا ارها ان رطيا عنطا عططا طوطا طوطيا
 طوطن طوطا طوطا اهبيا نر هيا قد مهيا
 هل مهيا هل مهيا هل مهيا هر حوا اهر ابل مهر خابل
 نه جابل مهر طابل نه طابل اهو ابل اهر ابل هلا ابل

اصول

اهبيا ابل اصوا ابل اعياب ابل الكوا ابل مهوا ابل مكو ابل اطن
 جهب ابل حسر ابل ر و انا ابل الوابل ر و انا ابل لطن ابل
 اعا ابل جهب ابل سجا ابل ميكا ابل ر و فابل سفر سها ابل
 اشرو قيا اشرو قد استجيا ابل اشحا ابل اصرا ابل واعلا ابل
 منجا ابل روهنا ابل سجا ابل هر كرا اها ابل الكوا ابل احم ابل
 طوشو ابل زوخو ابل ملحو ابل ر و فابل نحو درعا ابل
 قد فابل نلتقا ابل تركنا ابل تر ابل نو ابل سفر سها ابل
 سسر شرها ابل ملكا ابل اونه اروه و اياه من ابل بيا ابل
 شد فابل اتمشيو عهد و امد فابل عهد و ابل منطوطا ابل
 منطوطا منطوطا عليه مجد و ابر غا نقر عامانشر اذن شر
 اوه اروه داريه طوطا ابل الكنها ابل موزو و ابل شحا ابل
 در دابل جمها ابل جبر ابل بطط ابل شمها ابل منطوطا
 حفظي بر ما ابل نه ابل ز ما ابل نه ابل ز ما ابل نه ابل نه ابل
 انها تبثيا مشبثيا تبثيا مكو ايه الكوايه سهفظ هيا شهنو ثيا

سهر بانه هاهي وليس **دعاء اختتام** الهي اهل ومالي
 وولدي بحق هذه الاسماء السبعة البررة ومجرب كرام
 الكائنين والى وجانبين ان تغض حاجتي يا رب العالمين يا خير الناس
 برحمتك يا ارحم الراحمين **ايضا** هر كه هفت بيكر برهفت روز روزيه
 هفت هزار بار بخواند كه غلوب و قبول و عالم ملايك در نظر ويا
 مكشور كود دعاه هفت بيكر است **بيكر** اول اللهم اجعل
 تجاللت بالجلال في جلال جلالك اجليل يادام العبود ويا نعم
 المقصود يا من لا اله الا الله يا احكم الحاكمين **بيكر دوم** اللهم
 يا لطيف يا وافي كماله بالاطافة والاطافة في نفاة لطا
 فتك يا لطيف اناسمعا كينا بانزل من بعد موسى مصدا
 لما بين يديه يهدي الى الحق والى طريق مستقيم يا خير
 الزاقرين **بيكر سيم** اللهم باسمع البرهان واذ صرنا
 اليك نضر من الجحش لستمعون القرآن يا سميع لستمعت بالسمع
 والسمع في سمع سمعك باسميع والذين تو منقون بما انزل
 اليك وما انزل من قبلك وبالآخر هم وهو الحق الوكيل
 يا احسن الخالقين **بيكر جهام** اللهم يا معني المدل يا عظيم
 يا عظيم تقطت بال عظيمة والعظيمة في عظمت عظمتك يا عظيم

٦٠

فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك والمؤمنين والمؤمنات
 والله يعلم مقبلكم ومثوكم ويا خير الناس برحمتك
 اللهم يا رحيم ترحمنا بالرحمة والرحمة في رحمت رحمتك
 يا رحيم يا حفيظ تحفظنا بالحفظ والحفظ في حفظك
 يا حفيظ يا اكرم الصادقين ويا منعم المحافظين **بيكر ششم** اللهم
 يا كرم لم تكرمنا بالكرم والكرم في كرم كرمك يا كرم الله يعلم
 غيب السموات والارض والله بصير بالتعالي يا سرور الخلق
بيكر هفتم اللهم يا غفور تغفر لنا لغفرتك يا غفور في
 مغفرتك يا غفور لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا
 احد برحمتك يا ارحم الراحمين **ايضا** دعاه سبع كنج دائم در سبانه
 فتح غيب دست ايد اسرار ظاهر وباطن در پنج وعده سبانه
بسم الله الرحمن الرحيم كنج اول من اراد بالسورة فرددته ومن كان
 بكبير فكله ومن يعنى علينا الهة فاهلكه رب تقبل
 ثوبتي واغسل صوبتي واجب دعوتي يا امان الحافظين برحمتك
 يا ارحم الراحمين **كنج دوم** اللهم واقض امرى الى الله و
 استغفر الله مراشاه ولا تقوا الا بالله وما النص الا من عند الله
 لا اله الا الله شهد الله قلبي اللهم احسننا بعبديك التي

بسم الله الرحمن الرحيم ^{لستعین} و بسم الله
 اللهم خذ مني وقبّل مني وافتح علي ابواب كل خير كما فتحت علي
 انبيائك واوليائك ببرحمك الرحمن الرحيم ^{صلى الله عليه وسلم}
كاتبين جوهر سحر در عمل دعوت اسما عظما مؤثران و این مشتمل بر
 و فصول است **مقدمه** بدانکه چون طالب از ارباب واجبات بگوید بعد
 در دعوت اسما الله مشغول شود تا اسرار الهی و کلی او را مکشوف
 گردد و تعرف ظاهر لطیف او را دست دهد چون خواهد که دعوت اسما
 عظام شریع کند **اول دعوت** از می شد کامل عامل بیامرز می شد
 کامل این گویند که آن هر مرتبه اسما الهی در یافته و مره لاش از ماهیت
 اصلی جنس داده و تمامی حقایق اشیا در زمین زمین او کشف شد بپند
 و اندیشه از بر هر مغز و من نباشد و کس را اطلاع ندید مگر محرم و از ما
 بعد از رسیدن و در کشف و کرامات مبتلا نبینند اگر بکنند عان دعوی گویند
 در هر که این علامات یابند و ازین افعال محترم نبیند از می شد کامل گویند
 داشت بعضی از مشایخ بعبود علی و مشرک را رها میکنند و جان میدهند
 تا این که مشغول بس این در پیش بپوشند جدا که برای ریاضت طریق
 دعوت در اکثر ولایت مسافرت کرد و با غلبه مشایخ فلاقات یافت
 بعد از چند سال در خدمت حضرت سلطان الموحدين شیخ ظهور حاجی

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم خذ مني وقبّل مني وافتح علي ابواب كل خير كما فتحت علي
 انبيائك واوليائك ببرحمك الرحمن الرحيم
 كاتبين جوهر سحر در عمل دعوت اسما عظما مؤثران
 و فصول است مقدمه بدانکه چون طالب از ارباب واجبات بگوید بعد
 در دعوت اسما الله مشغول شود تا اسرار الهی و کلی او را مکشوف
 گردد و تعرف ظاهر لطیف او را دست دهد چون خواهد که دعوت اسما
 عظام شریع کند اول دعوت از می شد کامل عامل بیامرز می شد
 کامل این گویند که آن هر مرتبه اسما الهی در یافته و مره لاش از ماهیت
 اصلی جنس داده و تمامی حقایق اشیا در زمین زمین او کشف شد بپند
 و اندیشه از بر هر مغز و من نباشد و کس را اطلاع ندید مگر محرم و از ما
 بعد از رسیدن و در کشف و کرامات مبتلا نبینند اگر بکنند عان دعوی گویند
 در هر که این علامات یابند و ازین افعال محترم نبیند از می شد کامل گویند
 داشت بعضی از مشایخ بعبود علی و مشرک را رها میکنند و جان میدهند
 تا این که مشغول بس این در پیش بپوشند جدا که برای ریاضت طریق
 دعوت در اکثر ولایت مسافرت کرد و با غلبه مشایخ فلاقات یافت
 بعد از چند سال در خدمت حضرت سلطان الموحدين شیخ ظهور حاجی

در سید حضرت ایشان در بر قسم کامل بود نه چند مدت ملازمت کرد بعد
 از اطلاع حال بغیر حضرت الشان شگفت فرموده مردم را ساز خند
 و نام دعوت آن عمل کل و جزو هر چه او خندند و چند سال در یک شیخ مشغول
 بدقت بعضی ناگاه معینت ظهور یافت که هیهات ان در تقریر و تحریر
 تکلیف آخر بیعت ازل الازال و بهر ایت حیدر الایزال و با ملازمین
 کامکار و می شدند نامدار در عهد در آمدند که تا در زقیامت در
 سلسله فتن رحمت شود **ایضا** دعوی معلوم کند هر گاه دعوی شیخ
 شریک اسما الله و شریک عمل بر خود کند بعد در راه دعوت قدم نهاد
 شریک اسما در یابد اول حساسیت بجد معلوم سازد **اب ج د ه**
و ن ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص ق ر ش ت ث
خ ذ ض ط غ و ج ه ر ح و ف خ ا ن ش م ا ن خ ط س ش
 و از دانستن خود و اسم غافل شود و شرا را بجد را موافق بدو از ده
 برج کرده عامل شود در زمین سندان که جمله قطعا اسم اعظم بر جمیع
 کند انجمن را دوازده باطنی سازد هر چه باقی ماند از او برج
 شمار دهی جا که عدد تمام شیخ خاصیت ان اسم خاصیت همان برج
 و خاصیت اسم خود هم برین طرد کند اگر باین وضع تکلم در بعضی
 دعوات که استخارج بر دو اسم و الهی شرط است تا این که شود خاصیت
 نفس در آن دعوی و التزم اسم اعظم و نمود

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم خذ مني وقبّل مني وافتح علي ابواب كل خير كما فتحت علي
 انبيائك واوليائك ببرحمك الرحمن الرحيم
 كاتبين جوهر سحر در عمل دعوت اسما عظما مؤثران
 و فصول است مقدمه بدانکه چون طالب از ارباب واجبات بگوید بعد
 در دعوت اسما الله مشغول شود تا اسرار الهی و کلی او را مکشوف
 گردد و تعرف ظاهر لطیف او را دست دهد چون خواهد که دعوت اسما
 عظام شریع کند اول دعوت از می شد کامل عامل بیامرز می شد
 کامل این گویند که آن هر مرتبه اسما الهی در یافته و مره لاش از ماهیت
 اصلی جنس داده و تمامی حقایق اشیا در زمین زمین او کشف شد بپند
 و اندیشه از بر هر مغز و من نباشد و کس را اطلاع ندید مگر محرم و از ما
 بعد از رسیدن و در کشف و کرامات مبتلا نبینند اگر بکنند عان دعوی گویند
 در هر که این علامات یابند و ازین افعال محترم نبیند از می شد کامل گویند
 داشت بعضی از مشایخ بعبود علی و مشرک را رها میکنند و جان میدهند
 تا این که مشغول بس این در پیش بپوشند جدا که برای ریاضت طریق
 دعوت در اکثر ولایت مسافرت کرد و با غلبه مشایخ فلاقات یافت
 بعد از چند سال در خدمت حضرت سلطان الموحدين شیخ ظهور حاجی

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم خذ مني وقبّل مني وافتح علي ابواب كل خير كما فتحت علي
 انبيائك واوليائك ببرحمك الرحمن الرحيم
 كاتبين جوهر سحر در عمل دعوت اسما عظما مؤثران
 و فصول است مقدمه بدانکه چون طالب از ارباب واجبات بگوید بعد
 در دعوت اسما الله مشغول شود تا اسرار الهی و کلی او را مکشوف
 گردد و تعرف ظاهر لطیف او را دست دهد چون خواهد که دعوت اسما
 عظام شریع کند اول دعوت از می شد کامل عامل بیامرز می شد
 کامل این گویند که آن هر مرتبه اسما الهی در یافته و مره لاش از ماهیت
 اصلی جنس داده و تمامی حقایق اشیا در زمین زمین او کشف شد بپند
 و اندیشه از بر هر مغز و من نباشد و کس را اطلاع ندید مگر محرم و از ما
 بعد از رسیدن و در کشف و کرامات مبتلا نبینند اگر بکنند عان دعوی گویند
 در هر که این علامات یابند و ازین افعال محترم نبیند از می شد کامل گویند
 داشت بعضی از مشایخ بعبود علی و مشرک را رها میکنند و جان میدهند
 تا این که مشغول بس این در پیش بپوشند جدا که برای ریاضت طریق
 دعوت در اکثر ولایت مسافرت کرد و با غلبه مشایخ فلاقات یافت
 بعد از چند سال در خدمت حضرت سلطان الموحدين شیخ ظهور حاجی

Handwritten notes in red and black ink at the top of the page, including the number '6'.

Main text in black ink, starting with 'و اسامی اینست حمل ثور جویا سر طاق اسید سینه...' and discussing astrological concepts.

Vertical handwritten notes in red ink on the right margin, providing additional commentary or examples.

Handwritten notes in black ink at the bottom of the page, continuing the discussion.

طکران باشد که نطق اول اسم با قرآن اسم هر بار هم کرده خوانده

Handwritten notes in black ink at the top of the page, including the number '7'.

Main text in black ink, starting with 'در سعادتمند دعوت آغاز کند و بر وی سحر نامد...' and discussing astrological concepts.

Handwritten notes in black ink at the bottom of the page, providing further details.

Vertical handwritten notes in red ink on the left margin, providing additional commentary or examples.

و رفتن بسیار تکلیف بود قبول کردیم نم تواند این عمل را بشنود
رسانند در هیچ پیشتر نیست **انصاف وضع شکل** چون مرتب شود در او
مرد و در موافق دو وارد برج و با موافق وقت بیتان و با موافق
عناصرا بریم و طابع و با جمل اسم کشیدن دو وارده و او فده یا هفت است
یا هشت یا نه یا چهار چهار طرح کند هر باقر یا نه عددان بر فاعله
یا هفت یا اربع در وقت متعین بخورند و کسی لطیف اندیت اکل
الحلال و صدق المقال و کم خوردن و کم گفتن و کم گفتن و نیت
و صدق اسم می شد و حضور با حق و صوم بالاتصال و خلوف
از خلق و عزت از خود و جامه و جایگاه پاک و طهارت تن و
اجاز و انقیاد و شکر و نیت بر نیت و گذارتن جانور بر طلب
و حجره و تاریک و صفای گفتن و گویند و خوردن و شایسته
بدست خادم معین و نگاه داشتن چشم و بینی از دیدن و بوئیدن
گوشت و دل از خوردن و کبر و کینه و شکر حیوانات جلالی و جمالی
و حکم و صفت مهر و مات اجرامی **حلال چون گوشت و ماهی و بیضه**
و عمل و شکر و صوم و صدق و استعجال آب مشک و صیون
این گفتن و صدق و شکر و کوره و جماع و غیره و **جمالی روغن و**
غشای و حشرات و سرگرم و تک علی و حیوان و غیره و پاره و

و رفتن بسیار تکلیف بود قبول کردیم نم تواند این عمل را بشنود
رسانند در هیچ پیشتر نیست انصاف وضع شکل چون مرتب شود در او
مرد و در موافق دو وارد برج و با موافق وقت بیتان و با موافق
عناصرا بریم و طابع و با جمل اسم کشیدن دو وارده و او فده یا هفت است
یا هشت یا نه یا چهار چهار طرح کند هر باقر یا نه عددان بر فاعله
یا هفت یا اربع در وقت متعین بخورند و کسی لطیف اندیت اکل
الحلال و صدق المقال و کم خوردن و کم گفتن و کم گفتن و نیت
و صدق اسم می شد و حضور با حق و صوم بالاتصال و خلوف
از خلق و عزت از خود و جامه و جایگاه پاک و طهارت تن و
اجاز و انقیاد و شکر و نیت بر نیت و گذارتن جانور بر طلب
و حجره و تاریک و صفای گفتن و گویند و خوردن و شایسته
بدست خادم معین و نگاه داشتن چشم و بینی از دیدن و بوئیدن
گوشت و دل از خوردن و کبر و کینه و شکر حیوانات جلالی و جمالی
و حکم و صفت مهر و مات اجرامی حلال چون گوشت و ماهی و بیضه
و عمل و شکر و صوم و صدق و استعجال آب مشک و صیون
این گفتن و صدق و شکر و کوره و جماع و غیره و جمالی روغن و
غشای و حشرات و سرگرم و تک علی و حیوان و غیره و پاره و

فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این
فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این
فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این

و حکم و مات بیست و نصل و کرات و خیزد و غیره و مهر مات اجرامی
اول است که من و چون کسانیدن و جامه دو خیزد و غیره
اگر شطری از این شرایط فوت شود خطی عظیم روی نماید بلکه بپیم
جانش درین باب اتفاق جمیع در و لیسان است **انصاف قبل از شروع**
دعوت هر روز و روزه دارد اگر جمالی باشد از دو شب و اگر جلالی باشد
از سه شب و شب اگر مشترک باشد از یک شب ابتدا بصوم ازین روز
کند چون شب چهارم در این طعام خورد و وضو کرد و کوشه بنشیند و
باستغفار مشغول گردد و هم دوران کوشه قرار گیرد چون شب شود
بر خیزد وضو کند نیت وضو بگذارد بعد از آن دو رکعت بخواند
کشف الارواح بگذارد بدین نیت نوشتن اصلی الله تعالی و بعد از آن صلوة
کشف الارواح متوجهها الى جهة الكعبة الله اکبر بود فاتحه در
هر دو رکعت الله غالب علی امری و لکن اللطیف الا یعلمون
نخواند بعد سلام هزار نوبت دعاء ملائکه بخواند دعاء اینت اه
و اه و ایه در غیر خوانند نوحه یا طینی نمودار ظاهری فراهم شد
معنای الله بعد بعد در روز چهارم وقت طلوع آفتاب غسل با
کند و نیت وضو بگذارد دو رکعت اول بعد از فاتحه هفت
نوبت تشهد الله انه لا اله الا هو و الملائکه و اولوا العلقاق اما

فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این
فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این
فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این

و رفتن بسیار تکلیف بود قبول کردیم نم تواند این عمل را بشنود
رسانند در هیچ پیشتر نیست انصاف وضع شکل چون مرتب شود در او
مرد و در موافق دو وارد برج و با موافق وقت بیتان و با موافق
عناصرا بریم و طابع و با جمل اسم کشیدن دو وارده و او فده یا هفت است
یا هشت یا نه یا چهار چهار طرح کند هر باقر یا نه عددان بر فاعله
یا هفت یا اربع در وقت متعین بخورند و کسی لطیف اندیت اکل
الحلال و صدق المقال و کم خوردن و کم گفتن و کم گفتن و نیت
و صدق اسم می شد و حضور با حق و صوم بالاتصال و خلوف
از خلق و عزت از خود و جامه و جایگاه پاک و طهارت تن و
اجاز و انقیاد و شکر و نیت بر نیت و گذارتن جانور بر طلب
و حجره و تاریک و صفای گفتن و گویند و خوردن و شایسته
بدست خادم معین و نگاه داشتن چشم و بینی از دیدن و بوئیدن
گوشت و دل از خوردن و کبر و کینه و شکر حیوانات جلالی و جمالی
و حکم و صفت مهر و مات اجرامی حلال چون گوشت و ماهی و بیضه
و عمل و شکر و صوم و صدق و استعجال آب مشک و صیون
این گفتن و صدق و شکر و کوره و جماع و غیره و جمالی روغن و
غشای و حشرات و سرگرم و تک علی و حیوان و غیره و پاره و

و رفتن بسیار تکلیف بود قبول کردیم نم تواند این عمل را بشنود
رسانند در هیچ پیشتر نیست انصاف وضع شکل چون مرتب شود در او
مرد و در موافق دو وارد برج و با موافق وقت بیتان و با موافق
عناصرا بریم و طابع و با جمل اسم کشیدن دو وارده و او فده یا هفت است
یا هشت یا نه یا چهار چهار طرح کند هر باقر یا نه عددان بر فاعله
یا هفت یا اربع در وقت متعین بخورند و کسی لطیف اندیت اکل
الحلال و صدق المقال و کم خوردن و کم گفتن و کم گفتن و نیت
و صدق اسم می شد و حضور با حق و صوم بالاتصال و خلوف
از خلق و عزت از خود و جامه و جایگاه پاک و طهارت تن و
اجاز و انقیاد و شکر و نیت بر نیت و گذارتن جانور بر طلب
و حجره و تاریک و صفای گفتن و گویند و خوردن و شایسته
بدست خادم معین و نگاه داشتن چشم و بینی از دیدن و بوئیدن
گوشت و دل از خوردن و کبر و کینه و شکر حیوانات جلالی و جمالی
و حکم و صفت مهر و مات اجرامی حلال چون گوشت و ماهی و بیضه
و عمل و شکر و صوم و صدق و استعجال آب مشک و صیون
این گفتن و صدق و شکر و کوره و جماع و غیره و جمالی روغن و
غشای و حشرات و سرگرم و تک علی و حیوان و غیره و پاره و

فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این
فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این
فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این

و رفتن بسیار تکلیف بود قبول کردیم نم تواند این عمل را بشنود
رسانند در هیچ پیشتر نیست انصاف وضع شکل چون مرتب شود در او
مرد و در موافق دو وارد برج و با موافق وقت بیتان و با موافق
عناصرا بریم و طابع و با جمل اسم کشیدن دو وارده و او فده یا هفت است
یا هشت یا نه یا چهار چهار طرح کند هر باقر یا نه عددان بر فاعله
یا هفت یا اربع در وقت متعین بخورند و کسی لطیف اندیت اکل
الحلال و صدق المقال و کم خوردن و کم گفتن و کم گفتن و نیت
و صدق اسم می شد و حضور با حق و صوم بالاتصال و خلوف
از خلق و عزت از خود و جامه و جایگاه پاک و طهارت تن و
اجاز و انقیاد و شکر و نیت بر نیت و گذارتن جانور بر طلب
و حجره و تاریک و صفای گفتن و گویند و خوردن و شایسته
بدست خادم معین و نگاه داشتن چشم و بینی از دیدن و بوئیدن
گوشت و دل از خوردن و کبر و کینه و شکر حیوانات جلالی و جمالی
و حکم و صفت مهر و مات اجرامی حلال چون گوشت و ماهی و بیضه
و عمل و شکر و صوم و صدق و استعجال آب مشک و صیون
این گفتن و صدق و شکر و کوره و جماع و غیره و جمالی روغن و
غشای و حشرات و سرگرم و تک علی و حیوان و غیره و پاره و

و رفتن بسیار تکلیف بود قبول کردیم نم تواند این عمل را بشنود
رسانند در هیچ پیشتر نیست انصاف وضع شکل چون مرتب شود در او
مرد و در موافق دو وارد برج و با موافق وقت بیتان و با موافق
عناصرا بریم و طابع و با جمل اسم کشیدن دو وارده و او فده یا هفت است
یا هشت یا نه یا چهار چهار طرح کند هر باقر یا نه عددان بر فاعله
یا هفت یا اربع در وقت متعین بخورند و کسی لطیف اندیت اکل
الحلال و صدق المقال و کم خوردن و کم گفتن و کم گفتن و نیت
و صدق اسم می شد و حضور با حق و صوم بالاتصال و خلوف
از خلق و عزت از خود و جامه و جایگاه پاک و طهارت تن و
اجاز و انقیاد و شکر و نیت بر نیت و گذارتن جانور بر طلب
و حجره و تاریک و صفای گفتن و گویند و خوردن و شایسته
بدست خادم معین و نگاه داشتن چشم و بینی از دیدن و بوئیدن
گوشت و دل از خوردن و کبر و کینه و شکر حیوانات جلالی و جمالی
و حکم و صفت مهر و مات اجرامی حلال چون گوشت و ماهی و بیضه
و عمل و شکر و صوم و صدق و استعجال آب مشک و صیون
این گفتن و صدق و شکر و کوره و جماع و غیره و جمالی روغن و
غشای و حشرات و سرگرم و تک علی و حیوان و غیره و پاره و

فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این
فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این
فصل است
اول ما را بی از بیست و نه
مستور و با یکی از بیست و نه
شکر یا صفت جلال در این

Handwritten notes in Persian script at the top of the page.

Vertical handwritten notes on the left margin of the page.

Main body of handwritten text in Persian script, enclosed in a red border.

Handwritten notes at the bottom of the page, below the main text.

Main body of handwritten text in Persian script on the right page.

Vertical handwritten notes on the right margin of the page.

دعوت مقطوعاً **فصل پنجم** در بیان دعوت **فصل چهارم** در بیان
 دعوت لفظی **فصل ششم** در بیان دعوت کلیات **فصل هشتم** در بیان
 دعوت سفری **فصل نهم** در بیان دعوت صراط المستقیم **فصل**
نهم در بیان اولیای **فصل دهم** در بیان صفی **فصل یازدهم** در بیان
 دعوت جموع و **فصل بیازدهم** در بیان دعوت کبیر **فصل دوازدهم**
 در بیان دعوت صغیر **فصل بیست و یکم** در بیان دعوت سفی و غیره
 و دعوت کبیر و لثیم و قرسیبا و عظیمان و اسماء الحسنى و اسماء الجبرئیلیه
فصل چهارم در بیان مردوع و **فصل پنجم** در بیان
 اربعین و طویق ان **فصل اول** در دعوت حی و وف تمیمی و بیان
 موکلان ایشان و طریق استخراج موکلان اسم دعوت حی و وف
 تمیمی عاملان کاهکان متصرفان ناموران بر سبیل حاجت برین بند
 یقین کردد **اول** نیت و احوال حضرت که بلسان اشخاص
 حی و ان نیت کدام حی و او پس خصایل ان در باب چهار ضلع و اینست
 هفت خانه سازد و هر خانه حی نویسد برست و هفت حی و هفت
 خواهر شد چهار ضلع

۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰
۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰
۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰
۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰	۶۰۰

فصل پنجم در بیان دعوت
 فصل ششم در بیان دعوت کلیات
 فصل هفتم در بیان دعوت سفری
 فصل هشتم در بیان دعوت صراط المستقیم
 فصل نهم در بیان دعوت اولیای
 فصل دهم در بیان دعوت جموع
 فصل یازدهم در بیان دعوت کبیر
 فصل دوازدهم در بیان دعوت صغیر
 فصل بیست و یکم در بیان دعوت سفی و غیره
 فصل چهارم در بیان مردوع
 فصل پنجم در بیان اربعین و طویق ان
 فصل اول در دعوت حی و وف تمیمی و بیان موکلان ایشان و طریق استخراج موکلان اسم دعوت حی و وف تمیمی عاملان کاهکان متصرفان ناموران بر سبیل حاجت برین بند یقین کردد اول نیت و احوال حضرت که بلسان اشخاص حی و ان نیت کدام حی و او پس خصایل ان در باب چهار ضلع و اینست هفت خانه سازد و هر خانه حی نویسد برست و هفت حی و هفت خواهر شد چهار ضلع

اگر صاحب دعوت از دنیا برود
 شکر طاعت و نماز و صدقه
 نماید باید هر روز تا روز
 سوره حمد و او را بگوید
 و اگر نتواند بگوید
 تصور متصور او را بگوید
 سوره مذکور هفت روز
 خواند اگر چنین کند
 از هر دعوتی منتفع
 شود و بعد از آن
 فواید بسیار از آن
 دارد و باقی در این کتاب
 رسانده است

بسم الله الرحمن الرحیم
 در بیان دعوت
 فصل اول در بیان دعوت
 فصل دوم در بیان دعوت
 فصل سوم در بیان دعوت
 فصل چهارم در بیان دعوت
 فصل پنجم در بیان دعوت
 فصل ششم در بیان دعوت
 فصل هفتم در بیان دعوت
 فصل هشتم در بیان دعوت
 فصل نهم در بیان دعوت
 فصل دهم در بیان دعوت
 فصل یازدهم در بیان دعوت
 فصل دوازدهم در بیان دعوت
 فصل بیست و یکم در بیان دعوت
 فصل چهارم در بیان مردوع
 فصل پنجم در بیان اربعین و طویق ان
 فصل اول در دعوت حی و وف تمیمی و بیان موکلان ایشان و طریق استخراج موکلان اسم دعوت حی و وف تمیمی عاملان کاهکان متصرفان ناموران بر سبیل حاجت برین بند یقین کردد اول نیت و احوال حضرت که بلسان اشخاص حی و ان نیت کدام حی و او پس خصایل ان در باب چهار ضلع و اینست هفت خانه سازد و هر خانه حی نویسد برست و هفت حی و هفت خواهر شد چهار ضلع

بر وجه چهار ضلع است دادند **الف و اب و ای و حاک و**
 حی و وف نیت را ملا حظ کند در کدام ضلع افتاد است همان حی و
 باشد و در برج موافق دعوت کند و هر حرف را سه درجه دعوت
 می شود **حی کن و بیان و مدار** چون یکی تاخیر بیند دیگر احتیاج
 کند البته سیوم کام انصاف خواهد بود همان الله تعالی هر حرفی بدان
 و مدار ظهر او باوست و هر کن سلیم حرف الف است و الف قطب
 اسماء الهی و کثرتی است زیرا که از تمام الف و قطب برابر است
 چون محقق الف متصف شود قطب عالم گردد و سیاب حی و وف تمیمی
 بدان اسماء ذاتی و صفات ذاتی و احوال است **حی و وف** دعوت
 حی و اعتبار می کن معلوم کند که اسماء حی و وف بسیط را با هم
 و بسیط دعوت کند حی و وف خواهد دعوت حی و وف باعتبار بنیان کند
 از ان اسماء الحسنى حاصل کند پنج یا سه و یا یک اسم مقرر کرد و اندازد
 پیش بکند اگر موافق حی و وف صد اسم پیدا شوند بعد موافق
 حی و ملا حظ نماید چون برابر یا بدستند چنانچه بار تمام الف و اسم
 برابر است و قاعد دعوت حی و اعتبار مدار معلوم کند از تمام
 تلفظ چنانچه **الف و ای** ملا حظ نماید چون از نیت هفت زیاد
 باید بست و هفت و هفت است علی کند هر ضلعی مانده از این

ملاحظه فرمایید
 در این کتاب
 فصل اول در بیان دعوت
 فصل دوم در بیان دعوت
 فصل سوم در بیان دعوت
 فصل چهارم در بیان دعوت
 فصل پنجم در بیان دعوت
 فصل ششم در بیان دعوت
 فصل هفتم در بیان دعوت
 فصل هشتم در بیان دعوت
 فصل نهم در بیان دعوت
 فصل دهم در بیان دعوت
 فصل یازدهم در بیان دعوت
 فصل دوازدهم در بیان دعوت
 فصل بیست و یکم در بیان دعوت
 فصل چهارم در بیان مردوع
 فصل پنجم در بیان اربعین و طویق ان
 فصل اول در دعوت حی و وف تمیمی و بیان موکلان ایشان و طریق استخراج موکلان اسم دعوت حی و وف تمیمی عاملان کاهکان متصرفان ناموران بر سبیل حاجت برین بند یقین کردد اول نیت و احوال حضرت که بلسان اشخاص حی و ان نیت کدام حی و او پس خصایل ان در باب چهار ضلع و اینست هفت خانه سازد و هر خانه حی نویسد برست و هفت حی و هفت خواهر شد چهار ضلع

در بیان دعوت
 فصل اول در بیان دعوت
 فصل دوم در بیان دعوت
 فصل سوم در بیان دعوت
 فصل چهارم در بیان دعوت
 فصل پنجم در بیان دعوت
 فصل ششم در بیان دعوت
 فصل هفتم در بیان دعوت
 فصل هشتم در بیان دعوت
 فصل نهم در بیان دعوت
 فصل دهم در بیان دعوت
 فصل یازدهم در بیان دعوت
 فصل دوازدهم در بیان دعوت
 فصل بیست و یکم در بیان دعوت
 فصل چهارم در بیان مردوع
 فصل پنجم در بیان اربعین و طویق ان
 فصل اول در دعوت حی و وف تمیمی و بیان موکلان ایشان و طریق استخراج موکلان اسم دعوت حی و وف تمیمی عاملان کاهکان متصرفان ناموران بر سبیل حاجت برین بند یقین کردد اول نیت و احوال حضرت که بلسان اشخاص حی و ان نیت کدام حی و او پس خصایل ان در باب چهار ضلع و اینست هفت خانه سازد و هر خانه حی نویسد برست و هفت حی و هفت خواهر شد چهار ضلع

فصل پنجم در بیان دعوت
 فصل ششم در بیان دعوت کلیات
 فصل هفتم در بیان دعوت سفری
 فصل هشتم در بیان دعوت صراط المستقیم
 فصل نهم در بیان دعوت اولیای
 فصل دهم در بیان دعوت جموع
 فصل یازدهم در بیان دعوت کبیر
 فصل دوازدهم در بیان دعوت صغیر
 فصل بیست و یکم در بیان دعوت سفی و غیره
 فصل چهارم در بیان مردوع
 فصل پنجم در بیان اربعین و طویق ان
 فصل اول در دعوت حی و وف تمیمی و بیان موکلان ایشان و طریق استخراج موکلان اسم دعوت حی و وف تمیمی عاملان کاهکان متصرفان ناموران بر سبیل حاجت برین بند یقین کردد اول نیت و احوال حضرت که بلسان اشخاص حی و ان نیت کدام حی و او پس خصایل ان در باب چهار ضلع و اینست هفت خانه سازد و هر خانه حی نویسد برست و هفت حی و هفت خواهر شد چهار ضلع

لغز اول
 لغز دوم
 لغز سوم
 لغز چهارم
 لغز پنجم
 لغز ششم
 لغز هفتم
 لغز هشتم
 لغز نهم
 لغز دهم
 لغز یازدهم
 لغز بیستم

بشمارد و هر جا که عدد تمام شود همان حرف مداری حرف است چون
 ان پست و شش کتبی باشد بطریق مذکور بشمارد و مدار را اول
 در مداریان فام حرف غیر بلفظ چنانچه **اب** هو کل استخر اگر کند
 و با کلمه بدل منضم سنان در نجاصت حرف و امر اشع هو فوق فانون
 اقصین کند و از آن حرف موافق سر حرف اسم حاصل کند و با هو کل
 صتی منضم ساخته ان اسم را دعوت کند بعد و هو کل و اسم فاعل
 در هر دو یکجا کرد و بگویند انما لیت حرف و از آن حرف اسم را بر جان بگویند
 حرف که در وقت تعیین نگاه دارد **حالا** هو کل ان الیسان از در
 چه حرف تلمیحی با حو اب یقین میکنیم تا در غلط باشد **بنا** مضمون در
 ببحرف گویند و هر کب را در حرف که اول حرف باشد و ثانی ساکن
 و در حرف اسم کلمه **شیل** با کسر حرف هر کب و حرف **شیل** که بعد حرف یا بعد
 الفاقند ثابت ماند و اگر نه محذوف کرد و در کلمه **شیل** از اسماء الله
 طرف ترکیب هو کل **الف** اول باد و در هر کب با کسر و در هر با اول
 هر کب بفتح و بیستم مضمون **بکسر** با کلمه **شیل** کلمه **اسرافیل** هو کل حرف مذکور
 شود **الباء** محم باد و هر کب بفتح و در هر مضمون بفتح با کلمه **شیل** **جین** **شیل**
 هو کل حرف مذکور **التاء** هس در هر با یا از در هر کب و در هر با اول
 هر کب بفتح با کلمه **شیل** عن **شیل** هو کل حرف مذکور **التاء** بیست و چهارم

لغز اول
 لغز دوم
 لغز سوم
 لغز چهارم
 لغز پنجم
 لغز ششم
 لغز هفتم
 لغز هشتم
 لغز نهم
 لغز دهم
 لغز یازدهم
 لغز بیستم

لغز اول
 لغز دوم
 لغز سوم
 لغز چهارم
 لغز پنجم
 لغز ششم
 لغز هفتم
 لغز هشتم
 لغز نهم
 لغز دهم
 لغز یازدهم
 لغز بیستم

لغز اول
 لغز دوم
 لغز سوم
 لغز چهارم
 لغز پنجم
 لغز ششم
 لغز هفتم
 لغز هشتم
 لغز نهم
 لغز دهم
 لغز یازدهم
 لغز بیستم

یا بیست و ششم هر کب یکس بیست و دوم با اول هر کب بفتح با کلمه
شیل **میکائیل** هو کل حرف مذکور **المجیم** بیست و دوم بیست و سوم
 هر کب بفتح بیست و دوم با اول بفتح با کلمه **شیل** **کلکائیل** هو کل حرف مذکور
الحاء بیست و پنجم هر کب بفتح بیست و دوم مضمون بفتح بیستم
 مضمون **دکبر** با کلمه **شیل** **تکفیل** هو کل حرف مذکور **الحاء** بیست و چهارم
 یا بیست و ششم هر کب بفتح بیست و دوم با اول هر کب بفتح با کلمه **شیل**
میکائیل هو کل حرف مذکور **الدال** بیستم باد و هر کب بفتح بیستم با اول
 هر کب بفتح با کلمه **شیل** **در دانیل** هو کل حرف مذکور **الدال** اول یا
 بیست و ششم هر کب بفتح در هر با اول هر کب بفتح شانزدهم مضمون
 با کلمه **شیل** **اهرا طیل** هو کل حرف مذکور **الراء** اول مضمون بفتح
 بیست و چهارم مضمون بفتح بیست و ششم با اول هر کب بفتح بیست
 و بیست و سوم مضمون **بکسر** با کلمه **شیل** **امو الیل** هو کل حرف مذکور **التاء**
 چهارم باد و هر کب بفتح بیستم با اول هر کب بفتح با کلمه **شیل** **تر فانیل** هو کل
 حرف مذکور **الشین** بیست و ششم با بیست و چهارم هر کب بفتح
 بیست و ششم با اول هر کب بفتح بیست و دوم مضمون **بکسر** با کلمه
شیل **هو کپیل** هو کل حرف مذکور **الشین** بیست و ششم با بیست
 و چهارم هر کب بفتح و در هر با اول هر کب بفتح با کلمه **شیل** **هو کپیل** هو کل

لغز اول
 لغز دوم
 لغز سوم
 لغز چهارم
 لغز پنجم
 لغز ششم
 لغز هفتم
 لغز هشتم
 لغز نهم
 لغز دهم
 لغز یازدهم
 لغز بیستم

لغز اول
 لغز دوم
 لغز سوم
 لغز چهارم
 لغز پنجم
 لغز ششم
 لغز هفتم
 لغز هشتم
 لغز نهم
 لغز دهم
 لغز یازدهم
 لغز بیستم

یا ضانیل یا طانیل یا عانیل یا غانیل یا فانیل یا قانیل
یا کانیل یا لانیل یا مانیل یا نانیل یا هانیل یا یانیل یا صانیل
 این ترتیب ترکیب وضع معنایات موهلات بود عیان و بیان افتاد
حاله سند کشیدن موهلات از اسماء الهی معلوم کند هر اسمی از اسماء
 الهی خواهد روحانیت آن اسم پیدا کند اولاً آن حرف لفظ اول هر
 اسم را جدا کند باقی حرف و غیر آن را قلم کشیده حرف استخراج کند و
 مستخرج را با حرف ضم کرده در آخرش کلمه **انیل** را در روحانیت آن اسم بگذرد
 که موهل عبارت از دست چنانچه سبحانک **یا کلصانیل** و الله را
هکذا نیل باقی موهلات اسماء هم برین طریق کشیده عمل نماید و سزاوار
 نیز در یاد اول موهل ترکیب حرف و تالیف موهل حرف مجزود و تالیف موهل
 اسم الهی که از لفظ اول است بدر طریق دعوی کند **یا هو انیل یا سانیل**
یا کلصانیل بحق سبحانک لا اله الا انت باری کل شیء و واریت
 و برافق و در وقت شروع دعوی موهلات مذکور بر زبان اسم ضم کرده
 نود و نه مرتبه و هر روز وقت ابتداء دوازده نوبت و استقامت
 یابد و هر روز که دعوی تمام شود مضافاً که نوبت بخواند نود و نه مرتبه خواهد شد
 و حال و کرمه و باقی اسماء بخواند برین قیاس کند **فصل دوم** در
 بیان دعوی مقطعات بدانکه عامد و ناکام و متصرفان نامدل

این ترتیب ترکیب وضع معنایات موهلات بود عیان و بیان افتاد
 سند کشیدن موهلات از اسماء الهی معلوم کند هر اسمی از اسماء
 الهی خواهد روحانیت آن اسم پیدا کند اولاً آن حرف لفظ اول هر
 اسم را جدا کند باقی حرف و غیر آن را قلم کشیده حرف استخراج کند و
 مستخرج را با حرف ضم کرده در آخرش کلمه **انیل** را در روحانیت آن اسم بگذرد
 که موهل عبارت از دست چنانچه سبحانک **یا کلصانیل** و الله را
هکذا نیل باقی موهلات اسماء هم برین طریق کشیده عمل نماید و سزاوار
 نیز در یاد اول موهل ترکیب حرف و تالیف موهل حرف مجزود و تالیف موهل
 اسم الهی که از لفظ اول است بدر طریق دعوی کند **یا هو انیل یا سانیل**
یا کلصانیل بحق سبحانک لا اله الا انت باری کل شیء و واریت
 و برافق و در وقت شروع دعوی موهلات مذکور بر زبان اسم ضم کرده
 نود و نه مرتبه و هر روز وقت ابتداء دوازده نوبت و استقامت
 یابد و هر روز که دعوی تمام شود مضافاً که نوبت بخواند نود و نه مرتبه خواهد شد
 و حال و کرمه و باقی اسماء بخواند برین قیاس کند **فصل دوم** در
 بیان دعوی مقطعات بدانکه عامد و ناکام و متصرفان نامدل

این ترتیب ترکیب وضع معنایات موهلات بود عیان و بیان افتاد
 سند کشیدن موهلات از اسماء الهی معلوم کند هر اسمی از اسماء
 الهی خواهد روحانیت آن اسم پیدا کند اولاً آن حرف لفظ اول هر
 اسم را جدا کند باقی حرف و غیر آن را قلم کشیده حرف استخراج کند و
 مستخرج را با حرف ضم کرده در آخرش کلمه **انیل** را در روحانیت آن اسم بگذرد
 که موهل عبارت از دست چنانچه سبحانک **یا کلصانیل** و الله را
هکذا نیل باقی موهلات اسماء هم برین طریق کشیده عمل نماید و سزاوار
 نیز در یاد اول موهل ترکیب حرف و تالیف موهل حرف مجزود و تالیف موهل
 اسم الهی که از لفظ اول است بدر طریق دعوی کند **یا هو انیل یا سانیل**
یا کلصانیل بحق سبحانک لا اله الا انت باری کل شیء و واریت
 و برافق و در وقت شروع دعوی موهلات مذکور بر زبان اسم ضم کرده
 نود و نه مرتبه و هر روز وقت ابتداء دوازده نوبت و استقامت
 یابد و هر روز که دعوی تمام شود مضافاً که نوبت بخواند نود و نه مرتبه خواهد شد
 و حال و کرمه و باقی اسماء بخواند برین قیاس کند **فصل دوم** در
 بیان دعوی مقطعات بدانکه عامد و ناکام و متصرفان نامدل

این دعوی را بجهت و در جهت اسم تعیین کرده اند برین صورت تمام حرف
 اسم که در قرآنت آیند و غیر آن بشود و دوازده دوازده طح کند
 بعد از طح هر چه بماند از بروج اول بشمارد هر جا که عدد تمام شود آن
 موافق آن بروج یا بروج دیگر باشد همان تا آن اسم که در آن بروج
 ماند بجز باقی و برین قیاس کند هر وقت اسم اعظم بگویند
 و بجز باقی از مقدم معلوم سازد و سزاوار و در یاد بند کافیه
 دو انگشتی و با بند یک پیوند کند و در آن بند **یا سبحانک یا غیباً**
 بنویسد و در حجر از آن بند دانه سازد و هر دوران بوزن
 پیوند کند تا جهل و یک کورت مجموع اسماء عظام بر کارد بخواند
 و با آن کار در حجر بپیکدم دایره سازد و در آن دایره رنگ گویند
 کند رنگ اینست وصل مشتی می بخیمش ز صبح عطار دقیر
 بر سران رنگ همت بروج سناز دایره سران همت مصله فزار کرده
 در سران رنگ گویند و مادر ساعتش از دعوی شیوع کند **ایضا** ترتیب
 خواندن معلوم کند آن قام اسم اعظم و بروج گویند و اسم خود جمع
 کرده با موهل مکیب ضم سناخته بر سر دانه تمام رساند هر طالبی
 که خواهد که استرا دعوی در یاد او لعل دعوت مقطعات آید
 آرد بعد هر دعوی و شی ابطی که خواهد شعول شود تا او را

این ترتیب ترکیب وضع معنایات موهلات بود عیان و بیان افتاد
 سند کشیدن موهلات از اسماء الهی معلوم کند هر اسمی از اسماء
 الهی خواهد روحانیت آن اسم پیدا کند اولاً آن حرف لفظ اول هر
 اسم را جدا کند باقی حرف و غیر آن را قلم کشیده حرف استخراج کند و
 مستخرج را با حرف ضم کرده در آخرش کلمه **انیل** را در روحانیت آن اسم بگذرد
 که موهل عبارت از دست چنانچه سبحانک **یا کلصانیل** و الله را
هکذا نیل باقی موهلات اسماء هم برین طریق کشیده عمل نماید و سزاوار
 نیز در یاد اول موهل ترکیب حرف و تالیف موهل حرف مجزود و تالیف موهل
 اسم الهی که از لفظ اول است بدر طریق دعوی کند **یا هو انیل یا سانیل**
یا کلصانیل بحق سبحانک لا اله الا انت باری کل شیء و واریت
 و برافق و در وقت شروع دعوی موهلات مذکور بر زبان اسم ضم کرده
 نود و نه مرتبه و هر روز وقت ابتداء دوازده نوبت و استقامت
 یابد و هر روز که دعوی تمام شود مضافاً که نوبت بخواند نود و نه مرتبه خواهد شد
 و حال و کرمه و باقی اسماء بخواند برین قیاس کند **فصل دوم** در
 بیان دعوی مقطعات بدانکه عامد و ناکام و متصرفان نامدل

این ترتیب ترکیب وضع معنایات موهلات بود عیان و بیان افتاد
 سند کشیدن موهلات از اسماء الهی معلوم کند هر اسمی از اسماء
 الهی خواهد روحانیت آن اسم پیدا کند اولاً آن حرف لفظ اول هر
 اسم را جدا کند باقی حرف و غیر آن را قلم کشیده حرف استخراج کند و
 مستخرج را با حرف ضم کرده در آخرش کلمه **انیل** را در روحانیت آن اسم بگذرد
 که موهل عبارت از دست چنانچه سبحانک **یا کلصانیل** و الله را
هکذا نیل باقی موهلات اسماء هم برین طریق کشیده عمل نماید و سزاوار
 نیز در یاد اول موهل ترکیب حرف و تالیف موهل حرف مجزود و تالیف موهل
 اسم الهی که از لفظ اول است بدر طریق دعوی کند **یا هو انیل یا سانیل**
یا کلصانیل بحق سبحانک لا اله الا انت باری کل شیء و واریت
 و برافق و در وقت شروع دعوی موهلات مذکور بر زبان اسم ضم کرده
 نود و نه مرتبه و هر روز وقت ابتداء دوازده نوبت و استقامت
 یابد و هر روز که دعوی تمام شود مضافاً که نوبت بخواند نود و نه مرتبه خواهد شد
 و حال و کرمه و باقی اسماء بخواند برین قیاس کند **فصل دوم** در
 بیان دعوی مقطعات بدانکه عامد و ناکام و متصرفان نامدل

اسم نهم **يا ائمه** بلا فناء ولا زوال **يا ائمه** وبقائه

اسم نهم **يا محمد** من غير شبه فلا شئ مثله

اسم نهم **يا ابا** فلا شئ كفو بدانيه ولا امكان

اسم نهم **يا محمد** بالسنن التي لا تهدي العقول عظم

اسم نهم **يا ابا** في النور بلا مثال خلا من غير

اسم نهم **يا ابا** الطاهر من كل آفة بقديسه

اسم نهم **يا كافي** الموسع لما خلق من عطايا فضله

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like "يا ائمه", "يا محمد", and "يا ابا".

Handwritten marginal notes at the top of the page, including "يا ائمه" and "يا محمد".

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including "يا ائمه" and "يا محمد".

اسم نهم **يا ائمه** يا نصيبين كل جور لم يرضه ولم يخالطه

اسم نهم **يا ائمه** انت الذي كل من وسف رقة نكلا

اسم نهم **يا ائمه** يا ايمان والاحسان قدع كل الخلاق

اسم نهم **يا ائمه** يا ايمان والاحسان قدع كل الخلاق

اسم نهم **يا ائمه** يا ايمان والاحسان قدع كل الخلاق

اسم نهم **يا ائمه** يا ايمان والاحسان قدع كل الخلاق

اسم نهم **يا ائمه** يا ايمان والاحسان قدع كل الخلاق

اسم نهم **يا ائمه** يا ايمان والاحسان قدع كل الخلاق

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like "يا ائمه", "يا محمد", and "يا ابا".

Handwritten marginal notes at the top of the page, including "يا ائمه" and "يا محمد".

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including "يا ائمه" and "يا محمد".

Handwritten notes in the top right margin, including the phrase "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

اسم سب يا اعلام الغيوب فلات شي من حفظك

اسم سب يا حليم ذالانات فلا يعاد له شي من خلقه

اسم سب يا معز ما فناء اذ انزل الخلايق من محافنه

اسم سب يا حميد الفعال والمن علي جميع خلقه بطرفه

اسم سب يا عزيز المنيع الغالب على جميع فلا تبيعه

اسم سب يا قاهر ذا البطش الشديد ان الذي لا يطاق نفاقه

اسم سب يا عزيز المنيع الغالب على جميع فلا تبيعه

اسم سب يا عزيز المنيع الغالب على جميع فلا تبيعه

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, providing commentary and additional prayers.

Handwritten notes in the bottom left margin, including the phrase "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

اسم سب يا مدل كل جبار عند يدهم وعز سلعاه

اسم سب يا منور كل شي وهدايت اللذالي الظلمات

اسم سب يا عال السامخ فوق كل شي علو ارتفاعه

اسم سب يا قود وس الطاهر من كل سوء ولا يسهل اعاده من جميع

اسم سب يا معدي الرنا وصددها بعد فناءها فدا

اسم سب يا حليل المنكر على كل شي فالعدل المني والصدق والعهده

اسم سب يا محمود فلا يبلع الا وهام قلبيانه ومجده

اسم سب يا محمود فلا يبلع الا وهام قلبيانه ومجده

Handwritten notes in the top left margin, including the phrase "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

Handwritten notes in the middle left margin, including the phrase "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

Handwritten notes in the bottom left margin, including the phrase "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious text.

Main body of handwritten text on the left page, containing various prayers and invocations.

در عمل ششپیر در آید از ابط اینست بنیت نصاب مجموع اسماء عظام آن
 سبحانک تا غیباتی جهل و یک هزار نوبت و نصف آن **زکوة** و نصف
 این قفل **در هر صد** بر این نصاب باد و چند آن نصاب و باد و چند آن
 مجموع که با هم مذکور بخواند **بذل** **و** **ختمه** جنبانی در دعوت حق در مسطور است
 و بعد از شرايط فطرت در گوشه اختیار کند که در گوش او از غیری نرسد
 اگر اینچنین جایسد اشرف در کوه یا در درخت و در هر جا که یک صلوات کشید
 باخ انجا دیگر نکند اگر حج و احد باشد هر آن تعیین نکند **طرفی خلق** **از**
 تهریج سازد از الله و با شنکرف با هر موجودی بر بر آن یک صلوات
 مسرخی خوان کرده بنشیند هر روز **سید** **شفت** **نوبت** **بنیت** **دعوت**
 هفت هفت بخواند در هفت یک علامه ظاهر فواید است که آخری هفت ساین
 حسن و قوایع ایشان پیش نظر صاحب دعوت حاضر آید و بعد
 پیش طلبند و عهد و ائق قولی از صاحب عمل در دعوت مشغول باشم
 باشند حکایت کند چنانچه عاجز آیند از ایشان مهر طلبد و قرائت محض
 کند که چند فواید که شا حاضر امید عهد و ائق در میان نهند هر چه
 قول یا بد عمل نماید اما این سر با هیچ بشری عیاق و بیان نکند و اگر
 نه تصرف از دست رود **طریق خلوت** **دوم** آن مسرخی را آن کل زد
 و یا سیاه اندود سازد بر سر آن **صلوات** **بر یک** **مد** **کود** **خوان** **کرده** **مفوت**

اسم ششم با عظم و التباء الفاضی والعز والمجد والکبر والابدال
اسم ششم با غیب الجبل المدان دور کل شیء قرینه
اسم ششم با غیب الجبل المدان دور کل شیء قرینه
اسم ششم با غیب الجبل المدان دور کل شیء قرینه
اسم ششم با غیب الجبل المدان دور کل شیء قرینه

و تعانه

اسم جهل و یکم با غیباتی کل کربانه و محیس عند کل دعوت و معاذی
 عند کل شان و رجائی حین تنقطع حیلهم **فصل چهارم**
 در بیان دعوت لفظی اگر صاحب عمل بخواند که حاجت و الشرف و ابراج
 در عرف او در بند و فرمان بردار باشند و از حکم او سرکشی نکنند **طریق**
 اداب و نهند و کاتبان مسطور راست با شرايط بجای آورد بعد

هفت خلیفه اختیار کنند و فراده مذکور بخوانند در هر هفته ظهور در یک فرامید
 در آخر هفته هیچ انسانی نماند که در طاعت او نیاید چون در مرتبه و سدا و عجب
 و نندار خود در نگاه دارم آید و از صحبت دنیا و آن محزون باخ و اگر نه حق است
خاتمه **سیم** آن نه در دو اسبند سازد بر سران مصلحت بر فراز کرده قیامه
 طریقی
 مذکور خوانند و در خوانند عجایب و غرایب ظاهر فرامی آید هر سال که مستقل
 باشد اصلا در خاطر خود چنین رسم نماید هر چند که عزایب پیشتر است
 استی کلام فرود پیشتر در آن خلوت سالی که هر چه توجه کند با فضل ام
 و سدا و هیچ پیش او مشکلی نماند با مداد او حل کرد و وقت هفته
 خلوت اختیار کنند هر هفته نمودن در نظری عامل ظاهر فرامید شد
 هفته اول از حج سالی که تا آسمان یک فرسش پیدا نمود و جماعت
 روحانیان حاضر آید دست قادی گرفته از راه فرسش بر آسمان
 برند و هر چه تفریح در آسمان بلند بنمایند و سایر ارواح آسمان اول
 با قادی آشنا گردند باین عنوان تمامی افلاک فرامید در هفته فلک
 سایر ارواح انبیا و اولیا حاضر شوند و او را بر پرستند که مقصود از
 آن گوید لا مقصود لی الا الله بشیند از آن کلام جبار ارواح تمسکین
 گفت و بحضرت حق توجه نمایند و این را قبول گفتند و بعد از قبولیت
 دست او گرفتند بر لوح محفوظ ظاهرند آنچه مستور باخ او را مکتوف

کرد اما عامل کس را از آن سران که نهد اگر در هر آن مرتبه نماند لا یسئروا لربکم
فصل پنجم در بیان دعوت کلیات و جزییات این دعوت است
 بهترین دعوتها و منصرف است بفایده ها استخراج کما این دعوت از
 کتابت و قرآنه اسم است و تقسیم این دعوت چنان شده است که حق
 قسمت است بر که عمل این دعوت بجای آورد ثمرات بر ثواب و کلیات
 بی نکل و ضایع بود در اندک مدتی علم از فی او را حاصل شود هر کس را
 بر علی باخ او را بلسان خود تفهیم سازد سدا استخراج بشرایط و وقت
 در باید حروفی در کتابت و قرآنه آید مگر رو غیر مکرر و مدغم اما
 درستی اختلاف است و صحیح اینست که هر کس در هر جا که حرف
 نداد باشد بگذارد و چون در بیان افتد بخیر است بحمل و حرکات و نشانه
 و سکون و نقاط و حروف اصل و وصل چنانچه حضرت امام جعفر
 صادق ۴ در علم جعفر فرموده اند بکبر دستند دو کانه و شرایط عمل بالا
 مذکور است و شرایط دعوت اینست حرف مکرر و غیر مکرر
 نیت نصاب و غیر مکرر بنیت **زکوة** و حمل اسم بنیت **عش**
 و حرف کلمه اول اسم بنیت **قل** جهل و یک کوه مجموع اسماء عظام
 بنیت دو مرتبه در حرکات و نشانه و سکون بنیت **بذل** و
 نقاط بنیت **ختم** بر حرفی و حرکات و نشانه و سکون و نقاط

هرگز کوفت بخواند مگر در قفل پس حرف صد گرفت بعد بنیت دعوت
 حرف اصل و وصل بچم خذ حی قافل الفضا بخواند و هر قدر از بدین نیز
 که در دعای نیت الله بقدر سیراج الاحبابه نکرد دعوت اسم اول بند
 بختانک لا اله الا انت یا رب کل شیء و اول کتب و اول وحی
 و اجماع **نصاب جهل و شش هزار نوبت** که هفتاد هزار نوبت عش
 دو هزار و پانصد و شصت و پنجاه نوبت **قبل** ششصد نوبت
دوره و هر مجموع **جهل و یک نوبت** **بدلی** یک هزار نوبت **ضم** یا
 نوزده هزار نوبت و در بر اسم یکصد و بیست و هفت **حق** عباد
 مذکور است پس هر حرفی هزار نوبت **بستاند** و هر حرفی از این کثرت
 نیت دعوت بخواند باقی اسماء را بر من قیام کن **فصل** **نسیم**
 در بیان دعوت **اسم** **دعوت** از همه دعوتها عجیب
 و غریب تر است و درین دعوت **مندیها** بی مثل و بی نظیر است
 برای و ریاضت طلبان و اتفق کنند بر یک کار بر نقطه هر کار هر خود آید
 در قلم آمد تا هیچ عاملی درین کار بینکار نکرد و در یابد که جهل
 اسم نیز اول آن منتقم است هر فلک **بیخ** اسم نامزد کرده شد مگر
 که **کتاب** را دو وعش و ارم هفت فلک هفت اقلیم در آنند کرسی
 و عرش سه و هر اقلیم و ایک رئیس تعین است و از دعوت بیخ

بیشتر از این است که در این دعوت
 هر حرفی را بر من نیت
 دعوت را بر من نیت
 هر حرفی را بر من نیت
 دعوت را بر من نیت
 هر حرفی را بر من نیت
 دعوت را بر من نیت
 هر حرفی را بر من نیت
 دعوت را بر من نیت

صفت الایام

اسم بر ما صفت بیخ اقلیم مطلع کردد و ما صفت دو اقلیم معلوم کردد
 و اگر کردد بشریت خواند دعوتها و دیگر بر شیخی بر آشیانه دیگر است
 و این دعوت برای دریا فنز حکا شفات عالم علوی است و ما صفت
 هر بیخ اسم ما صفت هر فلک مع التفصیل در خوانشی ذکر فراهم افتاد
 شی ابط دعوت دیگر در تقسیم اسم است و شی ابط این دعوت در
 تقسیم عالم از عرض نام کمین خاک هر داعی که فراهم که دعوت سفید
 الام کش و ع کنند اول شی ابط بجای از سبزه در دعوت قدم نهاد
نصاب دو واز ده هزار موافق دو واز ده بیخ **و نوبت** بیست و
 هشت هزار موافق همانند **فصل** **عشر** هفت هزار موافق حدت کماله
فصل جهان هزار موافق عناصر رابع **دوره** سیزده هزار موافق
 اندک و طبایع **بدلی** هزار موافق موالد ثلاثه **ضم** یک هزار موافق
 هر کس طریق شی ابط بیان افتاد **حالا** وضع دعوت معلوم کنند و
 رای حرف اشباع و مدغم اسم جامد و حرف معنوی نامی حرف
 ممکنه بی و مقرونی اسم مرتب و غیر مرتب جمع کنند حرف مرتب
 به حرف سیم حرفی مرتب است که نمی شودند حرف غیر مرتب مرتب
 از دو بار که یکی از آن حرفی بناش اول مرتب اصل و وصل

هر کس که در این دعوت
 هر کس که در این دعوت
 هر کس که در این دعوت

اسم بر ما صفت بیخ اقلیم مطلع کردد و ما صفت دو اقلیم معلوم کردد
 و اگر کردد بشریت خواند دعوتها و دیگر بر شیخی بر آشیانه دیگر است
 و این دعوت برای دریا فنز حکا شفات عالم علوی است و ما صفت
 هر بیخ اسم ما صفت هر فلک مع التفصیل در خوانشی ذکر فراهم افتاد
 شی ابط دعوت دیگر در تقسیم اسم است و شی ابط این دعوت در
 تقسیم عالم از عرض نام کمین خاک هر داعی که فراهم که دعوت سفید
 الام کش و ع کنند اول شی ابط بجای از سبزه در دعوت قدم نهاد
نصاب دو واز ده هزار موافق دو واز ده بیخ **و نوبت** بیست و
 هشت هزار موافق همانند **فصل** **عشر** هفت هزار موافق حدت کماله
فصل جهان هزار موافق عناصر رابع **دوره** سیزده هزار موافق
 اندک و طبایع **بدلی** هزار موافق موالد ثلاثه **ضم** یک هزار موافق
 هر کس طریق شی ابط بیان افتاد **حالا** وضع دعوت معلوم کنند و
 رای حرف اشباع و مدغم اسم جامد و حرف معنوی نامی حرف
 ممکنه بی و مقرونی اسم مرتب و غیر مرتب جمع کنند حرف مرتب
 به حرف سیم حرفی مرتب است که نمی شودند حرف غیر مرتب مرتب
 از دو بار که یکی از آن حرفی بناش اول مرتب اصل و وصل

کرمه و سبب است از نام هر روز که در کتاب...

بکبره با اصل را گذارد و وصل و وصل و وصل را زیاد کند تا نام از صد
 رقم سایر حرفی و بحسب الجحد کتبه هر روز در دست سازد با تمام
 دعوت و سبب هر کوب و فلک ثابت هزار کرت بستاند و کوب
 فلک ثابت را اهل ریاضت هزار و صد و بیست یا فتره آنرا بخوبی عدد
 کواکب یا زده لک و بیست هزار میخواند و عدد کواکب را قسمت
 کرده بدو حرف اصل و وصل کند و هر عددی که قابل قسمت نباشد
 و روز اقامه در دعوت بخواند دعوت اسم اول سبحانک لا اله الا انت
مارت کل شیء و وارثه و بازفه و راجه در این اسم موصوفه قاعده
 نه بطن چهار صل و چهار ده و جو صیغی رقم حرف عدد کواکب هزار و
 شصت و پنجاه هفت هفت و عدد کواکب یا زده لک و بیست هزار
 بر عدد حرف اصل و وصل بخواند و عدد کواکب بر آن مدن تقسیم
 کند و در روز مرغی اسم کواکب نوزده هزار و نه صد و نود میخواند
 بجز تقصیل ارقام اسم **۱۶۶۱۰۶** و اعداد قسمت کواکب **۳۳۳۳۳۳۳۳**
 بهل عدد از اعداد کواکب که قابل قسمت نبود در اجری روز بخواند و سخن
 مؤثر گردد بعنايت الله با و اسماء عظام علیها الصیاسه و بعد عمل
 نماید اسم **دوم اینست یا الله الالهة الرفیع جلاله**

بکبره با اصل را گذارد و وصل و وصل و وصل را زیاد کند تا نام از صد
 رقم سایر حرفی و بحسب الجحد کتبه هر روز در دست سازد با تمام
 دعوت و سبب هر کوب و فلک ثابت هزار کرت بستاند و کوب
 فلک ثابت را اهل ریاضت هزار و صد و بیست یا فتره آنرا بخوبی عدد
 کواکب یا زده لک و بیست هزار میخواند و عدد کواکب را قسمت
 کرده بدو حرف اصل و وصل کند و هر عددی که قابل قسمت نباشد
 و روز اقامه در دعوت بخواند دعوت اسم اول سبحانک لا اله الا انت
مارت کل شیء و وارثه و بازفه و راجه در این اسم موصوفه قاعده
 نه بطن چهار صل و چهار ده و جو صیغی رقم حرف عدد کواکب هزار و
 شصت و پنجاه هفت هفت و عدد کواکب یا زده لک و بیست هزار
 بر عدد حرف اصل و وصل بخواند و عدد کواکب بر آن مدن تقسیم
 کند و در روز مرغی اسم کواکب نوزده هزار و نه صد و نود میخواند
 بجز تقصیل ارقام اسم **۱۶۶۱۰۶** و اعداد قسمت کواکب **۳۳۳۳۳۳۳۳**
 بهل عدد از اعداد کواکب که قابل قسمت نبود در اجری روز بخواند و سخن
 مؤثر گردد بعنايت الله با و اسماء عظام علیها الصیاسه و بعد عمل
 نماید اسم **دوم اینست یا الله الالهة الرفیع جلاله**

اسم سیم یا الله المحمدي **دو** **کل** **فعالیه**
 در این اسم که در هر روز بخواند و در هر روز در دست سازد با تمام
 دعوت و سبب هر کوب و فلک ثابت هزار کرت بستاند و کوب
 فلک ثابت را اهل ریاضت هزار و صد و بیست یا فتره آنرا بخوبی عدد
 کواکب یا زده لک و بیست هزار میخواند و عدد کواکب را قسمت
 کرده بدو حرف اصل و وصل کند و هر عددی که قابل قسمت نباشد
 و روز اقامه در دعوت بخواند دعوت اسم اول سبحانک لا اله الا انت
مارت کل شیء و وارثه و بازفه و راجه در این اسم موصوفه قاعده
 نه بطن چهار صل و چهار ده و جو صیغی رقم حرف عدد کواکب هزار و
 شصت و پنجاه هفت هفت و عدد کواکب یا زده لک و بیست هزار
 بر عدد حرف اصل و وصل بخواند و عدد کواکب بر آن مدن تقسیم
 کند و در روز مرغی اسم کواکب نوزده هزار و نه صد و نود میخواند
 بجز تقصیل ارقام اسم **۱۶۶۱۰۶** و اعداد قسمت کواکب **۳۳۳۳۳۳۳۳**
 بهل عدد از اعداد کواکب که قابل قسمت نبود در اجری روز بخواند و سخن
 مؤثر گردد بعنايت الله با و اسماء عظام علیها الصیاسه و بعد عمل
 نماید اسم **دوم اینست یا الله الالهة الرفیع جلاله**

اسم پنجم یا حی حین لا حی فی یومئذ **کلیه**
اسم هشتم یا قیوم و لا ینوی سبی من عمله و لا یوتی
اسم نهم یا واحد الباق اول کل شیء و آخر
اسم دهم یا دائم بلا فنا و لا اول لیک و یبقا شیء

بکبره با اصل را گذارد و وصل و وصل و وصل را زیاد کند تا نام از صد
 رقم سایر حرفی و بحسب الجحد کتبه هر روز در دست سازد با تمام
 دعوت و سبب هر کوب و فلک ثابت هزار کرت بستاند و کوب
 فلک ثابت را اهل ریاضت هزار و صد و بیست یا فتره آنرا بخوبی عدد
 کواکب یا زده لک و بیست هزار میخواند و عدد کواکب را قسمت
 کرده بدو حرف اصل و وصل کند و هر عددی که قابل قسمت نباشد
 و روز اقامه در دعوت بخواند دعوت اسم اول سبحانک لا اله الا انت
مارت کل شیء و وارثه و بازفه و راجه در این اسم موصوفه قاعده
 نه بطن چهار صل و چهار ده و جو صیغی رقم حرف عدد کواکب هزار و
 شصت و پنجاه هفت هفت و عدد کواکب یا زده لک و بیست هزار
 بر عدد حرف اصل و وصل بخواند و عدد کواکب بر آن مدن تقسیم
 کند و در روز مرغی اسم کواکب نوزده هزار و نه صد و نود میخواند
 بجز تقصیل ارقام اسم **۱۶۶۱۰۶** و اعداد قسمت کواکب **۳۳۳۳۳۳۳۳**
 بهل عدد از اعداد کواکب که قابل قسمت نبود در اجری روز بخواند و سخن
 مؤثر گردد بعنايت الله با و اسماء عظام علیها الصیاسه و بعد عمل
 نماید اسم **دوم اینست یا الله الالهة الرفیع جلاله**

اسم من شانهم يا احسان انت الذي وسعت كل شيء رحمة وعلما
اسم مقدم يا امان ذال الاحسان قدوم كل الخلايق منه
اسم هجدهم يا اديان العباد كل يقوم خاضعا له هتاه وعتبه
اسم نوره يا خالق من في السموات والارض كل اليه معاه
اسم سيم يا رحيم كل صرخ ومكر وغيثه ومعاذه
اسم نيم يا تامة فلا تصف الا لسن كل جلاله وملكه
اسم سيف ودي يا مبدع البرايح لم يبع في الشاها غونا من خلقه

اسم نهم يا محمد من شبهه فلا يشبهه كمن لا يمشي

اسم دهم يا اياك فلا تشي كقوم بدايته ولا امكن لو صفه

اسم بارهم يا كبريا انت الله الذي لا يهتدى العقول لو صفه عظم

اسم دوارهم يا باري النفوس لا امثال خلا من عين

اسم سائرهم يا زكي الطاهر من كل افة بقدر نيبه

اسم جهانهم يا كافي الموسع لما خلق من عطايا فضله

اسم باينهم يا نسيما من كل حيز لم يرضه ولم يخالطه فغاله

اسم من شانهم يا احسان انت الذي وسعت كل شيء رحمة وعلما
اسم مقدم يا امان ذال الاحسان قدوم كل الخلايق منه
اسم هجدهم يا اديان العباد كل يقوم خاضعا له هتاه وعتبه
اسم نوره يا خالق من في السموات والارض كل اليه معاه
اسم سيم يا رحيم كل صرخ ومكر وغيثه ومعاذه
اسم نيم يا تامة فلا تصف الا لسن كل جلاله وملكه
اسم سيف ودي يا مبدع البرايح لم يبع في الشاها غونا من خلقه

اسم من شانهم يا احسان انت الذي وسعت كل شيء رحمة وعلما

اسم من شانهم يا احسان انت الذي وسعت كل شيء رحمة وعلما

اسم مقدم يا امان ذال الاحسان قدوم كل الخلايق منه

اسم هجدهم يا اديان العباد كل يقوم خاضعا له هتاه وعتبه

اسم نوره يا خالق من في السموات والارض كل اليه معاه

اسم سيم يا رحيم كل صرخ ومكر وغيثه ومعاذه

اسم نيم يا تامة فلا تصف الا لسن كل جلاله وملكه

اسم سيف ودي يا مبدع البرايح لم يبع في الشاها غونا من خلقه

اسم من شانهم يا احسان انت الذي وسعت كل شيء رحمة وعلما
اسم مقدم يا امان ذال الاحسان قدوم كل الخلايق منه
اسم هجدهم يا اديان العباد كل يقوم خاضعا له هتاه وعتبه
اسم نوره يا خالق من في السموات والارض كل اليه معاه
اسم سيم يا رحيم كل صرخ ومكر وغيثه ومعاذه
اسم نيم يا تامة فلا تصف الا لسن كل جلاله وملكه
اسم سيف ودي يا مبدع البرايح لم يبع في الشاها غونا من خلقه

اسم من شانهم يا احسان انت الذي وسعت كل شيء رحمة وعلما
اسم مقدم يا امان ذال الاحسان قدوم كل الخلايق منه
اسم هجدهم يا اديان العباد كل يقوم خاضعا له هتاه وعتبه
اسم نوره يا خالق من في السموات والارض كل اليه معاه
اسم سيم يا رحيم كل صرخ ومكر وغيثه ومعاذه
اسم نيم يا تامة فلا تصف الا لسن كل جلاله وملكه
اسم سيف ودي يا مبدع البرايح لم يبع في الشاها غونا من خلقه

الاسم بيتي
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

اسم بيتي
ما حله ذات الالاب فلا يعادله شي من خلقه
ما حله ذات الالاب فلا يعادله شي من خلقه
ما حله ذات الالاب فلا يعادله شي من خلقه

اسم بيتي
بالمعدي ما افناه اذ ابنه الخلايق عو من محافته
بالمعدي ما افناه اذ ابنه الخلايق عو من محافته
بالمعدي ما افناه اذ ابنه الخلايق عو من محافته

اسم بيتي
بشتم يا محمد الفعالي ذا المن على جميع خلقه بلطفه
بشتم يا محمد الفعالي ذا المن على جميع خلقه بلطفه
بشتم يا محمد الفعالي ذا المن على جميع خلقه بلطفه

اسم بيتي
بمعونين المنيخ الغالب كراحمي فلا يشيعه اذ
بمعونين المنيخ الغالب كراحمي فلا يشيعه اذ
بمعونين المنيخ الغالب كراحمي فلا يشيعه اذ

اسم بيتي
بافاض ذا البطش الشد يدنت الذي لا يطاق انشا
بافاض ذا البطش الشد يدنت الذي لا يطاق انشا
بافاض ذا البطش الشد يدنت الذي لا يطاق انشا

اسم بيتي
باقرب المتعالي فوق كل شي علوا ارتفاعه
باقرب المتعالي فوق كل شي علوا ارتفاعه
باقرب المتعالي فوق كل شي علوا ارتفاعه

دا في علوا ارتفاعه
دا في علوا ارتفاعه
دا في علوا ارتفاعه

باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

اسم بيتي
بامذل كل جبار عند يقفه عن زسلطانه
بامذل كل جبار عند يقفه عن زسلطانه
بامذل كل جبار عند يقفه عن زسلطانه

اسم بيتي
بالبون كل شئ وهذا انت خلفت الظلم بنوره
بالبون كل شئ وهذا انت خلفت الظلم بنوره
بالبون كل شئ وهذا انت خلفت الظلم بنوره

اسم بيتي
باعلى الشامخ فوق كل شي علوا ارتفاعه
باعلى الشامخ فوق كل شي علوا ارتفاعه
باعلى الشامخ فوق كل شي علوا ارتفاعه

اسم بيتي
بما قدوس الطاهر من كل سوء ولا يشيعه بعباده من خلقه
بما قدوس الطاهر من كل سوء ولا يشيعه بعباده من خلقه
بما قدوس الطاهر من كل سوء ولا يشيعه بعباده من خلقه

اسم بيتي
بما يدن الربا ومعيد ما بعد فنا ثباته
بما يدن الربا ومعيد ما بعد فنا ثباته
بما يدن الربا ومعيد ما بعد فنا ثباته

اسم بيتي
بما جليل المتكبر على كل شي فالعدل امين والصدق
بما جليل المتكبر على كل شي فالعدل امين والصدق
بما جليل المتكبر على كل شي فالعدل امين والصدق

اسم بيتي
بما محمود ولا يبلخ الا وهام كل لثبه ثابته ومجيد
بما محمود ولا يبلخ الا وهام كل لثبه ثابته ومجيد
بما محمود ولا يبلخ الا وهام كل لثبه ثابته ومجيد

باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه
باعتلام الغيوب فلا لغوت شي من حفظه

اسم سے وہ مالک **والعدل انت الیوم لا کل شیء عندک**

اسم سے حق **یا عظیم ذالثناء الفاضل والحق والکبریا فلا یذکر**

اسم سے واکم **یا قریب المحیب المتداف دون کل شیء قریبہ**

اسم سے جہلم **یا عجیب الصانع فلا یطوق اللسان بحال الایۃ وبتا**

اسم سے جہلم **یا غیاب عند کل کربیہ و محیی عند کل دعویۃ**

و معادی عند کل شیء و رحاب حین تنقطع حیلہ

فصل ہفتم در بیان دعوت صراط المستقیم و سایر دعوت برای توبہ
که لون کونان مریا بدین دعوت دعوتیست برای نمکین که ازین حاصل
شود وحدت و مورد و منور کرد و وجود موجود در انشاء دعوت برسم
چیزه ہزار عالم ظاهر کرد و از تاثیر اسماء جاس عالم جمال از تاثیر اسماء جلالی

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like "و در بیان دعوت صراط المستقیم" and "و در بیان دعوت برای توبہ".

عالم جلال و از تاثیر اسماء مشترک و پیش سرع علم وحدانیت خود بیان کنند
و محو شوند بعد از ایم مری کون که اسماء الہی ند بصورت ساکن یا مریوند
بدین بران صورتها ساکن خود را کم کنند در جبروت در آید که لیکن و خستیم
و چه بودم و چه گشتم چون بخود آید خود را مخلوق با اخلاق اللہ یا بد باز
خود را مجلی با اسماء الہی و مجلی با اسماء کون بدین حال حال نیست که افعال
پیرون است آنچه وارد است و حالات بود عیان و بیان افعال بالا
طرفی و وف در یاد که از چند نقطه حرف در صورت آمده است که
موقوف علیہ این دعوت است هر حرف از نقطه تعیین کرده مر آید
از هفت **ب ن ت** از پنج **ح خ ز** از پنج **د ذ** از شش **ر ز** از
چهار **ش س** از شش **ص ض** از شش **ط ظ** از پنزده
ع غ از پنج **ف ق** از چهار **ک** از پانزده **ل** از ده **وا** از چهار
از نه **وا** از ده **ه** از پنج **ی** از هفت **ن** از شش **س** از شش
از آن جمله ان حرفی جزها غیر مکرر رسانند و نقاط انرا معلوم کنند
چنانچه مستوی است و نقاط هر حرف را بشمارد فقط اول هر حرف در نقطه
گیرد چنانکه جانب غیب نقطه مویوم است از آن نقطه مویوم به
آمده است ان حکم جوهر فرد دارد و این حکم مرکب حرف حکم جد دارد
و رقم حکم روح روح بحرف فرد کردن نتوان جد بر روح عبث

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like "نقطه در تعیین است مویوم و ان غیب" and "حکمی است که در تعیین است مویوم و ان غیب".

کرد دایتم روح و جبر یا یکدیگر نیوند یا بند یا بند کوبن و الهی حکم کوه و کنوت
 طوقی که ریاضت در دروغ در بکن در اثر با اندر درین دعوت **نصاب**
تکرار و توبه بدین ترتیب آغاز کن نخستین آیه نجات از کلام ربانی
 بر اسما بجگانی مقدم داشته و یا عینا در اخر منضم ساخته بدین سند
 شهد الله انه لا اله الا هو والادلانکه اولو العلم قائما
 بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم سبحانه لا اله الا هو
 انت باری استی و وارثه و راقه و راجه ما لله الا لیه
 الریق ما الله المحمود فی کل فعاله ما حسن کل شیء و راجه ما لله
 المحمود فی کل فعاله ما حی حسین لای فی دعوی معتیه ماله و بقائه
 یا عیاشی عند کل کریه و مجیبی عند کل دعوی و معادی عند کل
 مخلوق مستتره و یارجائی حسین منقطع حیلتی سیدت و هست
 نوبت بخواند **نصاب** بیخ اسم مرتب کرد بعضی میگویند یک اسم اما
 اصح آنست که در جهل اسم هر یگزاکم تو اید یا تو بید خدا کو فرمود نصاب
 مرتب شود **اصح** اسناد دعوت معلوم کند پس هر کس نصاب نوبت بستاند
 حرف اصل داده هزار و وصل آنرا هزار و برهم اصل و وصل بتو گرد
 و شمان در جهان راجع کند در خلق جهان بخواند آنچه بر او و در این است
 جمله بر صاحب دعوت مکشوف تو اید شد بعینیت الله نعم **دعوی اول**

سید

در این دعا
 دعا
 دعوی اول

بیکانک لا اله الا انت ما رب کل شیء و امرها و خوار قد
 و راجه سبی آنک در این اسم حرفه حرف غیر هر که و ند بخسنا
 نقاط خطوط که یکصد و حمله و چهار اندک یک جهل و چهار هزار مرتبه
 بحساب بنه حرف اصل یک **ک** و بنهاد هزار و بحساب است
 و شش حرف و وصل و بیست و شش هزار و بحساب آقا
 حرف اصل و وصل و هزار و سیصد و هشتاد و پنج آنجهل اعداد
 مذکور است که و جهل و دویست و سیصد و هشتاد و پنج پیش از این
 مجموع جهل و تقسیم کرده بخواند روز مرتب هزار و پانصد و
 پنجاه و نود مرتب و در سیزده و پنج عدد که قابل تقسیم بند
 و در اخر روز از بعد بخواند باقی را علی هذا القیاس عمل نماید **دعوی دوم**
در بیان دعوت حق هر خواصی که در با تو مید و مید است شناسد و دان
 مورد معانی و کنوز سبانی و با بحر قدیم که هر نقیص و لایلی
 نقیصه دامن بر کرده بسا اصل رساند باید که دعوت حق که عین قبول
 حقست حاصل کند صالحا مخلصا لله بخواند نام و صوف بحیث صفا
 کرد و عالم علم الیقین ^{عین الیقین} و حقیقه الیقین بر و مکشوف شوند و درین
 دعوت تو بغیر نکنند و اگر نبیند صفت اسم بود مرا صفت کند بدانکه
 بنا کنم قرینا بطنها است این دعوت را نیز بطنها است هر که را

در این دعا
 دعا
 دعوی اول
 در این دعا
 دعا
 دعوی اول
 در این دعا
 دعا
 دعوی اول
 در این دعا
 دعا
 دعوی اول

هر شنبه در این اسم پنجاه و چهار عدد از تقسیم داده اند در این روز گویند
 سدر دعوت اسم اول **یا ضیائیل و یا ضیائیل و یا غزلیان**
و یا غزلیان و یا غزلیان و یا غزلیان لا اله الا انت یارب
کل شیء و وارثه و وارثه علی هذا القیاس للاحی عمل نماید هر کس
 خواهد که علم عالم همه میا و سیمینا و سیمینا حاصل کند باید که در دعوت
 حرکات الفاظ مشعوبی نماید که تحت هر اسمی همه میا و سیمینا
 مستور است بتناهی اسماء جلالی عالم مدلال و جمالی مثلث
 پیش عامل ظهور خواهد شد چنانچه هر چیز را موهول است اگر موهول باشد
 از چمن بر چمن زنده انجمنان موهول حرف و کلمه حرکات است اگر موهول
 نباشد حرف و کلمه در تعطیل افتد و هر کس معنی اسماء الهی و کلمه
 صورت بگیرد و امر خدا و رسول خدا جاری کرد و قیاس دان که حقیقت
 علوی و سفلی مستور است هر که دعوت حرکات بجای آورد اگر
 صفیاتی او را ظاهر کرد در این دعوت سری از اسرار الهی است
 که اگر کسی از این سرگناه نماند اول شایسته مذکور می آید بعد
 سند استماع حرکات در یاد تمام حرکات اسم بنماید و علامت
 کند که اهل این فن چند نقاط هر حرکت را قیاس فرموده اند
 که پیش از **ی** و ز یک از **ع** و زب از **س** و حزم از **و** و شکر از **ن**

علامت
 و اوقات
 نماز

در حرکات

و حرکات هر کلمه اسم را بحسب نقاط جدا جدا فرزند و از آن رقم حرف
 ملا حفظ کند تا حرف میمک و الف ساکن ساکن را با کلمه بنیل هم خواند
 موهول کند هر نوع که کشیده شود از احاد و عشرات و حیات و الفات که
 و هر کس در بیاید مقدم با هر حرفی جان است چون از هر کلمه اسم موهول کشیده
 بعد از جمله نقاط حرکات اسم را جمع کند و بطریق هندی بنویسد از آن
 دو موهول کشیده اگر الفات باشد از احاد تا الفات و اگر نه
 از احاد تا حیات و اگر نه از احاد تا عشرات آنچه از این ارقام باشند
 یک موهول کشیده که الفات باشد از الفات تا احاد و اگر نه
 از عشرات تا احاد آنچه از این اعداد باشند موهول و همگشت از
 از الفات را ترک دهد از حیات تا احاد موهول کشیده و با آن حیات
 ترک دهد از عشرات تا احاد موهول کشیده و اگر یک خانه بگذارد که
 صلاحیت تقسیم ندارد آنچه استخراج موهولات بود بیان کردیم
حالات در یاد که جمله اسم در شکل مربع و پنجس بر بیضا آب
 ناریان بر کند و در مجموع دفن کند بعد از جمله حرکات اسم اعظم
 معلوم کند و از آن حرکات بنویسد مذکور نقاط کشیده جمع
 کند آن جمع را در نمود و نه ضرب کند بعد از آن مجموع را در نمود
 و نه روز هر روز بر سر آن شکل کشیده نفس موهولات دعوت کند

علامت

اثنا عشر مربع الہ جابہ فراید شرح **دعوی** اسم اول در باری اول
 شریط مذکور بجای آر د بعد مولات اسم اول کت بر سر بند
 عدد نفاط حیات کلم سبحانک **۲۳۳** موکل **کجا نیل** کلم لا الہ عدد
۱۵ موکل **دھانیل** کلم یارب عدد **۲۰** موکل **نیبانیل** کلم کل عدد
۳۳ موکل **بیکانیل** کلم و وارثه عدد **۲۰** موکل **واہانیل** کلم و وارثه
 عدد **۲۰** موکل **دو یانیل** کلم و راجه عدد **۲۰** موکل **جوا نیل**
 جملہ اعداد سفر حیات اسم **۱۷۹** ازین دو موکل کت از احاد
 تا صیات موکلہ **طغیانیل** و از صیات تا احاد موکل **فقطانیل** بان
 صیات راتک دہار عشرت تا احاد موکل کت عدد **۲۰** موکلہ **۷۹**
عطانیل باز عشرت راتک دہار احاد موکل کت عدد
۹ موکلہ **دجیانیل** انجہ مولات اسم اول بود کت شد
حالا سند دعوی را در باری درین جملہ اسم و یک جملہ حیات است
 سقن جملہ حیات **۱۷۹** این رقم را در نمود و نہ ضرب کردیم **۱۷۲۱**
 حاصل آمان بعد جملہ اسم را در شکل مربع و یا مخمس بر سفار اب
 بر کرده و در حجر دهن ساختہ بر شکل ششم عدد مسطور را ہم
 موکلہ مذکور در نمود و نیز از هر روز بخواند **بدر بند** با کجا نیل و یا
نیانیل و یا **طانیل** و یا **نیبانیل** و یا **بیکانیل** و یا **دھانیل** و یا **کجانیل**

در کجا نیل

و یا جوا نیل و یا طو نیل و یا قسط نیل و یا عطانیل حق **دجیانیل**
 سبحانک لا الہ الا انت یارب کل شیء و وارثه و رازقہ و رزقہ
 باقی اسم را بعد القیاس عمل نماید **فصل پنجم** در بیان دعوی او
 جوخ عامل واحد کہ اسمی از اسماء عظام حسنی و غیرہ دعوی کند اول شمار
 اسم اعظم بچشم ایجاد بگوید و آن مجموع دوازده دوازده طرح کند هر چه باقی
 ماند از پنج اول بشمارد در هر جا کہ عدد تمام شود آن اسم موافق آن پنج باشد
 و خاصیت آن پنج هر چه باشد بگوید آگشتی یا یادی یا خاکی یا آبی صاحب دعوی
 نیز شمار اسم خود و با اسم صاحب حاجت بطریق مذکور بخواند اگر در پنج
 موافق باشد و یا در یک خاصیت باشد همان عدد بخواند اگر اسم در
 خاصیت باشد خواند و خود آبی یا خاکی اگر بچمنان بخواند در تملک آفتند
 باید کہ از مجموع شمار خود که ماند با شمار دهنند آن کرده بخواند تا زبان
 نکند اگر دعوی غار کند حاجت غیر وی یا کسی را بنیت کشف قلوب
 با مداد هر بنیت کہ بدین مانند باشد باید کہ در ساعت طلوع آرم پنج کہ
 در و خاصیت اسم اعظم افتاده است شروع کند آنجہ در شمارا کم
 اعظم و نام صاحب دعوی مانند باشد هرگز در هزار نوبت بخواند اگر دوازده
 ماند باشد دوازده روز هر روز بانی ہزار نوبت بخواند و علی حد القیاس

و از هر مریخی که اسم شمس و کورده با رخ وظیفه خود در میان برج نام کند باید که کند
اول واضح خوب طریق نگاه دارد اگر کسی را بخواند که سمن خود کرد اندر عظم
و جبهه خود پیدا آرد در میان معتقدان بسیار شوند هم فن متاگویند باید
که وقت که اسم اعظم از برج خود آغاز کند چنانچه در سنده اسم اعظم
مدکوب راست و مشرقی از شمشیر که بالا مسطوب راست اگر تفاوت کند
رجعت اسم شمس این دعوه را همین شرایط است بشرطیکه محتاج نیست
فصل دهم در بیان دعوه مجموع و تحسین درین دعوه مشرقی نیست مگر لغز
حق سبحانه و تعالی از دوش و ستار خود این دعوه سر بیج ایاچا بگویند
هرگاه که طلب صادق خواهد که دعوه مجموع بخواند در کوشه و یاد صرا و یابو
اب و در باغ و یاد کوه و در غار و کوه دعوه کند اگر این هم میسر نیاید
در خانه خالی بنیم حضور دل بخواند برای مقهور دشمن و دیار برای
برادر و همخانه با برادر حاجت که طرف بادشاه با رخ چهار دیار برای دفع
دشمن و طلب غنائی بار و برای خلاص مجوس شمشیر برای آمدن
خلیب و هفت برای قطع طریق هشت باد و برای محبت در دل
نهاد بخواند هم حاجت که در صدر مسطوب راست رو کرد **ایضا** هر روز
دوازده نوبت بعد از فجر موافق دوازده برج و بعد از عصر پنج بار موافق

حسب تقوین خواند تا صرف اسماء عظام زیاد نشود رجعت بر سر نشود **ایضا**
اگر کسی سنده ذکر فکر نماند باید که جهل و یک نوبت در روز و صرا و یک نوبت
در شب مجموع اسماء عظام را و در سازد صرف ظاهر و باطن دست در هر
سند دهم در یادگار صواب عمل را در روز **ششم** کار پیش آید برای مدبران
از سحانک تا صبح با نصد نوبت و اگر در روز **ششم** حاجتی پیش آید از بالین
تا با نقتیا با نصد بار و اگر در روز **پنجم** مهم پیش آید از قیوم تا با با نصد بار
نوبت و اگر در روز **پنجم** مقصود پیش آید از صفات تا با صمیم با نصد بار
و اگر در روز **پنجم** پیش آید از تا نام تا با صعب با نصد بار و اگر در روز **پنجم**
حاجتی پیش آید از با حمید تا مائل با نصد بار و اگر در روز **پنجم** کار پیش آید
از یاقوت تا با حمید با نصد بار بخواند و در هر شب که مهم پیش آید از با خود
تا غیابی با نصد بار بخواند مهم کفایت رسد بعنایت الله تعالی **فصل**
از دهم در بیان دعوه که برین هر خواهی که بخواند که از دریای دعوت بر سر
باید که بر زرق شمشیر سوار شود و در بحر دراید تا جوهر مقصود داخل
بگردد با حل رسد بعضی شرطی است حاج عمل کسین ممکنه و خود بمقصد
مرسد و در عدم استکمال شرایط دیگر از افا بده رسانند نمی توانستند
اذا فاق الشرفات المشرق و قولها با راست و درین کتاب اینم عقول
از اقواله شنی که از کاب و مبار زان اسرار سماع بود و هر چه مجاهدات

و ریاضت بالهام ربانی و بیض بندانی مله شدن در قلم امام و تائید این
دعوت از حضرت سلطان الموحدين منقول است حضرت شیخ اشرف
علی شیرازی و حضرت الیسان از پیروانش کفرند که هر که این دعوت را
باشتر بطنام با تمام رسانند و حکام سفر آخرت بدیکری تصرف آن بسیار
انگس منصرف کرده و یغین تا با نوزده پشت این حکم جاری و بعضی
مشایخ ایشان شرایط آنک کرده اند و دعوت بسیار و درین
شرایط کثیر است و دعوت قلیل در دعوت هر چند شرایط بسیار است
فاین پیشمار است چون فادبی باشریط که بیدار این مطور است حاصل
شود بهتمه تصرف بهر مند کرده و این اسما عظام همگی بیدار است
در یاد که از سر مکثوم فخر رانی چنین معلوم شد که جهل نبی علیه السلام
مخجل جهل اسم یک اسم بزبان ایشان اسم ذات بود از آن جهت
اسماء عظام میگویند و فتنی که ظهور خاتم النبیین شد حضرت ایشان
الله تع اسم ذات کشت انجم انبیای سابق را اسم ذات عبودیت
حضرت رسالت را اسم صف کشت پیشیت مع التفصیل ذکر کرده
خواهد شد هرگاه که دعوت کنند و در اجابت تا خیر پندار این اسم را بان
بان اسم مع المکل بخوانند جز و در اجابت طایر که در شرط طریق
در یاد معتاد و راسمی که بیست حرف افتاده باشد بر حرفی الف

گردد و مجموع الوف با در بیت ضرب کند نصاب مرتب شود نصف آن
و نصف این عش و قتل ده هزار دور هم دور بر این نصاب بدو هفت
هزار و ختم هزار و دو بیت نوبت بخواند بعد از بیست دعوت ناپیت و روز
هر روز بیست هزار بار بخواند درین دعوت قتل و بدل و ختم در تمامی اسما
عظام هم بهر مقدار سماع است دعوت اسم اول یا هو ایشل و هو الکل بق
شمکت نفسیه سبحانک یا لا اله الا انت یارب کل شیء و وارثه
و رزقاه و راجحه در این جهل و شش حرف اند بقاعه مذکور بعد از
عده ۲۱۱۶ مرتبه بیست نصاب نصف آن ۱۰۵۵۰ بیست نصاب و قتل
۱۰۵۵۰ و دور دور بر این نصاب بدل ۱۰۵۵۰ و ختم ۱۰۵۵۰ بعد از بیست
دعوت ناچهل و شش روز هر روز جهل و شش هزار بار بخواند علی هذا القیاس
له اخیری عمل نماید اسم دوم یا اسرافیل بحیض و سر ششویشتا
با اسرافیل بخواند و در وقت حاله اسم سوم
تفسیر یا الله الاله الرفیع حلاله اسم سوم
با اسرافیل بخواند و در وقت حاله اسم سوم

تفسیر یا الله الاله الرفیع حلاله اسم سوم
تفسیر یا الله الاله الرفیع حلاله اسم سوم
تفسیر یا الله الاله الرفیع حلاله اسم سوم

تفسیر یا الله الاله الرفیع حلاله اسم سوم
تفسیر یا الله الاله الرفیع حلاله اسم سوم
تفسیر یا الله الاله الرفیع حلاله اسم سوم

تفسیر یا الله الاله الرفیع حلاله اسم سوم
تفسیر یا الله الاله الرفیع حلاله اسم سوم
تفسیر یا الله الاله الرفیع حلاله اسم سوم

Handwritten marginal notes in red and black ink, including the name 'اسم چهارم' (Name 4) and various explanatory phrases.

اسم چهارم یا هو الکیل بحق طهفتون تفسیر یا الرحمن
 کل شیء و راجحه **اسم پنجم** یا تکفیل بحق خدیوذا

تفسیر یا حی یا قیوم لا اله الا انت فی یموت صلیه علیک و بقیه
اسم ششم یا عطر اییل بحق مسترقب تفسیر یا
 قیوم فلا یفوت شیء من علمه و لا یؤده **اسم هفتم** یا

رفتم اییل بحق جطر کو تفسیر یا واحد الباء اول کل شیء و
اسم هشتم یا در د اییل بحق همین تفسیر یا دام بلا
 فنا و لا زال الملائک و بقیات

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including the name 'اسم نهم' (Name 9) and other text.

اول
زاید

اسم ششم یا عطر اییل بحق مسترقب تفسیر یا دام بلا
 یفوت شیء من علمه و لا یؤده **اسم هفتم**

زاید

یا رفتم اییل بحق جطر کو تفسیر یا واحد الباء اول کل
 و اجمع

زاید

اسم هشتم یا در د اییل بحق همین تفسیر یا دام بلا فنا
 و لا زال الملائک و بقیات **اسم نهم** یا عطر اییل

بحق کفلق و ارفخشد تفسیر یا صمد من غیر تشبیه فلا
اسم دهم یا جبر نیل بحق کهن و یسطع تفسیر یا بار
 فلا شیء کفوم بدینیه و لا افکنان لو صیفه

اسم یازدهم

Extensive handwritten marginal notes on the left side of the page, written in black and red ink, providing commentary on the main text.

اسم بارد يا خور يا نيل بحق مستطع نفسيه يا كير
انت الذي لا تمهدى العقول لو صف عظمته

اسم دوازدهم يا جبرئيل بحق الخشيق نفسيه يا باري
النفوس بلا فينال خذوه من غير

اسم كرده يا مرفاينيل بحق غير راج نفسيه يا راجي
الظاهر من كل افه بقدر سه

اسم يازدهم يا حولا نيل بحق ديون نفسيه يا نصبا
من كل جور لم يرضه ولم يجالطه

اسم چهاردهم يا خور يا نيل بحق سكرينا نفسيه يا كاف الموع
لما خلق من عطا يا فضله

دفع این اسم در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم

اسم شانزدهم يا تكفيل بحق ذبني نفسيه يا احسان انت الذي
وسعت كل شئ رحمة و علم

اسم هفدهم يا دوا نيل بحق ضيانون نفسيه يا امنان ذا الاحسان
قد عمير كل الخلائف متاع

اسم هجدهم يا درو نيل بحق جمواج نفسيه يا بيان العباد
كل بقوم حاضر رصبت و غيبته و سر كنده

اسم نوزدهم يا مواك نيل بحق فطيل و برهان اغني نفسيه
ما خلق من في السموات و الارض كل الياه معاد

اسم بيستم يا مواك نيل بحق عنالكي نفسيه يا رجم كل صرخ
و مكروب غياثه و معاده

دفع این اسم در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم

دفع این اسم در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم

دفع این اسم در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم

دفع این اسم در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم

دفع این اسم در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم

سفر الی صی

دفع این اسم در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم
و در وقت دعا و دعا در وقت این اسم

Handwritten marginal notes in Arabic script at the top of the right page.

اسم بيت **وكم** يا عن رايل بحق براعنى تفسيره يا نام فلا
تصف الا لسن كل جلاله وملاكه وعينه
اسم بيت **وكم** بار ويا ريل بحق بطون تاني تفسيره يا اندر
اللباطح لم يبلغ في الشاير ما عو نامر خلقه
اسم بيت **وكم** يا لو ما ريل بحق صلحوني تفسيره يا علما
الغيوب فلا نفوت شئ من خلقه
اسم بيت **وكم** يا تنكفيل بحق حي تفسيره يا احليم ذالانث
فلا يعاد له شئ من خلقه
اسم بيت **وكم** يا در ويا ريل بحق نص تفسيره يا معيد ما افناه
ادابنر الخلاق من مخافته لذمونه
اسم بيت **وكم** يا تنكفيل بحق حمرت تفسيره يا حميد النعال
فالمر على جميع خلقه بلطفه

Vertical handwritten marginal notes on the right side of the right page.

Handwritten marginal notes in Arabic script at the top of the left page.

اسم بيت **وكم** يا لو ما ريل بحق رسنوس تفسيره يا عن زين
المنع الغالب على جميع امره فلا يشه تعادله
اسم بيت **وكم** يا عطر ايل بحق طسجاس تفسيره يا فاهر فا
البطن المشد يد انت الذي لا يطابق انتقامه
اسم بيت **وكم** يا عطر ايل بحق عطر اف تفسيره يا فو ريب
المتعالى فوق كل شئ علوا رقاغه
اسم بيت **وكم** يا در ويا ريل بحق عدلو تفسيره يا مذل كل حيدر
عند بقهم عن وسلا ريب
اسم بيت **وكم** يا در ويا ريل بحق وا تفسيره يا نر كاشى وهده
انت الذي خلقت الظلمات بنوره

Vertical handwritten marginal notes on the left side of the left page.

اسم سبی و دوم یا تو یا نیل بحق طنون با عا ل الشامخ
فوق کل شیء علو ارتفاعه
و یا تو یا نیل بحق طنون با عا ل الشامخ
فوق کل شیء علو ارتفاعه
و یا تو یا نیل بحق طنون با عا ل الشامخ
فوق کل شیء علو ارتفاعه

اسم سبی و دوم یا تو یا نیل بحق طنون با عا ل الشامخ
فوق کل شیء علو ارتفاعه
اسم سبی و سوم یا عطر یا نیل بحق طالوت تفسیر یا قدوس
الظاهر من کل سوء فلا شیء یعادله من جمیع خلقه بطرف
اسم سبی و چهارم یار و یا نیل بحق طیففکان تفسیر با
مبدئ البر یا و معیدها بعد فنانها بقدرته
اسم سبی و پنجم یا کاکبیل بحق منظر تفسیر یا جلیل المتکبره
علی کل شیء فالعدل امره و الصادق أوعد
اسم سبی و ششم یا ر و یا نیل بحق ازل تفسیر یا محمود
فلا یبلغ الا و همام کل کتبه شانته و یحید

اسم سبی و اول
اسم سبی و دوم
اسم سبی و سوم
اسم سبی و چهارم
اسم سبی و پنجم
اسم سبی و ششم

اسم سبی و اول
اسم سبی و دوم
اسم سبی و سوم
اسم سبی و چهارم
اسم سبی و پنجم
اسم سبی و ششم

اسم سبی و اول یا حور و یا نیل بحق عصا جو تفسیر یا لکرم
فا العدل انت ملا کل شیء عدل
اسم سبی و دوم یا لوم یا نیل بحق سعول حی تفسیر یا عظیم الشان
الفاضی و العز و المجد و الکبریا فلا یبدل عن
اسم سبی و سوم یا عطر یا نیل بحق سر باجی و مستفید یا فریب الجید
یا امالی کل المانی کل مؤن فریه
اسم سبی و چهارم یا کاکبیل بحق نور تفسیر یا عجیب الصنایع فلا یطوق
الاکسن بکل الاله و شانته و نعماته
اسم سبی و پنجم یا لوم یا نیل بحق رخش کل تفسیر یا غیابی
عند کل کبریه و محیی عند کل نعین و معادی کل شان و رجائی
عین یقطع صلیتی

اسم سبی و اول
اسم سبی و دوم
اسم سبی و سوم
اسم سبی و چهارم
اسم سبی و پنجم
اسم سبی و ششم

فصل دوازدهم در بیان دعوة صغیر این دعوة دعوتیت
 که مشتمل است بر جمع تا بن علی و سفلی را و درین دعوة اسناد اسماء
 عظام زین الاسبی که ذکر کرده مرثعه هر نوع که طالب و اشق مطلوب
 خواهد دید عمل نماید و صاحب عمل که سندی شکر یا کبیر یا صغیر
 یا کلیات و حیثیات بجا آورده باشد یا متعرف اسم گردد و در عمل هو
 شیخی عامل شدخ تواند والا اسناد شرا یا این دعوت در ریاضه مثلا
 در اسلمی که هر چه در جوف غیر مکرر افتاده باشد پس هر چه فرستادند
 و مجموع الوفا را در سزده خرب کند آنچه این حاصل کند بیت
نصاب بخواند و نصف آن بیت زکوة و نصف آن بیت عشر قیل
 سجد و صدت نوبت بخواند **دو مرتبه** برابر نصاب بدل هفت
 هزار **و سوم** هر روز و لیست نوبت بخواند بعد بیت دعوة هر چه هزار
 این روز تا هر ده روز بخواند درین دعوت نیز قیل و دو مرتبه و بدل
 و ختم در تمامی اسماء عظام بهمین مقدار سماح است سجد دعوت
اسم اول سبحانک لا اله الا انت یا رب کل شیء و در آیه و زرقه
 و بر آیه در این اسم هفتاد و هفت غیر مکرر باشد بر حکم قاعد مذکور
 عدد آن **۳۱۹۰۰۰** مرتبه نوبت **نصاب و نقصان ۱۴۶۰۰**
 بیت زکوة و نصف آن **۱۴۲۵** بیت عشر قیل **۳۶۰۰** دو مرتبه

بخواند

برابر نصاب **و بدل ۱۷۰۰۰** و ختم **۲۰۰** بعد نیت دعوت هر چند که
 هر روز یا هر چند روز بخواند علی هذا القیاس الی آخره عمل نماید **فصل است**
اسماء عظام خاصیت اسم اول برآمدن حاجات دینی و دنیوی و ملاقات
 سلاطین و بسلاطین و بر روشن دل و دفع هر گز محبوس و میراث
 گرفتن از مانع و تسبیح سلاطین **خاصیت اسم دوم** **حاصیة اسم سوم**
 تسبیح خلق و دفع تنگدستی و بدبختی **برآمدن** حاجات و تسبیح خلق و
 و علو مرتبه و حاجت دینی و دنیوی **دفع** فقرت و امتهاب و کواکب
 و کمال معرفت راه و جهانداری و عظمت **و بجهت** دوست داشتن خلق
خاصیت اسم چهارم و در قیامات از صاحب دعوت **خاصیت اسم پنجم**
 برآمدن حاجات و محبت با محبوب **دفع** فقرت و زنده شدن
 و تکامل پادشاه و دفع بدقولی و بفریب **دفع** فقرت و صحت امران
 ساختن کسی را بر خود **دخاصیت اسم ششم** **خاصیت اسم هفتم**
 حصول نیابت دل بر مغز و رفیق و کیش **دفع** نگر باطل و در و خوف و ترس
 مهم و یافتن کلاه **کم** شکر **دشمن** و غیرت پادشاه و تسبیح
خاصیت اسم هشتم حصول استحکام عمل ظاهری و باطنی **و کمال** مرتبه
 سلاطین و تمنع از دعوت **و امداد** بدار کسی بکار **خاصیت اسم نهم**
 برآمدن حاجات و دفع عقول اللسان جلوه لسان و کشف ارواح در هوش

بخواند و در وقت

حاصبت اسم بر اسم
بر اسم خود و بر اسم دیگر
ایضا

کودک خلق را با سلام و دفع خصم و محبت میان مرد و زن اسم دفع خاصیت
بر آمدن حاجات و دفع غیاب بد و وزیر دولت و خال ملک و وزارت و
خلاص شدن از قرض و تسبیح پادشاه **خاصیت اسم طرد** بر آمدن حاجات
و دفع سحر و بر سر و بر سر کلاه و بر سر کلاه بود اگر کسی شرط کرده
خاصیت اسم بر بر آمدن امور دل و تسبیح و شایان و صفات ایشان
خاصیت اسم جهان فراخی روز و کسایش امر صعب و حصول رفعت
و مسرت **خاصیت اسم پان** در ممالک دشمن و خلاصی از دست ظالم
و جلس و معیشت حق و دانستن حقایق اشیا **خاصیت اسم شاد**
اگر کسی را چشم و زبان و گوش بسته شود برکت این حق نماید **خاصیت**
اسم هفدهم خلاص شدن از قرض و ترقر عمل و تحمل فود و دیگر **خاصیت**
اسم هجدهم دفع بلا و رنج و باطل کردن سفر غیب و عن عمر خود و برآمدن
جمیع حاجات و دفع بر سر و مرزش بیت و باز یافتن امانه خود
و فریب **خاصیت اسم نوزدهم** حاضر شدن غایب **خاصیت اسم بیستم**
حصول محبت و بطالب کردن کسی را بخود **خاصیت اسم بیست یکم** عقد النسا
و تسبیح روح عالم علوی و سفلی و هر یک لشکر بیگانه **خاصیت اسم**
بیست دوم حصول علم لدنی و حکم غیب و دفع احتیاج از مخلوق
و هر یک لشکر بیگانه **خاصیت اسم بیست سوم** حصول دولت اولی و سعادت

اجزی و حصول حق **خاصیت اسم بیست چهارم** تسبیح بر جلالتی و عاشق
شدن شعوق و دفع رعبت اسم **خاصیت اسم بیست پنجم** قبول دلها
و علوم بر ظاهر و باطن و دفع رعبت اسم **خاصیت اسم بیست و ششم**
دفع پریشانی احوال ظاهر و باطن غایب **خاصیت اسم بیست و هفتم** حصول
عنا و بر آمدن حاجات دارین و کشف عالم جبروت و لاهوت و تسبیح
خاصیت اسم بیست و هشتم دفع اعدای ظاهر و باطن و زلزله و برف و باران و
موکل و بیدار شدن عقلت و برکت شدن در علم و مویع و هر یک لشکر **خاصیت اسم**
بیست و نهم علی درجات دارین و رفیق
خاصیت اسم سی ام مفهومی در اعدای ظاهر و باطن و رفیق
پادشاه جابر و تسبیح عطار و در موصوف شدن بصفات حق و
اجابت دعای **خاصیت اسم سی و یکم** معرفت روحید و تظیف حق در امور
تجربین **خاصیت اسم سی و دوم** مرید بر بنده و تسبیح **خاصیت اسم سی و سوم**
حصول ملک سلیمان و تصرف آسمان و زمین و طهارت ظاهر و باطن **انقطاع**
شعوی الهه و دفع در دسر **خاصیت اسم سی و چهارم** موصوف شدن بجمیع
صفات و زینت شدن میوه و حکم و شفا و مریض و خلاصی از آفات
از ظلمت **خاصیت اسم سی و پنجم** حصول مقاصد کونیات و دفع
و حصول مرتبه اجسادنا ارواح **خاصیت اسم سی و ششم** از یاد مراتب

دارین و مقاصد کونین و قطع او صاف نماید و قبولین عالم و صوفی
 در این صفات حق و تخیل رحل **حاصبت اسم** که هم از گوش از کنایات
 و خلاص از ظالم **حاصبت اسم** است هم علو در جات و حصول اعمال و
 جاه و فضل دارین و نشین برین **حاصبت اسم** می گویم حصول انوار
 ربوبیت در اطاعت او را در خلدن و معاندان و بد فاهان **حاصبت**
اسم حصول ایادی و عقد الاسان بد کویان و پیدا شدن عجاایب
 و غریب و علم و حکمت **حاصبت اسم** چهل و یکم مخصوص از ظالم و
 حبس و از در ماندن هم و کشف اندام همزه هر عالم و معلوم
 خیر و شر پیش او وقوع **اسم** **اقوال جمالی است** خاصیت اسم مذکور
 برای برآمدن جماعات هر روز سه بار چهل و یکبار بخواند و اسم مذکور در روز
 بیشتر وقت طلوع افتاب که ساعتش مشرف است شروع کند و اگر در جمعه
 اول تمام مقصد او شروع بعد تا سه چهار عدد مذکور بخواند بر سر با تمام **اسم**
ایضا چون نزد یک پادشاه بر عدد هزاره بود و در آنجا خواند و پادشاه
 دهم در دل پادشاه مهر و محبت بر قصدش نظر کرد و اگر پادشاه از او
 و بخیزد باغ بر هر بزرگتر همین کند مقصود حاصل شود اگر اسم مذکور
 بسیار خواند دل او چنان روشن شود که از پنهان اشکال اگر **اسم**
 اگر کسی حاجتی دارد و نیز ناید نماید که روز نیک وقت بلند از افتاب

این اسم را
 هر روز بخواند

برت و چهار نوبت اسم مذکور بخواند بیک خاصیت را و **اسم** اگر مطلوب
 سرکشی کن با طالب باید که در چهار شب غسل پاک کند و جام پاک بپوشد
 و مشغول برانش نهد و این اسم صد و بیست و یک نوبت بر خود بخواند
 و بر خود در مطلوب و به فرای آن مطلوب با طالب پیوند بر طبع و منقاد کند
 باید که بصدق دل و اعتقاد در دست بخواند و دل نک نیاید و نیاز
 بمقصود رسد **اسم** اگر کسی را بعد از این بر سر پاخ و چهار
 بقدر این اندیشه تا وقوع میراث و از نیک مستحق آن بود و بدایید
 مالی بکسی دارد و تاخیر بسیار در آن بیند دعوت اسم مذکور
 این دعوت و باطنی گویند و صاحب دعوت را شریعت و شرابط نگاه
 و استقامت واجب بود و از حرکات بر صحن اعتقاد سفیدمان و
 نمازان و دروغ کویان و حاسدان و فاسقان و منکران باید
 گوید و ظیفم اسم نگاه دارد و اسرار دعوت بر سر نامحرمان و کودکان
 و زنان و غلامان و کفیلان و غیر ایشان نگوید و هر روز پنج نوبت
 بخواند و اگر روز جمعه یا فرمودن باخ و عدد اسم با خود رسد تا وقت
 غروب نار جسم است ماریب که میگوید شریف با عدد مذکور
 بخواند و هر که کند که خداوند خورد و اندر روز صاف دارد **اسم** اگر خواهد
 که ملاطبت روزگار طبع و سخن او باشد باید که فانی از قرض بسازد

و این اسم را بر آن نقش بعد از ادا شرایط بنیت و نیز روز دعوت کند بعد
از خاتم را در آنکشت کند هرگاه که رود نزد سلطان بسیار در آن خانم
نگاه کند اما چنان کند که سلطان بر آن وقوف یابد با ادب و دور نگاه
داشته باشد پس که سلطان مطیع و منقاد و سخر شود بر صحبت و کلام
نکرد باید که صاحب دعوت اعتقاد درست دارد و معتقدان را با شرح و تکرار
و مکرویات محبت نبرد و مجتنب بود و این سر را بازمین نداند که معنی است
جمیع انبیاء و کلمات همه اولیاء است که جمیع معنی است و کلمات آن
خاصیت اسلام عظیم بود زندهان از خدا بترسد و عدد دعوت بهر نفسی امان
مشغول نگردد تا از معنی بابت بوفور و در این معنی مقاصد دین و دنیا که
در سادات و ائمه عمده از خود **اسم دوم** **یا الله الاله الرفع**
جلال اسم مذکور در جمالی است خاصیت اسم مذکور اگر اسم مطور
هر روز یا نوزده هزار نوبت تا چهل روز بخواند در میان جمیع نام خلق شهر سخن
اوست و بدینی گردد **اسم** اگر کسی ننگد دست با نخ و در نقل مردمان حقیق
پس اعتبار نماید باید که پیش روز اسم مذکور دعوت کند هر روز بعد از نوحی
یا نوزده نوبت بخواند تا آنکه برود و جلا لیت تمام در روز او پیدا شود و هر
هر که بدین دعوت دارد در ناصیه او اثنا حشمت ظاهر گردد و در مسافت
ننگد نشود باید که در مکان ایقان مستحکم باشد و دل خود دارد تا بر آن

ایضا اگر کسی از کاین روز کار خواهد کرد فوج او عالی تر از آن کرد که
اندک آنست و زوق و سعاده ابدی و سرمدی میسر کند در بزرگان و اشراف
و اعیان زمان بر سبب ملاجیح صحبت و مطیع و مامور و پند و از
حکم او نخواهد نکند و سرکشه و تند می و تکلیف بالو نور زنده محبت و
او تواند با بد اسم مذکور هر روز هر روز نوزده هزار نوبت بخواند اگر او را
طالب جاه و رفعت و شجاعت و کثرت اموال و اسباب باخه پیدا بد
حاجت دینی و دنیاوار پیدا و اگر درجات و مقامات عالم حقیقی
و معارف یقینی مطلوب او بود بحال حقیقت و اصل شوق و شجاعت
سالمکان طریقت باشد و اگر از در او تحصیل مالک و سلطنت و
جهانداران بخواهد دعوت تمام کند مجموعی حاصل کرد **ایضا** اگر
خواهد که در مقام عظمت و شوکت مستدام بود تغییر و تبدل در آن
در آن راه نیاید باید که از هفت جوش خانم بسازد و در وقت شرف
اسم مذکور بر آن خانم نقش کند و در پنجشنبه بپوشد و چون با اظهار است
با خود داد در بوقت قضاء حاجت پس بخارد **ایضا** اگر کسی خواهد
که از سعاده صاحب دعوت نصیبی یابد و عیب کرد که مهر از خانم
مصطفی نهد و آنکس را در هفتاد و نمان گیرد و خا بد و آب او فرو
برد بد و نیت رسد و از محنت و رنج خلاص یابد و اگر اسم مذکور

مخواند بهتر بود که در سعاده صاحب دعوت داخل گردد و اما صاحب
دعوت را باید که خوشبخت در کار آرد و بخورد بسوزد ناله و آه با او کند
و دوستی نکند و در همه امور مدد او باشد و او را در اجابت
عالیه باوج شرف رساند و صاحب دعوت را قرائت چهارم کند آنست
حدایتها اما وظیفه اوقات او آنست که علی الدوام مراقبه حال خود
باشد و از فضولات عالم مجازی محبت و محبت ندود و غفلت بهر
شغل سازد تا در حضور دعوت ناخیز گردد و تفرقه در اوقات
او پیدا نشود او را در هر دم قدره محرم دارند و احوال دعوت با تمام با
هر کسی نگوید و اسرار را مستور دارند تا در غلط نیفتد و بعد از
اگر بیکانه بر احوال صاحب دعوت مطلع گردد دعوت او موقوف اجابت
نشود و این دقیقه احوال او باشد و الله اعلم **اسم بیوم با الله الحمد**
فصل اول اسم مسطور جمالی است منجی جمیع صفات خاصیت
اسم بیوم بر آمدن حاجات و تسخیر جلالت و دفع مغرت مآبها
و لوالب هر روز جهاد بر تار و جهل و جهل از نیت بخواند با جهل روزی
بعد در روز جمعه وقت ظهر مهارت کند و جام پاک بپوشد و بخورد
بسوزد و مسجد آید رود بعد از نماز جمع اسم مذکور در دست نوبت بخورد
دل بخواند تا من جز قلب بجهت مدد تو می و در راه یقین تو تمام

مخبریت حق حاصل گردد و اگر خواهر که افتاب دار آسمان خرد و بار باد
و برق بر آنکیزد و زمین بشکافد چرخ اعتقاد در دست بر دست تمام
او حاضر و باطل و قادر داند و دل از تصرف غیر حق نگاه دارد کینه
و عنیت و عداوة برادر مسلمان ندارد و آینه دل را زینت و غش پاک دارد
و اگر چنین بنوعی اجابت دعوت نشود بلکه رحمت اسم بوی با ن کرد و پیغم
صلاک شود یعنی ذاب الله منها باید که با اعتقاد در دست مداومت نماید بمغش
رسد بعون الله تعالی **اسم** اگر کسی خواهر که هم علم او را ستایش کند و
دوست دارند و دعوت اسم مذکور چنان بود که بخواه روز و شب علی
الدقائق و الدقائق **اسم** که هزار بار بخواند و در دنیا و اسرار دعوت و این
ظاهر نکند و مستحق دعوت را نماید در عالم غیب تعلیم کند و این روزی
عظیم است و معجز اجابت دعوت هر سری نه الا که سفید داری و مقبول گوید
و صاحب دعوت آن باشد که اسم اعظم را در روز و رقی خواند بلکه صاحب دعوت
آنست که اسرار عجایب و غایب خواص اسماء بود الواح قلب او منقش بود
و نشان دهد حق دعوت آنست که صبح ابتداء دعوت کند همان مده
دعای وی مستجاب شود و اجابت دعوت بنا محرم نگوید که بدعا من این اثر است
من کردم و کار او شد تا خوان دعوت بنامش و در پی دعوت لبس الکان بر کرد
پندار سوار شدند و در قضا دعوت خوانند و چون صدق ره بران بود احسن الکنی

در روز دوازدهم کلاه نرینه و صابون و عرض حال صفا و محله صفا در راه صفا باید
بمقصود در بند و بانگ سر مایه معشور و نکرده و هر چه که عجایب و
عزایب باین ملتفت شود و اعتدال حضرت سلطان الانبیاء و بزرگان
الاتقیاء اسماء محمد مصطفی ص که در شان او قرآن مجید و فرقات
حمید خیر صید بد مانع البصر و اطیغی و از ظاهر شرکان افشک
از واج نفوس تا از مقصود با نماند صفا از اسم **سجده** نام
کرامتی و راجحه اسم مذکور جمالی است خاصیت اسم مذکور بر آوردن
حاجات و محبت با محبوب هفت روز هر روز از نوبت در وقت
بخواند **ایضاً** اللهم بیا و دهر ما کنه دم و یا جو بو هر دانه یکبار اسم مذکور
بخواند و یک آوند نواب بر کوزه بر آتش نهد و آتش نرم دهد چنانکه
آب گرم شود صواب نیم جوش شود دانه مذکور در آب روان اندازد و
محبت حایط طریقی شود **ایضاً** اگر بدخو و مردم از او و فکر و عیب
بود و بخواند هر یک مرتبه صفا یا از اول گوید باید که اسم مذکور بر زمین
سند شک و در عقبات بنویسد نام او را نام مادر او نیز بنویسد و
در مقامی که آنکس بنزد ددیوار بر ویار جاگی پاک پنهان کند و اگر نه
بیم هلاکت باشد خود را با و ادب آنرا در کینه آنکس بچشم صفا یا حمد
موصوف شود و از غنای حیاه و مکشکنت نیز بر مردم ننکند و هیچ کس

ببیند

پهلو نگردد **ایضاً** اگر کسی اسم مذکور نبوی و در روز دوازدهم کند هر روز و هر
سزده هزار نوبت بخواند و هیچ بخشاط تمام شود جمله استیاء عالم بربان حال
تکلم گفتند و اسرار باور نگویند و او را استعمال نتواند بفرمان تم و اجل
این اسم را اگر کسی بفرماند نگردد استیاء کرد و آنکه شغل شغقت بند سر فرزند
اگر محبت را بنظر آید آنکه در روز دوازدهم گوید بکشتی و غلج از نظر او بر شود
سنا بر فقرات عیبی ازین اسم بود **ایضاً** اگر کسی بیکی و صافی خود
خود و جامد کف دست راست اسم عرب و عبر رود در وقت نماز هر
دست مذکور بر پشت او مالد البته آنکس فریفتد شود و با هیچ کس روینارد
ایضاً اگر مردی چاره عاشق بشود معشوق باور بر دارد باید که روز روز دارد
هر روز با پسند نوبت این اسم بخواند چهار روز گنار آب جارد و در انجا
غل یا ک کند و تخیم الوضو بگذارد بعد از آن دو رکعت محبت المحب ادا
کند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره اخلاص بخواند بعد از سلام برسد و نوبت
و یک نوبت اسم مذکور بخواند بفرمان **ایضاً** محبوب محبت است
باید اسم **سجده** **حیون لاهی** **دیونیت** **ملکه** و **بقائه** اسم مذکور
جمالی است خاصیت اسم پنجم بر آید در حاجات و زندگانی دل مرده و بجهت
صحت امراض هر روز هر روز یک هزار چهل و یک بار بخواند اما مشوع و در
پنجشنبه وقت طلوع آفتاب که ساعت شتر است کند و بر لبی نغمه امری

و دنیا و باینها هرگز دعوت کند **الله** اگر کسی سخت می بیند که در راه او ظاهر شود
که از جلیست و اهل آن جهت معالجه آید بگوید باید که اسم مذکور بگوید تا کسی چینی
بگوید بنام و حضرت و باب نبات بشود تا هر نفس بنویسد **الحال** ثنا
باشد و در آن وصیحت مبدل کرد در نفس مان خند نفی و اگر صبح خود پنج گاه
و بخورد نشود و اگر بصدق دل بخواند هرگز تنگ دست نکند و در عمرش در دنیا
گردد بعینت الله اگر صاحب کفر و نجسند از روز معنی چشم آید چاه در
یابد چنانچه حضرت خضر علیه السلام تار و زرقی است زنده ماند است و او زنده
ماند و از ظلمات طیفقت و از یکی صلا لم بر کشتن عین زندگان برسد
و از مقامات بی اصل بزرگ و اصلی موصول گردد و صفت **الحجی** است
معاینه کند باید که ملازمت اسم مذکور کند سو و دعوت باخی رساند و این
دعوت را دعوت **الحیاتی** خوانند و فواید این دعوت چنان اختصار افکن
کرده اند که مقتدا و بیخ روز هر روز و هر شب هفت کانه هزار بار بخوانند
اسم ششم **ایقونم فلا یقونت شی من علیه ولا یوده** اسم مذکور
جمالی است خاصیت اسم مطهر را که کسی بولی نبات دل و حضور صحت
چهل و یک هزار بار روز و شب بخواند دل در صورت معاند در بر دعوت
معاینه نیست باجم در در سازد بعد از فجر و عشاء ملازمت کرد **الله** اگر
چیز که نداند و صاحب دعوت بدان را نیابد باید که در ششمین نامی

کتاب

که کتاب در این عمل بازمند و بیست نوبت اسم مذکور بخواند و بخوابد و در
معاینه کند که آن کجاست و درست کیست در دنیا معلوم کند و یاد دارد
پیش او بیاید و بگوید **الحیاتی** **الحیاتی** **الحیاتی** و اگر بدیت دیگر بخواند هر چه از
درد و در هر زمان که اسم مذکور بخورد و در دنیا یاد و اگر در اید دست و پا
بسته کرد در نا اورا بگرد در اموال او نقصان ببرد **اسم** طبع نفی از من
که در و طعام و آب نرسیده باشد در آن طبع سر دایره از کار بولاد کشر
صاحب رفیق و عمل وقت نشستن اسم مذکور و خود را با طاعت و طرافت
دارد و مشهور عالمه و عود بسیار ذکر در هر سال اسم مذکور بخورد
یک هزار و بیست نوبت بخواند مخصوص در دل بر طبع مدد بفرمان **الله**
مع طبع در حرکت آید بیایمی بخواند طبع از جای خود روان گردد
هر جا در کالایا داشته باشد بیخ برسد چون در سفر کرده باشد بخورد آن برسد
انجا بجا و ند کالایا ظاهر گردد و در دنیا بیست نوبت **ایقونم** **الله** مع **اسم**
اگر کسی بخصایت نقل طبع بیخ که هر چه مر فواید یاد نمیراند و فراموش
میکرد که بیست و هفت روز بیست و هفت روز بیست و هفت نوبت
اسم مذکور بخواند و چهار بلخ کند که میان سنت و فریضه فجر می
شود بعد از آن **الله** مع دل او با انواع انوار غنوں کرد در مثال این صفت
شود که هر چه بر لب او آید و نماید و هر عبارتی را شایسته که از علم شوا

باد بماند و آنچه یاد کرده با حق فراموش نشود و مرد عالم را تعلیم کند و انوار او در صفت اسما عظام بهم مندر شود چندان معنی موقت بود ملکوتی شود که هیچ کس نیامد و چشم به شرح **ارض** اگر کسی اسم مذکور بدست جهان سال هر روز بپوشد یک بار نوبت بخواند ششم دعوت مذکور پیشمار است از این مرتبه معلوم کند و یقین داند خود سازد تا بجهت مندر شود **اسم صفت یا واحد الباقی اول مل تنی و اوجی خاصیت** اسم مذکور را کسی را نکند باطل و جنایات فاسد پیدا شود سبب آن محض نماید طریق جنون نیست پدید آید فواید آرام از او بر میان باز باید که اسم مذکور مواظبت نماید تا از جمیع محال خلاص یابد بجز الله **ارض** اگر کسی راد زدی و یا خوفی و یا استولیش اردن من بدلائق پیاد شاه از و کد و رست داشته باشد باید که در وقت نماز پیشین غسل کند و با هیچ کس سخن نگوید نماز پیشین بگذارد چیزی از نماز خارج نشود بعد از او در دعوات بجای نوبت اسم مذکور بخواند چندان روز ملازمت کند دشمن دشمن برشود و پیاد شاه مهم با حق کرده و از آن بجزها دشمنها هم کرد و هیچ حارس در بدو ظاهر بر دلسر بناید صاحب عمل بر همه غالب آید اگر کسی بر سر مندر عامل شود کج و جاد و بر سر کار کند و از شر مار و کرم و کس عذوق و زنبور و ویش و کرم و جمیع بیبات ارض و سما و این کورد

ارض

ارض اگر کسی اسم مذکور را بچند روز متواتر دعوت کند هر روز و هر شب پنج بار هر روز نوبت بخواند بهم خلاص میگرد و معتقد او شود **ارض** اگر کسی بر سر مندر عامل شود چندان ذوق و شوق در مطالع صنایع موجودات و بدایع مخلوقات و معجزات کائنات ظاهر گردد که از مجموع علم لذات نفسانی و تحول اشوات شیطان فرار گردد باید که صد و شصت روز هر روز نوبت را با صد نوبت و در شب هفتاد عدد بخواند چنان تمام رساند پنج تا عمر من با سر ارض و بر مطالع کرد و صاحب دعوت در جمیع مخلوقات و کائنات ذات و صفات پند و بشرف درجات انبیا و اولیا مشرف که العلماء و رشتگان بنبیا گفته اند و بهر چه نظر کند حق و معیت حق پدید که ما را است شیدا الا و بی است الله و بی شامدها او شود و محرم دارد و شمع حقایق الاله استیاء ثابت بر او استکار کرد و از اول خلقت تا باقی بر عرض کند که قطره فقطت فی دهن من فعملت بهما علم الاولین و الاخرین و اختلاف اشیاء عالم در عین حق بین او واحد نماید و از عبودیت و معاد لاسوی الله فی الدارين معلوم کند و از اعطاء عالم ملک تا استیاء خلقت تمن قرب حقیقی روز نماید تا عدم زادگان از او بهره مند شوند و از رسیدگان بطیفیل او بر سنده حقیقت خلقت تمام منها خلقناکم و فیها نعیدکم و منها نمسحکم ناره احری بدانند و چنین او

در
نفس

باطلاع مما بر خلق و عرف باید **اص** اگر کسی اسم مذکور بصدقت نوبت بعد از آن
 و عصر را نیت نماید هم عالم بر معتقد و نقاد شوند باید که در اسرار و دعوی
 با کسی نگوید **اسم نتم با نام بلا فتنه و لان اول الملك و بقاء**
 اسم مذکور بجای است خاصیت اسم مذکور برای ثبات قدم و در زمین برین
 نیست سه هزار و چهل و چهار نوبت بخواند و در سجود و در بیخفتن امور
 نوبت کند تا مستجاب خوی و فضل صاحب عمل بفرقی نکرده **اص** اگر کسی بخواند
 که در اعمال ظاهر و باطن و در حال نیندیرد و بر احوال المستقیم استقامت باید
 تا که سه روز روزه دارد و مهران کامل حاصل کند بعد از آن **اص** هر چه بصدق یاد کند
 مذکور بخواند حق هم در جمیع اعمال و مینماید و در قول و فعل او شیطان
 دخل نیاید اگر کسی با بد که پادشاه یا امیر یا بزرگی از حکومت او نیاید
 نگوید باید که از آن خالص انگش سازد و اسم مذکور بر آن نقش کند
 به شکام نقش صاحب عقل و تقاضای باطهارت بهر تا انگش بر دست
 انگش از دل ایمن بود و صبح و شام هر وقت بگوید و دوست از حرم
 خاندان و در میان نرسد و چنانچه اسم مذکور در فرائض ملازمت نماید
 دو نوبت در هر نوبت **اص** اگر کسی خواهر در هر حکام عمل او کسل و تنویر
 پیدا شود و بر جاوه یقین مستقیم گردد و در دعوی تمتعتی تمام حاصل
 شود باید که بیست و شش روز دعوی کند و هر روز و شب دو اذنه نماز نوبت

سجده

نحوه و این دعوی را دانست نامند **اص** و اگر پادشاه بر حق و باور بر ما و با
 حاکمی سببی از امیر یا خود بان مانده باشد باید که صاحب دعوی الله و الله
 دعوی کند تا کارشاک باصلاح در آید زیرا که صلاح پادشاه صلاح عالم است
اسم نتم یا محمد خبیر شبهه فلا شیئ کماله اسم مذکور جمالی
 خاصیت اسم برای بر انداختن غرضها از هزار نوبت بخواند **اص** اگر کسی
 بنا مشورت عات مایل باشد چنانچه فوق و فجون و در دل وی همگام شود
 از تقوی حرام و زنیان و لطافت و غیر دلک باید که اسم مذکور را دعوت
 کند و سه روز روزه دارد و هر روز هزار نوبت در ساعت مشغول خواند
 و در اثناء خواندن حیوانات جمالی و جمالی نخورد حق تمام دل او از هم
 نامشروعیات نگاه دارد و نوح روز گرداند **اص** اگر میان زن و شوهر
 صدای کارگر نباشد و فرقی بین خصوصیت و زود موجب قضا و الشاک
 معلوم نشود که صاحب عمل اسم مذکور بر کاسه چینی بنویسد و بشوید و در
 بنوشاند دعوی الله الفتن و محبت میان ایشان پیدا آید و چنانچه اسم مذکور
 بر پوست آهو بکشد و غفران بنویسد و هر محاصمت شده را بداند
 تا شنیده بیرون مخالفت از میان بردارد **اص** اگر صاحب دعوی با آداب
 شریعت و حقوق مفروض و سنن و نوافل و صیام و کوفه
 و حج مؤدی شده باشد و باطن او مالایق و فضولات خالی دارد

وتمنی نفس آقان و لذات و شبهات نه به ایشان مستحق دعوی شود
باید که مدت بیت و هفت روز هر روز و شب نه گانه هزار نوبت بخواند
و هر صاحب دعوی بمنهاج تلاوت و دراج قراءه اسماء مدکولیکه در
شرح مسطور است طریق مشغول شده باشد و عالم روحانی و روزیای
و تابی در یافتن افعال و اعمال او بجز حق بنابر و مرتب و درجات
او ان در یافتن عقول و افهام پیشتر بود و جمیع مخلوقات و کس
صاحب عمل را بمثال خود بدین که روز او بخوبی در تابان و انوار خود
حقیقی در ناصیه او پیدا که سماح فی وجوه هم لاجع و لایح کرد
و این در کتب خود ان قاهر شود و از پر نور او در و دیوار متوق کرد
و انفس او موثر کرد در بر همه کس که کس همتهای او بنابر و ایش
عالم انبیاء کرد و برهان شناخت و معرفت او ان باخ که اکثر اوقات
و اغلب ساعت ان مردمان غیر محرم خلوت و عزت کو بندد
چون امرش باینکه ان خدای تم کند رحمت که از حق یافته باشد
ایشان فرماید **التعظیم لامر الله و المشقة علی خلق الله** بر خود
کرمتا و شفقنا لزم داند تا بیکت صدق و اخلاص و هر که
روز او بندد و از خدای حاجت بخواند و او کرد و صاحب دعوی
مستجاب الدعوی باشد اگر صاحب اعراض و امراض را دعاء کند

مستجاب

مستجاب شود و هر شخصی که بیلا و بیخ مبتلا باشد و مجوس و جین و جادو
دعوی تو حیدر نماید از بیکت نظر و بیخ و جین و جادو **اسم و دم بیان**
قل الله کفوه یغنیه و لا امان کان لوصفه اسم مذکور جمالی است
و خاصیت اسم مذکور انست برای اعراض و از ده هزار نوبت بخواند
اسم اگر کسی بخواند که زبان جمل خلافت از حاسدان و دشمنان و بد
خواهان بندد باید که لوحی از سره نقل سرپ مصغاب سازد و اسم مذکور
بر آن لوح نقش کند و صاحب دعوی هزار و یکبار بر آن لوح بخواند
و در شکم ماسی تازه ان لوح مذکور نهاد و در زمین تنگ درفش کند
تمام حاسدان و دشمنان در ان لوح نویسد **اسم** انهم ان کسی اسم مذکور
و عن قرین هم معاندان منقاد و مطیع گردند **اسم** ان کسی اسم مذکور
چهل یکت هزار نوبت روز بخواند عالم ارواح بدو مکشوف کرد
و هر حاجتی که خدای هد بر آید **اسم** ان کسی خدای خلافت عالم و جمیع
بنی آدم در رطوبت و عباده الو مپیته داند و صدق و تقوی و زهد
و ترتیب عالم قدس باینده و ان توان مهربانیت و فیض و حدایت
در ایشان مؤثر کرد باید که اسم مذکور بنفند و یک روز دعوی کند
هر روز چهار هزار و با صد نوبت بخواند و جمیع شیاطین که بالا مسطور
نهاد دارد در رطوبت بنفند و فتنه در دلش بداند شود **بسم الله**

بهر کس که بگوید و مقصودش بر راه مسلمانان کند و عدل و تقوی و زهد و راستی بخورد و
و عسلانی و در برادار المستقیم استقامت یابد صاحب عمل بدیم هم آه نشود
اها هیچ کس بدین اسرار واقف نشود و ثمر آن اسم مذکور در میان خلق بسیار
و در قنای آداب طهارت پندار شود و شکست که حق هم از دل ایشان مندر
گرداند بید و **وصلا اسم باری دعویا کبیر انت الله الذی لا اله الا انت**
العقول الوصف عظیم اسم مذکور در جمالیات خاصیت اسم مذکور در جمالیات
بنا بر این است که او در دنیا و دنیا در مدت هفتاد روز در هر روز هفت هزار بار
گفت بخواند **اصم** آن در ولایت پادشاه یا در حسرت محنتی یابد و در
وزیر تخیل افکاره باز و دیگر قبض آمدن و امور پراگندن شدن
باید که هفت روز روز دارد و هر روز یک بار نوبت بخواند و حضرت **ملک**
صادق دل معنی جهانوی حق مع معاندان پادشاه را معهود گرداند
و وزیر بصد و وزارت نشان را و اهل حسرت را بر ذو حسرت رساند
یکم می و فضل و حق هم بواسطه سببی بدلا از که مرتبه انباج و انبار جمع
شوند و فتنه انگیزان در غمت عدم روزند و اهل فلابق مطیع و غبت
مامور و منفقا و شوز بطریق طانم همان اسم مذکور مداومت نماید و حق
هم اصحاب حقوق بر و واجب و لازم است عمل فرضی **الله بر**
که باقی فاحکم بین الناس بالعدل و الاحسان و اعدا لوالصویرت

لا شفا

لا تقوی ماعور ماند و زاد آنچه او شود **اصم** اگر کسی وام و انرا **اصم**
او نتواند باید که اسم مذکور هر روز بسیار خواند اقل سیصد و صفت و اگر
ده هزار مرتبه بخواند بدین معنی اظیت نماید حق سبحان و تعالی از خزانة غیب
حقش او درود گرداند و توانگر شود باید که اسرار خود با هیچ نامی نگوید
و درین دعوی صاحب عمل در مقام لطنت و سر و در چشم و چشم و المن
معیون و محی و من ماند و قدر جلالت و شکوکت زیاد شود در زمین
بجکس بکنید و این دعوی و دعوی کبیر کو سید از آن جهت که صاحب
دعوی در سرعت بکبر یا اثر رساند و رواج او را بنماید و اکثر اوقات و غیب
ساعات در شب صاحب او بخندد و در روز نیز او را میسر کند و در شب
احوال او بخندد و هر که در قصد او باشد او را هلاک کند و درین دعوی
عظیم است که از خلا بق محض است و شتم از آن اسرار باز نماند و بشری که این
اصم اگر کسی چهل روز اسم مذکور دعوت کند درین طریق بیست و یک
هزار نوبت روزی نوبت چهل روز اسم مذکور بخواند تا بمراتب کبریا برسد این
قرآن یعنی بعد از فجر یاد و یا سحر روز نیمی بعد از مغرب یاد و یا سحر شب
بنوعی سرعت کند که از انقال روز و نصف شب در آن نرسد باید که این اسم هر روز
شروع کند و طریق مذکور نگاه دارد تا بصیرت اجابت گردد و باید که بدو
صادق و کمال معرفت اعتقاد و یقین صادق و ملازم خلوت باشد تا بصیرت

وهو لرسد بعد از آن بفرمان خدای خلاق عالم پادشاه و وزیر و پادشاه
و مشاهیر مملکت از علما و علماء و سادات و قضات و سایر مردان روبرو
بجای تخته صاحب دعوت آرند و حاضر شوند و حق نام در دل بهم اعزاز و شرف
او مقرر گرداند و صاحب دعوت را از عالم معنی هر چه هست رکشوف شود
و نفس او مطهر گردد و فاما باید که صاحب دعوت با جمیع خلایق مضرود
نشود تا شمع عمل خویش بابد **اسم مذکور در این نفوس بسیار است** مثال **خلایق**
من غیر اسم مذکور جمالی است خاصیت اسم مذکور برآمدن خاصیت
و ممانعت هفت روز و هر روز دوازده هزار نوبت بخواند حاجت بشن رود و
اسم برآید مع سحر و نظر و بر من و جزام و پیمان با اسم مذکور در این کشتن
بمنف خورش نفس کت یکرم الله هم علل و امر اض من نوع مذکور در باید که حکام
پوشند بوی باغ اگر کسی با دایب می باشد اسم مذکور در نوبت بخواند از شیاطین
اللائس و الحین محروس ماند و بسیاری عظیم است در خاصیت اسم مذکور
که پنجاه و نوبت روز علی التواتر و التواتر دعوت کند هر روز ده هزار نوبت
بخواند و این دعوت را باری نفوس خوانند و در دل صاحب دعوت اسرار
پیدا شود که جمیع ارواح و نفوس و سیارات و کواکب و اقوی گردد و در
پنجشنبه هر معاينه کند و تخفیف آیات **سنتهم فی الافاق و فی النفس**
مستشاهه کند هر آیات ربانی و اسرارین دانی در اسماء عظام ممدوح است

و ارواح قدس و عالم نفوس است بعضی سماوی و بعضی ارضی
یعنی نورانی و ظلمانی که او را بر نفس بزبان و تحریر بیالنت و افعال و احوال
البشانی در عالم ملکوت و جبروت و افعال و افعال است چون صاحب دعوت
مستقیم الاحوال شود مجموع این همه جاذب تلب صاحب عمل شود بفرمان مساکینان
عالم صغیر بد و قوی نماید بنور و لایتم بهم مشامه و معاينه کند قال النبي صلى الله
النفوس اوانت المؤمن فاتله ينظر بنور الله هم و عامل از مجموع علمیات
روحانی و سفلیات جسمانی با بقداص نور ربانی مفسر گردد و در این
عالم امر بودی منکشف شوند در ظاهر و کرامات قادر گردد و پیکار ایشان
او مقصود بسیار خلاق نوری و از علم اولین و اخرین برات مصطفی
و ادب نشود و بهر مذکور در **اسم سین و زیم با اکی الطاهر من کل افن**
بقول اسم اسم مذکور در مالیت خاصیت اسم مذکور در برای برآمدن امور
دل و ششیم در نفس و شیاطین و حاضرند از ایشان تا مدت چهار روز
هر روز پانزده بار بخواند که روز شنبه ساعت فصل نهم ماه ما و از دم ماه
شروع کند **اسم** اگر کسی روز چهارشنبه غسل کند و با جامه پاک بپوشد و بخانه
خالی رود یک هزار و پنجاه و یکبار اسم مذکور بخواند هفت تن ارواح بر
صاحب دعوت اشکبار شود خدا باید پیش از دعوت چند روز صبرانات
حالی و جمالی ترک کند تا خیر او صاف گردد و عالم ارواح با او انس

کبرند و اگر نه بدیدند بحجاب و غریب دیوانه و هلاک کرد و علامه شناسا
 ایشان این پنج کجاست بر سر پو شده بلند و مانند ترکان کلاه پادشاه بر سر نهاده
 آینه در کوشک ایشان همی ماهتاب و در نشان بود عکس نور روشن
 بر در دیوار افتاد و چون آینه بر این صاحب دعوی با سینه سخن گویند
 باید که صاحب دعوی بیکس سخن نکوید درورد اسم باغ و بلند خواند تا زانی
 که ایشان بسخی در آینه و گویند ای آفرید خدار عزوجل ترا چه صفت
 و چه نام داری و مقصود تو چیست ما از حال خود با رگویی صاحب دعوی
 گوید ای آفرید خدار من از شما را نمی یاد کم و بر کوان کردید چنانچه
 فرمان اسم بی ای آورید و بدعوی من حاضر آمدید اکنون بدانید که آن
 روز من از شما استفت بر مکان و زمان و حادثه که مرا واقع شود در یک
 و یکشنبه از خین و شهر میان دوست و دشمن مدد و معاومت کنید و قوت
 بمن دهید و بنظر دوستی بنگرید و لطف خود از من باز نگرید و هر گاه که باز
 رو کنید بر خین دو دست بر سینه خود بزنند و گویند کافر و سنان خدا
 نعم چنانچه می عزیز گوید در حضرت حق بزمک بیاید کنونی ایشان
 باید که میان ما و شما باشد تا بوقت حاجت شما طلب کنیم و حاجت من روا
 کنید ایشان گویند اکنون ترا حاجت چه حاجت ایشان نیست که ما خود بوقت
 حاجت تو بیاییم و ما حاجت روا کنیم و صاحب دعوی گوید تحقیق شما این

در این

این وقت دارد و بی مقصود من ایشان است تا یکی با دمی حاجت
 بدعوی بنام ایشان چون نام دعوی مشخصه در حال حاضر بود و نه
 باجی بیضم میج و خطی بسیر بران بنشیند بود چون من بستاند بظلم کند
 بچشم و سر نهاده بود صاحب دعوی گوید توقع دارم که این خط بسیر بود
 تا بخوانم بنام خوانند ایشان ان نامها را بوزند و شیخ و ضایعیت
 الحظ بار گویند و تعلیم کنند و گویند این خاتم را بنیکو نگاه دار که چشم
 زنج خار غم و جنب و فاسق و فاجی بران خاتم نیفتد و جبهه عامل
 انگستان و فر و غنی کسر کنند و بگویند از بولس رخ کشید بد انگیز
 اجازت دادم بتمام خود باز روی و بوقت حاجت بسیر بان رسیده
 هر گاه که صاحب دعوی را حاجت بخشود ایشان شوق یافت با ان نامها
 که بر خاتم است بخوانند و بخور بسوزد خاطر شوند و حاجت او را گویند
 اما باید که هنگام دعوت خود را صفا دارد تا غلط نیفتد و درین وقت
 اسرار ناست بنامم نکوید ما استطاع **ایضا** آن کسی خواهد که بجهت سخن
 آفتاب اسم مذکور دعوی کند باید که اول فکر نویسی از مال و منال و جاه و
 حشمت دنیا پاک کند بعد درین دایره براه صد و پنجاه روز علی البقاع
 و التوالی قرا ببرد بخواند تا منزه از بد اشقی و کسر اوقات و اندیشه است
 برابر آفتاب بخواند و محل خلایق عزالت کرد هر سری که از قبل آفتاب ظاهر شد

بنام حق نگوید نهان دارد و این را دعوی افتاب نامند و سخنانش توانمند
 دل داند که تسبیح آفتاب میگویم اما و ضمیمه اسم نگاه دارد و اول واجی می
 بخواند و بگوید یا شمس ارحم الراحمین و این سخن باوان بلند بگوید
 و اسم اعظم را بنام خواند تا مدکور منتهی شود نگاه روز بینه که آفتاب آن
 آسمان فرو آید و نزدیک او شود که از صورت فرس بر کس برتر می باشد
 عامل پیش مثال کاو بر بود و صورت هر چه بود و شکل مبلغ نماید که بعد از آن
 عامل منشی کرد و آن و سوره او پنج ده است بگوید و آفتاب با اعمال آن
 کین در طریق مودت و محبت آفتاب میباشد با صاحب دعوی پیش آید و بگوید
 که ای عامل چه مقصود که او را با عرض کت شش بر زبانی و اسم را از سر کرد
 و بر روز آفتاب بنویسد تا آفتاب او را کفایت کند و وجود او را منقو که خواند
 و بگوید که ترا قبول کردم هر جا که باشی و آنچه بگوئی تمامها بکنم و عهد کردم
 که هر چه دعوت کنی بیایم چون شما بندگان این سخن بگوید صاحب دعوی
 داند که نورش بر فلک چهارم بار خواهد آمد و بر زمین و دست بر زمین
 و دعا کتس کنین نماید تا آنکه ادب بجای آورده باشد چون آفتاب فلک
 بالا رود و عامل بنظر بران دارد تا ایجا فرود رود و چنانچه بود همچنان
 شود و دعوی صاحب در مراقبه رود با منتظر فرود مازد وقت باز هم در آن
 زمانی بر و خلق بسیار شوند و کوی صاحب دعوی رجوع کند و باوان بلند

بگویند بر خیزد و بر تخت ملک بنشیند که پادشاه ما بیاید و پادشاه ما صفی
 از میان برداشتم و حکم تو قبول نگرددیم و مجموع خلائق برین متفقند
 اما باید که صاحب دعوی سخن ایشان ملاحظت نشود و بر زمین بنشیند
 در آن زمانت و در و طلل بزرگه باید که کسی را پیدا کند و بجای خود نشاند
 و مدت یک از عین او را نگاه دارد و بکین بار بطلب صاحب دعوی آید باید
 عامل بر خیزد بر تخت بنشیند بعد از آن که تمام بیاید مدت در بار شاه بر تن
 باید و صفی بجای و تمام تو فبق خیزد و فبق او گرداند تا به امور در رخا
 ما مور بار و صبح بخوابد که بر دولت سلطنت و کون سعادت در میان آید
 که فتن و دولات خیزد الزاد المنقوی را در این فرس بر کزیند تا از
 صحبت و اسناع مجرم در صلاح کوشند که الناس علی دین علی کفر
 بنای نبی است علی الله و له و سلم صاحب دعوی اش برین کار در هر طایفه
 استقیم استقامت باید **اسم چهارم یا کاف المشع**
لا خلق من عطا فضله اسم در کور جلالتی و جای است خاصیت اسم
 بنیت تسبیح در هر روز و از ده بار بخواند تا دوازده روز اگر کسی
 نتمی ای بخندد دارد و از شخص باید که اسم مذکور را بر پوست آهوی بشکند و عقربان
 بنویسد و بر استانه بالا خانه او نهان کند بعد از آن در رکعت نایز کند
 در هر رکعت بعد از نماز و الفصحی شکر است بخواند بعد از کعبه ۷۷۷ و از حضرت

حجت الدعوات حاجت بخوابد و بجا آید بار اسم مذکور نیز خوانند دعوت او هر چه
باجابت شود چیزی که بخوابد بوی رسد و جز این حاجت هر چه مراد دل او بوی شود
لا ینزال رسد و چندان سسعی نشود اگر بخاک مساس دست نهاد زگر کرد
و هر چه دل او مایابد بدانچه می خفت بیاید **اص** و چه چیز بخوابد که
بجیب از راف صند می زود شود و هر مند کرد و از صاحب دولت
مستتر باید که بطلع کند که قمر در برج دل و نیز در وقت که کور بود کاغذ خطای
نقش کند و در روزی که بعد در کوز آب اندازد و از آب جرم بیخورد و بعد
بطرف خانه مطلوب اندازد حد در تمام او او بجمع و چون بن دار **اص** اگر کسی
در کار در مانده باشد که هیچ حیل بر نماند بر عامل اسم مذکور نوب نماید بکس اتفاق
و کار بر آید و صاحب دعوی هر چه از حد رسد و از بندگان او بخوابد بیاید و
تبعی حد الدعوی دعوی انتقطنی یعنی در اول دعوی عطا حق سبحان و تع
معصرت و رحمت یابد و در گرفت با نواع نعمت منعم گردد و چنانچه از صاحب
در کرد و بشف و بقیب الی **اه** مسرور مشرف گردد و از عقبات
قبور و مشربل مرط فلاص یابد و از بکس شفاعت او موفق **اص** اگر کسی
عاصیان در گذرد و رایی این نعمتها اخلاص ندم کلقاء حق است و در
جنتی برای او مرتب شود که لافنها صورت و لاقصو را کن بقیلی بنافسا کا
و فی مقعد صدق عند مالک مقتدر در شان آن حیث است

اص

در قنای الله و ایام و جمیع الطالین الخالدین المؤمنین و اور بسلام نبیا ^{صلی الله علیه و آله}
عده هم همین رحمت کند و نیز دعا و لیا کرام قدر باید که لیسال هر روز وقت که
بخواند اسم **این** **اص** یا **نقیبا** **من کل جوارح** **لم یسئ** **و لم یخالطه** **نفاق**
اسم مذکور جلای است خاصیت اسم مسطوی رحمانان کا مکان و مقبره فانی نامدل
در این اسم اجابت اسم چنان یافتند که هر چه که این اسم را دعوی کنند و اجابت است
کرد و خواه فریب یا بخر و خواه شهر بد کی شود مقام نشانی اجابت است **علامه**
دین با چنین خواهی که اسم مذکور دعوی کنند و در کوهستان و در با وید و
یاد بر بانی کتاب بر بن و در ضلوت اختیار کنند **نقیبا** **من کل جوارح** **لم یسئ** **و لم یخالطه** **نفاق**
نوشته است سید روانه فراده این خدیجی فاق **الفا** است بمن **اص**
اسم صحن از دعوی مذکور فای خوشتر فراس شده باز با با دادن کوه **اص**
اسم مسطوی را با این اعراب ورد کند که **لا یفقی لام** و فعال یفقی فای **اص**
بهر حال انتقدان مقام از سر معوی کرد در **نقیبا** **من کل جوارح** **لم یسئ** **و لم یخالطه** **نفاق**
اعداد و زرشبه وقت براند **انجاب** که وقت می بخ است در رکوع **ان**
بگذارد و در اول بعد از فاتحه **الم** **ترکیف** **بیت** **و بیخ** **نوبت** **و در دو بیت**
یاد است **و بیخ** **نوبت** **بخواند** **بعد** **از** **سوره** **که** **بخواند** **و صد** **نوبت** **با** **اص**
قیوم **هم** **بجهدک** **استغیث** **بک** **و** **بسر** **بر** **هنه** **فرماند** **بود** **اسم** **مذکور**
شروع کند **ترانه** **چهار** **روز** **هر** **روز** **سازد** **ده** **بهار** **و** **بصد** **نوبت** **بخواند**

علامه

بر کمال علم و معرفت و بزرگواری و ابرو و **اصحاب** دعوت از جمله مقتورات با طالع صراحت
 باخ صفت ملکی در خود بزرگ و کم خود و کم خفتن بر خود لادم کرد تا کل
 معلوم عادت در عین او عیان گردد و این را با بند جناب مطول است عامل
 شد و همکار شفا و ملاقات باطن نموده بود در خواص این اسم زیاد و خوش
 بر حساب برای دعوت این اسم احتیاج و کنایه شیع کفو اند و درین دعوه عالی
 شوق تا آنکه جمال قدسی و جلال سبوحی در منزل دل او روبرو نماید و نظر آنکه
 از کل خلایق دنیا و اول خود را پاک دارد ما سترها بر او کشف کرده که
 سدا لکی را این مقام ظهور از صاحب دعوت در جلوت پوشید و مانند در آستانه
 دعوت نبی از شبها از فواح اینها با صورت جمال بی و اشکال و نوزدان
 بر او جمال نشان خود نمود که در دعوت اهل او استاده و امام کنند پس نماز قبول
 شوند عامل نیز در محفل آورده شیع با هم باخ و در مقام قعود موافقت
 ایشان نمایند امام بعد از آن فغان روی صاحب دعوت آرد و بر سر که طم
 توصیف جواب گوید بر شما پوشید نیست سخن دیگر گوید و نیز در جمال
 خود مستحکم ماند و فغانند خود نگذارد باز همان امام ارواح ابیداد شود
 که در مقصود و این سخن گوید که مقصود من در این وقت است و دانستند فغان
 اشیا کجا است امام ابیداد جواب گوید که ما معاودیم بیکدیگر الناس
 علی قدر عقولهم فاما من در سر توان سو داند شد است

بزرگواری

بدان شد است بر خیزد و همراه ما شود دل تو با دار و شیع ام اعظم مکن تا تا
 از بهر خانقا بگذرد بیک نام و نجایب و غرایب بنا اینم سبب با طاعت ایشان
 مطیع شود و در ارواح ابیداد با سبب بیشتر از پیشین بخانقاه اول رسد برین
 واحد العین و بعد که پیش او احتضار نماید نهاده با بر سخن بر و رسد سلام کنند
 عامل از بر در خاموش بود و جماعت ارواح با پی هم کلام شنید احوال و اعمال
 قبولیت مسیح از آن بر پرسند او میگوید که من آن علم عیب در یافته بودم
 که این می در مقبول حضرت است پس جماعت ارواح این از زبان برین
 بشنوند الحمد لله گفته بیشتر شود **بخانقاه اول** رسد در آن
 بر بر صورت صفات و صفوی شکل و خوب طبیعت و دفتر نهاده پیشتر
 جماعت ارواح بر و سدا مکن حال مقصود عامل بر بر معلوم کنند و جواب
 دهد که من در کتاب خود خوانده ام که این می در مقبول است حضرت آجاعت
 ارواح الحمد لله گفته بیشتر شود **بخانقاه دوم** رسد در آن صورت
 نجس و جمال را بر طیب پیش خود نهاده بخانقاه جماعت بر آن صاحب جمال
 کند او بیک دهد و حال سبب با صاحب خانقاه گوید او میگوید که
 پیش از آن در این باب بار معلوم کرده بودیم که این در وقت مقبول حضرت
 چنین **بخانقاه سوم** رسد در آن مطهر کل موجودات نمودار شود
 صاحب دعوت عین نور کرد که نشان آن منزل است در آن محل

در حای موصوفه جمیع صفات محمدی که پیش او بیعت بسیار و
 ویزد فویش او را کرده می بود و جماعت بان روحانی کمال
 آید و احوال سبع بر آن شخص معلوم کنند و او جواب دهد که پیش آن
 خلفت آدم دانسته بودم که این مسیح مقبول حضرت است **چون بخانقا**
حشم و سندن در آن ششصد مسیح رنگ نام هانت و تینی برهنه دست
 گرفته شسته باغ ارواح انبیا بر او سلام کنند و حال سبع بر او شن کنند
 آن شخص جواب دهد که پیش ازین چند هزار سال دانسته بودم که این مسیح مقبول
 حضرت است **چون بخانقاه ششم** و سندن در آن بن نورانی که آثار
 سعادت و خوش فویش روظا هر یکسوه علما و قضاة نشسته باز و چشم آب
 پیش او روان بود و ارواح انبیا پیش او رسد سلام کنند و جواب داد
 در آستانه کلام حال سبع از او پرسند صاحب خانقاه بگوید که در روح
 محض ظاهر بودم این می مقبول حضرت **چون بخانقاه هفتم** رسد پیش
 سیاه رنگ نام هانت و صلوات و پیش او بسیار اشیا مختلف نهاد
 باشند جمیع جماعت ارواح بر او رسد سلام کنند و حال سبع معلوم کنند او
 محیب شود و بگوید که پیش ازین چند هزار سال دانسته بودم که مقبول حضرت است **چون**
بخانقاه هشتم رسد تمام عجایب و غرایب که در مذکورین دیده بود در این
 خانقاه عمومی حاضر باشد و جماعتها مختلف اعمال و احوال بر پیش

بعضی در کویع و بعضی در سجود و قومی در قیام و کویع در شهادت و

بعضی در کویع و بعضی در سجود و قومی در قیام و کویع در شهادت و
 طایفه بتسبیح و جماعت زاکر بدکن **لا اله الا الله محمد رسول الله**
 و بعضی **لا اله الا الله علی ولی الله** و طایفه بفرکان ابراهیم خلیل الله
 و طایفه بفرکان موسی الله و کویع بدکن اسمعزل ذبیح الله و طایفه بدکن
 عیسی روح الله و قومی بدکن موسی کلیم الله و جماعتی بقراءت **الا**
اولیا الله الی اخر الایه مشغول باشند و طایفه نمان جماعت کز از بند زومی
 منصف در هر یکی مذکور بدین اعمال و افعال خوش مستغرق باشند و در خانقا
 تنها بدل منور کرد بر که با و نجسته بود و امر و اج او این و اج این بر ارد و
 و شوق رقص کنان باشند سبع بعضی را شناسد و بعضی را نه چنان
 جماعت ارواح انبیا برایشان رسد سلام کنند همچنان او از سلام
 باز نگویند در نماز مشغول گردند باید که می اقبیه حال خود باین و متابع
 ارواح انبیا هم و تا آستانه عالم روحا سر کنند تاگاه مهتر انبیا هم بر چنین
 و نداء در دهر یا عبادی الله المحل صدین العار فاین الهالی من اسمعوا
 اسمعوا اسمعوا **چون نوبت** این شخص بگوید ان یفعلوا و ان یفعلوا و ان یفعلوا
 بتسبیح و تهلیل سالت کورد و جماعت ارواح خاموش شده مسمع
 مهتر انبیا هم غطی بچو اند و محمد صدرا هم کنند در آستانه حضرت فریاد
 شوق که از مفریح حضرت بر احوال سبع واقف باشند چه میگوید

ان مقربان حضرت قواب گویند که اینج سبب مقبول حضرت خداست که از این عالم
شوند از آن منزل بوزند و چون در رسد در آن عالم و
زیرک نشسته او را دریا بیدار و اوج انبیا هم برسد که کند راه بین قواب گویند
و مهنز انبیا هم او را بر او خود دانند و در رسد با کتب اولین و اخی بر تخت
کنند و چنان تصور رفته که هر من از این سبب کلمه آمده است بصورت بشر
خود را نماید مهنز انبیا هم فریاد که در حق این صبح جز فراع همیشه بر گوید
مح در لوح محفوظ پیش از این چند هزار سال دین ام که این صبح از کتب
دعوت این اسم مقبول حضرت حق سبحانه و تعالی در انبیا دعوت کاره در دنیا
سطح شوق اطلاع ناسوت و ملکوت و جبروت و لاهوت شوق اوج
انبیا هم صاحب خاتمه و لیکو بند که حاله این صبح بیشتر نیست بگویند
از این محل بیشتر لامکان است فیض پریشان از عالم لامکان هزار
دهند حکام مرتب جماعت انبیا هم گویند بارک الله تعالی از آن
ان پس و جماعت انبیا هم اتفاق و رز بر بند و در هر عالم عقیده
بنا جاده در آید و گویند از خالق کل مخلوق و از صانع کل مصفوع
و مصنف عات پاک کنند دل مومنان از مغشوشات این صبح
قبول کنند که از عالم وجدانیت صدرا بر آید در آن صدرا این صبح
ثبت باشد که مهنز عالمی و مهنز ادیان بدان و آگاه باشد از هر

که این دعوت صاحب مسیحی مکرر همان وقت قبول حضرت خود که انبیا هم معلوم
کنند که هر قدر و فصل که ملائکه دارند مهنز جبرئیل یاد ایم قبولیت و قدر
عجیب و انبیا دارند حضرت محمد خاتم النبیین سبب این دعوت که محبت ماکو فاع
قواب در جبرئیل و محمد ص ص صاحب دعوت را عطا کردیم و صلوات الله
المستقیم بود که هر فرزند آدم که اسم این بسیار خوانند درجات اولیا
و انبیا در زمان او ثبت شود و او را بر عظمت جنس دگر از جعوان جموعا
او تصور این مرتب این سدهای شونند جماعت اوج انبیا علیه السلام
از آن مقام باز کردند پس هر شان که در همه تصرف خاتمه انبیا از انبیا هم
بخش خاتمه بخاتمه با جماعتی و لوازم فرس هم همراه اوج انبیا و صبح
خلی تکام صبح بر رسد و دست صاحب دعوت بوسیده و گمان که گرفته و سلام
کرده از نظر غایب شوند صاحب دعوت را از فراق طحبت ایشان گریه و زاری
و بقره آید از مسافر نیز ارسال سیر کنند چندین عجایب و غرایب نه
بند که او در یک ساعت تماشای دیدن او هر که این عجایب و غرایب پیش
کسی بگوید و او محال بنده در این استاد اعتقادی است هر که درین
مهر بنده رسیده و او شربت اینج را چشیده و بلایند که ناموتیان زبان
ملکوتیان فهم کنند و لاهوتیان حال اخلاص بنده اند که اینک
از خود که مهنز و راز بر بویست چشیده اند فنا و بقا در خود کشوده اند

شعور پرستی در شاهراه بوده اند و فی النفس کم اوله تبص و ت
دانسته فواید اسم مدکود بسیار بسط در شیخ شیوخ آنها
الدین مقبول در همه اسم درین مقبول شون و در وقت رحلت جوهر
و مافر زندان فرزندان خود را تصرف این نام به بخشند تا کتب و کد
صاحب دعوت ضایع نشود تا بیکت تصرف تمام ماند و این دعوت
از فرشتگان کامل عامل تمام کافی و فکر بشافی باقیان و بر تبت
شود و سنده این دعوت در ریاید ناز و دانش دهد و بمقتضود و مطلوب
خود رسد و الله اعلم بالحق **اسم** اگر کسی بیکت طالبین گرفتار باشد
و یا مجبوسی در حبس باشد که اخراج ایشان هیچ نوعی ممکن نباشد باید که اسم مذکور
خواند حق سبحان و مع از آن خلاص دهد باید که روز نهم هزار مرتبه بخواند اسم
بستج اعظم نامند **اسم شانزدهم باحسان است الذي وسعت کل
شئ رحمة و علما** خاصیت این اسم جالسیت اگر کسی را چشم در زبان و گوش
بسته شود و هیچ علاجی مندرغ نشود باید که چهل روز دعوت کند و دوام
بخواند اسم مذکور و گوش شن بلوغ نماید صحت فواید یافت **اسم**
اگر کسی تسخیر جن فواید یکسال خلوت کند و فواید نیز بر عدد فواید که خوان
دل برین کجا دک از پس ده غیب لاریب چه ظاهر بود و دیدن از الله تع
در اخذ خلقه الله علامه ظاهر نموند و بظا هرگز باید دل را قوی دارد و

نویسند

بجق شود و در پیشان تنگ و از خواند کثیر باز نماند علامت مذکور
هفت و چون آمده **علامت اول** است هر پنج چند روز بگذرد عالم
بنظر او بسنی نماید چنانچه فرود و جامه فرود آورد و دیوار ضرابیند
باید که خوف و هراس در دل نیارد **دوم است** هشتم روز دوشن
بصاحب دعوت بیایند در ملا یا در خلا و او را بگویند که فرزنده
آدم مقصود توانی این دعوت چیدست و چه تمنا دارن بر چنین رکابنا
مشغول باش مباراترا تفصاتی رسد باید که صاحب همه خواب نکوید
و اسم مذکور بلند خواند و نترسد و الا بیم هلاک بود **اسم آنت** روز
سزدهم مشغول بدعوت خود منتظر بماند تا چه چهار بیدار آید ناگاه می بخیزد
مانند چهار بیاید بیکر او نشیند و بانگ کس و مثل او کویک بر آنو
بسیار جمع شوند و وصیت کنان بشیند دل قوی دارد و اسم مذکور
بلند خواند میغان هم بر و **نهم نام است** روز نهم بعد از آن دیکو
در خلوت او شخصی می قع بوز بکل درویشان در آید سلام کند صاحب
دعوت جز علیک سخن دیگر نکو بد تا حد دعوت تحال بنفقدان مدکود
زمانی دراز نشیند و سخن پیش آید اگر عامل جن خواند دعوت
پسایع او ملتفت شود هلاک شود **بسیستم است** روز بیست و نهم
هر که پیش آید عامل از انس و جن دیو و پسر کافر و مسلم بگذرد باید

کاتبه

مذلل

و مقصودشان در یاد بنویس باطن فریض اما اسرا بی همان دارد با
 تمام دعوت کرد **دکتر ششم است** که روز بیست و ششم تا چهارم در خلق مندر
 می رود بنشیند و دعوت بخواند و در شب مشغول و یا چرخ بر زانو روشن
 زیت و یا سیمین بفرود باید که هفت روزت سورم قل اوحی الی الله
 استمع بر قبیل بخواند و در چرخ داغ نهد بعد بدعوت مشغول شود
 تا هفت شب تا بخوابد کند یک یا یک چهارم پیش هفت بیدار شود
 و گویند اگر فرزند آدم بر زمین از مندر بیرون ای مقصود بق
 حیات اگر مال بخواند هر یک و اگر عاشقی و معشوق بتوانم
 و اگر علم بخواند هر یک یا موزیم و اگر دشمن در هر هلاک کنیم بسو کند
 پیش آید که هر چه مقصود و مطلوب است بگویند و کنیم باید که
 به هم نوعی سخن نگوید و از مندر بیرون نیاید و از جابجایی نبرد و الا
 نه هلاک گردد **هفتم است** که در روز چهارم شود و غوغا عظیم
 شود در روز یازدهم هر یکی مشغولها و جراحها موزان بر هر یکی
 سوار بصورت مختلف پدید آید تا گاه میان انسان سلطان با مهارت
 بر پیش سوار رویش جوخه ماه بدر پدید آید و گیکه در جرم عیش خادمان
 طبقها پس زنی و جواهر برای نثار در سر سوار بر سر زنی و متشخص
 بعامل رزق سلام کنند باید که صاحب دعوت بخیزد و در دست

فرزند آدم
 و نیز در کتاب

فرزند آدم

بوسینه نهد و بر خواب دید قطعا بسان سخن بگوید بعد هلاک
 گویند **از ملک اللطیف خلیفه حقانی** مطلوب تقویت بلایه صا
 دعوت از ملک ارواح خدای خالق آسمان از تقوای باطنی با درم از من
 از تقوای آسمانی که کس خود را بمن نامی تا بهر جا **هفتم** محمد باشد که
 مکانی که بخوانم حاضر شوند و معاونت کنند و نظر عوده از من
 نکرند المقصود چون تراش کرد خود نماید همه در حکم تو شوند و جمله
 خلایق محتاج تو شوند اسناد اسم مد کوب بسیار است اما
 محترم گفته شده است **اسم هفدهم یا امانات ذال احسان**
قد عم کل الخلاق مثله اسم مذکور جمالت حاصلت ام
 مذکور اگر وام کسی دارد که با داده آن عاجز آمده باشد باید که اسم
 مذکور بسیار خواند حق بص و ام او از خواندن غیب می نفع گرداند
 و هر که با او معاملت کند ستمند شود و عامل اهل جاه و عظمت
 و شوکت شود و اولاد و احفاد بسیار شوند **ص** هر که اسم مذکور
 بنویسد وقتی که افتاب در شرف بروج باشد و یا خورشید در هر کس
 محتاج نشود و نیز در خلق و حق معتبر بود و اگر دایم بخواند **بجای**
 الدعوت شود **اسم** اگر کسی برای ترقی شغل و عمل خود و یاد یکی
 اسم مذکور نمود روز دعوت کند و شبانه روز هفت نماز نوبت بخواند

وسمى هذه الدعوات للمثاني شخصی برواها لا شوقها ان جلال الله
 که بهیچ و فنی عامل مثلش ندیند باشد بغایت اهل شوکت و عظمت
 صیغه صواب دعوت در علمی بیاموزند که هر کس بهیچ شئی از مال و جاه
 بهیچ یکی محتاج گردد و تواند دنیا و آخرت هر دو را بداند و او را از غی ازل علم
 کیمیا تعلیم کنند که چون بخاک دست زند زهر گردد تا ما بدین منفک
 نشود تا از شغل حق بازماند و غبار تردد و تشکل بردل او نماند
 اسم او کسی بر سر و سامان شده باشد هر روز نود و نوبار بخواند تا
 در اسم صدین بهیچ یاد **یا ان العباد کل یقوم خاضعا لربهم**
 و ترجمه اسم مذکور به اینست خاصیت اسم مذکور آن بر جام کعبه
 و در غرض آن بنویسد و در دست صیغه شهد بفرمان الله صلوات در کوه عتبات
 نشود اگر چه محرم باشد اسم او کسی بر برص مبتلا شده باشد که بهیچ علاجی
 نمیشود باید که اسم مذکور بخواند تا شفا و در غرض آن نوبار بخواند
 بند از برص خلاصی باید **بسم الله** اگر کسی غنم مسخر دارد و صاحب
 دعوت بیطلان آن گوشه باید که اسم مذکور بر پوست اهو بخواند و غنم آن
 بنویسد و جگر مانده زهر در دیوار سمیت قبله بر زمینها کند تا سبزی
 هر روز نوبت بخواند غنم مسخر او باطل شود بفرمان الله **بسم الله** اگر
 کسی غنم مسخر دارد اسم مذکور بر پوست اهو بخواند و غنم آن بنویسد و

و عیان کالای نهد حق هم حاشی و نگاه بان او تا آن در زمان و عیان
 بیکان و راه زمان صوره جماعتی باینها اوقصد کنند حق سبحان و عظیم
 و کوشش کرد و کرد و اندک کسی خواهد که محتاج خود حواله بکسی کند این اسم
 بر حرمی بنویسد کسی بر کند و در وقت نوشتن خود بسوزد و خواند نوشته را
 در کاره مستحق بر کرده بیاید و بفرمانت این اسم امانت سلامت برسد و
 بهیچ کسی را قدره خیانت نشود اما از این سر بهیچ یکی را آگاه نکند
بسم الله اگر کسی از مومن مقتدا بر روز هر روز پنج هزار نوبت بخواند هر شب
 که دارد بر آید و قبول ارواح و اشباح گردد و حسد و حقد و کینه
 و غیره از دل او زایل شود **اسم نورد هم با خلق من السورات و**
الارض کل الله معاذه اسم مذکور است ترکیب بین الجلال و الجمال
 خاصیت اسم مذکور آن کسی غایب باشد که خبر او بهیچ یکی نیاید باید که
 اسم مذکور پنج هزار نوبت بخواند و بعد از آن در رکعت نماز بگذارد و در
 هر رکعت بعد از فاتحه اخلاص و آیه الکرسی ده گان نوبت بخواند چون
 سلام دهد بر محمد و آله و علی بن ابی طالب بفرستد **اللهم**
صل علی محمد و آل محمد و صل علی محمد کما عفل عنه العالین
اللهم صل علی محمد و آل محمد و صل علی محمد کما عفل عنه العالین
 بخواند بعد اسم مسطور بر شک و در غرض آن بر کاغذ بنویسد و اگر دست

الفانطون
 بد

آهو بود بهتر و قوی بود در زین با این نهاده در خواب تو بفرمان الله تعالی
غایب را در خواب بیند و از نعم و سقیم کند شسته با شکر بگوید و عنقریب ایام
تو برسد که تو چه بجا عمل نکند قرار و آرام نباشد بر جمع و معاد خود برسد
بفرمان الله تعالی **اسم منعم** یا **اسم کل صبح و عکس و عتاشه و معاد**
اسم مذکور و جمالیست خاصیت اسم مذکور اگر کسی در روز یکشنبه یا دوشنبه یا
پنجشنبه وقت برآمد از آفتاب در افق و زرافه شرف کند تا هفت روز
هر روز هفت هزار بار بخواند صحبت حق اسم در دل و بر بدنش **اصلا** اگر
کسی بخواند که کسی را از عشق خود بفرار کند و مبتلا شود فریسی کردن باید
که اسم مذکور بر کاغذ خط مشکی و قهقران نویسد و در آب اوان
اندازد و بر کمر آن آب هزار نوبت اسم مذکور بخواند بدین صیغه صیغی بود
بهر روز و هر که صیغی نامت جلالی و جمالی کند و هنگام خواندن فریسی کند
استعمال کند و بسوزد آنکس بحیث عامل دیوانه شود و اگر در قید الهی
مقید بود مضطرب گردد تا که صاحب دعوی رسد هر که از آن شود
هر تکلم رحمت با ایمان ازین جهان فاسد بچهار جا و دامن رود و آن
عقبیات سکرات و قبر و ایل صراحت بر هر **اسم** اگر کسی این اسم را بر زبان در
چینی نویسد و در کوزه آب اندازد و بر کسی که جنون و سودا دارد و باغ آب از آن
کوزه بخورد و خدا یا بد بفرمان الله تعالی اسم مذکور هر صباح صد و پنجاه بار بخواند

خالق مطلق و فرمان بردار توید از جمیع بیانات و کلمات و مشکلات و تخلص
باید و مقصود و مطلوب او حاصل گردد و اگر بخت کسی معاین بخواند آنکس
مطلق و مستخر توید **اسم** اگر استغفار از و حاج و قلب مخلوقات و جمیع خلایق
آسمان و زمین بخواند باید که چهار روز هر روز هفت هزار نوبت بخواند
و خاصر عالم علوی و ساکنان عالم سفلی بدو توجه نمایند و حمد او را
بخوانند و **بسمی** همه الدعوه دعوی الرجعی فاعلم عن الله اسم انه من قول
هذا الاسم الاعظم فی کل یوم ثمانه و ستین مرتبه فی کل عائله
صل علی المبعی صل الله علیه و آله و سلم اولاً و آخر ان معجونا الا خلا
الله من السج و ان کان مدبونا لقصین عنه دیونه و ان کان
مریضا او مجنونا و ما شفیتها و ان کان قعبا لا غنیته و ان کان
سیرا لا حلیته و ان کان عی با نالا لیسته و ان کان جایغا
لا شبعته و ان کان عطشا لا رویته و ان کان صالا لا هدیه
و ان کان ذلیلا لا عزیمه و ان کان مسجورا لرفعته عنه و ان
کان فی البر و البحر لخصفتم من الغرق و الهلاک و ان کان مساکنا
بعیدا او غایبا لجمعهم مع اهل و ان کان باطنا لانتفی و لرفعها منها
و اذنت له الحضور و السرور و ان کان ذا حاجه و غرض لاجبها
و ان کان بلا زوج لجمعته و ان کان بیتهما لاضافته او

عداوة لجعلت بينهما محبة ومودة وان كان بلا اولها وهبت
 ولدا ولدا با را تقبلا وان كان داغضب فصار ذالما وان كان حيا
 لرفوت منه الحسد وجعلت محسودا وان كان ذا كبر صار ذا
 تواضع وان كان بجيلا ممسكا لصار ذا جود وسخاوق وان كان
 محقرا لصار موقرا وان كان ذا حرص لصار ذا قناعة وان كان
 مغلوبا لجعلته منصورا وان كان خائفا من سائر العافية
 لجعلت عاقبة بحالين والسعادة من عظمة خواص الاسم الاكظم
 والزم هذه الاسماء الحسن المشاهد عليك وفيك تاثيرتها
 واسرارها ونجائسها وخرابها ومن ظهرت عندها خصيتها
 فهو ان يات كنها ويفعل عنها فقد صار محي ومما من خطا وفي
 ومن نفعها نامة وان اراد ان يكون عزيزا كرمها جملها الاجابة
 والعاجلة فليزم هذه الاسم الاكظم وهو الاسم المذكور
اسم بيت وبيكم با تمام فلا تصف الا لئس كل كنه جلال
ملكه وعزق اسم مذكور جلال لبيت خاصيت اسم مذكور اكر كنه نجده
 كنجايب وغرايب عالم الغيب والشهادة معاينه كند بايد كه در
 روز روزه دارد هر روز دو هزار و بيت او پنج بار بخواند عالم ظاهر
 و باطن بروي مكشوف و چون بر او سلاطين و اكا برود هم

دوست

دوست دارند و امور خویش بدو سپارند و صدارت بحواله او کنند بعبادت الله
 نعم قدر را و بگو ما قبول ما اعلى كود كه ميان بي مكانه سرور و سرافراز
 كرد و واكن وظيفه خواند تقصير كند ترف نشود بد چه كه بود بدان
 مانند **اسم** اكر كنه فرايد كه شك بر كانه را تفرق كود داند از زيارت
 اسب پادشاه بيكانه اندي خاك ستاند و پيش صاحب دعوى بياد
 صاحب دعوى مهنه نيز ايا را اين اسم بخواند و بران خاك فضا زنجير
 تمام خواند باخر بر خيزد و ميدان شك خود استاده شود و ملاحظه
 كند كه سلطان بيكانه رجا ست و قلب شك او كدام طرف است ان
 خاك را مقدار الميثاره بدمد و بزبان كويد كه شمان امقرم و پرا
 كند كه كودم و دست خود بر خيزد كه او از بكوش شك بر بيكانه بياد
 و بعضا اذ اسم مشغول شود با كاه شك بيكانه هر نيت روز نمايد و اليقار
 فتح و نصرت شود بمنده و جمال كرم **اسم** اكر كنه اسم مذكور در جهل
 و يك روز هر روز نيت هزار بار بخواند ارواح عالم علوي و قله بد و شجر
 شوند و معين و حمد در امور او كردند و بر كمت انفسا ريقس او
 نعمت و ملك و پادشاه بجمع و جود را مريد شود و در ملكات ان فتوى
 و تبا هر شرف و صيت عدل و احسان او در احوال او عالم غنم كودد
 بعبادت الله تعالى و فضل **اسم بيت و دويم با مبدع البدع اجمع**

في الشياطين **تأمر** **حفظه** اسم مذکور جمالیست خاصیت اسم مذکور جمالیست
 اگر کسی طلب علم و حکمت کند باید که تا جهل و زاری از فرزند و نه بار بخواند
 عنقریب الایام حق بخواند چشمه راه علم و حکمت از دل و بجای آورداند
 قال النبي من اخلص الله اربعين صباحا ظهر له الدنيا مع الحكمة
 من قلبه على لسانه و هیچ حاجتی پیش بصیرت او حاصل نماند و کل کلمات
 و افتتاح ابواب بر و اسماں گردد **اسم** اگر کسی اسم مذکور بود هر روز
 چهار هزار و چهار صد و چهل و چهار بار بلیت ادراک معصیبات علم لادیت
 و علمناه من اننا علمنا شاهد است بخواند حق سبحان و هم علم غیب و شهادت
 بر وی مکتوب کند **اسم** اگر کسی فواید که بجز حق محتاج نشود
 باید که در وفای اسم مذکور و غیر مکرر جمیع کند که چندانست پس اگر
 حق فی هر بار بخواند بخواند **اسم** مستغنی بذات حق شود **اسم**
بیت **ویم** **اعلام** **الغیوب** **فالذی** **شئ** **من** **حفظ** **اسم** **مذکور**
 جمالیست خاصیت اسم مذکور را اگر کسی روزی نه هزار و یکبار بخواند
 دولت و سعادت اخیری حاصل گردد و حق هم او را علم عطا کند که هیچ
 را از پنهان و اسرار نهان نماند محرم بحرم حجیم قدس شود بفضله و کرم
اسم **بیت** **و** **جهاد** **هم** **یا** **حلیم** **دا** **الان** **ات** **فلا** **یغالب** **شئ** **من** **خلق**
 اسم مذکور جمالیست خاصیت اسم مذکور جوهر صاحب دعوت مدان

کلمه

اسم مذکور که ستم فرزند آدم مسلم و کافر او را در سخت در انداخته و مشا ادا می
 وی شود **اسم** اگر کسی عاشق شود و هیچ نوع محبوب بر و رحم نکند باید که
 بر خود بنویسند یا بر صورت هزار بار بخواند او را بویید یا خود در دهان
 سجاده و هم معسوق را عاشق گرداند و اگر شئی مشموم و ماکول بمشوق
 حکم کند بنویسد **اسم** مذکور بر کاغذ خطا می نویسد و در مقام بلند
 بیاورد تا اثر بار بخنداند تا ناپس بویید و جوهر در دهان ماکول در لها
 شمع محبت در دل مطلوب برافروزد که قال علیه السلام قلب المؤمن
 بین اصبعین من اصابع الرحمن حکام خواند بر بویید و خوردن
 بخواند و بخورد بویید و عطر یات استعمل کند زیرا که شئی طیب
 محبوب همه بلیا و اولیاء است خاصه خلاصه مخلوقات و موجودات
 و جنب الی من دنیا کم نکتة الطیب والنساء و قره عینی فی الصلوة
اسم اگر کسی فواید که غایب شده باز آید غف نیز بران بلیت حاضر آید
 بخواند در الحال ان غایب هر روز بیست و نه بار **اسم** اگر کسی زنی را
 در دزد گرفته بدین اسم را بنویسد و بران چپ ان عورت بر بندد
 سهولت باز نهارد **اسم** دعوت این اسم یک لک پیچاه هزار بار
 یا پیچاه روز عالم صفر و کبریا ساکنان رجوع شوند و علم تو حید
 هر ناید چنانچه سبحانی و انا الحق بر اختیار خیر دعاء بدو آید
 غایب و نماند

درین معنی هزار سال رسد که صاحب دعوی باشد که مدعی محکم کرد و قضا
 دعوی حلی می گویند و وظیفه اسم مذکور نکر دار و اگر نعوذ بالله منها
 او را از روز قضا شوق در کلمات او تخلل و تقصیر نبرد **اصحاب**
 کسی خواهد که رجعت اسم بدو نشوق باید که اسم مذکور باین شیوه عمل شود
 اول سه روز روزه دارد بعد چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه روزه دارد و در وقت
 شام و صبح بنشیند و در روز آدین اول وقت غسل پاک کند بر جان و کلاه
 ادا کند بر خیمه و انداز قرآن بعد فاتحه بخواند و سلام دهد و خود را غسل
 دارد بعد نخستین ده بار درود بر سید عالم بفرستد که من صلی علی
 محمد و آلی الله علیه و آله و سلم قول او است و یکبار فاتحه و سه بار بخلایق
 و یازده بار درود گوید چنانچه شیوا اسماء اعظم در مقدمه بنشیند
 خواند پس هزار و یکبار اسم مستور است دفع رجعت فو افریح بچنین
 باشد **اسمی از اسماء عظام** بود رجعت نکر و این عمل خاصه است باهل
 است هر یکی درین علم دقیقه مجموع نه ملک متصرف اهل حال و اهل اصل
 ضلال و اسناد در رجعت اسماء عظام بنبر در دعوت مقطعات
 مستطوره است فافهم **اسم بیست و یکم یا معید ما افتاد**
ببر الخلاق لدعوتیه اسم مذکور جلالت خاصیت اسم مذکور
 اگر کسی نوری در حال و بر پستان احوال از خانه دور افتاده و پیرانه

و صحت

و صوات روزگار زنده بختش از خانه و صد مرتبه که درش خالی بود
 بود باید که اسم مذکور هر روز بعد از نماز دیگر برسد و یک بار بی ناعه خواند
 عن قریب الایام خالق الانام او را از جمیع ندرت بر نماند **کلمه** که بر نماند
 که نیست جز بخلاف تو که نیک نیست و فلک نام و مطیع تو و بر بار تو کرد
 تا بهم مراد مراد این و مقاصد کونین حصول که در اسمی بهاد الدعوی دعوی
 عقد انسان هر که از اعمال پیشین در این راضی گردد با من و منقاد تو
 بر و این شیوه دعوت معید است که صد هزار بار با اسم مذکور بخواند
 او هیچ کس در غیض مرضی حق نماند و این کلمه نماز کرد و موصوفه
 حق شوق **ایضاً** اگر کسی برای براندازی حاجات و مهمات و دفع اعداء طاغوت
 و اهلین که اعداء عدوک من نفسک التی بین حبیبک عبادت
 و اشارت از وسعت وقت سحر بخواند بکنم الله نعم و فضل مراد است
 و مهمات براید و اعداء حق و دشمنان و جمیع عالم بدو سحر کرد و بعد
 فرض نیز عدد مذکور بخواند و ملازم است نماید تا سربع الا حابه کرد
اسم بیست و هشتم یا حمید الفعالم نالمن علی جمیع خلقه
للقوه اسم مذکور جلالتی و جلالی خاصیت اسم مذکور اگر کسی بخواند
 که مقبول دلها گردد و سر بر مهر و بهتر عالمیان شوق باید که دعوت
 حمید است و یک روز و یک بار هفتاد کرده بخواند و بعد از دعوت

دو کوزه

و طبقه اسم مذکور نگاه دارد تا رحمت اسم بوی واجه نکند در دنیا که
رجوع اسم بر جوع الیه بغایت صعب و غیب باید که ملائمت اسم
مذکور کند و معنی رحمت اسم الفت که انجیم علم و حکمت اسم وقد
و مرتبه بخواند اسم بافته یعنی هم قابل شود و توانا که می بماند
کرد **اصم** هر که اسم مذکور سید و رحمت بار آید **انا جفنا**
و اعنا قههم اغلا لا فقی الی الاذقان قههم مقهور و جفنا
هر که این آیه هم سدا و من خلفهم سدا فاعشبتنا هم فتم لا یسرو
هم کرده بخواند بر کس ظفر باید و بر رگ دعوت غیر می نرسد
اسم پست و ختم یا عن بن المنیع الغالب علی جمیع امری فلا
شی تعاد له اسم مذکور بحالت خاصیت اسم مذکور هر که بیار
بخواند یا نوشته تقوی کند هموان بین الالسن و الحس عزیز کرده
اصم اگر کسی اسم مستطور در خاتم فضا نکند و از آن خاتم بر
نفت پاره موم بیاید هم زنده و در کب روان اندازد بر هر کی بصدقت
سرباز بخواند هیچ کاری مخوف است و حق سبحان و تعالی از خزان عبد
غنی کرده اند اغلب و اکثر از نعمت و بی بهره مند شود و توفیق حق در کار
اهل سعادت رفیق کشاید او کرده **اصم نظم** توفیق اگر نه نماید
این قفل بعقل کی کشاید **اصم** اگر کسی اسم مذکور بیست و پنج روز نگاه

نویس

هزار و دویست بار بخواند تو انگی که در دو و پنجاهم فرزند از او کنی قبل کنی
و اگر کسی اسم مذکور ده هزار بار بدت مذکور بخواند و بدگاه قاضی الحجاب
بخواند حق جل و علا مرادات دینی و دنیا و عیال کام وی برساند و انجیم
و غریب عالم جبروت و لا یوت که از هم عالم برتر تیب او منکشف گرداند
اصم نظم با جبر و لست که دو عالم است **اول** ما فی ما یکدم **اصم** اگر فریاد
که قرآن مستتر گرداند باید که چهارده روز و هر روز ده مرتبه از بار این اسم بخواند
و در هر یک روز و هر بار بگوید یا قرا جیب داعی الله صوت دعوت تمام
شوق قمر اسمان بصوت می رسد و فرود آید چنانکه او در انوش آرد
با صاحب دعوت هم کلام شوق و بس در صبح از خواند من چه غرض
مید بگوید از روی دیدن عجایب و غریبایات عالم دارم و از تو مدد
مخواستم هر نفس که در پرده غیب است بمن نماند قمر صیقل که استیج
الکون درخ و وق باش من یا تو ام هر وقت که مرا خوانی حاضریم
و قول دس و بهر تمام عالم بر من و عجایبات و غریبایات بنمایم صبح
قمر منیر از تو مجموع شوق و بهی که در عالم است در خزان مسیح منهد و در توفیق
او در او در دفا باید که بدین زو و شوق نظر نگند و هر چه در خاطر
بگذرد بوقت عمل بطله و پیوند و چنانچه در قصه سکندریه و یاقوت
و ارسطاطالسیس واقعات پیدا شده اند و دعوت قمر اسان گشته

و در شیخ شهاب الدین سهی وردی رحمه الله با تفصیل مذکور است
اگر بخواند این نظر کن **اسم سبت** و **شتم** یا **قاهر** یا **الباطش الشدید**
انت الذی لا یطاق المنقاه اسم مذکور و جملات **سبت** خاصیت
اسم مذکور اگر کسی خواهد که اعدای طاهر و باطنی دفع کند باید که هفت روز
روز دارد و هر روز میان دو قبر که نه نشسته اسم مذکور گفت هر روز
هفت بار بخواند بعد در خانه خالی برود و قبری دست کند بر پیشانی
پیش نام آدم بنویسد و بر دیگر نام حق بنویسد و عدد مذکور نیز
بخواند اگر هر دو کتب گشاید بخرد و آمدن و رفتن بخواند در خانه و صورت
قبری دست کند و عمل مذکور بجای آورد چنانچه این کند در حق سجده و تم
بر اعدای طاهر و باطنی **ظفر** دهد بگرم و **فضل** و صاحب دعوی رعین
دعوی صورت دشمن **شوخ** تصور کند که جبل بسیار دارد و بحکم الله
سم روز هفتم دشمن بیاید اگر بخواند که دشمن را بخندد خوف بود صورت
او را در آنگاه دعوت زنی در تصور کند که جبل بسیار داشته بود و
دشمن نفس دیگر تصور کند که هم در میان هفت روز دشمن بخواند
کردد فاما اعدای که بر وجه شیخ بود اگر **ناحق** دشمن پندارد و قبری
بهد و یا غیبی مرضی حق دعوی کند رجعت اسم بوی باز کرد اعدای
و عامل هر دو مملاک شوند **ایضاً** این اسم مستتر که در قهری و طغیان است

اما غلبه قهر است و منقوش در پیشانی هر که از این اسم است و این اسم در
شش اسناد است اما **اخص** دو تیغ و نایح کاه همچو تیغ سرها برود
بچو نایح سرها بیاید و باقی است خود معلوم کند و دعوی این اسم سی
روز است هر روز نه بار بخواند این را دعوت قاهر را خواند بعد
از آن نام ورد هر چه در خاطر سب از قهر و لطف کزد و در زمین و آسمان
سمان طاهر شود **اهم** اگر کسی اسم مذکور بنویسد و در زمین بسیار کند
و رقم بدورد و در زمین رفتن کند میان دو کس دشمن افتد و حکام
بنشین نام او در کس و نام مادران بنویسد **اهم** اگر کسی خواهد که محو
از مردانکی شهرت به بندگی بر هیچ عورتی قادر است نتواند و یا در
مخصوص باید که فضل بر یک بیارد و میان فضل این اسم را هزار و یکبار بخواند
و قوی زند و بر بوی که خواند بگوید که بستم محل مخصوص **هم** این هم بود که
بنت فلانت و اگر خواهد که در تمام عورات عالم به بندد باین طریق گوید
که بستم محل مخصوص **هم** این هم بود منوات جهان در همه زبان عالم بستم کردن
و اگر خواهد که قطعا او را بشنود بر هیچ چیز نبود باین سند گوید که بستم
هم این هم بود فلانت بستم **هم** این هم بود بستم **هم** این هم بود بستم **هم** این هم بود
نتواند چیزی تمام فراتر سطح خواند و بر فضل فقیر زند بسم اسم مذکور
بر کاغذ بنویسد و نام آنکس و نام مادر او نیز درج کند و بر فضل نهد و

مسدود کند و برتر از کمان نوازش بندد قضا را ستم شوق و اگر خواهی که زلفش
 به بندد که هیچ می دبا و جماع نتواند کند بر تیب خدا کور عمل نماید و اگر بنام شوق
 این عمل کرده باشی تمام شهرت سستی و از برار و ایات همین طوری سانس از انشا
 نیز سستی نونه **اصم** صبح شکر بیکام پیدا شود شوق و شغب در عالم هویدا
 گردد و عساکر بیکانه و یکانه بر روی زمین صاحب دعوت در صفت در آن
 و هر دو آنکست شهاده بر کوش نهد و مقناده و یکبار اسم مذکور شود و
 شکر بیکانه وقت زنده و بگوید کهستم دست و پای و زبان شکر و فیضان
 اسرار بحکم بر سرش و محرم است اسم اعظم هم سستی نونه و معلوب کردند
 و اگر در میان شکر بفرستد **اللهم** تجاونه و بسوی حضرت عزت
 توجیه کند بفرمان **اللهم** در میان دو شکر اصلاح انجامد **اصم** هر جا که
 جنک مع اسم مذکور در آن وقت بار خوار صاحب بر طرف شود بصلح انجامد
اصم اگر کسی را چنین کسم زند با شکر بر حرکت اسم مذکور صد بار بخواند
 از چهر دست اید بفرمانت **اللهم** اگر کسی اسم مذکور را بر هر نقطه صند
 بخواند در میان قوغ یا بندد و دشمنان در زمین لاید **اصم** از جهت دفع
 زلزله و صاعقه و برق لامع و غرش این و باران زبان کار که غیرت
 بسیار در صاحب دعوت بیست و پنج بار اسم مذکور بخواند بقدرت **اللهم**
 بهم حضرت عند دفع شوق و بخت مبدل کرده و دفع امراض مرص و مانع
 مسافر در طریق سفی و دو خنروام و وضع حمل بده ان با سانس

علق

و تخلیص محبوب از اجس و رسیدن معزول از مرتبه بر بند خود و
 دفع ناخوانای و رسیدن قاصد بمقصود و بار یافتن کم شمع بیخ کات
 بار اسم مذکور بخواند بعون **اللهم** اسم مقصود خویش رسد **اصم**
 اگر کسی اسم مذکور بر خاتم فضا نقش کند و در آنکست خنصری شود خواه
 در دست راست و خواه در دست چپ از مجموع فرام اسم مذکور بهر
 کردد و در نظر می دعان باشوکت و عظمت نماید **اصم** اگر کسی تمناه
 فرزند دارد باید که اسم مذکور بخواند حق سبحانه و هم فرزند زبیر او را
 کرد **اصم** اگر در وقت کشتکاری و نصیب بساتین و درختان
 اسم مذکور بحساب خذم فاقل هائمه بخواند و در عبود و غریبت
 بسیار شوق اگر خواهد می در جای باران عمل معزول کند بر جمل و کاند
 اشبه خرابیت معزول هزار و یکبار بخواند و هر بار در خاطر که راند
 که معزول کردم فلان از فلان عمل بعد ان اثر را در خندق
 اندازد آنکس از عمل معزول گردد **اصم** اگر کسی فرام برطلوب
 از دوستی بقرار کرد اند باید که بر هر یک یک و غرض برنویسد
 و در دیوار خانه آنکس نهان کند و هر روز بیست و پنج بار خواند
 بطرف آن در مدتی که مبتلا گردد **اصم** بیست و نه یا قویب
المتعالی فوق کل شیء علق از قضا **اصم** اسم مذکور با لبت

خاصیت اسم مذکور برای علو درجات درین حدت است و نسبت
 هر شیئی مشهور هزار بار بخواند **ایضا** اگر کسی بر دست ظالمی افتاد صاحب نفع
 خویش مالک را ندهد بلکه صاحب دعوی هفت روز روز در خیر
 روز بنیادت قیام برود بعد از آن بصدق دل و اعتقاد درست
 سه رکعت بگذارد در هر رکعت اول بعد فاتحه انا انزلناه و در دوم اذا
 نزلت الان فی ربیوم و العصر **ب** خواند چو تانمان فاعش
 صد و پست و پنج بار اسم مذکور بخواند از بکوت اسم مسطور بر قلب
 القلوب دل او را مهر بایز گرداند و آن کالاها باز بوی دهد **ایضا** داعی
 اسم مذکور بقریب حقیق حاصل شود چنانکه اگر خلق الله را دعوتی الی
 الله گردد و سومی هذا الدعوت القری و دعوت این اسم هفتاد روز
 هر روز هفت هزار بار بخواند سری عظیم از سر او غیب بد و طاهر شود
 باید که حاضر وقت خود با شتران از پشم غیب و از نسق لایب هم ظاهر
 کرد ذناباه می روی پیش عامل آید و اسم مذکور در آن خواند درین مقام اصل
 دعوت ساکت ماند چنانچه او خود و نه بار خواند با شتر صاحب دعوت نبال
 او کرد و جز خواند اسم بکار دیگر منته نشود بعد از آن شخص گوید
 که ای آفریننده خدای از کجا آمدن می در حق آمد گفت کجای فرزند آدم سرور
 از نامحرم آنکه دارد و بهوش بنیکو که هر ملک که در ساد بر عرش قرار

ذکر اسم الله

و آرام گام نیست و آرام و جبهل هزار ملک در تربیت من اند و من در تربیت
 جبرئیل ۴ و تو که صاحب دعوت این اسم **ب** و با داب شراطه و دیگر شتم
 بطرفه العین الان بر من واجب است که در امور تو ممد و معان
 شوی و بر هر چه ارادت تو شوی و مکن خدمت در میان جان بندم بیفتا
 الله مع مرادات تو شوی و مکن بر ارم بعد عامل گردید که ازین دعوت
 و مطلوب من است که قرب واجب الوجود حاصل شود ملک مذکور
 صریح با شیخ بسمع رضا بشنود و برخیزد و از نظر غایب شود بطرفه العین **ب**
 صاحب دعوت راجع شود و جواب سوال بیار که فریاد مالک المطلق میشود
 تا مؤدب با داب تربیت و طریقت که قول و فعل شهاده قضیه ربوبیت
 و الوهیت است نشوی در سرا برده جمال و کمال من برسی تصدیق و
 یقینی حاصل کن اگر ترا گویند عوفه کتیر بگویند چشم زین **ب**
 شراطه که فوشر گوید قبول کند بعد او را ملک بر دوش نشاند
 فوشرش و با علی عدین رساند و حکام سفر آسمان عجایب و غرائب
 نهائی در باید و بقای رساند که بگویند معرفت بمشام جان صاحب دعوت
 رسد و مشرف بلفشرف لباس معرفت شوی و شراب باب مصون
 بنوشد و سقهم **د** شمش **ا** با طهر و **ا** و اشادات از آن شرا
 بعد مورش بمرات فعلت قطرت فی فسمی فعلت به عالم الاله

والاخرين كم قول افضل موجودات واشرف مخلوقات ^{سنت} احمد صلى الله
عليه وآله وسلم بعد در زره ذات عالم بنظر عین الیقین نوب
صعیت حق بلند چنانچه منقول است ما را بیت شیدا الا ^{بیت}
الله فيه اسم سي ام **يا مذل كل جبار** ^{عنه} **يقهر عن زسلطانه**
اسم مذکور جلالت خاصیت اسم مذکور اگر کسی مذمت و ^{بیک}
مفتک بازنه تمام علماء و طالبان مقهور و مورد و ^{بیک}
اگر همین اسم خوانند پیش سلطان جابر رود و هیچ باک نبود ^{بیک}
اگر کسی فرزند عطار را مستحق خود گرداند باید که در مدت شصت
روز شش تک با اسم مذکور بخواند و درین ایام دعوتی دیگر
نکند در حج و غیرش کسی را داخل ندهد و در آن حج و ^{بیک}
انار بسازد و اسم مذکور نوزده بر آن رسم باید او بر آن کند و بخواند ^{بیک}
این سوزد تا مدت دعوت مسیح از آن حجی برون نشود ^{بیک}
آخر خلوتگاه ناکاه پس با خوب صورت با مهابت کتابی بدست گرفته پیش
صبح حاضر آید و کتاب را بخواند مسیح با او هیچ نکوید بپوشد بر سر که ^{بیک}
صاحب دعوت ازین دعوت چه مطلوب داری مسیح بگوید من تسبیح
لست و از تو مهر مرفا هم که ناشانی باخ میان من و تو که نامزدت
نگاه کنم یا بخوانم تو حاضر شوی و با عهد کنی که در وقت قهر و نظر ^{بیک}

تیسر

عطار
باشی و سلاطین عالم مستحق من که دانی آید می با اولی کاه کنی بار ^{بیک}
گوید الخیج که گفتی قبول گویم و هر جا که بخواند حاضر شوم مثل ^{بیک}
خدمت تو کنم بعد از آن این مهری لبشکل بیضه که بر آن خطی ^{بیک}
بود بوی دهد آن نشانی عهد نامه عطار در باخ و هر وقت ^{بیک}
بخواند که عطار را حاضر کن آن مهره را پیش خود نهد و اسم را ^{بیک}
خواند که هر روز و در عطار حاضر شود ^{بیک} اگر کسی اسم مذکور
در مدت سی روز هر کلمه بخواند عمو صوفی صفات الله ^{بیک}
گردد و چنان مستجاب الدعوه شود که بدعا او حق سبحان ^{بیک}
ذلیل را عزیز گرداند و عزیز را دلیل گرداند گدائی را بیاد شاهی ^{بیک}
رساند و پادشاه را بگدائی **اسم سی و یکم یا نور کل شی**
وهده انت الذی انقلبت بنوره اسم مذکور در حالیت ^{بیک}
خاصیت اسم مذکور بخواند حق سبحان و شفا نور معرفت تو حید ^{بیک}
در دل او پیدا شود و هر که بخواند که در امور او لطف حق سبحان ^{بیک}
معاین و قربین شهن باید که دل نرک و سقا ^{بیک} با جگر بند بیاید
و بطریق کسی نامحرمی اطلاع نیاید و دل آن غنم ^{بیک} است
جد است و معرفت صد بار اسم مذکور بر آن بخواند و بداند و ^{بیک}
بگوید یا رب الارباب **یا سبب الاسباب** و با فتح ^{بیک} الی

و با قاضی الحاجات یا مجیب الدعوات و یا دلیل الخیرات دعا بجا
 و در روزی که در آن روز و در چشم بندگان خویش معظم و محتسب
 گردان بر محکم یا هم از این جنس تمام شود و این دعا که در این
 بعد از شکر و خضوع بر کاغذ اسم مذکور بنویسد و در آن دل بنهد
 و در استانه بالا، مجدک بپنج وقتی که در آن اقامه نماز عین پنج نهان کند
 جوهر از سیبید بار کرده اسم را بخواند باید که تکلم عمل فرموده و بخورد
 سوخته و استحال کند و در دل خود و سواس خناس را راه
 نهد و آن جگر که مانده بود جاسر که از نظر می درمان مخرج بود نهاده
 چهل و یک کار در آن زند و هر بار که رتد اسم مذکور خوانده بعد
 زین زین بر نفس و بر غصه ان بیان کند و بخورد و نظر دارد
 تادان وقت و غبرات چه پیدا شوند و بعظمت الله و قدرته
 پم در آن هفت هم احوال او نیک گردد فتح و فتوحات در و پیدا
 شود و سعادت بد و هر نماید و جمیع کارها او برود کس از
 شوی و اگر سبب با کس و در عقد احدی خواهد آمد این که بر فرمان الله
 نعم کساده گردد و شوی هر موافق بد و رساند و خواند اسم مذکور
 مرزوق حضرت خضر اعفی و از علم لدنی بهره باید و خلا بویانند
 نفس او مستفید شود و بمراد رسد و هر که از نعم و فضل و کرم

ط
 ما فی ذلک من
 مجزاه لغزایر
 سزا در کرد
 فقره را فقره
 کرد در نفس او
 بخورد

ایضا اگر کسی نوبه که بره را منتهی خود کرد و اندک بار اول روز ماه شعبان شروع
 کند تا آخر ماه تمام کند و هر روز پنج هزار بار اسم مذکور بخواند و در آخر این روز
 دعوت شخصی یا صورتش جمال و خوشی طلبیم پیش حاجت خود برسد
 او سنان من سستی و جنک و باریط و مثال این بود بر مسیح آینه اسلام
 صاحب دعوی با بقا او مفرح شود و ایشان سنان بخوارند با زبان
 خوشی مسیح را از حال بگویند اما باید مسیح خود را هم بشمارد و در وقت
 اسم مقبول باشد آن شخص او را خود بصاحب دعوی کند و بگویند ای
 چونید و ای سنها بن ازین دعوت چه مطلوب داری مسیح گوید مقصود
 من حضور است که بهم وقت ممال من باشی و به شدم می آواز خود شوی
 داری زین محبت من با و بگویند که من عهد کردم که هموار نظر در کار
 تو دارم و بهر صحت که خواست خواهی شوی من بصاحب دعوی در هر حال
 بپذیرم و بران خط سبز نوشته باشی و بگویند که هر گاه که حاجت من باشد
 من می مدد کنم و بنام من عمل کنی و در پیش تو حاضر شوم این
 سخن گفته و مهران تسلیم او کرده بدین بر از چشم مسیح غایب شود اسم
 می بود **عالی الشامخ فوق کل شیء مخلوق دفاعه** اسم مذکور
 جلالت و خاصیت اسم مذکور را که نوبه که مرتبه او زیاده کردد باید
 که روز یکشنبه نام هفتصد بار بخورد و در شب روزی را بد علی التواتر و التواتر

و در این روز که
 سزا از صاحب دعوی آید
 و اگر کسی از تو نام حاضر شود
 و در هر روز طلبات شریفه
 و اید از فقر است
 هفت

اسم مذکور بخواند و در محبت نام و مایه اجزا از نایب و عطریات استعمال
 نماید و در چهار حاصل شود که هر روز در دست کسی بچشم فراموش
 زیر دست نگیرد باید که روزی یکبار و چهارشنبه در مروج آورده دارد
 و غسل پاک کند و جام پاک میخورد و بخورد بکار دارد بسیاری هفت شبانه
 روز هزار درم فصد بار اسم مذکور در خلوت مخصوص دل خواند و
 هنگام خواندن حاجت و در دل تصور دارد بحق نام تو چه آمد ز بر دست
 کورد بحکم الله تم **اصم** اگر کسی فراموش کند بر سر او میخورد که در دست
 و پنج روز هر روز شش هزار بار بخواند و حاضر وقت خود بیشتر که نام این
 خوش خندان و شیرین زبان با لباس سبز پیش مسج حاضر آید و اکثر اوقات
 کبوتر سفید یا چشم و کاه کبوتر که او هر دو صفت دارد مسج هر دو کسوت
 شناسد بتقدیر لباس و هفت نوبت در آن پس در آن سلام
 کند مسج جواب گوید و مواضع بسیار کند آن پند بیشتر و بگوید که ای
 صاحب دعوی بدان و آگاه باش که درین وقت کار عالم نیک خواهد شد
 و شقاوت سعادت مبدل خواهد شد من در عالم تنهایی ام مکن وقت
 که صاحب دعوت دعوی کند انور مخصوص بر تو آمده ام از
 مسج تو اجم مقصود است جواب گوید مقصود من آن در دست که دست
 می باشی و بدین سعادته ای و از سر این بیشتر این سخنها از مسج شود

در عالم تنهایی ام مکن وقت
 که صاحب دعوت دعوی کند انور
 مخصوص بر تو آمده ام از مسج
 تو اجم مقصود است جواب گوید
 مقصود من آن در دست که دست
 می باشی و بدین سعادته ای و از
 سر این بیشتر این سخنها از مسج
 شود

در عالم تنهایی ام مکن وقت
 که صاحب دعوت دعوی کند انور
 مخصوص بر تو آمده ام از مسج
 تو اجم مقصود است جواب گوید
 مقصود من آن در دست که دست
 می باشی و بدین سعادته ای و از
 سر این بیشتر این سخنها از مسج
 شود

محبت تو که من بحیث تو آمده ام که مطیع و مستغرق تو باشم انور بدانکه ترا قبول کرده
 و عهد بدین رفتن باید که همیشه با وضو و طهارت باشی و با داب شربت بر
 خود لایق داری و غذا اندک خوردی سخن تمام خود بر چنین دوست احلاص
 برین صاحب دعوت نهد و بگوید بهر کار که مرا حاضر حاضر آیم این بگوید
 از چشم صاحب دعوت غایب شوی آنگاه صاحب دعوت را علو درجات
 نماید باید که مواعظ مستقر نگاه دارد و با هموان مسعودی این را در حق
 عالی نامند **اسم سی و سوم** **ما فوس الطاهر من کل سوء و لا شیء یغیبه**
من جمیع خلق بلایه اسم مذکور شکر پهن الجمال و الجمال احصیت اسم مذکور
 برای برآمدن نام و باطن چهل روز در ده کاف هزار بار بخواند اشطع سوی
 الله حاصل شود و جمیع مخلوقات از المن و جبین مطیع و منقاد گردند
 من لد المولی فالله الکل حاصل کرد و در صورت و پیران ملک سلیمان
 شوی **اصم** هر که این اسم را بر پاره کاغذ بنویسد و با آب سفید بخورد و یا
 بخوراند و در سر کبلی دفع شود هر مرضی که عمل مذکور عامل کرد صحت
 باید **انضم** هر که این اسم را پنج سال دعوت کند بخم خدج فاعل الفاکار او
 علو گیرد و ملک سلیمان بدست آید متصرف آسمان و زمین گردد و بقی
 مخلوقات عالم صغیر و کبیر زین تخفی او بخم دل دلیل کرد و اشیا
 قلیل شود از بصیرت بصارت عالم منصور گردد و عمر او دراز

به دمسبح بهیچین محتاج نشود الا الی الله وانار علوی چنانچه بر حق
 رعد و باران و باد مسخر او شوند اگر خواهد که ایشانرا پیدا کند و حکم
 او زود پیدا آید و اگر نخواهد که آفتاب را در شب ظاهر کند و در
 روز مخفی گرداند بتواند باید که درین عمل اعتقاد را هیچ ندارد و اجابت
 مفروض کردد اسم **سی چهارم یا عبدی البر یا او معیدها نهد**
فناها بقدرتیه اسم مذکور جلال است خاصیت اسم مذکور اگر کسی
 مریض مخفی شود که بجز در حق نماند باید که اسم مذکور صد و بیست بار
 بخواند حق اسم مریضی وی بصحت تبدیل کرده **یا** برای دفع مریضی که
 از حیاه و مبدن و عماه در بید بود بخت او مهفت از سر زده هزار بار
 بخواند بجز الله هم از آن شفا یابد **یا** اگر کسی اسم مذکور پانزده هزار بار
 بخواند حکم مریضه از آن شود و در بر شک بخورد و بنا محرم نکند با امر این
 نکند تصروف علسی عم بدست آید **یا** اگر مجرمی را بقتل گاه بوند
 و اهنگ گشتن او کشت و هیچ تهر پین در خلاصی او نماند با هر که کند
 این بجا آورد مباح تا یک عامل خطر فرستد متعلق بود کند و دل از بلاقی
 عالم پاک دارد و این اسم را مهفت دارد و مهفت بخواند شک و شکوه در این
 نیارد و مهفت قدم آورد در عقبه هر نوبت که بخواند باد برود
 بفریح است و هم عجم از قتل بچاه یابد اگر چه دشمن قوی و غایب در بر او باشد

و علما و فضا فضوی داده باشند باید که صاحب دعوی بطلع و توفیق دنیاوی
 که بعضی نیت خلوص او بخواند مقصود را بجابت شود و این عمل **حرب است**
 مدت دعوت این اسم هشتاد و پنج است هر روز شش هزار بخواند و طعم
 نگاه دارد تا موصوف بصفات حق برسد المی من عمی المومن بر وی او **یا**
 کند بر نبود و حدایت متور شود و فضا نفس و بقا روح حاصل
 کردد و بقا حق باقی ماند و اسرار حقیقت واجب الوجود در پایداری
 از او بر حیزد باید که بتلاوت این اسم نابت قدم با و از تجارب و غریب
 مدت بخورد اسم **سی پنجم یا جلیل المنکین عن کاشی فاسد لاه**
والصدق و عدل اسم مذکور جلال است و خاصیت اسم مذکور بر
 دفع اعداء مدت بیست و یک روز هر روز هزار و چهار و بیست اسم
 مذکور بخواند **یا** اگر کسی اسم مذکور در جهل روز دعوت کند هر روز
 شانزده هزار بار دعوت کند بقدرت الله و غوغای هر اذات کون
 و مقصود در بر حاصل شود و ما الگ همان کرده **یا** هر که این اسم مذکور
 جهل بار بخواند تو سبی از تو جسم او برفت و روح کند که اجساد ناز و اجنا
 وار و اجنا اجساد نامشعل است و یا بر نظر هیچ انس و جن میفندیم
 این شخص و نشان و بر باران این حال وقت معلوم شود که عامل جور شود
 و نظر کند بر پند از میل است نبوی هر روز که در پیش مرغ الهی نفس بر

و این چهار اسم است
 یا جلیل المنکین
 یا جلیل المنکین
 یا جلیل المنکین
 یا جلیل المنکین

فان بش از قلب بسک ترشانه و در تکلم دعوت از خبانت چشم و گوش و زبان و
دل خود را نکالاد که تعلیم خبانت الاعمین و ما تخفی الصدور چون
نجا و ن تفاوت ان شریعت و طریقت کین بر و سبتر کرد اسم سی و
تشم با محو فلا تبلع الا وهام کل لنها شانه و مجدثه
اسم مد کور بهالیت خاصیت اسم مد کور برای ترف مرتبه دوزین
و حصول مقاصد کونین و قطع او صاف و مایم هر از جهل و یکبار
نحو اند بهت بیت و یکروز همه اسم مد کور بهادوت و اندیش
مستبول عالم و موصوف بصفات حق گردد و خلق حدی بد و مستفید
شوند بچی افتاب جهان ناب شود کرد و خاصیت اسم تقدیر و تحریک
پس و راست بنا بر حکم الکلام ما قبل و دل با خضار پیوست
اگر کسی بخواند که زحل را مستخرج خود گرداند باید بیست و پنج روز هر روز
بیست هزار بار بخواند در اخر دعوت زحل حاضر شود با بصیبت و مویبت
سهمناک تنه و سیاه لور و غیور و او را چند دست باشد و در آنها
اشیا مختلفه مجلس نزدیک دانه بنشیند بتذریا و غضب و غش
روی بصاحب دعوت نیکو د و در کلام آید اما سبب عزت و عزت
او نگاه دارد و پیش او مودب باشم کس از خود نگوید و به مشغول و در
باز هر چه زحل گوید بشنود و هیچ زحل بپرسد که ای فرزند او مقصود تو این

دعوت چیرف سبب گوید جواب که مقصود من حضور است که مراد جمع افراد
سهر و مد من باشی و کایدیم گفت اقله با هم بسیار عا رجل ابن ستمن از سبب
بشنود قبول کند و عهد بندد و بی گوید صبح یک گفت کار تمام شد و در راه
دست خود نکس در هر صبح رستا ند به بود و بر سر زهر و مواضع کند
وان کل نکس از اسرار اسمای باش باید که ان نکس را عین دارد و کس را
ازین سر اطلاع ندهد هر گاه که از نکس مذکور به بود همه اسرارهای
موجودات و عقیبات منکشف گرداند و مجموع مخفیات از کتوب سالیان
مانند که مد فون باشد در نظر او عیان نماید و سر موجودات و حیات بهم
عالم معلوم کند پس زحل بر خیزد و بر او سبب باشند و من اجبت نماید و
از چشم عامل نهان گردد هر گاه که عرض حضور او باشد ان نکس پیش خود
سهزار و اسم مد کور بخواند حاضر گرد و این دعوت محو می خوانند **اسم سی**
و مقتسم این بم العفو ذالعدل انت الذی حلک کل شیء عذی
اسم مد کور و جالیت خاصیت اسم مد کور اگر کسی بد و یا نوبت تنفیق
شده باح مسیب نجاه محو استغفار و اسم مذکور دنیا ایل کار دیگر کرد
و باید که در خوانند اسم سطور مواظبه نماید تا صد و پنج روز هر روز
سه هزار و باضد با بخواند ناگاه بین نورانی از عالم غیب بر و حاضر
آید و او را مشده دهد که این دعا گناگان تو و پدران تو و اولاد و

ارواح تو عفو گردانید و صبح این ترتیب بشنود سخن نکر کند و حمد و ثنا
 بر زبان آورد تا جنبه الفزوس ماوی و مسکن وی گردد و اربعیات
 معض و بل صراط و جزان با سالی برود و عبودیت و فضل **باید** اگر با دست
 یا ظلم یا این راه نکند جان کس با رخ باید که اسم مذکور در چهل روز هر روز
 دو هزار چهل و یکبار بخواند و در تمام روزها دعا و غیره هر چه می خواند
 و اگر کسی اسم مذکور در کف عین نویسد و در قبر نهاده شود جل و علا و نور
 من ربان الحقیق و وی او یکشاید و فرشته رحمة فرین وی گرداند
 سوال منکر و کلب بن و اسان خون **اسم سبی و سیم با عظم و النفا**
الفاخی و الفی و الکبریا فان یدل عنی اسم مذکور در عیال نیست
 خاصیت اسم مذکور برای علو درجات ششازده روز هر روز هزار و یکبار
 بخواند **باید** که از سلاطین و اکابر و در کار مال و منال و جاه بخواند باید
 که اسم مذکور را الشرافات و هر خود سازد بر شک خلب القلوب
 بر عالم گردد و مراد وی بر این وصیت رخسین او در عالم مناشیه **باید**
 اگر کسی بفضیل محتاج باشد که چهل روز هر روز چهل بار بخواند درین وقت
 سری عظیم هند رخ است صبح معلوم خواهد کرد **باید** اگر کسی برای تسخیر
 صبح چهل روز هر روز عدد مذکور بخواند در آخر این دعوت غلغل
 و انوب یا غضب و دهنش پدید آید از پنج ساعت بخواند باز نگاه

مردی با مهابت عظیم بر مثال کبیر که رخ زند و نوم خوار و بنضم و محبت
 بود که و تیغ بر زانوهای خود نهاد و بجهت پند اما تواند بالنت که چه بود
 باید که صبح نوزاد و شعول با بر او اسم را درست و بلند خواند و اگر نه از سر صبح
 این اسم فراوان شود و غود بالله منما رخ ان تیغ بر سران زند و هلاک
 گرداند یک ساعت پیش صبح با رخسین بگوید بگوید که از فرزند آرم تراجم
 مقصود است عامل گوید مقصود من شوهر است و مرخصم که موافق
 من باشی و سعادت و فتوحات که تملک بنوداد و نصیب من گردانی
 می بخورد قبول کردم که حال تو با تخم تو بقوت این اسم را از آسمان بچشم بر
 زمین آورده ای اکنون کسی که در عالم مخالفت تو باشد او را برین تیغ هلاک
 کنم و نور امامت اقلیم بچشم یک باب آگاه گردانم باید این بکسی بگوید و اگر
 از طرف اسم بازای و علومات نظرات تو با کبر ندهد صبح و صیت تمام کند
 کند که خاتم عقیق صبح دهم و فصل بران خاتم نوشتن بخوان عقیق گوید
 اسم این تیغ که ماصیت آن کسی نداند مگر خدای نعم و انوار کسی نماید
 و اسرار اشکان کند در تحت تصرف او بدرود و پیغمبر و اولاد
 بیخ و بعد از آن بگوید این خاتم را بمن اموز می بخورم بیاورد و نقش خاتم
 اینست **یا تمجیدنا و تمجیدنا و اسطی و اسطی** این اسماء همدی

باد و از وی اجابت فرماید تا خاصیت بیاید چون پنج اجابت چهار ریح
 او غایت نفس هر وقتی او را حاضر آورد انگیزند و گویند پیش خود بنهد و اسم
 بخواند حاضر آید **اسم سی و نهم باو ریب المجیب المدانی دعوت**
کل شیء قریبه اسم مدد گوید بحالیت خاصیت اسم مدد گوید هر چه در است
 سابق تا این و خاصیت است بهم درین اسم هم است و حضرت شیخ جمال
 که حالش که دلگج است بودند آنچه خصایص این اسم بود در شرح نوشتند
 تقضی از آن خاصیت در عالم معاینه کرده بودند و بعضی در بیداری
 در آن شرح دیده عمل کرده چون طالب فریاد که بجمع خصایص آن مخصوص
 شوی باید که چهل روز یکبار صد و هفتاد بار را و نیز بخواند **اص** بر
 اظهار رسد بویست مددت چهل روز هر روز پانصد بار بخواند **اص** اگر کسی
 بخواند که حاسدان و معاندان و بدفروان و ظالمان مطیع و مأمور و
 هتفاد او فریاد و از خواست خناس و کید و میک و نفس اطاعت بر میدارند
 که اسم مدد گوید مددت یکماه هر روز و هر شب هر روز و هر وقت که بخواند و در
 عین دعوت جمع صوف و کوف و شوق جزایان این بیاید آفرین سخن بگوید
 تا بگذرد آ ظاهر و باطن باید و این عمل با قرع آید **اص** است **اص** اگر کسی
 خواهد که ملک که هوک عالم است لستی بر کند باید که قرآن اسم بر حکم حرف

عالم کرد
 بکار آخر عمر

ایمانها که بخواند

اصل

در وقت دعا و دعا خواندن
 در وقت دعا خواندن
 در وقت دعا خواندن

اصلاً حدیثی فاق الفکر در هر روز نامده فلان **اص** اصل و وصل بخواند
 در اثناء دعوت از قبل قبل صوردهای بوالعجب پیدا شود اهل دعوت
 بنده در هر ملک از اسمان فرود می آید و وقت صبح صادق ظاهر شود
 گویند در میان اجتماع مردم در هر یک نام که بگوید و بر حامل اشارت با همان
 که در صاحب دعوت برایشان اصلاً و صافقت نشود بدعوت خود مشغول باشد
 تا وقت اشراق همه حاضران صف زده استاده گویند ای مقتدرای
 با امام ما چه میکنی چرا آنرا بر درین حال صاحب دعوت سیر اشارت کند و
 بگوید همان با شما کارها نیست تا وقت شام استاده باشند تاگاه بیدار
 گوید بسیار شایسته و جبر بر سر کشیده با عاقل گوناگون خاص
 شوی و از اسب فرود آید و جنت از سر سر و داد و بابت بشند و
 بعد از زمان سر بر زمین نهد و گوید اگر کرده قدر عجز و جل باری
 حقصود تو نیست ما را چه سر گردان کرد ایندی باید که بیایم او پیش
 بیاید و صاحب دعوت بدعوت فریاد مشغول ماند تا بعد پیش آید
 و عهد بندد که بدایم عامل حاجت فرماید بود بطوع اطاعت بدایم
 مش و ع شریعت با شیخ بفرماید که ما فریاد می دهیم تا بگویند تا هم چنین و آن
 صحنی او گردانم و هر که از دعوت صاحب دعوت اعراض کند در قتل
 آن بگویند و بیایم اسم مدد گوید هفت جوهر دارد **جوهر اول** دعوت

فوق
 و بعد از آن صاحب دعوت مشغول است
 در اثناء دعا و دعا خواندن
 در وقت دعا خواندن

اسم مذکور یک ربعین است هر روز هر روزی و در هر بار بخواند ارواح
بهم پیغامبران موصول آید بدینچه خاصیت یاب از سیده عظیم الشان بمنفع
کیرد و علم لدنی حاصل این اسم است که حق سبحان و تعالی حضرت فراموش عالم
در شب صحیح اول بشرف این اسم شریف کرد آید بعد از انواع کرامات
که نایبند و لا یحصى است عطا فرود و چون محمد مصطفی در بیت
المقدس رسیدند بهم پیغامبران افتد له بمقتدا نقلدین و کونین کورید
که دارالانبیاء لیلۃ الموحج جمعاً موحجین این قول چنین آورده که
صخره عالم بنصف اربعین رسد ارواح پیغامبران نمودار شوند صاحب عفو
بجای ادب مودب و باصفون تمام بخواند پیش ارواح انبیاء علیهم السلام
باید پیش و بهر صفتی که ایشان مخصوص اند چنانچه از صدر روید را بنیاء
محبت و از ادم صفتی الله صفوت و از روح الله نفس حیاء امران
و از موسی هم کلام الله چنانچه وارد است و کلم الله موسی تکلم اب
حسب استعداد خود از هر یک اخذ نمندی کند و چون معرفت نزدیک
شوی به حجاب عظمت که حجاب جلال اوست العصر بعد از ارواح
انبیاء علیهم اورانشانی دهند تا وقت حاجت آنرا پیش دارد
فالمحال لشکر مبارک ایشان حاضر شوند و بهم درازمان معصوم
برای بفضل الله و کریم **جوهر دوم** چون اسم مذکور به حکم شان مجید

ازین

تا مدت مدیدی هر روز بخواند آگاه بکس خدمت نگران پادشاهان ارواح
صلواتی پیدا شوند آسمان آسمان است **ما قلیما بیل فلا قلیما**
قلیما بیل قلیما قلیما هر یکی قبلی سوار انواع
مختلف سخن گوینان با صاحب دعوت در سخن آید باید که اهل
دعوت مختلف ایشان نشود اسم بخواند که ایشان الحاح پیش آید و بگوید
که ای لا اله الا الله بنی ادم چه عرض ما را خواند آید هر گاه که الحاح کنش
کند بگوید پیش آید و گویند رسان است بحق طوطای بیل آتشی
هدایت بحق نور و انجیل و زبور و فرقان حق گویند جوهر بعد
صاحب دعوت جواب دهد و بگوید که می مقصود و مطلوب شماست
و هر محلی که می اصلحت اقتدا حاضر شود و در بهم امور من حمد و معاینه
ایشان قبول کند چون روح کنند از نظر غایب شوند بعد از هر خواه
که حاضر شوند همان گویند باید کند بیست و هفت خواند حاضر شود و مقصود
رسانند چون هر دست نداد بنا برین نوشتند **اسم چهارم**
یا عجیب الصنایع لا تنطق الا لیس بجل الله و شانک
و بقاءه اسم مذکور جلا ربیت خاصیت اسم چون صاحب عفو
بر حکم حق و عفو غیر مکرر بقاعده حق فاعذ قل انما اعدت حق
عامل شوق و بعد تمام دعوت و وظیفه هر چه تواند بخواند مراد حاصل

و زبان خلق از بد گفتن وی بسته کرد و خلاق بد و محتاج نبودند
 و هر چه از رنجاب و غراب که در هیچ اسمی ندیده بخوردند شکرند
 چنان طبع و هوش کشف کردند و همه را علم حکمت در دل وی
 نیندشوند و هر مشکلی که از وی میسر شد حکایت فرمود که **اللهم**
 صبح کسی فریاد که مقیبات بر وی ظهور کردند باید که بعد از هر نای
 صد گزشت بخواند بعد از هر مقصود حاصل آید **اصط** هر که در این اسم
 مشغول شود هیچ آفرین از عوام و خاص و پادشاه و درویش
 باو سخن بد نتواند گفت و زبان خلاق از بد گفتن او بسته شود و اگر چه
 در غیب است هر سخن بگوید و در پیش مستح آید هر رکعت در دهان
 کند و هر چه از زبان بیخ بر آید همه بسند بر مشرب و طریقت
 بنوع و هیچ وقتی کلام نامشروع از زبان او بیرون نیاید و دعوت
 این اسم نمود و هر روز است هر روز پانزده هزار بار بخواند ده هزار
 روز و پنج هزار در شب و دعوت او را مجموع اسرار او بیرون
 آید و حجت عالم با حق و کلام او بنص حدیث دلالت کند و کسی را که عطا
 نیک و بد کند مستجاب شود مشهور عالم گردد و نعمتهای کواکب
 خام و نیمه او را فتوح آید هم صرف کند فریاد را چنین بخواند **اصط**
 اگر صورت جان بر از کل زبان از موم برسد و زود و زبان این اسم بران

اصط

بران بخواند و هر بار بد مدد در الحال بخشد آید و روان شود و صاحب شود
 تواند که مدد نیز از شکل مختلف اجوانات و طبع و بیاض و زرد و کوبه
 اما باید که احتیاط کند با جاهلان گمراه نکردد و سخن و جادوی او بسته
 نکند و مجموع انبیاء علیهم السلام دعوت یک اسم ازین اسم آید کرده بودند
 و بیعت و معجزات میدیدند و کار دوست و دشمنان مراحتند
 هیچ صواب دعوت در این اسم ملازمیت کند غالب او در قیام و در
 آرزو بر او احسان و در احسان اجساد او و احسان بنای است هر چه درین
 صفت موصوف شود و صیغه دارین باید الا ان اولیا الله لا یوتون
 بر وی جلوه کند هر که انکار و خلاف هیچ سخن نکند دلیل عالم شود **اصم**
جهل و بیگمناختی عند کل کربیه و محیبی عند کل دعوی و معاده
عند کل شک و انجان حین تقطیع حبلین اسم مذکور در حالت
 حاجت اسم مذکور هر گاه که در کار در مانده باشی و یاد دست ظلمی
 گرفتار باشی و یاد زندان افتاده باشی باید که اسم مذکور هر روز نود و
 نه بار بخواند از همه رنجها تخلص یابد و قبول دلها گردد و در
 ابدی و نعمت سرمدی او وی نماید **اصط** هر که شصت روز بخواند
 واحد بار تمام اسم دعوت کند معنی دنیا و آخرت خود را بخواند
 بعد از بظن و هر **اصط** اگر کسی دعوت اسم یکسال متواتر کند هر

اجسادنا

هفت هزار بار و هر شب پنج هزار بخواند حقیقت بهره هزار عالم بدو مکشوف
 شود و احوال عالم خیر و شران تنگ و فراخی و امسال آن باران و طوفان
 و حرب و قتال پیش از این موقوف و نزول معلوم شود و مکاشفات کلیم
 و جزئیات ایشان مکشوف شود و تماشا منظر و خیال اوکار عالم خیر
 و شر برآید و چون بدت عمی و تمام شود و مهر عزرائیل بر او عارض شود
 و سلام کند بدو بد که ای فرزند حضرت خذرا چند روز ترا نصیب در
 حال دار دنیا بود تا فرزند لکنون اگر آید در عالم باقی دار بر و صحبت
 یاران قلبیم که در عالم ارواح با ایشان بود بر این قدم برنجی فراسر زایم
 اگر با سر تمام زندگانی ترا از سر کرم هر چه برضا فریب با نیز با این روح هم
 کند و هر که هر روز چهل روز چهل بار این اسم بخواند هر شب بحال جهان
 آرای مصطفی صلوا وسلم مشرف گردد و هر چه مشکل باشد حل و آسان
 شود این اسم کلی مهم است **فصل سیزدهم** در بیان شرح دعوت
 سیفی و دعا عزرائیل و دعا کبیر و دعا بشتم و دعا فریب و دعا عمی
 که از اسماء عظام کشیده شده است و اسماء الحسنی و اسماء جبروت
 بدانکه بد که دعا سیفی آیه هر آیات الله است در تجایب و عزایب پشیمان
 و بر تکرار است که اگر اهل الله فیض فیاض ازین یافته اند و بهره مند
 گشته اند و از حضرت امام جعفر صادق ۴۴ می و بیت که این دعا مستفی
 است

عزرائیل

و عین الله و قدرت الله و ید الله و برهان الله و صام الله و حرم
 یامی و سهم الله و حد البر و حد المرقصوی و صیغ اسما و صیغ سیفی است
مقدمه وقت خواندن این دعا چند قید فرموده اند معلوم کند و اول
 ترتیب دعا و شرایط عمل چند قید فرموده اند دعا و شرایط ترتیب دعا
 و ادعیه منفرد و باعلی و باغیائی و ضابطه و اعتصام و وصل
 و اشارات اصل و اشارات حاجت و حزن امین و دعا احتیام و
 دعا هان و جهاد قتل و عدد قرات ثناین و شرایط عمل طهارت و وضو
 باطن و لزوم خلوت و کتمان سر و اجابت اسناد و تسلیم بر او
 و اجتناب غذا و ترک جمیوانات جلالی و جمالی که جمالی نتواند مجرب است
 و دوام وقت و اجتناب از نامحرم و از محرمات و تعظیم دعوت و
 استغراق و تفیل علاب و ساعقتا دعوت و نیت و صدق بخوب
 و استعمال عطر و مواظبت دعوت و ناز و قضا نکرده و بیجااعت دره لانا
 ارواح و در شا به خرق عادت و اهل الجلال و صدق المقال و تفرغ
 بال و شرایط دعا و نصاب و ترک و عیش و قتل و دور مدد و ریدل و
 ختم و اجابت دعوت چهره و دهان صفتی به شرح عدد و وفای سفر و اعراض
 و ارتقام کشیده عمل تا بد بقیان کی اطمینان و وفای دعوت استجاب شود
 مختصرات کامکار وضع بنهاده چون دعا کبیر به حساب می و وفای

این دعا مستفی است

الفصل سیزدهم در بیان شرح دعوت
 سیفی و دعا عزرائیل و دعا کبیر و دعا بشتم و دعا فریب و دعا عمی
 فصل سیزدهم در بیان شرح دعوت سیفی و دعا عزرائیل و دعا کبیر و دعا بشتم و دعا فریب و دعا عمی
 فصل سیزدهم در بیان شرح دعوت سیفی و دعا عزرائیل و دعا کبیر و دعا بشتم و دعا فریب و دعا عمی

این دعا مستفی است
 و این دعا مستفی است
 و این دعا مستفی است

بجا آرد که در دعا حاضر گردد و هر چه در هر روز عدد فرموده اند بخوانند
 حقیقاً الفاء و هاء و عین هر چه عیسایید احتیاج کند و نیت شریط بخواند و این
 عشی این است بجای عشی و نیت بقوله عشی صدقه مشوید و این مجموع
 نیت مضایق و مضایق آن زکوة و نصف آن عشی و نصف این فصل و
 دو روز برابر مضایق و نیت بذل سنی بار بجای عشی عشی و نیت
 ضم نیت و در بار بجای نقاط بخوانند و نیت اجابت عشی و نیت اصل
 اسم ذات را بقوله مذکور بخوانند سریع الاجابت کردد بعنایت الله تعالی
 از تمام شرایط **ه** **ع** **ا** هر که که شریط بخواند آورده باشد بجهت حاجت و عتی
 کند از دو طریق فرموده اند یکی از بیرون ساط **و دوم** از شیخ ابوالفضل
 کرمانی و از المینان **د** و سید است پیشتر مع التفصیل بیان فرموده هر طریق
 بیرون ساط **هفت ضابطه** و احکام آن را در غیر مضمون فرموده فرموده هر طریق
 نماید **هفت ضابطه** کلی خواص است که از نیت ایام سرانجام خاص و عام
 و هفت ایام از نیت میان تعیین یافته اند هر جا نیت که در میان اعتدال
 سلوک عمل نماید البتہ صرفاً باجابت شود بعنایت الله تعالی که با حین شوی
 عشی ایوم نگاه دارد بحدت هفتاد روز از فرام فواید رسید قرآنی
 بوم و عشی یک حکم دارد در شب دوازده بان موافق دوازده بروج
 و در نیت و نیت موافق همانا که فرمان رو که در این روز خوانند

این کتاب از کتاب...
 در این کتاب...
 در این کتاب...
 در این کتاب...

از این کتاب...
 در این کتاب...

این کتاب...
 در این کتاب...

با حق ابام هر نوبت با احکام و ارکان و هر شب یکبار بخوانند دیگر در هر وقت
 خواص خواص تقسیم اند پس در یاد نیت فنال اعداء در هر روز **و در**
 و باطنی در هر روز **نیت فنال** و صورت بزرگ در هر روز **و در** نیت عظمت و
 حشمت و جاه در هر روز **نیت کار** و بار دنیا و بر حاجت سلطنت
 امین شایسته کار داران و مانند آن در روز **نیت** و عطار نیت
 اصلاح و معالجه و معالجه و صحت ملاحت و با کسی دوستی ساختن و با
 قالب ملاقات کردن و یاد دشمن را آشتی دادن و مانند آن در روز
عطار قواقت هفت شبانه روز شصت و چهار بار در هر روز
 عمل بخواند اول شب نیت کند و آخری شب بر چنین دو غسل پاک کند
 و بعد از غسل شکرانه و تحمید بخواند **ورد** دو کانه حضرت رسالت ص و اعلم
 انشی بختش او آید و بیرون ساط و هر روز **دعا** **نیت** **نیت** **نیت** **نیت** **نیت**
 و فرموده بر سایر عرفا و شریکان و جمیع المومنین احوال یکایک بکار کند
 بعد هر نوبت این در و گوید اللهم صل علی محمد و آل محمد بعدک
 و رسولک و نبیک و جدیک و رسولک النبي الامی و علی اله و
 بارک و سلم ناصح یهدی البیت و در میان سنت و فرض هفت بار این دعا
 بخواند اللهم بحق شهره الاسلام و بحق کونک المحفی بحق
 اسمک الاعظم اسألك ان تقضی لنا حاجتی کلها یا من انما عشی

این کتاب...
 در این کتاب...
 در این کتاب...

اذا اراد شيئاً يقول لذكر فيكون ودعاء اجابت بن هفت بار
 هاشيا الله تو جهها الى الله قبل الله هاشيا الله ناطقا باستغاثه
 بالله هاشيا الله لا حول ولا حول الا بالله بعد روزه
 اسمان آورده ده بار وافوض امرى الى الله ان الله يصيب بالعباد
 بكونه بر خيزد وسمي نكوبد و فرغ من باجماعت بگذارد باز بخواند
 النجم ورد او را در معناد باخ بخالد ببرد دعوت با بر بند شروع
 كن اول مناجات و ادعيت و ادعيا و دعاء كاشف
 النغم و فالحم و حزن و اختتام و اعتصام و احسان بخوانه و ابن جمل
 هفت بار و باره بار و اگر علهه و يكون باره بار در وقت و ساعت كيار
 هر ضابطه نگاه دار سما و دعاء ديگر بموافق ضابطه فرموده است
 دعاء كاشف النغم دعاء ضابطه بخوانه مناجات و ادعيت يا
 من اذا اوج العبد في دليل من حيرته بهم ولم يجد من يجا يرضاهن
 ولى حم و وجد يارب من عونهك مني امفيدنا و ليا يطيب
 حيثنا يجيب من ضيق مني ووجه مالك الدنيا والاخره بر حمتك ارحم
 ارحم
 اللهم صل على محمد ما اختلف الملوان و تعاقب
 العطران و تكبر الحد يدان و استصحب الفرقان و بلغ دوح بيننا
 محمدنا الحبة و الرضوان اللهم صل على محمد افضل صلواتك بعد

سبحان

معالي مانك و الحمد عليهم و عليهم السلام و رحمة الله و بركانه
 بسم الله الرحمن الرحيم استغاثوا لوالا اصلا استلكك فكن بينك
 و المحزون الاظهم ثم الناظر هذا هوش داش طولي طاسر الا
 الى الله تصير الامور **بضم** اللهم اني لا احسن شيئا من التدين **بضم**
 دق لي احسن التدين يا دليل الحارين ذل حيرت يا الله يا الله
 يا الله يا حليم يا عظيم يا حي يا قويم يا ذا الجلال و الاكرام يا مالك
 يوم الدين يا مالك الملك دق لي يا احسن التدين و خي من جمع
 الامور بر حمتك ارحم الراحمين **ايضا ناد على حضرت امير المؤمنين ابي**
ناد عليا امظر العجايب تجرد عن نالك في النوايب كل قم قم سبغ
 بولايتك يا علي يا علي يا علي يا علي يا علي يا علي يا علي
 كل دعوت يا معاذي عند كل شدة و يا رجاك حين تنقطع حيلتي
اللهم يا كاشف النغم و يا مجيب دعوت المضطرب و يا دليل المؤمنين
 و يا غياث المستغنين في حج همتنا و كشف غمتنا و اهالك اعدائنا
بضم دعاء اعتصام بنيت بسم الله الرحمن الرحيم اعوذ بالله من
 الشيطان الرجيم سبحان رب الاعلى الوهاب يا الله يا رحمن

يا رحيم يا مستعان يا غفار يا ذرأف يا فتاح يا كريم يا اله الا انت
 العالمين اياك نعبد و اياك نستعين يا حميد المجود و ربنا المعبود يا
 ودود انت المودود و فضلك المعهود يا بتر انت البار بترك
 المردود و خيرك المشهود يا حي كنت حيا حين لا حي و تكبر
 حين لا حية ما قائم انت القائم على كل نفس بما كسب و تجاوى
 بما عملت يا ذا الجلال و الاكرام يا جميل انت الجميل فلا يحق
 هذا الاسم الا لك و لا يليق الا بك انت الكريم المكرم و انت
 الجواد المنعم و خيرك كثير و احسانك قديم و انت ربنا رحيم
 يا عظيم لك العظم و البهاء و الكبر المتكبر لك النعاه و الكبر يا اليبقى
 لا يجد المنسوخ الا لك و التوكل الاعلى لك و الاعتصام الا بك
 و التقوى الا اليك يا فرد يا وتر انت الرب و كلنا لك العبد لا شريك
 و لا ندعو لك و لا ذوا و لا اولاد يا حي يا قيوم يا با و يا في كل برح اليك
 و لا يحرق الفناء و لا الزوال عديد يا بارئ يا مصور اجذت
 كل شئ سواك كما اردت و برأت و بدلت فاحكمه و مستورته و
 خلقه فاحسنت و سويت فعدلت يا واحد يا احد لا شريك

الموعود

ناجحة

لك و لا شبهة لك و لا مثل لك و لا نظير لك يا غنى و لا وزير لك
 لا مشير لك و لا معين لك و لا ظهير لك يا ماجد يا مجيد لك الحمد
 كله و لك الحمد كله و لك الخلق كله و اليك يرجع الامور كله و انت
 من الخير كله و اعوذ بك من الخلق كله و اليك شئ الناس و الخلق
 يا قدوس يا سميع انت المنزه عن التقاض و المضاب و المراتب
 و انت المعظم في المشارق و المغرب يا على يا متعالى للالعلاء و
 الدنيا منك و اليك يقضى الاصل انتهاء الامر و الرجاء يا اول
 يا اخر لا بدات لك و لا انتهاء لك يا قادر يا قدير يا قدير يا قدير
 قل من الا لك و لا حول و لا قوة الا بك يا واجد لا وجه الا بك
 و غناه الاحد غيرك يا سميع يا بصير يا عليم لتسمع التجوى و تعلم
 الجهر و ما يخفى يا فاطى السموات و الارض فطرته فابديت و صنعت
 و احسنت و خلقت يا مالك يا مالك انت للملك القديم و السد
 العظيم توفى الملك من لستاء انتك على كل شئ قدير يا عزير يا
 حكيم تخكم بالعدل و تقض بالحق و انت خير الفاصلين يا فاضل
 يا قهار يا قائم قد ظهرت عبادك بالفتاء يا مفيد يا حسيب يا مال
 يا معتدل يا تفعل ما تريد يا محيط يا قريب يا من احاط بكل شئ علما

واحتق كل شئ معدنا وديرت الامور كلها بملكك وامسكت السماء
 بقدرتك يا باعث اوارث تراث الارض ومن عليها وانت خير
 الوارثين تبعث من في القلوب الخاسر وانت اسرع الحاسبين يا واسع
 الملك والعلم والرحمة لا يخرج من سلطانك شئ ولا يعجزك شئ و
 رحمتك وسعت كل شئ يا حفي بامير انت الملك الحق المبين و
 سلطانك العظيم وفوقك الحق ووعدهك الصديق والخالق
 معياد ولا تعلم عبادك يا ذى القوة المتين يا غني يا معني انت الغني
 وغنى الفقراء انت القوى وغنى الضعفاء لا تقوى الا من قوتك ولا
 غنى الا من اغنتك بما خالق يا خلاق وانت احسن الخالقين و
 احكم الحاكمين لا خالق الخلق غيرك ولا مدبر الخلق سواك يا ذا
 الجلال يا ذا المعارج تفرج البكاء ورحمتك قدرت اجالنا يا معصي
 احصيت الفسما والسنن بنا وادركت اسرارنا واملانا يا حافظ
 يا حافظ يا رافع انت المقدم والمؤخر وتخضع من لستاه فهل
 وترفع من لستاه قد را من رفعته ارتفع ومن وضعته اتضع
 ومن كرمته لم يهون يا رافع الدرجات لك الاسماء الحسن والثناء
 العليا يا ذى العرش المجيد يا مبدئ يا معيد يا رحمن يا رحيم يا رحمن

رضي

يا من امننا يا معصي يا جبار اجرا باسلام سلمنا يا غفار يا غفور
 يا زافي ان زفنا ان زف بنا يا عفو عافنا واعف عنا يا لطيف بنا
 يا حلیم احلم عنا يا حافظ يا حافظ احفظنا يا عزيز يا معز اعز بنا يا صبور
 صبرنا يا نصير نصيرنا يا معيت اغثننا يا كافي الكفنا يا وافي قنا يا واثق
 وثق مولاي تولنا يا حنان يا منان امنن علينا يا كريم اكرمنا ولا تكلم
 علينا يا ثواب تب ياد والفضل تفضل علينا يا ذا الطول تطول علينا
 يا قابل الثواب اقبل ثوابنا يا ذا ادم الثناء عدنا يا هادي اهدنا
 يا وهاب يا شهيد هب لنا من لدك رحمة وهب لنا من امرنا رشدا
 يا نور توذ قلوبنا يا وكيل لا تكلمنا الى الفسما يا جامع اجمع على الهدى امرنا
 يا نافع انفعنا يا علمتنا وبارك لنا فيما اعطتنا يا من يضر وينفع ويبغض
 ويحب امنن علينا بالخير والرضا والامر في السر والعلانية واحفظنا من الغم
 شمانت الاعداء انت سميع النداء ومحيب الدعاء ويا شاكرا انت
 الشكور واجعلنا من الشاكرين يا حمد قد حمدناك بحماصتنا فلا تتركنا
 حائبين يا مجيب استجب دعاءنا يا قريب قرب رحمتك منا يا ميسر
 انت القائم فوق المسطرين واصلح القاسطين ومجثنا من القوم الظالمين
 يا غافر ان زفنا عدل الولاة وحبيتنا حوى الطغاة يا باسط اليده

رحمتك علينا يا غني اغننا عن خلقك يا فتاح افتح علينا ابواب رحمتك
يا ولي تولنا بحفظك وحياطتك يا شهيد اشهد علينا بنو حديد
وعبادتك يا محي يا مميت احينا نجيب واهتنا نجيب وتوفنا مسلمين
والحقنا بالصلابين واعض لنا يوم الدين انك خير الغافرين وصلى
الله على سيدنا محمد واله اجمعين اللهم فرج همي والكشف غمي واهلك
عدوي يا رحمن يا رحيم اللهم يا حفي الالطاف بختام
الحاف يا حي حيين لا يحي في ديونية ملكه وبقائه وسلم تسليما
حامدا مصليا كثيرا والحمد لله رب العالمين **ايضا** فاتحه اخرى من **صالح**
سنة رتبت مذكوريه ركعت بسلك السلام كذا رد وقررتني بعد ان فاتحه الم تركيف
بجاءت بعد ان السلام دعاهم كود منضم ساخنة يا ابن دعة بخوانه اللهم
شئت شملهم وقرت جمعهم وبدل احوالهم وقصر اعمالهم وشغلهم
بايدانهم وانكسر اعلاهم وخذهم اخذ عن رب مقتدر يا رب يا رب يا رب
اي مغلوب فانصرهم بخوانه اللهم فانال الاصر اصل الكفا الذي
يكذبون برسلك ويصدون عن سبيلك ويدعون معك الهفا
اخي لا اله الا انت تعاليت كما يقول الظالمون علوا كبيرا اللهم
العنهم لعنا كبيرا وببلا وضاعف رجزك وعذابك بهم اله الخلق

بج

امين رب العالمين **ب** بعد من كانه كرمه وطييف مرتب تهي كرمه برباه يا مرج
بالله كرمي امداد خال من بين ادمه وحواريت خود كرمه ودر خا طرا
كرمه شتم فلان جابو واهل بيت الله نعم وعروى اجابت **صالح** **بج** به نيت
مذكوريه ركعت نماز كذا رد ودر ركعت اول دعاء فاتحه نور رحمان چهار
در هر ركعتي بياك يا كرم كن ربور از سلام دعاهم كرمه ودر صل ابن و
بخوانه اغوذ بالله السميع العليم اللهم طهر قلبي من الشك والشرك
والرياء وزين لساني بالذكر والحمد والشقاء وارمضك بوزن دارت
خودتان يا بني فخر يا بن قد خود قسمت كن تا بجا در ربهم اللهم
صالح **سنة** مذكوريه ركعت كذا رد ودر اول بعد فاتحه چهار صد بار
تثبت يدا بخوانه ودر هر ركعت صد بار كن ربور از سلام دعاهم مذكوريه و
بخوانه اللهم فرج همي والكشف غمي واهلك عدوي يا حي يا قيوم **بج**
استغيت يا ارحم الراحمين ويا شافعهم او عوف استغيت يا كرم الكشف غم
امسيت وما اصبريت سبحان القادر القاهر القوي الجبار الحي القيوم
بلا عيوب **بج** استغيت وبعون اللهم فرج جمعهم وشئت شملهم
احوالهم وقصر اعمالهم وتخلص باين نصيب وانكسر اعلاهم وخذهم
اخذ عن رب مقتدر يا رب يا رب يا رب ان مغلوب في نصر صعيد
ان انصرهم بجاهك وريش ويا با دجان ميان قيرين كه به شتت جماعت

مفهوم و یاد کرد در آن کار دزدی کار خیشو در بفرمانه هم ضابطه
 به نیت حاجت جهان رکعت بگزارد در هر رکعتی از اجزاء نصر الله صد
 کورت بخواند بعد از سلام دعاه مذکور بخواند و متصل از این دعا بخواند
ماشاء الله توجها الى الله قبال الله ما شاء الله ما طلقا الله
 استغاثه بالله ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله بعد از آن
 صد بار یا لطیف تلطفت باللطف واللاطف و لطفت لطفك يا
 لطيف **صا بطم جمع** در نیت حاجت جهان رکعت بگزارد در هر رکعت
 والضحی سیت و پنج بار و بعد از سلام دعاه مذکور بخواند و متصل
 از این دعاه نیز بخواند اللهم اغنی عني بحلالك عن حرامك و بطاعتك
 عن معصيتك و بفضلك عن سواك يا اغنی یا اغنی یا اغنی
 یا معبد فقال لما يريد اسئلك ان تحي قلبي بنور معرفتک یا الله
 جعله سید و شرفت با کما فی الموسع لما خلق من عطایا
 فضاله بخواند بعد از نیت حاجت و در او کرد **صا بطم چهار ششم**
 به نیت حاجت چهار رکعت نماز بگذارد بعد از فاتحه الم شرح بیجا بعد
 بعد از سلام دعاه مذکور بخواند و متصل از این دعاه نیز بخواند یا
 قیوم یا رحمن یا رحیم یا مالک یا مزارق اللهم ربنا انزل علينا
 ما نك من السماء نكوب لنا عبدا لا اولنا و اخرنا و ابقه عندک و ابرنا

در این دعا
 در هر رکعت

وات خیر الزمان قاین سبحان المفتح عن کل محزون سبحان المتصر عن کل
 مشحون سبحان الخالص عن کل مشحون سبحان العالم بكل مکتوب
 سبحان من جعل خراشه بین الکاف والنون اما امری اذ الراء سبنا
 ان يقول لکن فیکون فیسبحان الذی بیدک مالا کوث کل شیء و
 لیه ترجعوت یا فارح الهمم و یا مسرف النعم و یا مجیب دعوت المظلم
 و یا دلیل المجهلین و یا غیاث المستغیثین فرج هممنا و کشف غمنا و
 اهلک أعدائنا منتهی ان کرب لا اله الا الله الملك الحق المبین لیس
 کتله شیء و هو السميع البصیر حاجت خود را بگویند که در هر رکعت **صا بطم**
دویم به نیت چهار حاجت رکعت بگذارد در هر رکعتی و السماء و الطارف
 مفترق بار بعد از سلام دعاه مذکور بخواند و متصل از این دعاه نیز بخواند
 انقاهن الخبثان المحی القیوم بلا عین اللهم انک قلت ادعونی استجب
 لکم انک لا تخلف الیه عاهد ابراهیم که از هر رکعت و در فاتحه خود چند جا نوبط
 خری بدید کرد هر تا کرد در هر رکعت خود در هر ضابطه این ترتیب نگاه دارد **طریق**
اول آنست که هر حاجت هر خاصیت مراتب مغفرت و هر جا مغفرت یا هر حاجت
 بخواند و حضرت ابوالفضل که مانی از نظام الدین محمد و او را بجهت نفعی و او
 از حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام و حضرت الشان از رسول الله ص
 و حضرت رسول از حضرت جبرئیل م چنین معلوم کرد هر که این دعا بخواند
 هرگز

در هر رکعت
 در هر رکعت
 در هر رکعت
 در هر رکعت
 در هر رکعت

یا نگاه دارد هر کن دشمن و سحر و جادو و دیو و پیکر چشم چشم و مار و کرم
 و شر و کرم و غیره که بر وی راه نیابد و عامل این حق زبیرش مخلوق غیر
 و منقاد و فرمان بردار باشد **۱۲۰** بجهت دوستی و دشمنی و عقده انوم و لالساخ
 و هر بنیت که داشته باشد بخواند یا نگاه دارد **۱۲۱** هر که این دعا بگوید بخوبی ثواب
 عبادت یک ساله باید و اگر دو بار بخواند دو ساله و علی هذا القیاس **۱۲۲**
 که این دعا بخواند در آن سال گناه و گنجهت **۱۲۳** هر که فریاد کند در میان کوس
 جلاش افکن باید که کتیب خاک کور کند برستاند و یک کتیب حمی بخواند و از خاک
 در استانه او پیمان کند جلاش افند **۱۲۴** اگر کسی فریاد کند که دشمن مرا کشت
 باید که چهل و یک دانگ زرد هم بهاری استخواند و در شبانه روز در آب زعفران
 آب بنیل بدارد و زین و عی کا و در قولاد نه هر تا درین هم بشناید روز نظر قیامت
 بر وی افتد نگاه آن کند هم داد و عفت که در حق غیر با کرم و شر با شیخ در کشت
 و هر دانه یکبار این حق زبیر بخواند از چوب تمام شوی بر شاخ درخت بر زمین کار طرف
 مشرق خشک شدن باغ و یزد و صید کند که تواند صد قدم دهد دشمن ملاک
۱۲۵ اگر کسی بر زمین با عسل یا نبات بخواند با عیال و اطفال بخورد همیشه از آن
 دان و در وقت زایل شقی روز بر روز افزون شود **۱۲۶** اگر کسی فریاد کند
 روزگار و امره کامکار و صفا کند و کبلا و اسنان و حیوان در غمت معروف
 اجابت نماید که این حق زبیر یک روز در آب یا بگللاب بر وقت امرو

بدر کتیب

یا نگاه

یا نگاه نمود و در شمع موم کبر و یا خود دارد و اگر این ازین زبان کبر
 ششین و این کار نکند و اگر بنام کس بخندد و بنام محبوب بخواند یا چنین کس
 آید **۱۲۷** اگر کسی در کار عبادت مانده بخرد و پسران نداند باید که در شب چوب خرب
 بر خیزد و در رکعت نماز بگذارد و آنچه از قرآن دانند بخواند و صد بار سلوت
 فرستد بعد از نیت این حق زبیر بخواند حق تعالی او را فریاد بخشد **۱۲۸** اگر کسی در راه
 در ساند و با شیخ خود چهل و یک کبار بخواند بعزت الله و رسول خدا **۱۲۹**
۱۳۰ اگر کسی این حق زبیر خواند هر که دست داف و در مالد زهر خود
 آید **۱۳۱** اگر کسی این کس جان دارد باید که غسل کند و جام پاک بپوشد و یکبار این
 بخواند و با کس سخن نکوید و چون پیش سلطان رسد بگوید یا حق یا قیوم بر چنگ
 استغفرت بفضل الله نعم امان جان باید **۱۳۲** اگر کسی را چنین کس بشناید
 که برده است باید که در شب دو رکعت بگذارد در اول بعد از نماز شب یکبار
 و در دوم و الفی و الم شج یکبار بعد از این حق زبیر بخواند و با طهارت در خواب
 رود یا دزد در خواب پند **۱۳۳** اگر کسی ناامیدی پیش آید باید که روز چهارشنبه و پنجشنبه
 و جمعه و زه دارد و شب نیم دو رکعت نماز بگذارد در هر رکعتی بعد از نماز
 و من حق الله یجعل له مخرجاً و یزقه من حبیب لا یحسب و من یوکل
 علی الله فهو حسبه ان الله بالغ امره و یجعل الله لکل شیء قدراً است و یخرج
 بار بخواند بعد از این حق زبیر بخواند و با طهارت در خواب رود کساد کار خود

معلوم است که کسی این جزو بنویسد و در خانه نگاه دارد در وقت آب و آتش
در آن خانه زبان نرساند **۱۰۰** اگر کسی در مصاف رود و این جزو را بخواند
او را بچوشتن و خود و بر حاجت بناخ و بیست در روز صفا ان افدا **۱۰۱** اگر
بنویسد و شوید و بگوید که در هر پنج خود در تحصیل بر وی کشاده کرد
۱۰۲ اگر کسی بنویسد و در زیر این مهر و در هر روز با طهارت بخندد
حق تعالی این جزو را در حال مرگ و در هر روز **۱۰۳** اگر کسی این جزو را بخواند
چهل روز بخواند و در هر روز **۱۰۴** اگر کسی این جزو را بخواند
باز این جزو بنویسد و در وقت پاک نهاد و در هر روز **۱۰۵** اگر کسی
خانه پاک در زیر کف آن مهر را بخواند **۱۰۶** اگر کسی را مهر فوسل می باشد
که غسل پاک کند و جام پاک پوشد و در وقت خواب و در وقت بیدار
و دست برین جزو نهاد و شقیق آرد حق تعالی کارش بر او رساند **۱۰۷** اگر کسی
دشمن سهمنه که با او بدگوار است و بدو را بداند و اگر فرصت بناخ نیست
اگر آن دشمن چه کوه باخ مثل آب گردد و اگر وام دارد و بخرم کردد **۱۰۸**
اگر کسی فرزندان داد و اسباب ایشان نمر تواند ساخت باید که این جزو را
بر آب روا بخواند بخواند بفضل الله کار ایشان ساختن خوف **۱۰۹** اگر کسی
و عفران نوشتن بر بار و کراست بنده پیش سلطان رود اهل عزت کردد
و اگر بخت یا دعوی مر کند برایشان ظفر باید باید که در دست جیب است **۱۱۰**

اگر کسی چهل روز بنویسد و بنویسد و بنویسد و در هر روز **۱۱۱** اگر کسی
با سوره فتح نوشتن برین بنده و هر روز **۱۱۲** اگر کسی این جزو را بخواند
باید که هر روز **۱۱۳** اگر کسی این جزو را بخواند
قلع پاک یا جوئی بنویسد و عفران و کلاب یا از هر چه تواند بنویسد
خوشتر دهد تا یابد **۱۱۴** اگر کسی این جزو را بخواند
مهر و عفران که تا یابد **۱۱۵** اگر کسی این جزو را بخواند
بکی از آن خایستنی **۱۱۶** اگر کسی این جزو را بخواند
نهاد و با طهارت صحبت کند باید کرد و فرزندش است **۱۱۷** اگر کسی
خصوصیت دارد که بیکه عالیت و دومی مغلوب آن مخلوب پیش غالب آید **۱۱۸**
اگر کسی به همت تو شع ز نرف دارد ملازمت کند عتی سخن **۱۱۹** اگر کسی
یکبار با اعتقاد دست بخواند از مفاجات نجات باید و از دنیا بشاید
دود **۱۲۰** اگر فواید نام ماران جمع کند در صبحی رود این جزو را
بخواند فولاد خوانه و از آن کار خطی بکشد و بنشیند و بر عده بخواند
و بگوید **۱۲۱** اگر کسی این جزو را بخواند
اگر کسی فواید که بر بدن کار جمع کند این جزو را بخواند و بر او
خانه مهر و بگوید **۱۲۲** اگر کسی این جزو را بخواند
تجمع شوند **۱۲۳** اگر فواید عقدا لسان کند صورتش از نوم چنان سازد

که در آن او کشاده بود و آنش درست در جانش خال این حی در آنجا بود
 بقام اشارت رسید یکسوی نشانش با در آن کوه دهد که یکسوی کوه
 زبان آنکس بتوسستم شوم **۱۳** که این حی ز جهل و بیکبار بخواند حضرت علام
 حضرت حاضر شوی **۱۴** اگر خواند که دشمن دوست شوی باید که این حی در یاد
 بخواند آنجا که اشارتهاست این نامها بر کف دست نویسی بنویسد بچنان
 دشمن بنماید همان ساعت دوست شوی **۱۵** و در اینست که مگر از لطف
 حضرت امیر المؤمنین علیهم آند و گفت من حی یک مهر زاده ام با مال
 و عنال و ملک بسیار و می دشمنی است که قصد هلاک من کرده است
 و من از دفع وی عاجز شدم در بر اندیزم بچشم من گفتند بنزدیک
 امیر المؤمنین **۱۶** رد و بگو حی ذکر رسول ص شمانا اوضه است مرا
 بیاموزی تا ازین عمر برمی بچشم این خواب بخودت خداوند کار آمدن امیر
 محی و مملودان حضرت امیر المؤمنین **۱۷** این حی در ابوی امیر خند و صبح
 او بخانه خود باز گشت زمانی اندک برین بگذشت خواب بسیار که حق خود دشمن
 در هلاک کرد دانید و او از غم رهید یعنی این حی ز خواندن و حضرت
 باید تا کارش بر آید **۱۸** هر که جهل و یکسوی بیای بیخواند بد جسم و لایق
 رسد **۱۹** اگر می در برین عاشق شده باشد هر روز روزی دارد و دوست
 افسار و در روز خود خواند او کند و این حی ز بخواند ساعت این دعا بخواند

عنه

المی این قلوب هم وار بر قبی ما فظلمی و نجی من هدا الغم **۲۰** بخواند
 این حی در وقت خواب **۲۱** بر او سلامت از اندر از سحر وقت روان
 بخواند این حی در آنجا بخواند **۲۲** بر او سلامت از اندر از سحر وقت روان
 بخواند **۲۳** بر او سلامت از اندر از سحر وقت روان
 بخواند و دست بود و وجه خود فرود آرد **۲۴** بجهت سلامت ماند از
 این حی در آنجا بخواند و کرد بگردانست بگردانند **۲۵** اگر کسی زهر خورد
 این حی در آنجا بخواند و غفران شنید بخواند تا شفای آید **۲۶** هر که حی ز خواند
 بر دست دمد و بر روز فرود آرد **۲۷** بر او سلامت از اندر از سحر وقت روان
 در کوه نماز بگذارد در هر رکعت بعد از فاتحه اخلاص سه بار بخواند
 این حی در آنجا بخواند بر دست راست و کبار خواند بود سحر و کبار
 دیگر خواند بر روی کسب و دست فرود آرد در هر که و در هر که
 بد و ز سر و در دل خصم بپایه افتد و او منقطع و منقو شود **۲۸**
 اگر کسی در دریا افتاده که در آن آب و طعام نیست باید که بچشم کرده
 در رکعت نماز بگذارد در هر رکعت بعد از فاتحه اخلاص سه مرتبه بخواند
 حی بخواند **۲۹** نعم از حق این غیب آب و طعام برساند **۳۰** اگر کسی
 بفقیر در زمانه با جهل و کینه و تریش از صبح بر زمین و غسل کند
 و در کوه نماز بگذارد در هر رکعت بعد از فاتحه آیه الکرسی بیکبار و اخلاص

سر بعد از سلام ده بار درود و یکبار بر حق زبخواند و فایده کند اگر شود
 از هر کرد **بسم** بجهت تسخیر دیو و پیکر وقت ندر از اناب بود **بسم**
 و غسل کند و جام پاک بپوشد و خود را معطر دارد و ابرو را کز سی و چهار
 قل بخواند و بر خود بدهد و بعد از آن دو رکعت نماز بگذارد هر چه بداند از
 قرأت بعد از فاتحه بخواند و بعد از سلام قل اوح یا وان بلذات بخواند
 اربعین چنین بنویسد و دست درود مشغول به پیش باید که اول کرد بر کرد
 خود از کاره فولاد و خطی بکشد و ایة الکرسی بخواند و از صورتها
 هفتاد نفر سرد و هیچ جوابشان ندهد تا پادشاه بیاید بعد از آن مقصود
 باشد با کوبیدن و عهد بگذرد و هر کس از ایشان بگیرد **بسم** که از دست
 بعد از عشرت بار بار بخواند باید که در محل بنشیند که هیچ جای ^{مان} ندارد
 آسمان و زمین بناخ و اولاد و رکعت نماز بگذارد در هر رکعت صد مرتبه از فاتحه
 از اجاب **بسم** الله مفقود باد بعد از استاده باشد ذکر و بیان **بسم**
الله و الحمد لله الی آخره و از اسماء اعیان **بسم** فانی قریب احب
 دعوت الهی از اعدان فایستد محسوس الی و لیو منوا **بسم** بر سر نماز
 عیاشی هر کس که ده مرتبه بخواند و بنشیند و سر بر زمین کند و چون **بسم** باطلا
 قلب بخواند **بسم** استحقاق جاهل **بسم** نتواند این ترتیب نگاه دارد و اگر دست
 جهل **بسم** فتح **بسم** تا سه مرتبه بخواند **بسم** جبارین بگذرد امید هست که رود

اجابت

اجابت خواهد بود بلکه آنچه استناد بود بیان افتاد **بسم** اول نیت کند
 که موافق شریعت باشد و شایسته ثبات در آن نبود جز حسنات بعد از هر وقت
 کند **بسم** روز موافق می آید بوم دانسته دعوت احتیاط کند پیش از سخن
 غسل پاک کند و سینه و سر را و او را و دو کانه سنت و فرض و سکو **بسم**
 کند **بسم** است بخواند و بعد از آن **بسم** یا هم **بسم** اربعین تا در یکسان و **بسم**
 خواند **بسم** می آید خود در خاطر کند **بسم** بعد از چهار رکعت صلوات **بسم** یا **بسم** یا **بسم**
 در هر رکعت از آن آیه است و پنج بار بعد از سلام نمود و زیارت **بسم**
 عند کل کریه و محبب عند کل دعوت و معاذ عند کل شعاع و یا **بسم**
 حسین **بسم** جلدی بخواند و در سجده و دو حالت طلبه **بسم** و زار **بسم**
 دعاء اعتصاب و چهار قل و دعاء طاهر و دعاء کاشف و امر اعتصاب و
 وصل صفت شیخ شهاب الدین **بسم** و دعاء سبغی و جزای هر یک و دعاء
 اختتام هر یک **بسم** بسم **بسم** بسم **بسم** بسم **بسم** بسم **بسم** بسم **بسم** بسم **بسم** بسم
 صوفی و دست دراز کرده چشم **بسم** بسم **بسم** بسم **بسم** بسم **بسم** بسم **بسم** بسم **بسم** بسم
 دست بر زمین فرود آورد و وقف زندگیاں وقت بر حاستن ترتیب و ذکر **بسم**
 داد و دستمال آن افعال و در خمی روز نینم و اشارات حاجت در عین **بسم**
 محل محل ذکر کرده خواهد شد **بسم** الله **بسم** در عین قرآن بخواند بعد
 دعا سبغی نمودن باں بهر حاجت **بسم** یا پنج **بسم** روز بخواند **بسم**

بسم

الله نعم حاجت او فراهه بمبته وكان كريم بلذ كما مل ترتيب فوانه ^{ذکر}
 فواهد نرد بد بد برن عمل نابد ودر تقدیم وناخبر بخا و ز و نقا ویت در میان نزار
 ترتیب نمر نیک و ارد ترتیب عماد اینست لیس الله ان حسن الترتیب سبحان
 القادر الفاعل القوی الخیر الخیر القیوم بلا معین ولا اظهره الله
 انک قلت ادعوت استجب لکم انک لا تخلف الميعاد **اعتصم ببيت**
 لبسم الله الرحمن الرحيم عز من عملکم يا اصحاب السمى والنسوان
 واعتصمت بك يا الله بحق الخضر والانس و بحق كليم مبيح
 كلكم يا جوج موضع موضع موهوم فمهم فمهم فمهم فمهم
 الخ زجر مهمم غ طفعا اذ را بخاش و بحق آدم ونوح و
 بك من شر الجن والانس واللاهم من والشیاطین والجنود و
 الانبعاث ومن كل بلاء بحسب ما نسال و بحق آخ وارش وارش
 ونورش ونورش و بحق آهنا شرا هيا آد و فی اصبات
 و بحق عزتک يا الله يا الله يا الله احفظنی من البلاء والافات و
 العائنات و بحسب موس وعيسى و بحسب داود و دکن با و بحسب
 اسمعيل و بحسب ادریس و شبلش و بحسب محمد و بحسب
 علي اربى لا بدایت له ولا نهایت له واعصم بك من شر الجن والانس

بیت استجی واستجب دعائي باغيات المستغثين اغثنى ^{اليس}
 ملكه شئ وهو السميع العليم وحسبه الله ونعم الوكيل نعم المولى ونعم
 وصلى الله على سيدنا محمد و آله اجمعين اللهم انك قلت و قولك الحق
 ادعوت استجب لکم وانك لا تخلف الميعاد اللهم بالطفلك اغثنى وادرك
 بحق رطفك الخفى الهى كفى علمك عن المقال وكفى كرمك عن السؤال اللهم
 تفضل على واحسن الى وكر لى ولا تكن على اللهم فرج همى والكشف
 غمى ووسع رزقى برحمتك استغثت يا ارحم الراحمين ويا شفيع الغم
 افض ذنوبى واهلك عدوى بقلب نذرتك يا اقدر القادرين و
 ارحمنى برحمتك يا ارحم الراحمين سبحان الله القادر الفاعل القوي
 الجبار ولا معان برحمتك استغثت اللهم بحق سر هذه الاسرار و
 بحق كرمك الخفى و بحق اسمك الاعظم ان تقضى حاجتى واهلك
 عدوى ووصلنى الى مرادى وندفع عني شر جميع خلقك يا ارحم الراحمين
 بعد ما نقل و دعواتهم اعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم اللهم
 طهر قلبى من المشك والمسكر والربا و ذنوبى لسانى بالذکر والمجد
 والثناء بعد ان يكون اللهم صلى على محمد وآل محمد ما تفضل للموت
 وتعاقد العصاة وتكون الحمد يدان واستغفر الفرفدان وبلغ
 روح نبينا محمد صمنا الخندان والروضات اللهم صل على محمد وآل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اقسمت علیکم یا عن ابن ابل عم صاحب النان
 والموت والقهر ویا قلامهم ویا سرکتنا بنیل بحق اعطی ففسح بحق
 احط ففسد اقبض روح فلان وارواح فلا یبقی فی الکوون ذوالروح
 الاوار القهن احدث ظهوره یا شدید القوی یا شدید البطش
 یا ذا البطش الشدید یا فاهر یا قهار اسماک بما صلیک او عنده
 عن ابن ابل من فوق اسمک الفاضل القاهر بیه فانفعلت للفقیر
 بالقبض البسیر ذک السریة هذه الساعه حتی الین به صعب وادل
 به کل هنیع یقویک اذا القوت المذین وكذلك اخذ ربک اذا الخذ
 القوی وهي ظلمة ان اخذ الیم شدید فلما اجاء امرنا جلینا
 عالمها ساقلها وامطرنا علیها حمان من سجیل منضو و مسو
 عن ربک و ما من من انطا لمن ببغید اسناک عدو ام جبارک
 روحنا القوی به کلکله والمخنی باحتی قهر معادی اسنان عقلی
 ونفسی کل نفس منضو سة فاهر فنقبض دفاتقها انقباضاً
 فلا یبقی ثم امانه فاقبر الله الکر ما سف الله قلمت بسیف الله
طریق دعوت دعا علیک در باید که این دعا منزلت بر مهران آدم و مصحف
 آدم مینویسند بود در آن صحیف این دعا مطور است ارتق و راه و

یا ذا البطش

اصح

ارصفت ابراهیم روایه کرده اند و اکثر ابدال عظام علیهم السلام و اولیاء کرام
 این دعا خوانند و قوم مهنر علی بن علی السلام نهون بدعوت این دعا عامل
 و حضرت خواجه اند غوث الصمد میران سید محمد محی الدین و عبد القادر
 جیلانی این دعا را این دعا بر نهایت فرموده اند و بعضی شیخ و بکر بن کفایت
 که این دعا و بقید اسناد نکرده بهر بلتی که خواهد اجابت کرد و درین دعا
 الفاظ کو تا کو را افتاده اند زیرا که حضرت آدم علیه السلام سخن کرده اند
 حق هم ایسان السماء العلی و کون من علوم کرده بود این کریم آدم السماء
 کلها شاهد بران است الخ منقول است ار مشایخ سلف بود بیان
 افتاد حال مندر شیاطین در باید که نام الفاظ دعا بخورد و جمع کند بر بدو بعد
 هر لفظی ده نوبت دعا بخورد بخواند جمله شیاطین ادا شود طریق معلوم کند که
 نیت بر آمدن حاجت در هر روز ماه روز پنجشنبه وقت طلوع افتاد شیخ
 کند چهل و یک بار روز نوبت بخواند تا آنکه حاجت بر آید و نیت هر روز نوبت
 از ساعت اول شب و یا شب و روز بر خواند یکبار بعد از نماز الله نعم سبحان
 دعا بر کوار نیت بسبب الله الرحمن الرحیم یا حی یا قیوم یا ارحم
 فی دعو مینامد و یقانه یا حی یا قیوم بالله یا الله یا رحمن یا رحیم
 یا ما اک یوم الدین یا اک یوم الدین و یا باک لستعین یا حی یا قیوم یا رب
 اوام هو ام رحمن لستعین برین اسیرم هدسنا اوام الحق یا حی یا اینه

مالیک اعلیٰ ادا ایه امهات و اربابا شمنکا فخر و منکا و شپکری و
 اری اوریا اهو کل اهل ملک استمیں کتانه نهان مهام هیر رنگ
 سلکاکه و اجل من یا خور یا همتا باشا یا ولستنگی یا در تو اباد و انا
 صیا مینیا یا لکننا ستمینا کهه هیه هیه و ته کته شینه
 عیننه ملطه و طهیا با مطایا وادی یودی کیدی کیلی فشکیا ایه
 بمطایا نکا شیمین موی متا مضیا دیوه اجنبیه سندرک جکم خیک جری
 الکر کر بریز یا امر یا لکر یا شمنکی فخر یا شمهها و اربابا ثوابه جریه
 و منکا فخر نکا فخر نکا منکا مهتابه دیوادری باشنکار مینا فشدینا
 مینا غنکا گشکار فشدینیه و ما طلی کافی جوئی مروتا شو تا لور تا
 معد سا هیر یا هیننه شادی منادی فرد یا شابه هابه دیوان یا
 طیفنکر احو کیفینا فخر طریقی **دعا شیخ** معلوم هزاره که این دعا
 بر منزه عیسای منزست و طریقی در انجیل من لو داست و طریقی که
 از شاخ معلول باین فقیر رسید بهمان طریق درین کتاب و در مطور است
 سند شیخ در باب درین دعاه و وارده **اللهم** اندوس **المقرب** اور
 ایکنه دوازده بار در انشها هفت بار با موکل بخواند تا زود ایاری کردد
 سراط ساکن و منزه دو کانه بالاصطور است حالای الطر دعوت معلوم کنه

منه

کوه مینی این دعاه بر دوازده **اللهم** است بقیت **نصاب** دوازده هزار بار
 و نصف آن به نیت **زکوع** و نصف این به نیت **عشش** و به نیت **فصل**
بهر **اللهم** صد بار **دو** **مقدور** بر این نصاب **وید** **نیتها** **و ختم** دوازده
 نیت بعد دعوت شروع کند بجهت ترفی در هر پنج ماه روز چینه و نیت ششم
 وقت طلوع آفتاب و برای قهر در محاق روز شنبه و بار شنبه هر بار روز شنبه
 بخواند و بیای بر این نیت اختیار کند هر وقت که حاجت او را که در دعوت
 بگذارد در آستانه دعوت بهر **اللهم** حاجت او را بگذارد و حضرت شیخ
 رساند این اذکار کمال کبریا اجابت کند و این دعا را سید محمدی الدین و بقایه
 کیدان و اکثر مشایخ فرموده اند **طریق** **دعوت** **لشتم** در انجیل چنین
 مسطور است که لشتم بدوازده اسم مهم مرتب و هر اسم یک موکل است
 و هر اسم یکس برچی تعلق دارد اسم بالشتم **مجل** موکل هسطا نیل اسم با نانی
نور موکل طور نیل اسم با خیمو **مجل** موکل شیمیا نیل اسم با حیدتا **اسرار**
 موکل عندا نیل اسم با خیمو **اسد** موکل و نیا نیل اسم با حیرت **سدر** موکل
 فرائیل اسم اصبنا **اسرار** **مجل** موکل مینیا نیل اسم با نور **عقرب** موکل
 اسم عدل اسم **البشر** **بقی** موکل حیر نیل اسم با طبعو **شما** **مجل** موکل و نیل
 اسم با **الام** **دوان** موکل معکانیل اسم با شتم **مجل** موکل اسرافیل او که در
 که دعوت لشتم کند اول باید که شرط ادا نماید برین سند به دیدن کاتب

در کتاب برج است و کدام اسم با این تعلق دارد اول اقوات از همان اسم
 شروع کند و فخر کرم افتاب در محل با این اسم بشمخ با تمام اسما و انعام مولا
 دوازده بار بخواند **برج** و هفت هزار **برج** پنج هزار **برج** سیصد و
 بیست و هفت دعوت خواند **برج** است اجب با صیغه پیل سماعا مطبعا
 هذه الاسماء اللهم الشمخ لشمخ ذالاهامو شیطون اسالك
 ان تقضي حاجتي اجب باطو پیل سماعا مطبعا من هذه الاسماء
 اللهم يا ذا القوت مؤمنون مؤمنون يا مؤمنون اسالك ان تقضي حاجتي
 وقتی که افتاب در روز پنج اسم یاد افق السند مذکور بخواند تکلیف اسم را
 از همه اسما مقدم کرده خواند و اسم اول را مؤخر بنام برین طریق اجب
 یا سماعا پیل سماعا مطبعا من هذه الاسماء اللهم یا خلیق مؤمنون
 دارقش دار علیون اسالك ان تقضي حاجتی الخی و انعام باسم اول
 اجب یا صیغه پیل سماعا مطبعا من هذه الاسماء اللهم یا لشمخ لشمخ
 ذالاهامو شیطون اسالك ان تقضي حاجتی بگو در باقی اسمان هم برین
 طریق بخواند چون دوازده اسم را سبب مذکور با تار سبب که در اول
 خواند که بحاجتی خواند معلوم کند که بحاجت برج تعلق دارد اسمی که
 برج تعلق داشته بخواند اسم را در آن برج دعوت کند و آن اسم را اسما
 دیگر معلوم کرده تا دوازده یا هفت روز هر روز سیصد و هفتاد و

دائمت

تاریخ

چنانچه طریق و این تقدیم و اخیر بالا مستطو را نگاه دارد تا زود اجابت
 کرده و طریق دعا **بشمخ عظیم و کرم بنت** بسم الله الرحمن الرحیم اللهم
 یا لشمخ لشمخ ذالاهامو شیطون اللهم یا ذا القوت مؤمنون مؤمنون
 یا مؤمنون اللهم یا خلیق مؤمنون ار قش دار علیون اللهم یا خلیقنا
 دهیلون مهیطون اللهم یا خلیقنا خلایقون اللهم یا مؤمنون
 ارحم ارحمون اللهم یا ارحم ارحم ارحم ارحم ارحم ارحم ارحم ارحم
 اللهم یا نور ریشی ارحم ارحم ارحم ارحم ارحم ارحم ارحم ارحم
 یا مدیعو نا اهلنا مؤمنون اللهم یا الام ارحم ارحم ارحم ارحم
 یا مشی شمشینا مؤمنون کاف و لنون انا مع اذ الراضینا
 ان بقول لکن فیکون فسیحان الذی سید ملک کل شیء والیه
 ترجعون **طریق دعوت فرست** معلوم کند و این دعا برای حضرت عیسی
 منزست اسناد این دعا بعد است از محل در سنه اول و سنه ثانی
 دعوت که لابد است در قلم لید برین اشارت بچشم ارقام دعا جمع کند
 کان طح کنه هر چه باقی ماند بهر عدد هزار یا بیست **نقشه** همان ارقام
 چهارگان طح کنه هر چه ماند بهر عدد هزار یا بیست **نقشه** و همان ارقام
 نهگان طح کنه آنچه ماند بهر عدد هزار یا بیست **نقشه** و همان ارقام

کان طلع کند هر چه باقی ماند بهر عدد که بر بار بخت **فصل** و همان از تمام
 طلع کند آنچه باقی ماند بهر عدد که بر بار بخت **در روز** همان از تمام
 دو کان طلع کند هر چه باقی ماند بهر عدد که بر بار بخت **ختم** بخواند هرگاه
 که جمل شری یا مرتب شوند بعد از این طریق دعوت کند هر چه از تمام دعا کشیدن
 در دو عالم آب نهد یک شکل سر بیگ بر کند یک شکل در دو جمع و در سار
 و دو می در کوزه بر آب گذارد آن کوزه را در جای محفوظ بدارد و
 مشکلی که در جوی مدفون است بر سر آن مصلا قرآن کرده بخت بخشد
 تمام از تمام دعا بخواند مقداری که اول روز خوانده باشد همان هر روز بخواند
 تا تمام از تمام دعا مرتب گردد و در آنجا دعوت نیت فرود گذارد تا حق تمام شود
 حضور با حاجت گرداند و در وقت شروع دعوت رجال الغیب **علا**
 کند امر و در کدام جانب اند و ایام سعد و نحس بقاعد کن **بیشتر**
 و جنوب و شمال و جنوب و زاویه شمال نماید و زاویه جهان که مشرق
 شمال است از تقسیم دوم حال است از آن گذارد و اصطلاح لفظی
 و بدل و ابدال و تبدل در یابد و کس هر یومی که باشد از آنجا مشرف حال
 کند و بدل یعنی امر راست خود حکم شمال و ابدال یعنی کلان بکلان دیگر
 تقاب و بدل نوع نیت **بخش** و تبدل یعنی روز نحس و رجال الغیب در یک
 خانه باشد الفاظ وضع واضح چنانچه بود بخوبی بیان افتاد حالا می شناسد

ساعت

معلوم کند بجهت ترفی و تزلزل و شرف و قهقری و سرعت و تاخیر محل و
 مدکود یک سبک بیان کرده هر چه بنامل شناسی در یابد و ازین قواعد بخواند
 نکند بجهت ترفی کارا کسی خواهد که دعوت و باجهت حاجت جلی و ترفی
 خواهد که بصوت است یوم نحس را جانب چپ گذارد و رجال الغیب را
 پس پشت و در پنجشنبه پنجشنبه ساعت یابد هر چه در آن عمل نماید و ترفی
 و حضور با حاجت گردد **در** **بجهت** ترفی کسی خواهد روز نحس جانب میان
 و رجال الغیب جانب لیسان و وقتی که در طرف نیاید زاویه حلا خط کند
 حکم و اصل است و یک روز نحس نیز پس پشت گذارد و پنجشنبه نیز روز **بسیار**
 یابد روز **سور** زاویه عالی کرده شروع در دعوت کند بعد از آنکه معروف
 با حاجت گردد **در** **بجهت** شرف بدست خود و یاد بکوی این ترتیب نگاه
 دارد روز نحس که در زاویه غروب و جنوب و روز شنبه فلک **بیشتر**
 و روز فزون نیز از اجانب دست بسیار و رجال الغیب در زاویه شمال و غروب
 یا از کسی در ربع در ربع وقت بجا است مدکود دعوت شروع کند بار **الله**
 و در اجابه گردد **در** **بجهت** قهر این ترتیب نگاه دارد روز نحس که در رجال
 الغیب عقب گذارد روز فزون نیز از اجانب بسیار دهد شنبه فلک را
 پیش دارد و روز سعد را میان گذارد اگر باین عنوان دعوت شروع کند
 بکرم **الله** هم زود مستجاب گردد **در** **بجهت** هر چه خواهد که بساعت کرده **در**

جانب که سحر در شرف در زاویه شرق و جنوب و روز چهارشنبه جنوب
 و روز جمعه در زاویه غرب و جنوب و روز عطار در در غرب
 روز شنبه در زاویه شمال و غرب و روز نهم در شمال و شمال
 غیب در زاویه شرق و شمال با شرف آن در پنجین وقت دعوت شروع
 بفرمان بعد بصورت اجابت کرده اند اگر فراهم که در کاسی تا چند روز
 سحر دعوت و روز شنبه در رگس با شرف و در حال غیب در خانه خالی
 دو سحر و دو غیب در مقابل با شرف در طرف بازویم که در پنج وقت
 افکار کند در کارش تا خیر افتد اگر کسی این قواعد در دعوت هر کسی و
 دعوت نگاه دارد تا اثبات بسیار و ثمرات بیشتر روز نایب و سحر دعوت این
 دعوتها را یکی بیشتر نماید در دعوت اجابت کرد و کمال غیب از پنج روز
 کند دعاه معظم و دایم انیت

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم قریبا قریبا وجلا وجلا دیوتا شنو یا شنو
 شنو یا از رطار رطیا عنطا عنطا طوطا طوطا طوطا طوطا
 طیا هیا اشرا هیا قد مهیا هلم هیا هلا مهیا هله هیا هوهیا
 هوهیا هیهیا هیهیا هیهیا هیهیا هیهیا هیهیا هیهیا
 اصلا نیل اصیا نیل اهو نیل اعب نیل اکو نیل امطو نیل امو نیل
 اطو نیل اجهط نیل اهنر نیل اوما نیل اوان نیل اوجا نیل
 اطو نیل اعما نیل اجمط نیل اسجیا نیل اسجیا نیل اسجیا نیل اسجیا نیل
 منصف سها نیل اشرو فیما اشرو قدل اسجیا نیل اسجیا نیل اهو نیل و
 اعلا نیل امجا نیل رو عنا نیل سهجا نیل هر کما اها نیل اوان نیل اجم نیل
 طو شنو یا نیل زخو یا نیل ملخو یا نیل زو فانیل مخو زو عا ساند فانیل
 تنقانیل سر کسان نیل تر تانیل نورانیل سفس سها نیل سفس سفس
 رهانیل ملک نیل میکا نیل اوزع اروه و راه مر تانیل بکیا نیل سندیل
 امش سسلو اجمد واعد فانیل جمد وانیل منطو یا نیل مبصو
 مبصو یا نیل مخذ و سرب عا نقر غا مانیش ادرایت اوره اروه و
 طوطا نیل سر طوطا نیل موطا نیل انما نیل موزر وانیل شعی نیل سخیل

در دایره جبهه پیل جبر پیل بطحا پیل منظری مفضل می بر ما پیل ^{نیل}
 ز ما پیل انها می بتبا مثلنا بقتنا کو به الکر به شه نظر حبش هفت
 شه نظر بانه ها هو می قولیش **طریق دعوت** جمع عزایم وند دعوت
 معلوم کن هر حرف اسم مطلوب را زانست و نیت بطن استخراج کن و صافی
 در فصل دعوت حق معلوم راست تمام ارقام مستخرج را جمع کرده از آن
 اکثر اسماء و الفاظ که موافق اسم مطلوب باشد و بعضی موهله که منقول کن
 وضع کن اسم مطلوب فواء جلالی و خواه جلالی و خواه شکر کارگر از
 اسماء اعظام در اربعین راست آید در دعوت عزایم اربعین بکار آن که
 بر آید اگر کسی در دعوت عزایم مشغول است و دیگری بیورد و در وقت
 هر کس رود بیرون مشغول شود بفرمان الله تعالی ایضا مالک و دو کانه در
 مقدمه معلوم راست **حالات** هر ایضا این دعوت در یابد ارقام
 تمام مستخرج را به نیت هر ایضا بخواند تمام ایضا مرتب کرد و طریقه دعوت
 نیت معلوم کند تمام ارقام می و فهد کور می روز تا جهل روز به نیت
 دعوت بعبادت الله تعالی کار او سرعت انعام رسد این در و ششم پیموس
 از دو اسم جلالی یا قاص و یا عدل بقاعه معلوم عزایم وضع
 کرده است جمع ارقام می و فها هر حساب نیت و نیت ۲۱/۷۷
 هر شود بطریق مذکور ایضا می آورد و دعوت کند زود مقصود

سنت
 مفضل

حاصل کن بفرمان عزیمت اسم یا قاص و البطس السدی انت
 الی لا یطاق انتقامه نیت یا کا کا پیل یا الجفای پیل یا
 رو پیل یا عطر پیل بحق شاهد لاهوت و جبریت
 و ملکوت و ناسوت هو الله الی لا اله الا هو حی الی
 و الی و عالم الغیب و الشهاده بقوت الله القوی المتین المنکب
 الجبار و حکمة الحاکم الخیر الواحد القهار و یقین القوی المحیب
 المقیت الستار و یقین القادر القابض المیت انصار
 اهلک و اقبر و اخضع لكل حاسد و ظالم الجبان بنا و عن
 طه و لیس و یحق لمن الملک الیوم للواحد القهار و حجج انفا
 حروف یا مذکور حساب نیت و نیت بطریق این مرتبه ۲۴۰۲ انفا
 مذکور هر ایضا مذکور می آورد و دعوت کند زود مقصود حاصل کن
 بفرمان الله عزیمت یا عدل کل جبار عنید بقهر عزیز سلطان نیت
 یا جبر پیل یا عینک پیل یا اسرافیل یا عن را پیل بحق حدیث و واحد
 و مطوت و مذل کل جبار قاص و ظالم و بالله الغالب القابض
 الخافض المنتقم الضار المیت و بعزت حلاله و علیه و نوره
 و وجوده و شهوده و بالسر المجمع عشق کن و القلم و السطر

اذا اراد شيطان يقول لعله كن فيكون **طريف** دعوى اسماء حسنى و بايد
اولا شرايط نجما آرد بدینج طریق اسمی از اسماء حسنی را با اسم ذات مرتب
کرده حرف اول و بشماره دزدخمی فاقل الفبا به نیت **نصاب** و صاف
و به نیت **زکوة** و عشر به نیت **عشر** و پس هر حرفی به نیت و تحت بار نیت
فصل و ارقام حرفی و وصلی و وصلی اسم ذات به نیت **دوره** و **مدقه** و **بدل** و **ختم**
اعراب و نقاط و اجرام و و شدت به نیت **بدل** و بعد در حرف اول
و وصل اسم ذات و صفت به نیت **ختم** و به نیت سریع الاجابت حرف
اسم ذات و صفت را نیت و تحت نظر کشیده ارقام از قام ان هر روز بخواند
بوده به نیت حاجت بعد ارقام اصلی و وصلی حرف اول اسم بکل اسم
نخواند و در باقی حرفی و وصلی اسم ترتیب مدکور نگاه دارد اگر تاخیر بیند
حرف اسم پست و نیت نظر کشیده ارقام الشبان موکل تعیین کند
موکلان سماوی و موکل استخراجه تقدم حرفی و اقسام و این را مقسم
و بالعدم منظوم ساخته ناپیت و تحت **روز** هر روز ارقام به نیت
نظر بخواند **طریف** دعوت اسم اول یا الله الملك نصاب ۷۰۰۰
زکوة ۷۰۰ عشر ۷۰ فصل ۱۴ دوره مدقه ۶۹ بدل ۷ ختم ۳۰ بار بخواند
و به نیت سریع الاجابت **۶۹** بار تا نیت روز هر روز بخواند بعد
به نیت حاجت بدین ترتیب روز اول بار و با نیت بحق با ملک ۹۰ بار

در این

رو هر دو م با طاطا نیت بحق با ملک ۱۷ بار روز سوم با حروف با نیت بحق
با ملک ۱۴ بار بخواند اگر تاخیر بیند بار ترتیب بار و با نیت
با طاطا نیت و با حروف با نیت و کطاط نیت بحق یعنی نیت با ملک ۱۹ بار
نماید و با قرعه در هذا القیاس **طریف** دعوت اسماء حسنی **مصلح** و کند
بدین شرايط الفاظ ارقام ترا نگاه کشیده عمل نماید شرايط اینست **نصاب**
زکوة ۳۳ عشر ۱۰ فصل ۲۱ دوره مدقه ۶۹ بدل ۳۲ ختم ۷
۱۰۴ تکوان **۱۲۱** توهم **۶۹** دوره به نیت حاجت تا نیت روز نیت هر بار
نخواند اگر تاخیر بیند نیت نیت قراءت مدکور نگاه دارد بعبادت الله
معروف و با حاجت خواهد شد **طریف** اسماء حسنی جبر و نیت نیت با ملک
تملک با ملکوت و الملكوت و ملکوت ملکوت تک با ملک **فصل**
جهان در بیان و دعوت و سحر اگر کسی بر صاحب عمل و یا بر غیر
دعوت با سحر کرده باشد و بگذرد باید که بعد از فراغ نماز مغرب سه مرتبه
سی بار بخواند بعد بر باد سوره مذکور با آیات قرآن که منضم است با الفا
عربی و عبرانی بخواند دعوت بهیج صاحب دعوت و سحر بهیج صاحب
ساحی بی روی کار نکند باید که هنگام دعوت خواند کلاه از سر جانب
چپ بدست چپ اندک اندک بر باری کند و چهارم بار به نیت **بزرگ**

زند و در دل نیت کند که جبار کشتم و هر بار لعاب دهن من بر طرف چپ
 باندازد بچشم الله هم اثر اجابت ظاهر گردد هر روز و مدکور لاف
 گیرد و آیات فرایب که منظم است بالفاظه عربی و عبرانی اینست
 بسم الله الرحمن الرحیم و جعل بطنهم و بن عا لیسنتهون کما فعل باسما
 من قبل بسم الله ذی العرش والبقا بسم الله فاهو الجبار بسم الله
 مدبطل الساحرین و الاعداء بسم الله ذی العظمة و الکبریا بسم الله
 ذالمجد والنساء فوق الحق و بطل ما کانوا یقولون و قال موسی صاختم
 بله نسحق ان الله سبحانه ان الله لا یصلح عمل المنسدرین بسم الله برهیدیه
 کور کورین تعلبت بقبرین سئله طوزان من جل برجل بریت
 ترهش برهش عملش حو طین فلفه و دشان برشان شلخ شلخ
 برهشوا الا خطیر لبنا کنز من من فر فر کظو رلعل ایفل انعطی تیر
 غباها غباها برهشوا لکیلا و هو لا **اصم** برار دعوت عمل سدا
 الموحذ برهان العاستقین بیدار یاشت پست و یکبار بخواند رود
 و کرمها **نیت** بسم الله الرحمن الرحیم بارب دخلة دخلی فانت
 و کلبی و کافی تکفینی ریت تکفینی مقصودی یلکفینی معبود تکفینی

کتاب

مطلوب تکفینی یا الرحمن یا رحیم یا کریم یا حکیم یا غفور یا غفار یا حاکم
 یا حفیظ تکفینی یا حی یا قیوم یا منان یا دیان یا سبحان یا سلطان یا
 یا مستعان یا قهار یا جبار یا ستار تکفینی یا معز یا مدد یا فایض یا
 خافض یا مقدم یا منان یا نافع یا جلال یا جمال تکفینی یا سمیع یا بصیر یا
 کلیم یا علیم یا مرید یا قادر تکفینی یا احد یا محمد تکفینی یا هو الاول
 هو الباطن تکفینی یا مالک الملك یا ذی الجلال و الاکرام تکفینی یا اسماء
 تکفینی **حرف** عالیاث یا حی یا قیوم تکفینی الاله تکفینی الاله تکفینی
 الاله تکفینی فالله خیر حافظ و ارحم الراحمین لا یخاف ولا ینف
 ان اواد النیک و جاعلوه من المرسلین و لا تخف انک من الامین فان
 فارجهوا فارجهوا فارجهوا فارجهوا **اصم** برار دعوت و سمر و تقوی
 اعداء هر چند که مفسر آید بخواند این را بسم الله الرحمن الرحیم انا جعلنا
 فی اعناقهم اغلالا لافهم الالذ فان فهم مقمک و جلیفک
 ایدهم سدا و من سدا خلقهم فاعسینا هم فهم لا یسرون یا
 حمدی الفعال ذالمع علی جمیع خلفه بلطفه **اصم** برار دعوت بران
 سید و نعت بار بخواند بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة
 الا بالله العلی العظیم لا اله الا الله محمد رسول الله صم تکم فمهم
 لا یرجسون **اصم** مجتهد رد دعوت این چند اسم و ابه قران یکم جمع

کرده بپند و یکبار بخواند بسم الله الرحمن الرحيم علیها علیها حالقا مخلوق
 کاتبنا سادیکار قسی می تفسیر محقق بایدهج و منزل من القرآن عاصی
 شفا و رحمة للمؤمنین و لا یزید الظالمین الا خسارا **تجوید سادات**
 سال سالان **سواد** ایجهت رد دعوت اول و آخری درین دهر **دجمل** **کتاب**
 این عربیت بخواند بسم الله الرحمن الرحیم حیثما نزلنا یا نزلنا
 برک او سدا ما علی ابراهیم بحق اه واه و ایه دور شود دور
 شو فار جعوا فار جعوا فار جعوا **بسم الله فضل این دعوی در بیان**
 اربعین و طریقی آن ای سالک راه طریقتگاه و پیکاه آگاه حال نگاه دارید
 کبض و روح در حال دانه یک رنگ شود است و کار هر کس نیت که در این
 تواند که با یکدیگر برده اندازند ظلمت و نور از نور ظلمت رسان ظاهر اند
 که اصلاح از غفلت و نسیان میگردند نسیان میگردند که در باجنت رضیت بالله اخیتم
 کند بجدید که وار دامت باطنی وار گرداند ظلمت نور از نور در رو فاس
 سلو بی شود بعد تجدیات روحانی و باطنی ظاهر خواهد شد اگر کف
 متین خواهد شد و درین طور رد و چین بر خود لانم کرد انکه خلوت و عزت
 سیر کند اول خرقه فقر که نزول الدنیا را اس کل عبادت پیورند دعا
 نوشته صبران الله یحیی الصابریین پیش کرد بعد برین سبیل قدم نهاد
 هم و هم رنگ بهم حال با قدم بود رخ تواند وار خطرات لا یعنی و شهوات

ن

نفسان مثل کبر و کین و حسد و بغض و هوا و حرص و شکر و شکایت و بیخ
 و ذم و محبت و نیکبختی که اینها از عمر دنیا اند **حج الدنیا** **کل خطیبه** **سواد**
 این سبک نسبت چندین روز نماید و وقتی که فراغت دنیا با رخ دلخواه اهل و شر
 و حیا و جایگاه و من بر و بر ما حاصل شود هرگاه که جسد را قوت از فرج مسجون
 غالب است شهوات و لذات نفسان و خطرات لا یعنی و شیطان و فر
 عقلت و ظلمات و سرکشی و بر ملاحتکی و سرانده از کسی بر اختیار عین خدای تع
 از رخ خلاصیها و فضلا لها و محبا لاجه و خضیا نگاه دارد وقتی که سالک
 خلوت و عزت اختیار کند باید که چند چیز بر خود لانم محراب محاسب
 مباحثه مواعظ ملاحظه مراقبه زبیر که بر این راه بدین جمله اربعین با این عنوان
 کند صوم بگویم و فضل فریضه در عرفان او را مکشوف گرداند و در سبب
 اربعین صوم ترک ندهد که نماید عزت کما یبلغی در صوم است و فضل بل صوم
 و شریعت و طریقت در یاد حضرت امام جعفر صادق علیه السلام عزت هرگز از عزت
 رسول صم حکایت عن الله تعالی یا احمد بن حنبل و جلای ما اول عبادت العباد
 و تو بیهم و قرینهم الا الصوم و الحج و فرمان زرار احمد هیچ عبادت
 بحضرت مایزه کن از روزه نیت درین زیادت نفس و شیطان مقهور
 گردد ریاست و مجاہد و مشاهد و کمالات و کرامت و اشناش و شکر
 حاصل شود و نوب حکمت عالم باطن مکشوف بود و صفت جسمانی رخ

رو عا م کرده و دو جان من چنان شوم و صوم نزد اهل طریقت زیاده است
از حرام و باز داشتن کوشش از کلام نامشروع و نگاه داشتن زبان از زاید
گفتن و محافطت دل از غلطت لایق کندن قال علیه السلام و السلام
اذا صمت فلیصم سمعک و بصرک و لسانک کسی که این چنین صوم دارد
اکل و شرب و مصابو شربت کند در طریقت صام پنج بند که است **ششم** روز
که برکت فرود رخ **دوازدهم** آن صوم دوام است و نه افطار **سوم** قاله و السلام
من صام الدهر لا صام و لا انظر و فضا بل صوم در حدیث قدسی
نیز وارد است که الصوم لی وانا اجی به و حضرت فواید جدیدی در
قدس **ششم** فرمایند که الصوم نصف الطریقت و چاکر دیگر عیضی خلیفه که مجموع
طعام فی الارض پس سناک لایب و ایمان شریعت و طریقت یکجا
نگاه دارد لیکن در روز شریعت افطار پنج در روز طریقت تفصیل
نمای چنانکه حضرت رسالت صوم فرموده است **اجتمعوا علیکم و کلمتکم**
اطعموا الکیارکم و اعسروا الجسادکم لعل قلوبکم یری الله عبا ناصوم **خود**
محبت است هر که محبت را بدوش داد البته محبوبی است آنچه فضا بل صوم بود
بیان افتاد **صلوات** **اربعین** در یابد من اخلص **اربعین** صباحا ظاهر
از بنای بیاض الحکمة من قبله علی لسانه شجرت است تمامی مویزات
در کلمه فیکون موجود ساخت مگر انسان را در جمیع برداشت که حضرت

کتاب

طیبة آدم بید می اربعین صباحا جز آنکه ایشان و عظیم القدر است
در باب و نقد که **خفای** آدم خبر است سناک لایب که **اربعین** بود
لازم کین در حال اربعین و نیز **اربعین** با چهار اربعین که **اربعین** است
اربعین کند و در عشره لغت دران صوم از وصفی بو صفی بر خود **اربعین**
کنند با نفس بیک وصف قرار گیرد و عادت پذیرد و چکی حال گذارد
کار او بر جمیع زنده خفته بالله منها و **اربعین** واحد و پست اربعین
سر توند بنیمن و ثمران سیزده سال و چهار ماه جمع است آن کسی در
راه حق این قدر ریاضت نکند و محنت نکند و دم محبت زنده محض شوم
غیر از آنکه **تفسیر** صایر است این در روش بخوش سیزده ماه **اربعین**
ماه در کوشش در قلم چنان یعنی که **مطی** معر بافت کند و بدرد گذارد
غیب لاریب ندای رسد که این کی **مستان** بد روش قلم کویان بود
و اسلام که حکم نما آوردیم تا هر خاص و عام معلوم باشد یعنی **کین** و **کین**
تخورد و روز دوم بخورد در طریقت هر **اربعین** و کیفیت عمل درخت
عشره علی تفصیل ذکر خواهد شد **اربعین** اول در یابد در عشر اول صوم
احتیاد کند و افطار و محلا فی نفس بکند یعنی هر چه خواست نفس **اربعین**
و کوشش در ریاضت یا مال که داند نام روز **اربعین** و او را **اربعین**
اختیار و تمام شد در ذکر **والله الا الله** مستحق **اربعین** کاش **اربعین**

او نگذارد و بجان نذر تا آنکه از عادت قلم عادت نکند **در عیش دوم**
 صوم داود نگاه دارد که بگو و ز نور و دیگر روز بخورد باین سینه نفس را
 عاج سازد و مشغول عیش مذکور نگاه دارد صوم حضرت امیر المومنان
 لازم گیرد که دو روز و یک شب بخورد دو شب افطار کند عمل معلوم
 نگاه دارد **در عیش سوم** صوم دوام دارد و تقلیل طعام بدین صورت کند
 گو یا که مودر صد و پنجاه درم غلیمین خورد و قشر که افتاب در روز یکم اول
 روز بگذرد که کند بجهت آنکه هر روز در وقت افطار یک یک در بگذارد
 و در میان شش ماه گذارنده فراموش **فرد و دو وقت و دو روز و دو روز**
 او ایوب و اسیر طان تا هر مرتب فراموش او کسی بدین نوع عمل کند او را شوق
 نرسد بلکه قوت سدا فراموشی که یک درم آبی نیک دهد در آن شب نیست
 قبح این امر شانه تا یک قدم خانه آن آب بنوشد چون فراموش که از عیش ملی
 کند تواند و اگر مصیحت افتد که تمام عمر می خورد میسر آید اگر محض است
 نفسی گوید فراموش چنانچه غل از جگر که کرده بماند از اول مسلمان بماند
 کند و دوا ل روز هر که بماند قدر غل فراموش بماند باین دستاورد سال از عیش
 هر شونده بعد یک از عیش برین طرز کشد صد و پنجاه درم را قسمت کرده
 ناپست روز باره روز یک قسمت زیاد کند تا در آخر از عیش بمقتاد رسد
 او بنگر دقیق کند از گذارتن و زیادت کرد غل سال فرود در ارشش

نایب

ماه پیش نیست در پنج عیش معمول عورت و از آن نماید **در عیش دوم** در بایک
 در عیش اول مقدار که خورد در نیم فرود آن مقدار بکش اول خاکند دست
 کند دایم بوزخ آن بخورد و روز از آن غلیمین بر دیوان یک سطر کند مقدار که
 و با چهار کوزه از پنج زیادت نه از آن کم در پنج عیش بمشغولی عیش چهارم آن
 اول مواظقت نماید **در عیش دوم** دایم صایم خورد در موضع دیگر قوا در هر خاک
 زرد بقدر قش که دره بوزخ میاورد غلیمین سازد و خورد در نیم روز که آن یک در پنج
 خشک شود بوزخ آن و یک کوزه که در علی هلا الفیاض تمام غلیمین بگذارد در میان صفا
 نماید که در پنج از عیش فرود در نیم تمام عیش و در پنج از عیش بمقتاد و عمل مذکور
 نگاه دارد **در عیش سوم** موام صوم اختیار کند خورد در نیم روز قوت سدا در خشک
 شوی و رزخ او دیگر که در پنج از عیش غلیمین نام شود در پنج عیش مشرب سلطان
 و از کا دعای نماید **در عیش چهارم** اول روز وقت افطار بر تکلیف طعام بخورد
 و چهار فرود بشمار که بچند تقیه پس در پنج از عیش بحساب مذکور غلیمین گذارد
 و در پنج از عیش بهمان دست و بمقتاد رسد و بمشغولی مذکور نماید **در عیش پنجم**
 سیوم در بایک **در عیش اول** دایم صایم باغ مقدار که غلیمین را در روز از عیش دوم
 از آن دو چند بشود خورد و غلیمین بگذارد و باین عنوان خلوت کند و در پنج
 عیش مشغولی مشرب سلطان و از کا دعای نماید **در عیش دوم** دایم

در عیش دوم
 که است در عیش دوم

صالح بن خرم در عیش خرم خورد و در بیع عیش بجای از حضرت بنامه و آن
 بر بندد و نام آب برودان حضرت بخورد و در بیع عیش مشغول و رسته الحوق
 کند **عشیم** دایم صالح صالح بن خرم با وقت اطهاران حضرت معتاد را قدر قدر
 کند که در تمام عیش تمام مشغول مقدار یک حضرت کم کند در آن ایام
 و اما تا اخی روز آب مانند در بیع عیش مشغول نگاه دارد در عیش **چهارم**
 طی کند بطریق که در شکل مرقوم است ارقام که در خانه هر کس مرقوم
 اند اعداد ایام طی کند و سفر علامات فر دست و در وقت افطار
 همان روز آب که مذکور است بوشاید و خداست که از بیاض آمد در بیع
 عیش هر چه میسر آید در آن مشغول نباید شکل است **چهارم**

۵	۴	۳	۲	۱	۰
۶	۵	۴	۳	۲	۱
۷	۶	۵	۴	۳	۲
۸	۷	۶	۵	۴	۳
۹	۸	۷	۶	۵	۴
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵

بسم الله الرحمن الرحیم **چهارم** در بیان مشرب سفاهتگاه

طی
 در این روز آب که مذکور است بوشاید و خداست که از بیاض آمد در بیع عیش هر چه میسر آید در آن مشغول نباید شکل است

بسم الله الرحمن الرحیم
 در این روز آب که مذکور است بوشاید و خداست که از بیاض آمد در بیع عیش هر چه میسر آید در آن مشغول نباید شکل است

که طالب ابرار و اختیار و از اسرار دعوت بر کرد و باید که قدم در مشرب
 سهر مشرب سطر مشرب است از هم مشرب اعمال و عظیم اندر است بحضرت
 عزت و عظمت رب این راه وصول الوصول نیست هر سعیدین که سعادت
 الهی او بر شرف این مشرب مشرب فراهم و دانند این مشرب از هم غیران
 اقرب باخ جناح کمال است این مشرب حضرت ابوالجناح است تیر
 و شیخ نجم الدین کبری قدس الله سره العزیز مرقوم باید السابین الى الله
 و الطایبین بالله صوالطی بق الشطار من اهل المحبت الساکین بالجذبة
 قالوا صلواتهم فی التبت کثیر هم من غیر هم فی التبت اهل این مشرب
 نه فنا است نه فناء الفناء بلکم در این مرتب زغیر مفقود بخود مشهور
 بر بقا بقا بقا باق در حال حاضر دارند که حال هیچکس در آن نگیرد و
 طایفه اهل محبت بعضی میباید تمسک و بعضی است و کوشاید و اصل این حال
 از هر دو حال خارج اند جامع جماعت و ایک فکرها نیست بر شان از شانرا
 در شان بر خاص و علم مریند و محتاج نیستند بحلال و حلال و نظر ندارند
 بهما و لا **کفر مشرب** سطر است **محقق** بصورت عین دانست هر چه
 اسرار با لفظ آمد بر معنی فرنگی است بهر چه در این مشرب صورت است
 بحضرت امیر المؤمنین و تلقین کردند و نام مدینه العلم و علی با هم در حق

بسم الله الرحمن الرحیم
 در این روز آب که مذکور است بوشاید و خداست که از بیاض آمد در بیع عیش هر چه میسر آید در آن مشغول نباید شکل است

بسم الله الرحمن الرحیم
 در این روز آب که مذکور است بوشاید و خداست که از بیاض آمد در بیع عیش هر چه میسر آید در آن مشغول نباید شکل است

شش ضرب
شش ضرب در میان...
هفت ضرب
هفت ضرب در میان...
دوازده ضرب
دوازده ضرب در میان...
سیه ضرب
سیه ضرب در میان...
چهار ضلعی
چهار ضلعی در میان...
یک ختی
یک ختی در میان...

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including:
اگر کعبه را از آله الله
دوازده ضرب
سیه ضرب
چهار ضلعی
یک ختی

دوازده ضرب
سیه ضرب
چهار ضلعی
یک ختی

Handwritten marginal notes at the top of the page, including:
دوازده ضرب
سیه ضرب
چهار ضلعی
یک ختی

دوازده ضرب
دوازده ضرب در میان...
سیه ضرب
سیه ضرب در میان...
چهار ضلعی
چهار ضلعی در میان...
یک ختی
یک ختی در میان...

دوازده ضرب
دوازده ضرب در میان...
سیه ضرب
سیه ضرب در میان...
چهار ضلعی
چهار ضلعی در میان...
یک ختی
یک ختی در میان...

دوازده ضرب
سیه ضرب
چهار ضلعی
یک ختی

Handwritten text in the top section of the right page, including the number ۱۱۳.

چهار حقیق سائرده هرب جهان

Handwritten text surrounding the central header on the right page.

یک ضرب با هم

Handwritten text surrounding the second header on the right page.

چهار ضرب یک ضرب

Handwritten text surrounding the third header on the right page.

هزار ضرب یک جلسه

Handwritten text surrounding the fourth header on the right page.

طریق دکن هزار ضرب یک جلسه در باره بصفت کون

Handwritten text at the bottom of the right page.

Handwritten text in the top section of the left page.

یک کشتن با طرک

Handwritten text surrounding the first header on the left page.

صداء هو بنودونه ملاحظ

Handwritten text surrounding the second header on the left page.

نکس لا یتناهی

Handwritten text surrounding the third header on the left page.

ذکر لاهوتی

Handwritten text surrounding the fourth header on the left page.

طریق دکن لاهوتی در باره یاد که چه معنی نگاه دارد

Handwritten text surrounding the fifth header on the left page.

Handwritten text at the bottom of the left page.

Handwritten notes at the top of the right page, including the number 1000 and various script.

ذکر ملکوتی

ذکر ناسوتی

ذکر کاشفه

ذکر شاهدی

Main text on the right page, containing several sections with headings in red ink.

ذکر ثلاثی

ذکر ثلاثی مجریه

Text block between the two middle headings on the right page.

ذکر آن

ذکر روح

Text block at the bottom of the right page.

Vertical handwritten note on the right margin of the right page.

ذکر صفا

Handwritten notes at the top of the left page.

ذکر سیر

ذکر امهات

ذکر اوهری

ذکر مریات

Main text on the left page, containing several sections with headings in red ink.

ذکر مدد الخلق

ذکر ثلاثی صوفی

Text block between the two middle headings on the left page.

ذکر عامل شود

Text block below the middle headings on the left page.

Large handwritten notes at the bottom of the left page, including the number 1000.

Small handwritten note on the left margin of the left page.

Vertical handwritten note on the right margin of the left page.

حقیقی تاب طلعه بر سنگ ادازد بیوت و بیضی طبر و می طاب
شعر طهرت شعشعها فقلت فاذا اشرفت فذاك شروق
صبح افتاب حقیقی طلعت کند بهم عیان اشفاق در د و صبح خات
صفت سوزند چله جهان کر بر زرد درین مرتبه سالک را هزار لستان
مراض و عام لستان و پر لستان در نظر است بدین تصور **بیت**
بعد قدم بر تو نهی ازوق فنا الفناء بقاء البقاء در یاد
در عین مشاهده کند برین صورت یقین در عین ذات را معاینه
کند اما عین عکس در نظر بود که نازل عین منطوق نگاه
منظور عین نازل نگاه نازل و منظور از نظی بد نماید نگاه عین
در عین عیان نماید نگاه عین از عکس عین ازاد کرد که
عین یقین عین ذات بدید نگاه عین و عکس عین از عین نماید
که در نگاه عین و عکس عین که نماید است در عین آن بدید کرد
در منظر عین عین ذات خود بدید از تصورات مدکور
بر کند در بعد در اطوار معین قدم نهی بدید بصیرت فوق
مشاهده کند و این معلوم که در پیش نظر را درین نظر داری نظر
حق در کتب عدم معدوم بین وجود الله نور السموات الارض
حاضران که شهد الله انه لا اله الا هو شهادت شده

این کتاب را در این شهر
در کتب کثیره در این شهر
فقد اتممت فی این شهر
بیت
این کتاب را در این شهر
و در کتب کثیره در این شهر
فقد اتممت فی این شهر

ایمان تو لوفتم وجه الله بهو سو و بهر رو موایب است
در خویشتر نگر **وق الفسکم افلا تبصرون** بخود یاب
که ناظر و منظر را با یکدیگر نظار دارند و جوه بنو منظر ناظر
ناظر و الم یعلم ان الله یربنا بران ناظر است بر منظر ناظر و ناظر
و منظر اقریب الیه من جبل الوهر بدید که وهو معکم ایما لکنتم در
یابد چو منظر بر منظر یقین داند که راه راست با نیت مستقیم کنند
ان مقصود ربیب است و ان ربیب عیضه صراط مستقیم هرگاه که این
استقامت یابد نور افعال اسماء الهی بنظر باطن بدید شغل
بیت هرگاه که از عمل مذکور بر گذرد بعد قدم در اصول
دشرب شد شیطان به هتد و تحقیق می آید الهی و کوف در مرتبه
و جامع که جمع آن جمع نصیب کند که طیور اسماء کونین در حلیه اسماء الهی
مسلوب است و اسماء الهی بصورت کوف ایما لست و این در
یافت نشود و متحقق نکود در یقین و وصول حق است و وجه
این مشرب از حالات سالک که اتصال و انفصال و مشاهده
و معاینه و مکاشفه و درجات و درجات مقرر و مبر است و
جود و شهود و علم و نور بخوبی است بر یقین **تلم** و غیرت غیرت
در لاد لاد در داند غیب الا هو بر کرد انچه فکر حال و وحدان

احوال امکان بیان بود ایما افتاد اصول مشرب سطر در یابد
الم عبارت از ذات ذوالجلال و الجمال است و اشارت انصاف
 الله لام جلال مهم جمال یعنی ذات حق سبحانه و تعالی بصفت جلال
 و جمال ظاهر است و این دو مراتب مرتبه ذات اند نه درجه اول نعمت
 و ذات حق سبحانه و نعم در بر ده جلال عظمت محبت در و جلال
 منکشف و معرفت جلال و جمال جمال دارد و حضرت جمال و جمال
 بجلال دارد و جلال مندی و جمال و جلال و جمال اکاه صانع
 یا کام ذات مصدر جمع اسماء و صفات و صفت حضرت جلال الو
 ظهور و طبع جمال را بر رخ سازد تا نور حضرت ظهور خود ان
 قعدت خالی بیند هیچ حضرت جمال استنا و الوان خواهد جلال
 بر رخ کرد اند استغلا سر در فقدان اندازد و در بر رخ و بعض
 تجلی ذات تقدس و نعم **نظم** در تجلی با عشق است در هم گفتند
 مت نکروی بعین غایب بلا گفتند انداز عکسان گفتار دهم در باب پنج
 حضرت جمال بجمال آرایش را ستم کرد و تجلی نماید چنانکه حاجت حضرت
 جلال قریب و بعد ندارد در کاشف است و هر دو در سطوح ذات
 مستهلک **زبانی حال** در حق دیگر شوی بوجه خاص و عام مهم جمال را
 بر رخ و تصور واسطه و رابطه فر کو بند هر چهار نام می شد است

در بیان احوال امکان بیان بود ایما افتاد اصول مشرب سطر در یابد
 عبارت از ذات ذوالجلال و الجمال است و اشارت انصاف
 الله لام جلال مهم جمال یعنی ذات حق سبحانه و تعالی بصفت جلال
 و جمال ظاهر است و این دو مراتب مرتبه ذات اند نه درجه اول نعمت
 و ذات حق سبحانه و نعم در بر ده جلال عظمت محبت در و جلال
 منکشف و معرفت جلال و جمال جمال دارد و حضرت جمال و جمال
 بجلال دارد و جلال مندی و جمال و جلال و جمال اکاه صانع
 یا کام ذات مصدر جمع اسماء و صفات و صفت حضرت جلال الو
 ظهور و طبع جمال را بر رخ سازد تا نور حضرت ظهور خود ان
 قعدت خالی بیند هیچ حضرت جمال استنا و الوان خواهد جلال
 بر رخ کرد اند استغلا سر در فقدان اندازد و در بر رخ و بعض
 تجلی ذات تقدس و نعم **نظم** در تجلی با عشق است در هم گفتند
 مت نکروی بعین غایب بلا گفتند انداز عکسان گفتار دهم در باب پنج
 حضرت جمال بجمال آرایش را ستم کرد و تجلی نماید چنانکه حاجت حضرت
 جلال قریب و بعد ندارد در کاشف است و هر دو در سطوح ذات
 مستهلک **زبانی حال** در حق دیگر شوی بوجه خاص و عام مهم جمال را
 بر رخ و تصور واسطه و رابطه فر کو بند هر چهار نام می شد است

و می بندد دو نوع است صغری و کبری و در مهم جمال هر دو وصف
 فایم اند و حدت هر قسم و حدت جامع صفت جانب باطن جامع
 جانب صفت و الی الی سنان اوراق جامع و الی الی صفت ساینده
 و منجمله اجساد هر که **نشان** کامل شد حکم آدم بافت و بر رخ صغری
 شد کبری را در بافت و بی بافت خود کبری کشت هر دو وجه جامع
 حق شد بر رخ کبری یکا یکی باصل دارد و واسطه در میان این دو
 بود عیان شد **حال** و چه حال خود وقتی که روند بر رخ صغری
 و کبری را در ظاهر و باطن قرار داد به هر وجه هر دو جامع شد حال
 هر **نشان** بافت افرا خود را در بافت همون سناک ناقص است
 ان نقصان را بصفت جمعی کند و خلق آدم علی صورته یعنی
 نماید تا این ترش کردن و او یکی با هر کسیت اما هیچ یکی در یکی
 نیست و برای یکی یکی است اشارت بود عبارت آمد عبارت
 غیر اشارت خلاصه الصری و حدت خاصست با خلاص دان
اب ص صبح و وصول اصول حاصل کرد در بعد در تجلیات
 اسما. الهی ملامت کند که متجلی له و تجلی واحد بذات اند
 با بصفت بدانکه ذات احد صمد است به رخ ندارد در همان احد
 تجلی واحد متجلی و متجلی له است اسم ذات و اسماء صفات ذات

در بیان احوال امکان بیان بود ایما افتاد اصول مشرب سطر در یابد
 عبارت از ذات ذوالجلال و الجمال است و اشارت انصاف
 الله لام جلال مهم جمال یعنی ذات حق سبحانه و تعالی بصفت جلال
 و جمال ظاهر است و این دو مراتب مرتبه ذات اند نه درجه اول نعمت
 و ذات حق سبحانه و نعم در بر ده جلال عظمت محبت در و جلال
 منکشف و معرفت جلال و جمال جمال دارد و حضرت جمال و جمال
 بجلال دارد و جلال مندی و جمال و جلال و جمال اکاه صانع
 یا کام ذات مصدر جمع اسماء و صفات و صفت حضرت جلال الو
 ظهور و طبع جمال را بر رخ سازد تا نور حضرت ظهور خود ان
 قعدت خالی بیند هیچ حضرت جمال استنا و الوان خواهد جلال
 بر رخ کرد اند استغلا سر در فقدان اندازد و در بر رخ و بعض
 تجلی ذات تقدس و نعم **نظم** در تجلی با عشق است در هم گفتند
 مت نکروی بعین غایب بلا گفتند انداز عکسان گفتار دهم در باب پنج
 حضرت جمال بجمال آرایش را ستم کرد و تجلی نماید چنانکه حاجت حضرت
 جلال قریب و بعد ندارد در کاشف است و هر دو در سطوح ذات
 مستهلک **زبانی حال** در حق دیگر شوی بوجه خاص و عام مهم جمال را
 بر رخ و تصور واسطه و رابطه فر کو بند هر چهار نام می شد است

قلی بنود اسماء شترهای را فکر کن سنا شعور رینزه و دانسته هم
مانند مکر عظمت ذات بدین صورت **ب ا ص ج ک ح ز**
د ق ح ن ش چنانچه سنا که فراموش کردی در این لسان بنده خلا و
علا از دیدن او نماید بدگردد و چون اینج حال صوفی وقت را پیدا
کرد از اختیار خود ناپیدا کرد و پیدا شد و ناپیدا شد تا سنا
و او ظاهر و باطن هر دو است باید که در اسماء اندر و از بی معنا نشود
نماید برین صورت **ب ا ص ج ک ح ز** چنانچه سنا که
فراموش کرد از غلاف و عوائق از یاد ما و غیره هیچ وجه موقوف بنویس
بغیر بود پیش او سلب نام هر چه بذات بنده ایجابی بنده ایجابی
و تمام اسماء ایجابی در مرتبه سلب بنده و سایر سلبی را در مرتبه
خود ایجاب دارد باید که در اسماء سلبی مشغولی نماید بدین صورت
ب ا ص ج ک ح ز **د ق ح ن ش** هرگاه که سنا که کماکان فراموش
که اسماء شترهای را در عالم شهادت شهادت کند و اصلا اثر انفعال در
موتش نکورد و بغیر تصرف متصرف بهیچ بنده باید که در اسماء
مشغول نماید برین صورت **ب ا ص ج ک ح ز**
ا ص م ج ق و د ق ح ن ش
س ج م ج ق و د ق ح ن ش
موتش در کور نام از او فراموش
بکرم غیر فراموش

اصول

د ق ح ن ش **ا ص م ج ق و د ق ح ن ش**
س ج م ج ق و د ق ح ن ش
ا ص م ج ق و د ق ح ن ش
ا ص م ج ق و د ق ح ن ش
ا ص م ج ق و د ق ح ن ش
چون صوفی مرتبه جمع و جمع الحاق فراموش باید که در اسم جمع مشغولی نماید
ذات او جامع است غیب مطلق و شهادت مطلق لاطرف مشغول
در باید **ب ا ص ج ک ح ز** چنانچه سنا که تحقیق هر
احدیت و وحدت و واحدیت و شتیون و اسماء الهی و اعیان
تا بنده کند که در ظل وحدت تا بنده غیب و شهادت علی وجه
التکلیف چون تفصیل یافتند و تجلی ذات و صفات یقین وجود
یا در تحت تکلیف باید که در دوازده که ظاهر و باطن مواظبت
نماید از اصول ظاهر بقدرت معرفت بر معارج صفات عروج
کن تا بشاهد رسد باز از عین شهادت بمراتب باطن به تفریق تحقیق
کنش کند و باجمل و اصل کرد که تا نازل اوست طریق نازل
و عروج و نزول هوش دارد و در ارکان مذکور در اول
مشغول انداز می بندد کامل روشن فراموش میماند ان دو یکی و دیگری

بدانکه این وجود در کتم عدم با بود تو بود عالم تا بود بود بود معلوم
 هرگاه که علم معلوم از قیض عالم نوزده وجود وجود معلوم بدراکت وجود
 عالم همیشه با بود است و وجود معلوم همیشه با بود علم واسطه است و میان
 عالم و معلوم وجود معلوم هست نه است از وجود عالم و وجود عالم
 عین وجود است چنانچه وجود معلوم نیک نیک که گز وجود عالم
 وجود معلوم فی نفس الامر اضطرار و انتقار و خوف و الذیام
 قبول دارد این وجود عارض است بر اسماء و لیکبر بر این خود
 نبود بر این وجود نبود ماهیکش در باب حق سماء و هم را بر فرق ظهور
 بنیاد خلق را بر حق وجود نبود از در ظهور دعیان خلق بیان حق
 بود از در ظهور حق عبان او خلق نهان بر حق از خلق بعدی کند
 بر حق بر نیز بنده صانع از حق نیز بر خلق بهتر باید **فقد ان الله**
الحی القیوم عبان کت بنیاد و نهاد این بنیان الوه است
 منی و صفتی عین حس محامد است بهر وجه که بدانی بیای اجابا
 اصل بدان بدین اشارت **لین ق ل ف کرم ن** در نوع دیک
ان ان دم مری دم م صرخ سالک و از ان باطنی فواید
 باید که در ان خوات قدم نهاده ناقص بق اشیا که در ضمیر و مستور اند
 ظاهر که در ندان هر دم باید اخوات و از اخوات کو قند اند و در اسماء

این اسماء
 در این
 در این
 در این
 در این

اگر چه تضاد است اما باعتبار اصل اخوات دارند و باعتبار ظهور
 تجلیات مختلفه با هر اندامی در حق تا محقق حق معرفت
 بجای آوردن نتواند و تا تر معرفت ابد و از ان عیان نکرده
 و حقوق هر شری محمل رسانیدن مشکل است بدانکه هر مرتبه را
 مرتبه معلوم است تجلی ذات تا بصفا که این نباشد طی مرتبه
 و مقامات و تجلی ذات و صفات هیچ مقرر بر بیان نتواند و از
 تا مرتبه احدی به مرتبه موصوف بوصف خاص خود دست تقدیر
 تقیید تجلی میشود بصورت مراتب علمیه و عینیه و در هر مرتبه تفکیک
 نه وجود و نه عین است نه غیر الا شهادت شهود و رای مرتبه
 شهاده هیچ مرتبه حس غیر نمانند آن ساین می اتم نسبت
 عالم است و این نسبت معلوم و هر دو یا با هم است تا است
 در غیب و شهاده هستی مطلقا بر وصف مصمم است حضرت و
 جو در بقا الیهیت اسماء محمل و مقادیر تجلی است و هر شری بصورت
 اسماء سرازده است و بلورن ملاحت وجود مستطون است که
 طلعت وجود نباشد نیست هست فنانکر در بصفت تا بر
 عقبی فرقه عوارض وجود نسبت اعوارض اسماء مقرر و غیب
 تجلیات اسماء تجلی است که اسماء نباشد معروض در غیب

اسماء و افعال
در این کتاب
مورد ذکر است

و اسماء و افعال را با یکدیگر در تعریف انداخته و قرار ندادند و اسماء بصورت
اشیاء کونی صورت گرفتند و اشیاء برده اند اینست که
تجدیدات اسماء ظاهر نگردد آن جنس ملاحظه محقق گردد
بود بر وجهی و بودگی از آن دان بود و نابود همیشه در بودگی او
بدان عدد و مرابودگی و استنساخ است بودگی در یافتن
سزا است در جهان جهان سانی نکر هر کار با که در کار در است
بجز و کار در اینست هر کار بر فعلی بفعل اسماء جاریست و
فعلی صفات فعلی در خلل و ملل در خود اختلاط دارد و در
قوله و فعلا خود پدید است که فاعل تمیز کند که فاعل را دانند
فعلی آید که بنابر تصرف متصرف است تریش در باب
تا غلط نیندند **و فی هذا الشكل بکون لسنعة و تسعون**
ملاحظه و فی کل ملاحظه لسنعة ابطن نمودن اسماء و افعال
و هر اسمی را نه بطن است بر بقی ترقی و تامل این افعال در باب
که ذات فوق بجهت و بصرف از صفات ذاتی اند و در میان یکی
در تعلق عظمت است دیگر بجمال که بر پایه جوهر المانیات نباشند
این هفت تنه که این هفت نبودند صفات دیگر ظاهر نگردد
در این اشارت ناظر به وجه تحقیق است

ظاهر و باطن

در این کتاب
مورد ذکر است

هر شیئی از اسما و افعال عنایت سر می زند فعلی و افعال بر حسب سالی که
محل و بزم بهبوط و صعود با از این از آن خلوت گاه و گاه و
هر نوع که در دیار باغ بنشیند بر قطعه الاشارات صحن محراب مجرد
سالی که بنوع حال سالی که اول تمامی بر و صارت آید و در آن
در احوال محقق بهیچ و در افعال مدقق و جوهر محلی و بزم مجرد
اسماء افعالی را در ضمن وجود مطلق تصور نکنند هر چه
در نظر **کل شیئی ها لک الاوجه** هر نماید بهیچ سالی که
مجرد باشد در یاد اسماء صفات ذاتی و افعالی بود و او را صفات
روز کرد در هر صفاتی افعال بصفت ذاتی افعال ششگون که فی الجمله
بر مبداء سازد و با این ترتیب در صفات مذکور در این کتاب
تفکیک شود که ناگزیر مذکور کرد و مذکور ناگزیر با جانش قدم نهاد
نه ناگزیر ماند و نه مذکور **الله احد الله الصمد** اشهاد
حاله او کرد در شغل اخوات اینست **ف و ق و طاب ع ذلك**
چرخ حالات اخوات بر تو غالب آید یعنی استیلا هر چه در نماید
کما یبغی اثر هشی بر اینست سازد آنکه در این شغل قدم نهی
و اگر بغیر و ارادت مذکور در این در راه برقیان دان که موند
و زینت کوردی چه خلوت در این است **ع ان شکرک**

کما یبغی
ع ان شکرک
در این کتاب
مورد ذکر است

و افعال در تحت

اطور و افعالی در تحت

که در حال خود و موقوف یابد باید که هرگاه و یکجا نرفد و بتزلزل
برخواستن مانع دارد و متعلقات هر وقت کاملاً در پنج مراتب تکرار
بود از هر وقت کاملاً هر وقت صفات ذاتی هر دانند هر چه از ایشان
سرزند تا اسم و رسم هر مرتبه را بر مرتبه ان شی عیان بندد و هر
اسم و رسم خیزد بهمان دست و در هر مرتبه نظم سازد عکس
عکس اگر سالک باین عنوان کامل نکند در بقایند و اندک در مرتبه است
تقصان است مینب خمس اینف
چون صاف بود بصاف رفت و رسید **ایچ** **ب** **ج** **د** **ه** **و** **ز** **ح** **ط** **ق** **ک** **ل** **م** **ن**
جمله جهات صفا و بد و در هیچ مرتبه زنگار **و** **ز** **ح** **ط** **ق** **ک** **ل** **م** **ن**
نیز عین و عکس در عین این عیان است از شما در تحت این
شهود و مشاهد میگردانند در تحت این محو است این **و** **ز** **ح** **ط** **ق** **ک** **ل** **م** **ن**
روحی است آن **و** **ز** **ح** **ط** **ق** **ک** **ل** **م** **ن** این باید که در هر باب دوام خیال
با خیال بماند تا خیر حال یابد سرا و علامت بر سبب اشارت هر شیء
یابد این **و** **ز** **ح** **ط** **ق** **ک** **ل** **م** **ن** و قشر که سالک هر مقامات نکند خیزد
گوده باخ بعد انجام آغاز کار اختیار کند و از سر طریقت را
سرا انجام دهد اگر چه مرتب میگردند جز به طریقت که درم با زان است
مطلق بقا سگلو که در یابد تا در هیچ منزلت بر و موقوف و غلط بقصد

بیک

و محل مفاد بر مرتب را قرآن دهد اینست **ب** **ج** **د** **ه** **و** **ز** **ح** **ط** **ق** **ک** **ل** **م** **ن** ای
سالک سالک جمع جاوید یافتن و عین را در یافتن همیشگی باشد تا
بدل از و غفلت در محاکات آن بنود باخ در کارخانه دل نظیر این
ایچ کمال همیشگی است که در بلاد و شاه بنا شد و به همیشگی ارباب باخ
همیشگی باخ **ب** **ج** **د** **ه** **و** **ز** **ح** **ط** **ق** **ک** **ل** **م** **ن** ای محقق راه هود و قدم در
ذکر آگاه باش بدان عالم در علمت و علم قائم بذات علم بر سر تعلق این
عالم در وجود آمد این معلوم در علم و علم قائم بذات از هیچ معنی
لطیف الا لطیف باخ هنوز عالم در علم است و علم بعالم ایچ شهود
بهستی وجود عارض است از معلوم **م** **ن** مستقیم علم ایچ معلوم
علم عالم است عالم و معلوم و علم در یک قبیل بین هر که که ایچ دیگر در
دل قرآن یابد اندک در هر قدم سفس در وطن حاصل کرده
که آینه عالم معلوم اینم معلوم عالم عالم و معلوم در آینه علم و سن
و ترات نامست **ح** **ط** **ق** **ک** **ل** **م** **ن** ای سالک آگاه باش روزگار را هر طریقی
یک اهل شریعت دوم اهل طریقت سیم اهل حقیقت ساکن شریعت
در صحن مجاز است با هر ماورد و در دل قرآن دهد بد و وجود
اما اعتقاد بر **لا یخترک ذقه الآبازن الله** است و خود را
در فضل محتار ماند سالک طریقت می اجهت بهر دو وجه دارد

خامراً و باطناً طاهر ایا حکام شرح باطناً یعنی فاعل حقیق حقیق دیگر
 نظری ندارد **فصل کل من عند الله** از خود بر اختیار است ساکن
 حقیقت ارکان بهتر بر کمال است بتقدیر و تسلیم میگردند و هر
 نوع که گردانیده میگردند میگردند از شعور و بشری اثر **کل شیء**
هالك الا وجهه فاعل است از اختیار بخندیا راست بر اختیار
 بتصور و تصدیق بدان و بران عامل باشد که ذات در مرتبه جمیع
 بتجلی اسماء مستولی است بحکم عرفی **بقره** ریافتن است و
 انچه در جمع مرتبه نهانست در جمع العین عیان است انچه
 در جمع الجمع مفید است در احدیت مطلق اطلاق است ازین
 معنی هر سه مراتب مرتبط اند ازین شد کامل وضع شغل
اینست سبب الی الله سبب مع الله سبب فی الله شکل اول در
 طریقت را شرهاست که قلب از غبار غیب و محبت اغیار پاک دارد
 و در ذکر کلم طیب که توحید صورتست مشغول باشد و در طی مراتب
 بهر مرتبه مع کلم طیب را ملاحظه کند بخدا سبب غافل درین غلط
 نکت میبخشد در بلویں بهر نفس الوان کند و چرخ در تکلیف بود یکی
 و در البرکی بینه بصورت و معنی تا معاینه او در غیب و شهادت
 علی السواء باشد زیرا جمیع اثبات بی نسبت و تعطیل نیست و دیده

نوع

مقام زینتیه را گذرد و بتعطیل و نظر تجلی ذات بدان چنانچه
 میگوید **انما تجلی الله تجلی الذات بذاته** **ذاته من ذاته**
الی ذاته علی ذاته حال مذکور حاصل نشود تا آنکه بشرک جلی
 و حقی خلاص نیاید که در شریعت دو معبود و در طریقت
 دو موجود و در حقیقت یک وجود است **ذاتین** و در حقیقت کفایت
 کجا و **عنه اشع الشک فاشع الخاضع** و این دست
 نهاده بر طهارت طریقت یعنی کلم طیب مصفا می نماید و قطع ماسوا
 کند تا بکمال رسد و از خود فرودم نام که در میان زینت و عیان
 جز این صم صامت درین دیار این عبارت غیب که **افترت من الله**
حوائی بود برانند و در طریقت معارج مراتب مطلع گردند و نخستین
 ازینج لا سایر بطلا تراقی گرداند و اثبات سازد و اجلی **الوجه**
 صوم این وقت بهم اوقات قرار باید فکر دیگر پیش کبر و تیغ لا
 گردو دارد دیگر و بدینا و بگویم بقیه تنه بیکدم هر دو را نفسی گرداند
 و ثابت گرداند وجود **مد** را حقیق حال بر دستویب شود قدم
 پیشتر نه تیغ لا را حوائی بجا این کند هر چه در نظر آید از آن نفسی کند
 و اثبات سازد و عین را در هر دم بیدم باین فکر بهر تا جملها
 از نفسی ناپدید کرد و عین عیان ساکن ظاهر بود و نفسی کفایت

المحکم بکذا

انتمال
من
عالم
الطریق
و اینست
نوع

من کور مستعد و مکمل نفس در مرتبه دیگر صعود کند اینجمله ^{عین}
 نفی بود عین آن اثبات کرد داد چه ثابت و مثبت عین واحد
 باصل خود دادند نه بغیر از وجودش ظاهر آمدند با حدیث عقید
 کشیده در تجلیات مثل نیست صغایم در حضرت ذات **لیس کماله**
 در تقید و اطلاق علی السویه از نفی معلوم کن نفی فی النفس
 اثبات فی الایات فالنفس علی الایات **شکست و اثبات**

شکل دو عمای طایفه صادق صریح را صدق گرفته ای در افعال جدید
 و انقشون نشان معرفت خدیجهان حاصل کرد در اندک طوایف
 هر طوایف بدان تا انکه عارف بالله و بالنفس و بالذات بود محقق نشود
 و باصل و اصل نکرد عرفان بالله عرفان دین الله ان الایات
 عند الله الامداد عرفان بنفس عرفان حق است **من عرف**
نفسه فقد عرف ربه عرفان بذات عرفان عالمست
ایمان تو انی فتم وجه الله اشارت به تمام صفت و عبارت بود
 بفهمی بفهم اشارت در ایشان او شایان نیست بر ایشان و ایشان
 دادند محکم نیست و بر معرفت بود هیچ وجه نیست و کسی خبر

نیز است

بدار که حکمت حکیم معلوم در نیت سر شسته با که اغشته بر بر یکی اند و با یکی
 بیکی هیچ یکی را در نیت که با یکی اهل نظر بدیده بصیرت نکرد ذات
 هنر از لایب دایت و لایب دایت یک وجود است غایتش قلب او عین
 نقد آمد هر که در نیت و کنجید و سنجید سوا نقد یافت هر که نیکبید و
 سنجید تا سفت رفت کن عرش دل وجود مطلق است افلاک
 به بر دگر ناز و هوا فواد آب و خاک هویدا است هوایید تا لفظ طراوت
 با یکی یکی مرغانند این تمام کرده وجود روح الامین است و انکه وارفت
 و فی السرا تا ان السانیت السان قلب روح الامین است یافت
 و در یافت او را درست آمد و رفت او بصورت السانیت بهر
 اضداد و بیاطن بظاهر روح الامین را روح اعظم بنیکو بند تفصیل
 نام مراتب در مرتبه جامع جمع کشت این بار را انسر باید کشود تا عقد
 مصونت محکم کرد در قلب روح الامین را السان نام نهتم که سیم
 صفات مجلی و مجلی انسر مونس خلق تمام خاصت خلق آدم
 علی صورته عین اخذ حاضر است با ان السانیت گرفت و کفیت
فتبارک الله احسن الخالقین دوست داشت و بر داشت
 از روز صورت و معنی از روز صورت که عرش عالم کبریا است این صفت
 خلاصه عالم انسانیست که لالسان بنیان الرب بنیاد نهاد

افلاک با یکی

اصول عروض

شکل سیم هرگاه که سالک از قبل تقلیدی و محقق گذشته باشد در وسط هر دو
 ساحل صورت کبر صورتی که آغاز و انجام نماست تجلیات مختلف
 یکبارگی در یکبارگی مر نماید درین اسرار الهی است و مصالح یادگار
 بجان خود است از بجان خندان عین تفاوت کرد در قلب وجود
 تجلیات اسما که با یکدیگر اندر آید و اندر آید که در واقعیت
 یکبارگی بر این آید عکس یکدیگر در یکی کثرت می نماید اما در هر یکی کثرت
 این شهود عین وجود است ابد و ازل در بیخ نمود است هر ذات ذات
 و هر صفتی صفت او است هر شیئی را که مشاهده یابی یا انقلاب شناس
 ناقلب نامند اختلاف از سر تا سر و رود و بیط ذات و صفات
 در سر اوقات عزت مستور است این سر غایت است تا آنکه اندر آید
 اسما بر هم نزد دست بر جام صورت شراب ناب بنوش تا در خود بگردی
 فراموش و بی شکل است دیگر اگر دانند اسرار غیب و پنداره
 العوان محبت و برینک از باطن و فراهان و بوز غامض
 هستی ۹۳۲۵۰ پس نگارز بانگ در آینه دل بودار خود آ
 پیچون را شناس از دل و ابد را در یکبارگی
 پلان که بنیاد است و اگر نه بر فراز آید

	۱۷۵۰
۱۱۰۹۵	۱
۱	۱

دیده شده است

ظهور بدان که ظاهر و باطن از این اشارت سرزده است عین
 بیانش بشنوم از چنان عین فالست و از سایر سر خلاصه است
 و از قاف قدم که وظیفه ذات سر مکنون که در عین و فارق باراد
 ذات و شعیب بر این کفحه و از هر دندان یک دندان نشان آورده عشق
 روز نمود هر ذوق دانه لبنتی دادست عاشق و معشوق و عشق
 بن داخت و در خود در او بر داشتند رنگ آمیز بر افستند و در
 لطافت اراستند که این بنحقیق که اصل است و از هر دو باهیت
 فرخ و جز خفا بر بحال ارایش را این هر مظهر حسن عیان نماید زیرا که
 تجلیات صفات بر معلومات بر نگار است و هر یکی مختص اسرار
 و هر که در بیخ از این مفتاح عرفان نکند اید کنج اسرار دست نیآور
 عازق نکشته موید محبوب ماند البته سالک راه را مشرطست که در
 نفسی پل بر بند نباشد تا از هر بند از آن که در دایم حال دست نهید
 نادر آنکه مشغل کج الاسرار مواظبت نماید و در اندک مدت ماهیت
 تمام مظهر روشن فرا ببردند بعنایت الله نعم که حق کجایم مالک الملک
 و عالم غیب شهادت است **سر او علامت خوش قدیم اشارت**
 حروف اینست **ح م س ی ح ی ح م ش** در یکی کس از
 اشغال سابق حاصل کرد و بنام در غمش تو صید عمل نماید در
 و ادو ل ا ن ی ت لغز

کام

تحقیق مراتب شهود وجود است اجمالا درین تحقیق وجود و نبود
تفصیلا ماهیت وجود و شهود و علی التخصیص بیان کرده اند بنا
بر این اصل کشف در غطاء خطا یافتند و بدینجه بصیرت در یابد
و بدل و بجان قبول که حضرت هستی مطلق را به هیچ وصف تعین
نیت جز اطلاق اما در این هستی سهاریت که نایبیت شیون اعیان
دارد و هر شیون بتعین معلوم است در علم و بیکج هیچ کس و خوف
علم را در تکفید معلوم نه فضل نیست و نه شهود از ذات احدیت ناقصه
السائب مراتب الهی اند و از حقیقت السائب با مگر مرتب است که از آن
وجود است این تلویح شهود حقیقت السائب از هر دو در سائل است
اما مدار ظهور در مرتب است از مرتب که هر چه یکی ممتاز تر است که
ظهور در سائب غیب عالم ملکوت است و جانب سهارت عالم
ملکوت که که حضرت رب الارباب فواید که شی را وجود مجرد در
مرتب غیب و شهاده که با یکدیگر خرد یک اند با استعداد ان شی یک
نند مرتب و صورت از نظام حاصل میگردد یکی بر مرتب خود قرار
میگیرند از مرتب بدایت تا نهایت در مرتب جمع بعضی اهل بیت ذات و
صفات در صورت ظاهر کرد در تجلی احوال و اتم در نیانام است آنچه
یغایب مرتب بود اجمال و تفصیلا تعیین کرده شد حالا حقیقت روح

و

و ماهیت جسم در پایه نادرسر هیکل که غلط نیفتد و افق ثواب شیون
اعیان که در مرتب ذات انداز حقیقت صفات است پس از آن مرتب
متزلزل نمودند در مجمع انوار واحد احد که در مرتب جمعیت مرتبند و
هر یکی بمعلوم علم مفید گشتند که از اصول علمیه که بدینجه از الحاق آنرا
در مقام لطیف رسند در اینجا ایشان را و احوال مجرده گویند و در
رتبه شعور وجود خود موصوف میگردند پس از مرتبه ارواح در
عالم لطیف نازل گشتند کما فی الامثال و جناب فواید ایشان در
مرتبه وجود بصورت مرکبات لطیف حاصل میگردد اما خرق و انقیاد
و تسبیح و تقبض قبول ندارد و از این مرتبه تا مرتب خاک هر جا که نماند
اصلی با انقلاب حال صورت که در ظاهر که گویند باطن روح الدالقی
والامر و روح در عالم مجرد یک چیز منحصرا نیست از حالات روشن
فواید روان روح که با جسم بملق دارد ان روح جوهری لطیف
منزه لقی ذاتی منور بنور سیمایی مجرده از ترکیب جسمانی است و
جسم باعتبار ترکیب عناصر اربع وجود خارجی ازوست بر اینست
خام عارض است و روح عین هیکل جسم دارد و جسم صورت
روح و روح عین وجود است و دلن صورت خلق اینست و اتم
حال روح و جسم بود بیان افتاد اطوار سالک در یابد بطریق

عظیم اللہ تعالیٰ

عظیم اللہ تعالیٰ

ب اص ص ق د ق ح ن مشب اص ع م د ق ح ن مش
 ب اص ق د ق ح ن مشب اص و د ق ح ن مش
 ب اص ح د ق ح ن مشب اص ق د ق ح ن مش
 ب اص ط د ق ح ن مشب اص ب د ق ح ن مش
 ب اص ع د ق ح ن مشب اص و د ق ح ن مش
 ب اص ن د ق ح ن مشب اص م د ق ح ن مش
 ب اص ب د ق ح ن مشب اص ب د ق ح ن مش

ب اص ص ق د ق ح ن مش

چون صوفی فرمود که علم و فهم التفصیل تمام مراتب را طی کند و در آستانه آن عمل
 استبدال آهستی بر وجود چنان غالب شود که اصل اصول و اصول را نمیدان
 کرد و نتواند با همی مباحثه نماید حال او شود در عالم کفری و ناپیدا
 عالم نظری تمام مراتب الهیه و کونیه پیش او گمان بجز از کار علمی خود
 و محمل واقعات را گمان برد که واقع گمانت باید که در هر وقت
 عمل اجمال تجلیات اختیار کند تا به سوی تیار حال خود رسد چرا که
 الوان این شغل بیک عنوان نیست بجز سبب همی یکی بر یکی غلبه
 کرد که نمیرواند و مراتب غیب و شهادت در اعیان عین پدید آید
 التفصیل و فنون جنون انسا او بر روی درو و تحقیق فیض
 تعذبات است همچنان بالیقین در نظر آید بصفت مازع البصر و یا

بهر سبب

طنقی منصف گردد
مشغل نیست

در وقت خواب
 در وقت بیداری
 در وقت غذا خوردن
 در وقت نماز
 در وقت دعا
 در وقت استراحت
 در وقت کار
 در وقت درس خواندن
 در وقت تفریح
 در وقت خوابیدن
 در وقت بیدار شدن
 در وقت غذا خوردن
 در وقت نماز
 در وقت دعا
 در وقت استراحت
 در وقت کار
 در وقت درس خواندن
 در وقت تفریح

ب اص م ق ش د ق ح ن ش ب اص م م م د ق ح ن
 ب اص ج م خ د ق ح ن ش ب اص ب م غ د ق ح ن
 ب اص ق و ر د ق ح ن ش ب اص ف ع ق د ق ح ن
 ب اص ب خ ر د ق ح ن ش ب اص م م م م د ق ح ن
 ب اص ب ی ع د ق ح ن ش ب اص ل ف ح د ق ح ن
 ب اص ع غ ش د ق ح ن ش ب اص ع م م د ق ح ن
 ب اص م ج د ق ح ن ش ب اص ک م د ق ح ن
 ب اص و د ق ح ن ش ب اص م ش د ق ح ن
 ب اص ح و ق د ق ح ن ش ب اص م ق د ق ح ن
 ب اص م م م د ق ح ن ش ب اص ق م د ق ح ن
 ب اص ا ط اص د ق ح ن ش ب اص ق م م د ق ح ن
 ب اص م ا د ق ح ن ش ب اص ظ ب و د ق ح ن
 ب اص م ب د ق ح ن ش ب اص م م م د ق ح ن
 ب اص م ر د ق ح ن ش ب اص م م غ د ق ح ن
 ب اص م م م د ق ح ن ش ب اص م م د ق ح ن
 ب اص م ب ب د ق ح ن ش ب اص و م د ق ح ن
 ب اص ا ی محقق با محقق باش اصفافه با بوم ملا ل و

قوام
 دق ح ن ش ب اص

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page)

Handwritten marginal notes in Arabic script, written diagonally at the top of the right page.

Main text on the right page, consisting of a list of words and their variations in red and black ink. The text is organized into columns and includes various forms of the root letters.

Handwritten marginal notes in Arabic script at the bottom of the right page.

Handwritten marginal notes in Arabic script at the top of the left page.

Main text on the left page, consisting of a list of words and their variations in red and black ink. The text is organized into columns and includes various forms of the root letters.

Handwritten marginal notes in Arabic script at the bottom of the left page.

Large handwritten marginal notes in Arabic script on the far left side of the left page, written vertically.

Handwritten marginal notes at the top of the right page, including the name 'ابن عربی' and other religious or philosophical terms.

کار صوفی درین سفل است الصوفی هو الله درین مقام گفته اند
که حال او در غیب و شهادت علی السویه است کل شیء هالک الا
وجهه و صف وجود او است **اسما تولى اتم وجه الله** مشاهده
شهود او است در تجلی اسم ستار عین عین دانند و در ظن
نور عین عیان نماید اما درین مقام خود را از علم معلومات نگاه
دارد هیچ در خود درود از حضور بر حضور بنام خود در شهود آید
پس از آن بود همان مقدار حاضر وقت بود که شعور و علم حس زیند
العلم جلاله الاکبر درین مقام گفته اند چه علم بر معلوم نیست
و این بمنزل سادگی و از ادگی است هر سادگی که از این گذشت بر
تر از کاینات قدم نهاد دیدن بصیرت هم در ویشان بلی ان
در ویش آید چنانچه در ویش بر فرقی نیست مگر کوی قدم علی بصیرت
اولیاء الله زمانی ازین پیش اخبار این جماعت درلسان
کنند **ع** ای محقق کاوی نگاه در فکر مبداء و معاد طریقی و
و نیز که **ع** هو سندر که مرتبه غیب از غیبیه و غیر تبه در سببه
بودن گاه مفتح عشق بدو رسید در کج محقق باز گشت و آنچه
ششویک در بر تهن ل و صفر دیکس گرفته و در هر مرتبه نامر علاحد
یافتند در احد تبه ششویک و در و حد صفات و در احد بیت

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the right page, written in a cursive script.

Handwritten marginal notes at the bottom of the right page, including the name 'ابن عربی' and other terms.

اعماله الله و صوراته که سو فیه انرا اعیان ثابت گویند و حکما ص غلبه
در مرتبه ارواح عالم عقول و نفوس مجرد و انرا در مرتبه وجود
اشیاء بوجودی که بان شعور خود با حق صوف میگردند و در مرتبه
مثال افعال منفصل نامند اشیاء در مرتبه وجود بصورت مرکبات
لطیفه که قابل تجزیه و تبعض و خرق و التیام بنام ظهور دارند
یعنی زباده مطلق اند نه مجرد مطلق و در مرتبه صحر عالم ملک عالم
اجسام مگر گویند اشیاء در مرتبه وجود بصورت مرکبات کشف قابل
تجزیه و تبعض و خرق التیام با ظهور دارند مرتبه ستم مرتبه طاست
لششویک الله یعنی هیچ مرتبه نفیس ششویک صورت نکرفته است و
س مرتبه است اعلی و ادنی و اوسط و هر نسبتی را اسما و نکر است
از دایره روشن فراموش شد از غیب بر تیان ل زنده است صورت بند

Handwritten marginal notes at the bottom of the right page, including the name 'ابن عربی' and other terms.

Extensive handwritten marginal notes on the left side of the left page, written in a cursive script.

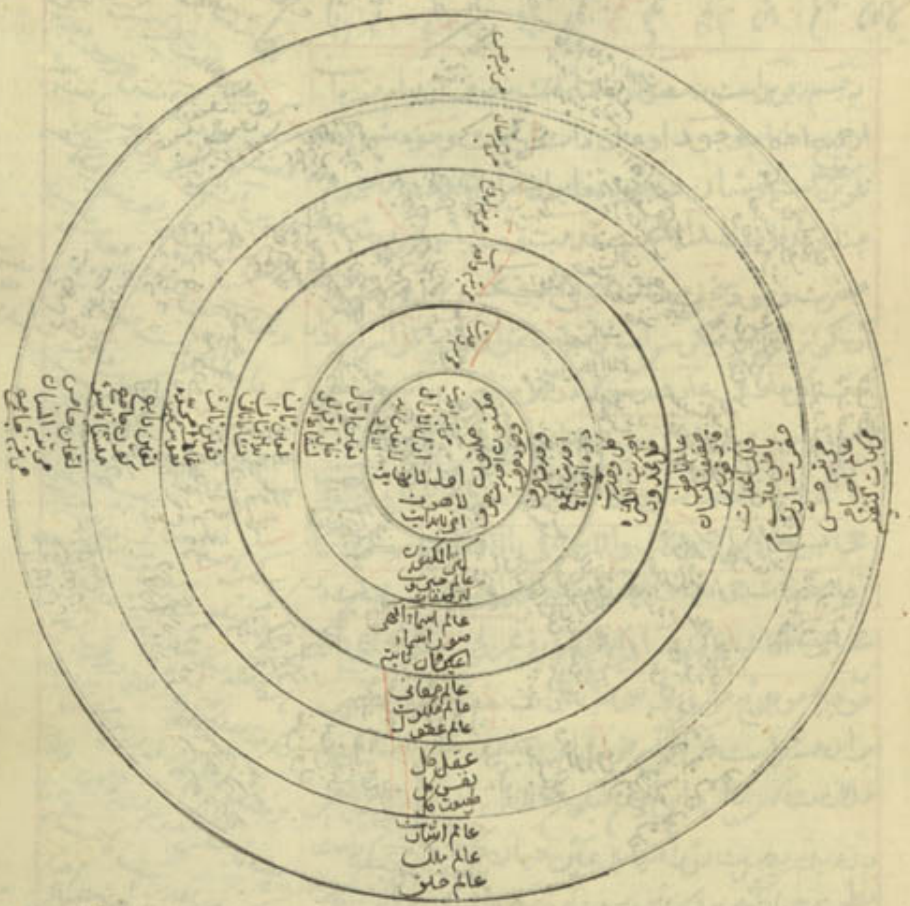
این دایره معکوس از نهایت قربت زعفران مرتبه غیب پریشان کرد
این دایره معکوس از نهایت قربت زعفران مرتبه غیب پریشان کرد

این دایره معکوس از نهایت قربت زعفران مرتبه غیب پریشان کرد
این دایره معکوس از نهایت قربت زعفران مرتبه غیب پریشان کرد

ای محقق دان تدقیق در معرفت کاد هر کس نیست که اکتون زعفران
لشهر دانست در وجود حضرت وجود ازان کما کان است ستمو در
وجود عارض است و حضرت وجودی با باین سایر صفات است
بعین ظهور صورت زبند و کمال بر ذر در مینه کلمه عبارت
بنشین تا اسرار ذات الکبریا و ذات العظمت از اری حایر
شود **الله احد الله العزلی** کمال عظمت و کبریا و وجود است
الله احد یکتاست **الله العزلی** هر هتا معصیت بکس و کفوی
بلکه در حضرت او نه وصال است و نه فصل بقربت و نه بعد است

کمال علم و کمال قدرت و کمال جلال و کمال کرمی و کمال لطف و کمال رحمت و کمال شفقت و کمال احسان و کمال بخشنده
و کمال سخاوت و کمال عفو و کمال مغفرت و کمال تواضع و کمال فروتنی و کمال تواضع و کمال فروتنی
و کمال تواضع و کمال فروتنی و کمال تواضع و کمال فروتنی و کمال تواضع و کمال فروتنی

این دایره معکوس از نهایت قربت زعفران مرتبه غیب پریشان کرد

این دایره معکوس از نهایت قربت زعفران مرتبه غیب پریشان کرد
این دایره معکوس از نهایت قربت زعفران مرتبه غیب پریشان کرد

Handwritten marginal notes at the top of the right page, including the word 'توبه' (Tawbah) and other religious or philosophical terms.

Main text on the right page, consisting of a list of words and phrases, possibly a glossary or a list of terms, arranged in columns.

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, written in a cursive script, providing commentary or additional information.

Handwritten marginal notes at the bottom of the right page, continuing the commentary or providing further details.

Main text on the left page, containing a list of words and phrases, similar to the right page, possibly a glossary or a list of terms.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, written in a cursive script, providing commentary or additional information.

Handwritten marginal notes at the bottom of the left page, continuing the commentary or providing further details.

Handwritten marginal notes at the top of the left page, including the word 'توبه' (Tawbah) and other religious or philosophical terms.

...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...

رفقا

رفقا هو الرفيق في السفر
والرفيق في العمل
والرفيق في كل شأن
والرفيق في كل شأن

اختار

اختار هو الذي يختار
الشيء من بين
الكثير من الأشياء
والتي هي خير

فوتت

فوتت هو الذي فوت
الشيء من بين
الكثير من الأشياء
والتي هي خير

عظم

عظم هو الذي عظم
الشيء من بين
الكثير من الأشياء
والتي هي خير

السب

السب هو الذي سب
الشيء من بين
الكثير من الأشياء
والتي هي خير

...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...

...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...

...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...

فرد

فرد هو الذي فرد
الشيء من بين
الكثير من الأشياء
والتي هي خير

علم

علم هو الذي علم
الشيء من بين
الكثير من الأشياء
والتي هي خير

فلمت

فلمت هو الذي فلمت
الشيء من بين
الكثير من الأشياء
والتي هي خير

سكنية

سكنية هو الذي سكنية
الشيء من بين
الكثير من الأشياء
والتي هي خير

احوال

احوال هو الذي احوال
الشيء من بين
الكثير من الأشياء
والتي هي خير

...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...

...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...

...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...

...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...
...منه ...

جوهری نهم در بیان اشتغال و رتبه الحق جبرئیل

از برار و اختیار و اسرار دعوت و سطر در عمل آورد و بر هدایت و
حبیب الهی من رحمتنا عارف گشت باهر که در اشغال و رتبه الحق
قدم نهاده تا بحقیقت یزداد و ایمان مع ایمانهم محقق گردد بر آنکه
سنا که یکدم ارث میرسد و بجم دیم و ارث حق تواند شد تا بشمارت اولتک
هم الوارثون بالسان لبش و لبش الوارثون در شان و ثبات شود در
یاب که وارث بر دین حق است صورت و معنی و وصول ارث بوارث
صورت و بطنان مورث است و در معنی قیام محال است و ثبات
میان هر دو وصول بشی است بر کسب و تصرف باستناد و وارث
صورت قیفر است باهر وارث معنی عظیم است از عطایای باطن
که ادراک آن نتواند کرد غیر از مدد و کسب و ظن صورت و عباد باهتمام ارث
کون و معنی را بواجب میراث التي تمام و بر انجام است اعطی
کلی دی حق حصه الوارث علیه و اللسان ستری و صفتی لبیک که
بالنظام و الاله الخلق آدم علی صورته بدو یافت این اشارت
تمام است عدم را موجود کرد بوجوه سه و داناکم نسبت هر دو وجود
گفتم اموانا و احبکم روی نمود بوجوه محالات خود در و مندرج
ساخت اندماج وجود و سه و کس نسبتا حقت من حیث الوجود

این وجود است وجود شهی در مشاهده شهی دست و در تقید نابو
نمود است و در اطلاق نمود نابو است با وجود شهی در تقید اثر
یابد از وجود مطلق کجا خیر باید حقیقت وجود است و اطلاق
معنی او میر است این وان در آن حضرت ناید بد است ناطق کل شی
ها که الا وجهه باین معنی که با است عالم در طلوع افتاب و حده
ذره و در بر آمدن باستعداد اصلی در شمار در آمدن مصروف اسماء
در هر ذره تمام است و ارث وجود حقیقی خاص و عام است بوجوه حاصل
شهی و معنی فی عالم الغیب و المشاهده هیچ شبهه ناید در عالم غیب
و مشاهده تا بر رفع فاطر السموات و الارض نشاید معنی در عالم
الغیب و المشاهده و نمیتواند از لامعلوم در علم بود صریح علم عالم
بمعلوم النفات فرمود وجود معلوم بوجه حسن روز ناید و تقا
قتیبارک الله اصل الخالقان گشود عالم باطن گشت معلوم ظاهر
و معلوم ظاهر بفعل خود مستنار گشت و بحسن خود باطن و صیغ خود
بهیم احوالی اسماء الله متصرف و متصرف یافت کجا بر ان کجا بر
ان الله بنا رک و مع السعفة و استعوان اسماء بصورت تقید و بد
مقید خود و بنا بر حکمت و احکام آن حکم فرمود لبش الاله انسان
بنیان الرب ستود ذات باسم الوارث بر معنی شد انکم باین اسم

در یافتن آن شکل و اکران ذات و استنادنا جبراست و باطل است
لازم شد که هر چه بهیمن بر جا رسد سر مایه حقیقت بدست آرد
بکمال عظمت بقاین بافت ظهور و غیب در آن بافت بر منافات هرگاه
که خواست فرد را ظاهر کند سر او قات جلال عظمت بر ادوات و در
پرده جمالی که با سر علما و وجود او نودا و شهود خود را ظاهر حقیقت
الکلیه با و ذات و العظمت از آن منصرف است باین معنی در این
جمال که با سر مثال بر مثال را مشاهیر می نمود عاشق گشت سابقه
عشق بختهم روی نمود معشوق مجلیب و لباس افکار مرتین
و مجلی ساخت جنار فریفته شود که در آینه بختیونه عکس از دست فتح
باهدیت خود در دید خود را بخود نودا گاه محب شد و گاه محبوب محبت
در هر دو جلوه گزید در آینه شهد الله ان لا اله الا هو صوت
خاص و عام باخصاص تمام سناهد فرود غیر شاه بود بهیمن شهود
نزد آنکه نیاید و معبد جری سناک در قرب خود مرمزان کرد
مشاهیر حال کند که مصور است بالوان صفات تا آنکه اش و بوی بقیه
فراهد شاهان و بوی بقیه فراهد خود و جوی بوی مند ناظم الی دیها
ناظر هرگاه که این هر دو برده بر داشته نشد استیلا مشرفا لک کرد
ناظر و منظر و از نظر غایب چون در شغل مشاهیر موافقت نماید این

حال پیدا آید **اج** شغل ثالث در تصور دل مدوری ارباب طریقت
نیاید طریق معرفت القارف الی الله بعد انقاس الخالیق
باید که محقق شود با محمل و مقادیر تجلیات ذاتی و صفات
تفاوت نکند و بر حسب قابلیت نام نهاد و بر کوسر اسما الکلیه
اطلاق نکند چرا که این مظهر است و از مظهر کن عین بنیاد خلق
و این را می آید که حقیقتش مفهوم در نیاید بر ما همت الاله
مقام معلوم در یافتن مرتب ذات مقدس بر مرتب است اول
مرتب غیب که منقطع الی اشارت است دوم مرتب صرف که
تجلی ذات مرتب است و اسبوم مرتب ذات که ملحوظ است
با صفات کمال ذات حاصل نشود بغير صفات و صفات
بغير ذات تجلی که در آن نتواند صفات بر معلوم ذات ظهور
نمایند بدانکه ملک بلباس ملک احد صورت ملک ملک است
الملك هو العالم عالم در علم و عالم قائم بذات عالم العالم هو
انظا هر هو الیاطن جبروت مثال لاهوت مملکت مثال
جبروت ناسوت مثال ملکوت ماسوی بکسوت است
از وجوه و تفرقات از روی تفصیل باعتبار حقیقت آدم
کلیه باغ و بستن خاص کل نماید بهر جز و صادق نیاید از مثال

در این
صورت

باید عضو شخص نباشد شخص عضو به شرح شخص بنده ملاحظه
 در میان در جوهر عضو بنده شخص نشان در عالم معانی نام کن
 مشابه کسی یک انسان است و وجه بر تبه حسن و نهاده نگر می
 او را چهار مرتبه یا بی جهان دل که مرتبه جوان است حاصل می
 در و مستور و تقریب جهان در و منظور مرتبه نفسانی
 خضایص نفس در و موجود محب و بنده دران مشهور مرتبه
 ملکیت اوصاف مالکی دران عیان است م مرتبه اصل است
 بجانب ظهور در و جانبی طرف بطولت رحمانیه و مقام مشابه
 غیب و شهادت است سر و علائیه دران مرتبه غیر شهود خود
 منظور نبش تجلیات سلبی و شوق معاینه کرد در کابینت
 و گاه سقوط هر گاه سقوط جلال عظمت مستور کرد در ایلیا
 بشریه در آید رأیت ریت ۲ یوم المرصاد علی صورت شیخ
 ارهیب ضرب رجه فی صدری فوجدت حمضیه و کنتی
 فنیست بها علم الا و این والاخرین روی نماید چنانچه تجلی حال
 کبرای ممتلی شود رأیت ریت لیله العراج علی صورت شبانه
 امر فقط فوضع بدیه علی کنتی فوجدت بردانامه
 فعلت بها علم الا و این والاخرین برده کساده چنانچه غلبه

بر کرد و در آواز کرد در ازل و ابد حسن و ملاحظت او
 هم اوصاف و ذوات از ظهور او ظاهر و از غلبه او مسته
 شمس ظهیرت شمسها فغیت فیها فاذا انشفت فذلک سر و قی
 چنانچه این حالات فراهم در شغل دل مدور در آید

شغل رابع در تصور و حافی صوفی صفت صفار و صفت
 میدان و فالشوبت و جم وافی حالات صافی اینم نور نیک
 نزار دو معاینه عین در یاب تا دور نیستی از راه صواب
 خاص و عام بصفت معین اند متصف بحسب قابلیت باطنی
 مختلف مراتب بدایه و نهایت از دور تحقیق درین مثال در یاب
 بفکر عمیق م ع ا بکنه پر اب احلا اثراتش نزار در چرخ در برابر
 افتاب باشد صفت افتاب کرد و شعل پذیر شود هر چه در میان
 آید سوزد در طبقی که صفای آهن ریزند مقناطیس را
 تحت آن طلق بگرداند هر طرف که مقناطیس رود آهن همان
 جانب میل کند این نسبت معلوم نیست که کواکب با وضع

کتاب که در هندستان کتب بسیار
علیه الخیر و التماس
و طهارت بر ما بمقتضی
کرم از آن که در وقت آنکه
که از آن که در وقت آنکه
که از آن که در وقت آنکه

بنیاد و نهاد خود در سینه نثار جمیع انبیا طالع شود هر که در
نظری بنیاد هم زخمی دستگیت بار یک رنگ بر سنگ قرار نگیرد
سنگ بر یک عزت بندید هم وجود در از است و لطافت
انباب دارد اگر آب نباشد بر آب بود در بجا آنکه نگیرد و چون وجود آب
بیدا کرد در بر سر باز آید بر آمد و در برین استخود هم صبح آب سهوا
اندماج یابد و اگر کرد اسم دیگر پیدا کند چون که خاضع شود همان پنج
بصل از روی اصل وصل افغان و انجام برده است اگر از
حقیقت بصل بنی هیچ وصل نیست و اگر فصل کس جز در دیده هیچ چیزی
صوم فرام که بحقیقت بر سر بر سی در برین شغل کوش تا مبادا حقایق
بر تقو ظاهر گردد در باین سندان ذکر بسور غیب ملاحظه نموده وجود و
از غیب سوی مکن بر نیست شهو دشنام که اگر این نتواند باقی
قیف که اسم عمل است سر بندد که در چشم بان کن مسمی اسم را بر بند
بار و صانیت بیداشود و سر اسر بیکهستی نماید و در آن خود کم کودد
وان کی او ان روحانیت بنی کم کرد دیوان عالم علوی و سفلی را بصورت
خود بیند باز بیکهستی جنار غالب گردد که وجود هر موجودی از نظر
غایب شود اسم اسم عمل اینست **اس ان شغل خامس** در معنی
حقایق اشیا، صوم عارف با قوال شریعت و او صاف طریقیت

کتاب که در هندستان کتب بسیار
علیه الخیر و التماس
و طهارت بر ما بمقتضی
کرم از آن که در وقت آنکه
که از آن که در وقت آنکه
که از آن که در وقت آنکه

کرم از آن که در وقت آنکه
که از آن که در وقت آنکه
که از آن که در وقت آنکه

و حوال صغیف کامل گردد در آن حال طلب حواله نمود با آنکه در آن
و بدان که از آن شبانه جلال و جمال اندر صوم هر دو در صفت خود باز آمدند
زین باز بگلام ران هم را ز کس دهند و بچم با آن که در آن صفت
باز گرفت باز او را از غیر ستاری باز گرفت هر چه باید مستحق گرداند
صفت اصل با آن که صفت هم اگر گفته باعث است که در آنجمله الحوان
مختلف بنید و من آیات خلق السموات والارض و اختلاف
الستکمال و الوانک لباس لیک رنگی پوشانند تا بیک اصل که بر یکست راه
یابد در مقام از صفت عشق نگاه دارد هم عشق را از لیبست
که بر بل از آن محرم را در هر گردانده که محرم را زنده از بد کس اگر خواهر
که بر این اسرار مطلق کردی ما همیشه بشهود که روح الامتن آدیاب
دامن هستی خود گیر خود را یک روحانیت نفاکس باید که شهود را
در آن کم کن مناظرا و باطنان تک او کبر در علائیت از روی شهود
سر از وجه وجود هفت بیکر یاد ریک بیکر نظر کند مناظر غیر
بار اینست **سبع کس ح ح س کج ب س شغل ششم**
در فناء شهود ای مفلس از می و امر محمد ابدی چند لیلن هاه
وهوی صفت تا آنکه عقد ناکشوده و سرمایه صوبت آن بیخ خانه
گفت گفت آنحضرت حاصل بر حاصل و سرمایه بر سرمایه

کرم از آن که در وقت آنکه
که از آن که در وقت آنکه
که از آن که در وقت آنکه

در جانب چپ ماه این جمله عجایب اور دو جهت بر این است و دم
گاهی راست و گاهی چپ می رود و هر آید و آن بر ناست زیرا که
دو فرقی جمع نشود افراد آن لا یجتمعان و دم هر دو جانب پیوسته
بر آورند و مگر در حالت خوف و جماع و بالا رفتن و سخت دیدن
و حال عروجه دلیل بر آنست جانب راست افتاب و جانب چپ ماه
تالیبت و آن کسی را حرارت غالب شود سو راخ بینی راست پیوسته
مسدود کند و بکشد و بکشد و آنکه دم از آن جانب می رود
حرارت زایل نکند و آن رطوبت غالب شود در جانب چپ مسدود
کند و رطوبت زایل گردد و اما در چشم و دو گوش و دهن
بیخ گوشت و سه جبهه آسمان و نین جهن زمین است و هر که در جهن
جوهها و هوای و حیوانات و پوست و گوشت جهن ریاض و فقر
و استخوان و مغز مثل اقالیم سحر بیادوی مثل و ز خواب مثل
شام و شب شادی مثل راه غم مثل جزان خنده مثل برف کرب مثل
باران زلزله و برف مثل کس در عالم عقل غرضی عقل کل می یاد شاه بر عالم
کس با عقل است و عقل کل روح در عالم در عالم صفی یک نفس است
و نفس ناطقه روح او و عقل روح نفس ناطقه و چنانکه عقل در عالم صغیر
نه داخل است و نه خارج و این شناختن بود قویست من عرف نفسه
عرف الله

فقد عرف رتبه ارباب و بیم در مرتبه با بزرگ عالم صغیر بدانکه هر چیزی
که در عالم کبیر تاثیر دارد عالم صغیر تاثیر نیز دارد همچون افتاب و ماه
تاب در عالم صغیر است و قیام صورت بر وجهی و جماع حکما
اگر دم چپ در روز مدام گردد و دم راست در شب در شب
بسی تکلف و بی رنج شود هیچ بیمار نشود زهر و سحر بر او کار نکند
و سر ما و کرمها ناستند بر و ضعف و پیری نشود و جوان بماند و اگر
سائل بیاید و میجانب راست نیست از حال غایب سوال کند مگر
اگر دم راست باشد حال غایب نویسد حال غایب هدایت نیابد
و حاجت روا نشود و اگر سائل جانب چپ آید دم جانب چپ
آید غایب باز آید حاجت روا شود و اگر دم راست باشد
غایب بیمار است و حرکت او رسیده باش و نار و اشتیاق حاجت و اگر
فواهد که بکار معارف و در دم میجانب راست بخورد آن کار نکند
و اگر میجانب چپ بخورد آن کار انجام نشود و اگر جماع کند و دم
راست باشد با کسین و و پس باخ و اگر جانب چپ کسین در حق باخ و اگر
خواهر که در حق عاشق شود و جن لوق غیر را نطلبند و وقت
جماع زن را دم جانب چپ باخ و وقت جانب راست بود جانب
چپ کسین که او دم در دهد تو اندر کسید او که اندر کشد تو

در جانب چپ ماه این جمله عجایب اور دو جهت بر این است و دم
گاهی راست و گاهی چپ می رود و هر آید و آن بر ناست زیرا که
دو فرقی جمع نشود افراد آن لا یجتمعان و دم هر دو جانب پیوسته
بر آورند و مگر در حالت خوف و جماع و بالا رفتن و سخت دیدن
و حال عروجه دلیل بر آنست جانب راست افتاب و جانب چپ ماه
تالیبت و آن کسی را حرارت غالب شود سو راخ بینی راست پیوسته
مسدود کند و بکشد و بکشد و آنکه دم از آن جانب می رود
حرارت زایل نکند و آن رطوبت غالب شود در جانب چپ مسدود
کند و رطوبت زایل گردد و اما در چشم و دو گوش و دهن
بیخ گوشت و سه جبهه آسمان و نین جهن زمین است و هر که در جهن
جوهها و هوای و حیوانات و پوست و گوشت جهن ریاض و فقر
و استخوان و مغز مثل اقالیم سحر بیادوی مثل و ز خواب مثل
شام و شب شادی مثل راه غم مثل جزان خنده مثل برف کرب مثل
باران زلزله و برف مثل کس در عالم عقل غرضی عقل کل می یاد شاه بر عالم
کس با عقل است و عقل کل روح در عالم در عالم صفی یک نفس است
و نفس ناطقه روح او و عقل روح نفس ناطقه و چنانکه عقل در عالم صغیر
نه داخل است و نه خارج و این شناختن بود قویست من عرف نفسه
عرف الله

کتاب
در
علاج
اصحاب
الدم
و
الروح

در جانب چپ ماه این جمله عجایب اور دو جهت بر این است و دم
گاهی راست و گاهی چپ می رود و هر آید و آن بر ناست زیرا که
دو فرقی جمع نشود افراد آن لا یجتمعان و دم هر دو جانب پیوسته
بر آورند و مگر در حالت خوف و جماع و بالا رفتن و سخت دیدن
و حال عروجه دلیل بر آنست جانب راست افتاب و جانب چپ ماه
تالیبت و آن کسی را حرارت غالب شود سو راخ بینی راست پیوسته
مسدود کند و بکشد و بکشد و آنکه دم از آن جانب می رود
حرارت زایل نکند و آن رطوبت غالب شود در جانب چپ مسدود
کند و رطوبت زایل گردد و اما در چشم و دو گوش و دهن
بیخ گوشت و سه جبهه آسمان و نین جهن زمین است و هر که در جهن
جوهها و هوای و حیوانات و پوست و گوشت جهن ریاض و فقر
و استخوان و مغز مثل اقالیم سحر بیادوی مثل و ز خواب مثل
شام و شب شادی مثل راه غم مثل جزان خنده مثل برف کرب مثل
باران زلزله و برف مثل کس در عالم عقل غرضی عقل کل می یاد شاه بر عالم
کس با عقل است و عقل کل روح در عالم در عالم صفی یک نفس است
و نفس ناطقه روح او و عقل روح نفس ناطقه و چنانکه عقل در عالم صغیر
نه داخل است و نه خارج و این شناختن بود قویست من عرف نفسه
عرف الله

فقد عرف رتبه ارباب و بیم در مرتبه با بزرگ عالم صغیر بدانکه هر چیزی
که در عالم کبیر تاثیر دارد عالم صغیر تاثیر نیز دارد همچون افتاب و ماه
تاب در عالم صغیر است و قیام صورت بر وجهی و جماع حکما
اگر دم چپ در روز مدام گردد و دم راست در شب در شب
بسی تکلف و بی رنج شود هیچ بیمار نشود زهر و سحر بر او کار نکند
و سر ما و کرمها ناستند بر و ضعف و پیری نشود و جوان بماند و اگر
سائل بیاید و میجانب راست نیست از حال غایب سوال کند مگر
اگر دم راست باشد حال غایب نویسد حال غایب هدایت نیابد
و حاجت روا نشود و اگر سائل جانب چپ آید دم جانب چپ
آید غایب باز آید حاجت روا شود و اگر دم راست باشد
غایب بیمار است و حرکت او رسیده باش و نار و اشتیاق حاجت و اگر
فواهد که بکار معارف و در دم میجانب راست بخورد آن کار نکند
و اگر میجانب چپ بخورد آن کار انجام نشود و اگر جماع کند و دم
راست باشد با کسین و و پس باخ و اگر جانب چپ کسین در حق باخ و اگر
خواهر که در حق عاشق شود و جن لوق غیر را نطلبند و وقت
جماع زن را دم جانب چپ باخ و وقت جانب راست بود جانب
چپ کسین که او دم در دهد تو اندر کسید او که اندر کشد تو

دهید و وزده بار شمار کند بغیر تو کسی را دیگر نخواهد و اگر
 برای خلوصت و جنبک رود آن دم بچایب راست بچایب
 چپ خصم الیئاده شود و اگر دم بچایب چپ بچایب راست خصم
 الیئاده شود که ظفر باید و اگر غم سفر دارد دم که چایب چپ
 شود فی الحال روانه شود و اگر پیش پادشاه و بزرگان خواهد
 رفت نام آنکس را شمار کند اگر خوف طاق بجز دم راست باید
 رفت و اگر در جنبک یا اول جمله باید کرد و اگر چپ بچایب
 که اول خصم محکم کند البته هر دو کار ظفر ترا باخ و اگر چپ بخورد
 دم راست باید خرید و اگر کسی علم آموزد و یا فرزند بی علم و حد
 دم چپ باید و طب غایب و زینت و کشت و کشتاد و وزی
 و عقد و نکاح دم چپ باید هر چه با مداد بر خیزد اگر دم راست
 باخ بای راست پیش نهاد و اگر دم چپ باخ بای چپ پیش نهاد و اگر
 کاری و شغلی کند در روز نشیند و شب و چشمت و بتر دم راست
 باید کرد و روز چهارشنبه و آدینه و دوشنبه دم چپ باید بر اینه انکار
 تمام براید و اگر عکس بجز نشود و اگر کسی اثر و صاعه که کرد
 باخ بپرسد که تو انم گرفت بانه اگر دم سوال چپ باخ تواند گرفت
 البته بکنند و اگر کسی برسد که دشمن سر من آمدن است رو برو

این دم را در چشم چپ راست بماند

و م

شوم بانه اگر دم راست باخ مگو برو که دشمن تو مقهور شود و اگر عکس
 باشد نزد فامراد و چشم غم بچایب برای در یافتن رنگها و صفت
 پس هر که خواهد عالم غیب بیوند محمی بنشیند و جمع کند بسیار بود
 چشم در بفقوله دو چشم که از سوی بلی است و آن حاصل نبرد دیگر
 نظر داشتن در نای بینی خود در یک و هلا و اجماع اول است
 بر است باید که مالک یعنی الله جود برین
 مستقیم کرد در مشاهد غیبی حاصل آید
 و اگر کسی در خاله مصابرت نظر خود
 برین جمله بدارد و انزال شود و اگر کسی
 چشم کل افتد نظر و هجر بدان کارد لبکون نام چنانکه از ایند
 صحیح بر جمله مدام بکنند زایل کرد و در وقت چشم زیاده
 کرد و اگر کسی را بصارت کم شود در چشم خود را در شش
 جهت بگذراند و در شمار چشم زیاده شود و کسی را اب چشم مدام
 بچاکل اب چشم بقوت چشم از زبان رساند جان نیاید اب
 چشم بقوت چشم کشاده دارد و بشکر باری و میان تر کشد
 و جگر مژ چشم را مطلع کرد دانه اب زایل کرد اگر خواهد که در
 چشم نیاید نقطه سیاه در چشمه سبز کند و در خانه خال را یک
 کشد

بنشیند مواد بر نیاید و در آن نقطه بنشیند بلکه نکند از آن مقدار
 یک آب سرد از چشم بیرون آید بدان راضی نشود و همین عمل کند تا
 گرم از چشم بیرون آید هرگز در چشم زیند و لیکن هر سال بر عمل
 یکبار زیند تا این که در دو آب دهغن هم را اصل است بهر حال که عیب پیدا
 شود اول آب دهغن بمالد بهتر شود زایل شود آب دهغن بسیار
 نفع دارد و دیگر گوش جوهر کلات است برای دریا تر عملها
 و اگر در چشم آب دهغن در چشم کشد هرگز در دکنده نماند
 علت دور شود و اگر کسی را رطوبت غالب شد و سوراخ گوش پدید
 مسدود کند رطوبت زایل کرد **باب سیم در معرفت دل و قیاس**
 آن بدانکه عالم صغری سر موجودات و شجر المشهاست و درو
 عجایب آسمان و زمین است و علی الذی نام محلی است همچون فلک
 سعد و نحس سعد او محکمت ناچین است و چیزی اوقع و دفع
 مضرت است و نحس او محکمت سوری شر است جمله دوازده برج است
 مثل فلک شش سعد است و شش نحس است ازین یک ضربه
 بر روی هر یک از جانب راست شش سعدی که هرست پیداری و
 دانش و زیرکی و پاکتی و سخاوت و بصیرت و صحت و شش
 نحس که جانب چپ است فراوانا و اثر و غفلت و بهوی شش

و

و لیکن و سخن چینی و محل و این مقدار که در سینه فراب بر آن زیادتر نماید
 آورده است و قلب را قلب از آن گویند که گوش دارد و سکون
 مثل ندارد مثل بر چهار مکرر ده و مثل این است

اگر کسی را توفیق

مذهب	کردن	حیات
دانش	نیک	یا کرد و در وقت
میدان	الله	مساهرت نماید
خوشی	نیک	از حال کرد دست
فراغت	نیک	دل خیر داشت
سودا	نیک	باید که در خانه نماند
سودا	نیک	بهر اصرار بنشیند و

هوش و گوش بدان محار و چنین بخود راه ندهد و تن را در دم راه
 بساکن کرد اند چنانکه موی بخند حال گوش دل معلوم کرد و بدانکه
 خصصتها می زمین بدیا در جانب چپ است او را شرط آن گویند
 و خصصتها می حمید از جانب راست است او را چپ گویند پس ملائک
 جانب راست است و هر که ملائمت چپ کند طبع شیطان و کسارت
 پیدا کند بهر حال که با شش مقابل نحس آد و لة مقابل محس است نکبت
 نیکی و بدی یکدیگر مقابل اند مثل فرج و حزن پس هر یک را لازم است

که بنیاد شده واقف گردد و این معلوم شود مگر بجایین و مکاشفه
و هر کس که اینها را معاینه کند باب صیانت بر سر و صیانت ابد
بیاید و بالله التوفیق **باب در چهارم در صیانت و کیفیت آن**
بدانکه عالم صغری بی آنکه در خواب نبرد در ممکن بقیه زری که نفس اصلاح
کنند و بی اصلاح پذیرد و خراب نبرد در ممکن بقیه زری که نفس
فوز رخ و اشاسید و مباحثت کرد در مشغول که در پیش و طلب جاه و
منزلت و امید لذت و حرص و حسد و بقیه و غضب و برستی
شهوت بر و در راه یافت و در و بیعت گشت ازار غفلت مشغولی
شده لا جم خراب مگر در دو اگر بخوابد که معهود و ابادان نشود و خرابی
نگردد در معانی دل در سکون اوست نمک دل نمک نفس
و نمک نفس چشم است و نیز نمک زبان نمک دل است بطریق
لسان کشند و چنانکه بخندند بواسطه تمام بخندند و باز داشت مکه
نشود و خود را از جمله مردگان شمارد و نمک داند و از نیمه امید نو امید
شود و اندیش خیر و شر خرد کند و هر باید دانستن که نزد این بر
مثال مشک پر آب است و یا انبار بر باد است تا آن اب و باد پدید
نشود دیگر در وارد مکه بنیاد شده چنانکه از باب و طعام و جرات
برآمده است عمل مکه بنیاد شده مگر بجای باگ کرد در بر طرف و زمر

غیاث

چنانکه بر او معرفت نرسد و تباها کرد و با کس در نشست عمل آید
ریاضت اول لذتها آید و چهار است و هر یک از اینها صیانت
و فایده دارد و در یک کتاب پنج صفت آورده است بیان کرده مراد
که مقصود همه بر آن حاصل گردد **اول** آنست که وقت طعام و
خلوت اختیار کند و از صحبت خلق و نظر ایشان در وقت
کار اجتناب نماید و در اغان همچون باید که مجامده بنوعی که
ضعف بر و راه نیابد و اگر ضعف بر و غالب نشود و باکی
نباشد و انقضات نکند و بجل مشغول گردد اول از زمان
مجاهدان همچون خزان و زمستان و آخری آن عمل بهمان است و البته
و برابر جسم در روز و شب اوقات معاینه کند چنانچه در اول
بسر قوت و کما کرده و لیست و هضم و شک نزد رطوبتها
اشکار او بنیان طاهر گردد که در بنده نرسد باید که اول مرغ
بنشیند و یا راست با ساق در آن راست نهی حاصل حلال
عبادت کتاب جیب نرسد و هر یک از اینها است و اینها است
برود و مشقت و در اغان اول مشقت و چنانچه لیست
فادر شود بر جمال عمل کرده فادر گردد و هر چه لیست نمود
استوار کند و قائم دارد و دو دست بر طرف مکه گردد

و در هر جسم بیست نود را بر زانو نهاد و دو بار و اینستاده در دست
 موی از اندام بخیمانه و بهایع طرف تنگ رو و بیخ در دست در
 زمین سخت استوار بماند و بنویسد ذکر بگو یا ای الله یعنی **الله**
 و زبات بخندد چون در بیخ مقام برسد خصمت او را حاصل آید
 کم فرود و کم خفتن و کم گفتن و **دویم** **بدر** **بیخ** بنشیند چنانکه یاد
 کردیم و دست راست بر قفا از سوی کتف چپ کند و دست
 چپ را با کتف راست کند و قایم و استوار کند بیست نود
 و سر باین چهار جانب بگرداند بر حرکت او و بدل همان ذکر کند
 بیخ فراهم که ساکن شود بر زانو نهاد و دو بار و قایم دارد
 بر طریق متکاوان ذکر خالص بنشیند بیخ استقامت برسد
 مشاهاه عیبی حاصل کرد در بیخ مقام برسد جزام و بر سر
 و ناسور و بواسیر و دق و نفوس که عینها لا و است زایل
 گردد و این مهربانیت ایشانست باقی علمها در درجه اول
 زایل گردد و در **جسم** **بیخ** مربع بنشیند چنانکه ذکر کردیم و
 دو دست درون ساق و ران در او و در نا انگه بقوت
 دو دست معلق شود و ذکر فراموش نکند بیخ در بیخ مقام
 رسد ماده آب و خاک کم نشود و ماده آتش و هوا زیاد

کرد و این مقام بیست که میان آدمی و فرشته جسم چهارم مربع
 بنشیند چنانکه گفتیم و دو دست در دو ساق و ران در
 آرد و سجده کند و دو دست در کمر در بیخ طریق که انگشتان
 دست بیکدیگر محکم گرداند و ذکر گوید بیخ در آن مقام برسد
 صوف و رجا در میان بر خیزد آسمان بر زمین افتد باکی
 نباشد و این مرتبه با ندر است جسم بیخ اول دو دست
 بر زمین نهاد و بر سر انگشتان تراستاده شود راست
 بدارد و معلق شود و دو دست و ذکر گوید قاصد در بیخ
 و چون درین مقام برسد طیران حاصل کرد طی زمان و طی
 مکان شود در جمل ر و جانیان **توحه** **باب** **بیخ** **در معرفت**
دم و کیفیت آن بدانکه عالم صغری از حرارت خلقی است و
 مسکن او در معده است و معده کرد بر کمر و فاست در شکم
 بدین مثال بچرخ است و نیز دو طرف او متصل معده است **دم**
 او بخشش معده ظاهر میگردد و **مقسم**
 به قسم **مربع** و **قسم** از **دم** **مطلوع**
 بسور سقظ فرودین و **قسم** دیگر
 متصرف جلوتن و در عضو که این **دم**

بناسد و در بنیاد مفلوج گردد و حرکت از آن کرد و این دم ممدان
 حیاست متولد از اعلا و حیات مریب نفس ناطق که اگر در دم
 بروی بگذرد شود بیرون بنیاد مریب بسلامت ماند و طبع
 سفله علوی گردد و ضدیت در میان بر خیزد و صبح دم متولد از غلظت
 باخ فوری لطیف باید ساخت مثال شیر برنج و خلاصه کنیزم و چینی
 که لطیف باخ و چوب باخ احتراز نماید مگر در وقت ضرورت که
 حاصلت باخ و دم **روم** که بر میان اعضا میگردد واجب است
 که پرویز بنیاد مگر در وقت قضای حاجت **روم** اوله الشیاء
 وان دمیت که با آن مقدار دوازده انگشت درون میبود
 و در هر نفسی انگشت که مر آید و در روز و شب برین جمیل است
 یک هزار و بیست و دم میرود و بدان سبب عمر نقصان میفوقد پس
 تعداد و محافظت از هلاک می در واجب و لازم آید که نرم و استکی
 است بطریق که از دوازده انگشت چهار انگشت بگذرد و در هر
 جمله او را ماکه گردد و عادت شوق و در هر نظر اعتبار کند یکی
 مجسم که در شکم حاد چه کرده دم مرزید و آب بد و در زمر آید و این امام
 گوید که کوه یعنی صف علی السلام **روم** فضل بد رخت کند که در نج آب
 کشیدن برورش میخورد و مثل امام جوینگی یعنی الیاس علی السلام

م مثل انبی که در میان آب بگونه دم مرزید و این امام تا ته یعنی
 بولش خالقون عا و هر یکی از ایشان معلوم رسیدند به آب
 حیات صبح نفس ایشان معلوم کرد در صبح ذکر مفلوم
 بیفروزد و حوض الحیوة و در یافتن آن کت حال تا لذت
 عین البقین حاصل کرد و در آب حیات پیوندد و مشابه
 عیبی کند بر در حاصل کرد **باب ششم در معنی وقت**
منه آید که مدار همانان بر پنج جز است لطیف از لطف
 کسب از کسافت منفرف نشود منی زیاده و نقصان
 و کون و فساد پذیرد و کسافت بر عکس است و کسافت
 عالم گیری چهار طبع است و اصل اشیا در عالم صغیر از
 اربعه و اصل او تخم است یعنی شهوت در وقت پرورد
 آمدن منی نفس ناطق در تعلق مرافقه از آن قوت حیاه
 بدید مر آید همچنانکه در وقت افروختن جمیع صورت مر
 نیز بر دقتیل بواطم روغن و زن مغلوب می دید که در غلبه
 برودت و رطوبت در زن ظاهر میگردد و بر می دعکس این
 ظاهر می شود و هیچ منی از منی خارج نشود زن امساک کند
 همچو تخم در مذبح او الحار است و رطوبت حاصل مر آید بران و

نظم فرم میگردد بعد از آن حرارت بیوسه خشکی میگردد و در کلهای
 مراد بان نافت بر مثل بر زمین فیض مثال درخت سرنگون که
 بخش بالا بود و شاخها زین فرو شده پارسه بر پای راست
 نهاده و در سیرین در پای داشته و سرد میان دوران برابر
 کرده و دوران بخ برد و تمکانه نهاده و در دست برد و گوش
 کرده و بخبط ناف معلق مانده و در پای سیرین او بالای سر و
 دوران زیر که اگر سیر با بند بچایب شکم ماد بود و اگر
 دختر باشد عکس آن بود اول حسنی که بر و کشاده شود
 حسن ذوقی است و پستانی بعد از آن شنوای و حسن شم
 یعنی بویید که کشاده میگردد و در اهل تهمین در جماع شروع نکند
 مگر برای ابقای جنس و وقت زراعت ناسی سنال است بی
 و یکسال خود جماع نکند و حرام دارند زیرا که ایام ضعیف است
 و با صلاح نقصان پذیرد و بجهت خود را بخود بد است و در
 نزدیک ایشان بمنزله موت باخ زیرا که درین وقت بیرون آمدن
 من برودت و رطوبت غالب میشود و حرارت و بیوسه منقلب
 میشود و صورت را بواسطه سوختن چهار طبع حاصل مراد و در
 موت حاصل نشود و جمله عاقل و جاهل و بهایم بطبع هر خاصیت

تنه کاه

دارد که بعد از آن بیوسه آمدن من مرده دل مرثونه و بیان زده میگردد
 و تن که لذت جماع حاصل نگردد و ذکر او فراموش نشود مگر یعنی
 و کس سنگی و کتاسی و قلت و محافظت با سر دعان و مصاحبت
 از مصاحبت زمان احتیاب کردن و در هر مجلسی که ذکر ایشان
 بود احسن نمودن و یاد آوردن پی سنه محو شود که بسبب سلم
 نسبت از دوران و آن خالی است درون چنین عیانت و
 از مسکن روحانی و در آن تفکر کند و نفس انجما آن کردانه
 چنان بند را که من حریب میکند و چون بکلی انجمن کرد قائم میشود
 و تن خود را اب داده بنام حیاه **باب هفتم در معنی نیت و هم**
و خیال بدانکه بنیای عالم صغیر بر بنیای عالم کبر است و بنای
 صغیر است که چنین بنیاد فکر بنا کنی و او را در کاران مجا و این
 جمله چیزها حاصل این اسمی است با ستم اعتقاد و با ستم یقینی و کمال
 و هر فکر و تخمیل و خیال این جمله بمنزله یکی بنام بسیار و
 بوجه طوره پیکر گردد و غور طبع کردن و اجابت دعا و تاثیر
 افسوسنها و طلسمها و سحرها و کیمیا و جمله آلات و ولایت بوجهی
 حاصل کرد و در آن راحت داشت و چون این حال درست کرد مقصود
 حاصل آید و عمل این موقوف است از نیت شکل است که ذکر کرده

مرآید و این شرطهاست که لوجی بسیارند و یا چنینی سفید و شکلی
 که در و تفکر فراموشی بر نگی که گفته آید در آن لوح کشته و نظر ظاهر
 بر و کار داناان صورت در دل ثابت کرد پس نقش این صورت
 بدان لوان در باطن در صحنی که ذکر کرده مرآید بدل باند برشم و
 بهفت کلمه ذکر کرده مرآید بدل باند لیسند و در دل بر حرکات زبان
 بگو بد که صیغ افسوس و هیچ دهای و فلسفی نیست که در این کلمات و با یکی
 از این کلمات از روی لفظ و با معنی نیست بهر زبان که باز از این
 اشکال را بنشیند درین آدمی عملی و مقامی دارد پس این کلمات
 بترتیب که گفته مرآید بگوید اول **هو** م یعنی با رب شکل او
 و موضع او در مقعد است و رنگ او اصل
 او سیاه است و لیک در رنگ زرد
 و سرخ و آن مثال شجر است یعنی زحل
 و اگر کسی در و نظر کند صورت و رنگ در موضع او اندیشد
 و بوقت فکر دادیم در دل **هو** م یعنی با رب و ناد برین
 بخش نظر دل بران موضع که در نا حکایت نفس روان منقطع
 گردد و رغبتی حاصل آید و پهن ریزش ثابت کرد در هر که او را بیند
 دوست گردد و گفتن او بر جا قبول شود و حاجت او وفا

ست

گردد و همیشه تن درست کرد و علاهات کلی در باید و دیگر کلم
دوم او م یعنی قدیس شکل با پر کوشه برابر از هر جهت بر برین طول
 و موضع او در میان مقعد و خصینان است و لوان
 اصل او سرخ **ه** مثل سرخی النش و این مثال منکل یعنی مرغ
 صحن در تفکر کند و این نقش در میان مقعد و خصینان بر
 صورت او صحن النش اخگر کند و فروخته بشرطی که یاد کردیم
 صحن در برین حال استوار کرد و جمله نماند و یا هم بود که در
 و از و تر سنده و آن خوف ننگر هلاک کردنه از خوف است
 کلمه **سیوم** رهین یعنی یا خالق و شکل سیوم این او موضع
 او ناف است رنگ اصلی او سفید است مایل
 بر نهاده مثل او و راست و صفت جلیغ پند
 و باند بشرط و این بر مثال کرده است بر سبت
 یعنی مشتقی و آنرا بر تفکر **ل**
 او با جمع شرایط که یاد کردیم بکنند از دور بشنود و لباعنی
 قطع مسافت بعبه کند و معانیها او را حاصل نشود تا که علم
 حاصل نگردد و هیچ بلا شر و سحر عا و جاد و کرد و دیگر دو
 هیچ چیز بر او کار نکند اگر نظر او بر مسکو را افتد یا مصیوع

نوعی

افتد سخن زبال کرد در مصر و به شوق کلم چهارم بر بر سر بر یعنی
 کریم و رحیم شکل چهارم این است
 و موضع او دل است و مراکی اصلی او نرد است
 مایل لیسرخ زنده گاه سرخ است مایل بر بر و همان ند مثال برق
 و آن بر مثال بهمان و سرخ یعنی افتاب صبح که کسی در تو فکر
 کند بر صورت و مراکت چنانکه ذکر کرده آمد جمله مردمان او را
 مثل غلام و جمله زنان مثل کنیز شوند و پادشاهان او بزرگتر
 و اعتقاد عالم بر و محکم شوق است یعنی که او گوید همان شوق جمله
 روحانیان مسخر او شوند سخن فرشتگان بشنود و چشم
 معاینه بیند و همه چیز از و نهان شود و قادر گردد و کلم
 پنجم **افقی** یعنی صحنی السموات و الارض و ما فیها و شکل
 پنجم اینست **م** موضع در صقلم است و لول اصل
 او سفید است مایل لیسرخ مثل انگشت سحر تله و
 حوده و آن بر مثال سدرات یعنی در هر آن فکر کند بر صورت
 و هیبت او چنانکه یاد کردیم زندگانش بیکو شوق شایا گردد
 و جمله مخلوقات بر و دست شوند خاصه زنان کلم ششم بر نهما
 یعنی با علمیم تا برهما یعنی و دو د ماجد و شکل اینست

ک و موضع او در میان ابرو و
 بر روی توتای **ک** و رنگ او اصل فیروزه است مایل
 سفید اش در خشنه و آن بر مثال بله است یعنی عطار دان
 کسی فکر این کند بر صورت و رنگ در موضع او چنانکه یاد کردیم
 خاصیت جمله اشیا نهان باند که زمان کشف کردد بغیر از
 از کسی و هر چه در خاطر او بگردد همان ظاهر شرف و او را جمله
 ادعیان و مخلوق دیگر خدمتکار و عا شوند و بخدمت او
 حاضر آیند و خدمتی را در نک کنند استوار شوند کلم هفتم
 هفتم یعنی یا محی و شکل هفتم اینست و موضع او در میان
 یعنی حاجار یا مغز یعنی که انما یعنی
 او دور تک اصل او **ح** اصل او
 مثال شرف و بیا **ح** اصل او
 او نام دارد او
 یعنی و ابمنی در جمله تر تا کیف کف بای میریزد و آن بر مثال
 چند راست یعنی ماه و قمر اگر کسی در فکر کند چنانکه یاد کردیم
 زهرهای کشف بر و کار نکند و جمله بیماریها که در تن باشد
 بر و دو میان خلاق بجا و فضل و زهد و اجابت دعا
 و کشف اسرار صهر و ذکر در و آن کسی خواهد که ظاهر را در ظلم

عم عم

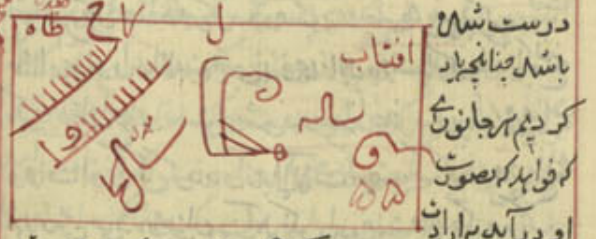
ح اصل او
او نام دارد او

باز داد و ظلم او را باطل گرداند و یا مقهور کند شکل هفتم دوازده
 داخل اول بزرگ و صورت هر که خواهد بینام او و بینام مادر او
 در آن شکل هفتم برین صورت ذکر در موضع اول بزرگ زردی
 با جمل شریط که یاد کردیم بنده شد مقصود وی حاصل کرد و بداند که رنگها را هم
 در و انترهاست سیاهی برای هلاک کردن و خاص اول و دوم
 پس رخ برابر ششم در چهارم شوق و زرد برای بیماری و این جمله حال
 شوق مکی در ششم و هفتم که حاصل نکرد در زیر سفیدی برای صحبت
 از بیمار و گشتن و هر بی ثمر قائل و بی ثمران شدن ماکونند و هر سه روی
 که در جمله حاصل آید مگر در اول و دوم تحصیل باشد آنچه در هفتم
 برای هلاک و بیماری بود و در سوم مشرق کنند و وقت
 و هم که در میخ نیشند چنانکه در جمله اول در باب ریاضت بیان
 کردیم بدان عرض رود حاصل آید و هر که خواهد که خود را چرخ فانی
 گرداند بهر جانور که بخواهد و او را قوت شکر و این عمل پیدا کرد در شکل
 بر هر بار که موصوف کرد در بعضی بیان کردیم درین امر که
 جماع و چون و این علم عزیز است زیرا که می تپد او روح است و
 اندیشه در جانب پیشانی است که فرض آفتاب بنام آن میخوانند
 در وقت طلوع و در جانب چپ پیشانی را ماه شب چهارم مکن

کنند و شکل میخ در میان آفتاب و مهاب بزرگ و صورت
 و هر که خواهد و باقی ستمش شکل بزرگ صورت های ایشان به چنان
 آن بودیم بناگت بر برین منوال این اسم است در هزاران بچشم و دل
 از این یک بنگ در جمله بوم بنا کرده است

و در آغاز کار او را هیبتی درختی عظیم
 حاصل آید باید که کسی از مرید یا یاد و سستی
 صادق که محرم اسرار وی بود وصیت

کن چنانکه او را این حال پیش آید دست بر پای زند با بی سر قوی
 یافت پای را نرم نرم نماید تا خود در شیا کرد و اگر او را و هم

درست شده باشد چنانچه یاد کردیم هر جانور که خواهد که بصورت او در آید به ارادت خود پس باز کرد در بر حال خود آید چنانکه بود هر که خواهد که درین دیگر بی در آید اگر آن نیت کرده باشد که در آن تن در آمدن باشد که در این تن خود را در آن زند کرد در مدارام که نیا نشان باشد و اگر نیا

ع

د
 کلام

کرد در تنی که در آمده است مانند با جابتن دیگر او را حاصل کرد
و اگر در تن زنده در آید اگر آن او در آمدن بجز اگر وضعیف باطن
باشد مغلوب ماند و اگر قوی باشد در آمدن نتواند ممکن بگفت
و این علم نیز در یک علم از هند مشهور است و این عمل پشت موق است
بترک جماع و چیزهای دیگر که باید کرد بجماع است اصل است
چون فریاد که این عمل کند نفس در صفت موضع و پشت شکل کتب
و بدک این کلمات و با معنی این کلمات که گفته شده آمده است بگوید
و در یک جمله و هم که پس از آن خود بر مراد با کلمات است
عس و ج کند بر بره جا و درین عمل ملازمت کند چیزی این فواص
خواهر دیگر او را ظاهر کرد و مشاهیر چنین با غیب کند وقت
مشاهیر او را حالات غیبی روی نماید و هر شیاری که تا که تسخیر
نکرد تا اسب و استوار شود و بعد از آن خواب و بیدار و صیانت
و عجات او را بلی کرد و از جمالیات کسب پاک کرد و در خواب
که در تن می رده و چیزی آن در آید فکر را در صفت موضع کند بر یک
و صورت او کن این کلمات مذکور لفظاً و یا معنایاً بدل گوید
و در آن حالت و در آن حال او را رغبت پیدا یابد و در آن تن
در ر و دتن در حرکت آید و بخورد و بیاشامد و سخن گوید

و اگر تن آدمی را در آن تن طولی و مانند اینها و چیزی در تن خود باز
آید این تن بهر دو و بر حال خود باز کرد و والده اعلم **باب هشتم در**
صفت علامت مرگ و دفع آن بدانکه از جمیع ماده تن
صیوه اصل است چنانکه صاحب جماع را باید که جماع را در مکان
سند که باد بد و نرسد و حرکت بد و راه نباید مرفوزد و ناروشن
در فتنه با نغمه دان ناید حاجت نباشد مگر از باد و حرکت و
چرخ روغن و فتنه کم کرده نغمه آن فتنه و روغن حاجت با نغمه
مادام که برین جمله نغمه کن با قریانند و اگر از نغمه با نغمه است
که فوت شده است در حال کشته نغمه چنانکه تا هر دم نغمه نرسد
کند و بر ریش دهر شکسته و متعرق نگردد و چیزی خواهد که عالم
صفیر برین جمله مستقیم باشد و متعرق نگردد و چیزی خواهد که عالم
مرگ او را معلوم کرد و علامت مرگ از چنین مطالع معلوم
مرفوع مطالع بر چنین دو و بصورت و در وقت آنکه افتاب بر آید
با نغمه بلند شده با نغمه خود را سر مغرب کند چنانکه سایه او بر
او با نغمه در زمین راست و هموار باشد که هیچ بخندد و هر دو
فر و گذارد و با نغمه جانب شکر در مکن در سایه خود و معرجه
زیاتی نظیر در سایه بر سر و در صورت هوا بسوزد سایه خود را بخورد

مردم سفید و بر که پند و اگر تمام باغ نقصان نبود سالها بسیار
 بزید و اگر مایه را سر نباشد از عمر او سه روز مانده باغ و اگر بر کوش
 پند از عمر او پانزده روز مانده باغ و اگر یک کوش نبوده باغ عمر
 او شش روز مانده باغ و اگر بر کردخ پند یک نغمه مانده باغ
 و اگر بر دست پند شش ماه مانده باغ و اگر یک دست باغ یکسال
 مانده باغ و اگر یک پانزده ماه مانده باغ و در انگلستان بین
 همین قیاس مطالع **دوم** در آینه تکیه و نظی در عکس خود بکنند
 و اگر چیز نقصان شده باغ اجل او قریب رسیده باغ یا مانور و برود
 و حکم او نیز حکم سر باغ چنانکه یاد کردیم حکم سر رود و دست
 در مطالع اول و دو چشم را حکم دو کوش باغ و دو کوش را حکم
 دو دست در مطالع اول و دو چشم را حکم دو کوش باشد
 و دو کوش را حکم دو پای و دو پای را حکم دو پای باغ و حکم
 باغ و انگلستان باغ مگر بشمار حکم او کمال باغ و این مریاضه را بکنند
 مطالع **سوم** صبح نول و غایط بر اوقات برابر بیرون آید اجل
 و قریب زنده باغ و اگر کسی این علامت در خود بیابد و فواید
 که حوالان علامتها را دفع کند او را خود کوشش کند و میوه
 بپزند چنانکه در باب ریاضت جمله اول بیان کردیم و فکر را

تکلیف

در شکل اول و موضح است و صورت او بکند و چنان در
 موضعی هر صفتی که در باب هفتم که ماه است سفید و روشن در میان
 سر بد لب تکیه دو دو بودیم در دست از ناف بر کشد و به بالا برود و
 بجای برسد سکنی و ماه بهم شوند انگار و هم کنند از ایشان اب حیات
 فریاد چنانکه از میان زن و شوهر در حالت صحبت اب هم بیرون
 می آید و هم کند که ماه و سکه هر دو بهم در میان سفید شد و
 از ایشان بیرون می افتد و بر اندام میریزد و این هم راست و روز
 بسویته باید کرد تا آنکه این علامت پیدا شده زایل گردد و برود
 و معنی آنست حاصل شوق و عمر عزیز است محترم کرده و بباله افروغ
باب نهم در معنی سخن روحانیان بلکه در علم کبر هم سخن
 روحانیانند که ایشان منصرفند و در نهان فرمان هر کبر منصف دیگران
 حکم آنکه تحت فرمان او پانزده اند پیش این شصت و چهار روحانیان
 اصغرند و باقی بشمارند و در عالم صغیر نیز برین مثال است که اگر در
 حایان عالم صغیر مستقر و مطیع گردند روحانیان عالم کبر نیست
 مطیع و مستخر او شوند پس فواید که ایشان را احضار کند لوجی
 از صند ل سفید سازد و در صورت هر که فواید بیاید
 چنانکه صفت کرده شده او در چنین کدورت نباشد بیشترند

در شکل اول و موضح است و صورت او بکند و چنان در موضعی هر صفتی که در باب هفتم که ماه است سفید و روشن در میان سر بد لب تکیه دو دو بودیم در دست از ناف بر کشد و به بالا برود و بجای برسد سکنی و ماه بهم شوند انگار و هم کنند از ایشان اب حیات فریاد چنانکه از میان زن و شوهر در حالت صحبت اب هم بیرون می آید و هم کند که ماه و سکه هر دو بهم در میان سفید شد و از ایشان بیرون می افتد و بر اندام میریزد و این هم راست و روز بسویته باید کرد تا آنکه این علامت پیدا شده زایل گردد و برود و معنی آنست حاصل شوق و عمر عزیز است محترم کرده و بباله افروغ

حافظ شمس و اسم او هم در این
 و هر جا که بفرستد مطیع و فایده
 بیخ من است
 بعد از رسیدن هر یک از این
 کبود مظاهر است
 قطران است
 مایه است
 صید است
 بخاطر است
 و لایرت من الله
 و الاضرب
 قطر و صفت فخر المصطفی
 صد و ششم بود
 و کاشف است
 تقصی حاجت و کون عت
 علیها استغفرت
 یا هم التاء و است
 اعجل العجل العجل

و وقت خط کشیده هفت بار این کلمات بگو بد اینست **اوم هوم**
 کالک دال مین تو و کما داس تو و همین خیا و س ما دس
 جو ما نس کر ما نس ما نس جو ما نس ما نس کر ما نس کر ما نس کر
 دس و د کاس اتن تا تر کر بار جک اوس رای بر هماغس
دو نوس اوم هسسته هسسته و هفت بار نیز این کلمات بخواند
 و یاد بر خود و بر جامه بد مد مادم که در بیخ عمل بیخ بهیج جانوری را
 نریخته چه اهر و چه دیگر بیخ از بیخ تا قبل هدر باید کرد و لندی اول
 از ایشان موکل بر لیسجیر یعنی رطل است نام او **کالیکا** بود او سیاه
 و بزرگ است و چهار دست دارد و نیز دیک و عجایب و غریب
 عملهاست و مهابت چنانکه از بدنه او فرو خیزد باید که در قوی
 دارد و نیز تا نیزه که ضرب زسانه و او بیخچیل حاضر شود و غریب
 او است که بخواند در هر روز و شب هزار بار و در روز هفتم
 حاضر آید و اجابت با او سخن صبر کند با او سخن کرد کرد و در روز
 بیخ تا بر و فریفته نگردد و فتنه بد بگوید و در آن مقصود حاصل شود
 و دیوانه کرد و در شهوت بیخ سسگ گرفتار آید و بیخ سخن گفتن
 کرد با او بگوید که تو مادر و خواهر ما سر او گوید تو نیز ما سر و
 بل در می قبول کنی صورت اجابت نماید و بیخ اجابت نماید

علمی که از او طلب کند حاصل کرد و در غیر میت او اینست **اوم کالیکا**
 دیوی سه پند بر بهار یکت ماس مسمه دهاری **اوم کالیکا**
 دیوی **مسمه** مسمه مساها البسین ششمین **دوم** موکل منجیل
 و نام او مهین یعنی مریخ مهابت تمام دارد و بر دوش و شپش و آید
 دو دست دو دست دارد یک دست نیزه و در دست دیگر
 شمشیر عریان بعد از دیر حاضر آید و اجابت کند و قهر شمشیران
 و ظفر یافتن و هر جا غائب از دشمن و ظلم طلب باید کرد
 از احضار او لطف زیاد است دل قوی باید داشت و بنیاد
 ترید ضرر زسانه غریب او در روز و شب چهار هزار بار
 باید خواند و در چهاردهم روز حاضر شود و بیخ حاضر آید
 به او اتناس پیر خواندگی و برادری نماید قبول کند و صورت
 اجابت کند و این است **اوم کالیکا** دیوی سه پند **دیوی**
بهار یکت ماصت مسمه دهاری اوم کالیکا
دیوی مسمه مساها البسین ششمین **دوم** موکل او را گو
 نام او را کل کلا دارد در یکس غده های و سرخی و زردی
 زنده غایت جیل و بر سر صلی نشسته بیخ بر طوق نماید و دیگر
 او دعاها و فریادها دارد و اصلاح کارها و زهد و عبادت

اجابت دعا طلب باید کرد و بر نسبت ایعتی مستی و در
 تسخیر او یا کد دامن باید چرخ حاضر شود مراعات بسیار کند
 و بدان فریضه بناید بود که زبان رساند و هر روز عزیمتی پنج
 هزار بار باید فریضه پس بست و یکی در حاضر آید با او التماس
 بپس و برادر فریضه کند باید قبول کند عزیمت اول این آ
اوم رهین کل کل دیوی چند ستن مهاس بهار
سهولت دای کهر جناتی دان هوم رهین کل کل
نم نم لبستان سواها تسخیر چهارم موکل بهانوا و نام
 او بر مهتاد دارد و رنگ او بر زردی و سرخی زرد مثال زرد
 سرخ نیکو دارد و در آمدن او هیبت و دهشت دارد و
 دولت تمام آید و او را عزت و حرمت باید داشت و چون که
 که بدستش بر بر بن خادمان باید استناد و عزیمت او شبانه
 روز چهار هزار بار باید خواند و بر آداب باید بود و او صفت
 باغ مثل ماد و عزیمت او این است **اوم سرین برین هوم**
بر مهتاد دیوی هتس کوبت سرین برین هوم برین
دیوی نم نم لبستان سواها تسخیر پنجم موکل سکل است
 و نام او او این یعنی **زهن** و رنگ سبزه و سبز زرد

بنایت با جمال باشند بتجلیل حاضر شود بر طایوس سوار است او
 علمهای عجیب و غریب دارد علم موثقی و جران چون حاضر آید
 رنجش یابد و عرض فوت شود و او این لیسر خوانندک و برادر
 التماس کند و باید قبول کند و خندک روی باید بود و صفت
 باید نمود و عزیمت او این است **اوم کل لای سرستی دیوی**
سر سندر مانی پنجم یا سخن ماری حور هو ای سرستی
دیوی اوم اوم نم نم لبستان سواها تسخیر ششم موکل
 بد است یعنی عطارد نام او نار است او سفید است پوست
 لا جور دی پوشیده لیسری زرد بنفایت جمیل است در دست
 او دو ات و قلم و کاغذ است مطالع نماید و مر نویسد و او
 سوی کس ننگر در بعد بری حاضر آید و بتجلیل اجابت نکند
 از او استفاده علوم طلب کند و عزیمت او را شبانه روز
 هزار بار باید خواند و یانین با او برادر کی طلب نماید اجابت کند بر پس
 هر چه کرد دل تو کب کند پیدا شود و قبول کند عزیمت او این است
اوم بر همانا ر این دیوی ناری ساری رس در بار
کهنس سهولت دای کهر جناتی دان هوم برین کل کل
نم نم لبستان سواها تسخیر هفتم موکل چند دیوی ماه نام

Handwritten mark or signature at the bottom of the page.

اوشد است **فیند پوست** قوی صورت و زیر تخت او پانزده تن
 از روجانیان یکی و هفت تن دارد رنگ او سفید است
 و لیسر حی زنده هم نقره پوزخ **نجم** و **شمس** سرخ است **و هفتم**
 سیاه است بعد در حاض آید و غنی بنت او سیاه روز هفت
 هزار بار باید خواند در شب نهم و در حاض آید اجابت کرد در جمیع
 سخن گفتن کپرد جواب دادن دهشت تمام باخ باید کرد لقمه دارد
 و جواب او بگوید و یا و لیس و برادر خواند که انما س کند و گوشتش
 نماید تا اول و هلم باو سخن گوید و اگر نه غایب خود و هر که این قضای
 نکورد و اگر اینها را حاضر کردی و مستحق ساختی امور کلی تر است
 خواهد داد و غنی بنت او این است **توس هندسا تواناری**
دیوی نم لبشستن سواها چون این علوم نزد پی دیگر
 بداند این غنی نمها که ذکر کردیم **هوم و جاب و مرات**
هوم بمنزله دعاست و در خواندن درون و بیرون
 برین حاجت لایبی باشد او هم جاب تا گویند و این بمنزله
 غنی بنت است و جاب آن باشد که غنی یعنی کرده هزار بار و یا هفت
 هزار بار باید خواند و یا ده روز و یا بیست روز چنانکه شرط است
 از منزل پس و نیاید بهر این نوع باخ و این نوع بکند سخت در

و

او را چینی پیش آید و بگوید که چه میخواهی بدان التفات نکند و در
 محل مشغول باید بود تا خطر نیاید و در وقت عمل لوح **منقش**
 پیش نهاد و بتعنی معلق بجایب چپ باید کرد و این لسنی است
 لسنی دیگر است و این نیز که جماع حاصل آید و اگر بجلی ترک کردن
 نتواند تا درین مشغول باخ هیچ ذکر نکند و در خاطر نگذارد تا
 که این لسنی حاصل آید و اگر جماع دلگی ترک دهد لسنی کلی است
 دهد و حاصل آید هر ده هزار جاب کند بعد از آنکه بعد دو
 عورت صاحب جمال بید شوقش او نوبه بهر روز صد مرتبه **هفت**
 غنی بنت او این است **اون سبلی بر سر سواها یا الله الن**
و ابیه المرجع و المآب باب دوم در حکایات بدانکه
 اشیا عالم صانع عکس کنی عکس پذیرد و حیات فعلی مشغولی
 المعنی حاصل آید و عکس آن میدات و بتعلق حواس است
 مجسوسات بهر الخوان و اکوان و انصواء و در وایح و مطعومات
 و حرارت و برودت و بیوست و طویبت و آنچه مانند این
 با از صدایات جمعها و منها و نباتات و حیوانات و زمین آب
 و هوا و آتش و این و آسمان و آنچه ساکن چیزهاست و این در
 یافت سخت ظاهر نکردد باعتبار حجاب و باعتبار دوری و

و این است لایق حجاب

ط
نباید

چون تعلق از جمله محسوسات قطع کند و بهیچ نوعی را اما با یک داند
 برابری حاصل آید بر طریقی که بدارد اصلی و آن شهرستی عکس شود
 محیط عالم کلی گردد و باقی بلاصکات در معنی او باقی وان حال
 آید مگر بیکر و کم گردد و در اینجمله آلات جهش اینج معلوم شد بدینکه نفس با طقم
 چون آینه است سبب کسوفت رنگ گرفته است چون فرام گزین
 او شن و مصطفی گردد و بصیقل فکر رنگ او بر دارد و با جوارح
 و اعضا لطیف خود ملازمت نماید و ایشان را از ادراک جمله محسوسات
 باز دارد و آن اعضا جوارح چشم است و نفس و حواس و دل
 و کلام است اما چشم بان داشتن است ادراک چیز تا که بدو
 تعلق دارد و غوق دادن او را بهوا چنانکه هوا میزند اما
 نفس را با او ملازمت کند و از پس درون شریخ باز داد و در آن
 باطن خود و بدینکه نفس از بهوا چنانکه در بهوا میگذرد و اما
 جهش حواس با او ملازمت کند و از ادراک جمله محسوسات
 باز دارد و در خود فکر کند برای خود و نظر انصاف بنکرد
 که مگر محسوسات کسبت و نظی و عقل در دو حالت کند
 یک بیدار **دوم** خواب شود این دو حال است و مردم را از
 استعمال آلت و کم خوردن آن قواموش کرد اینده اند زیرا

که مردم نادیدار بمانند حواس ظاهر بود و جهش در خواب شوند
 این دو حال است مردم را از استعمال آلت و کم خوردن از فریب
 که مانده اند زیرا که مردم با در سدر بر بمانند حواس ظاهر بود و جهش در خواب
 شوند حواس ظاهر از او برود و زیرا بل گردد و حواس باطن کشاد
 شود و مدركات کلیه بدن و رابطه حاصل نکند و جهش سناک را
 مفارقت ال حواس ظاهر و باطن درست شود علم حقایق آید
 حاصل گردد و آن شناختن همسر بگردد مگر آنکس که لذت
 در وقت بافته با او مامل با او ملازمت کند و او را از آن کس
 سوسو محسوسات که کس که دریم باز دارد و غوق دهد در هوا
 با هیچ طایفه میل نکند و اما سخن با او ملازمت کند و در دل
 فکر ببطیف و هم و نبات ذهن منتظر کند که گویند کسیت و درین
 فکر نور باطن و ظاهر گردد و شناختن **و شناسن** هر نماید که تو
 کسیتی و از بجای و حیاه و حماة حیثت جهش و دم در مدت
 حیات خود انجارسد که بدن مردم در خواب فرواید شود و او را موت باخ
 و درین حال وقت وصال خود در یابد و واقف گردد
 بعد مصنف گفت فردس تن که جهش ازینج سلوک سر بر آورد مردم بیدار
 من بودم و زیر عکس من بود و با فر شرم بپنداریدم خود

موت

وان اشارات گرفتار از عنکبوت و در پارچه که در آن با نیکو نگین
و یکی که در آن اوست جمع چنین کند بگوید که یکی در یکی به رخ بدین اشار
معلوم که اوست من و من عکس او ایم و صلی الله علیه و آله و سلم
رب اخیتم بالحنین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله رب العالمین و الصلوة والسلام علی خیر خلق محمد و آله
اجمعین **بدان** نور که الله فی الارض کما یرید فقیه حقیق بر علی
صلی فی حکم روم و رضمت سالکان آگاه و عارفان مسیر
فی الله بوده و سایر پیغمبر و مجیب بعلم **حقیق مبادک** ضابطه رجال الله
المسبب بقدره الله و رجال الغیب و ارجح مقدس بنویسد
نخف از برای طالبان دین و ارباب تعین در سیر و ارف در خلاف
مسطور میگرداند و الله فی التوفیق **الکتون** بدانکه **تقتا**
سید مرتین اند و ثابت اند با اسم اعظم باطن حق تعالی و کاشف باطن
خلق و ظاهر کنند مخفیات دینها اند و امداد دهند باری فرایند
و رقیبا و اینها پنج تن اند نگاه بانان حضرت حق تعالی و هر که

یاری مطلبید معین بیسوی نه و پیش حق تعالی حاجت او را بگذرانند **القطب**
گردد و **و نجیبا** جهل تن اند از برار امور اصلاح کار با خلق الله
و دور گردد دستور به ایشان اند و طلب کرد باری بر مرد
الشیان است و **آبدال** هفت تن اند از ایشان یکی سفر میکند
و دیگر بجای خود میدارد بصورت که کس نداند که غیر اوست و
فابض اند بر خلق الله و کافی اند بر مرادات طالبان **و اوتاد**
چهار تن اند و موهل اند بر جهان کن عالم مشرف و مغرب
جنوب و شمال حق تعالی سبب نگاه میدارد خلق جهان کس علی
و بعون خدا آنها تمام عالم ایشان میدارند و هر که از ایشان بگذرد
نخواهد برادر رساند کلی بود حاجت از ایشان **و غوث و قطب**
اما قطب وقتی فریاد رس غوث است و غیر وقت فریاد رس
غوث نکر بنده فاما **قطب** ناسف حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم
و قطب الاقطاب قطب قطبها است و آن حضرت امیر المؤمنین
و امام المتقین سید اولیاء و سرور انبیاء المسمی با صلوات الله علیهم
و السلام **شعری** آت الایات انفرق امر **در کارها** فنقل الامور
مناظر او مشاورا و اقر الجهاد یستد برانه فزاد بعشق امور
مخاطب **و منقول است** از حضرت شیخ السیوخ تاج شیوخ

منج الاعظم المعظم شیخ محمد الذین الحق والدنیا اعراب قدس الله
 سره الغزیز فرموده اند رجال الله بر تمام عامه فیض مرآتند از فیاض
 صیقل خاصه کسنا سزا که از ارواح ایشان استمداد مطلق **برای** رجال
 در این روز تمام عالم سیر میکنند در هر کس و در هر کس معین بجز فیض
 حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم و سراسر آن مع الغزیز فرموده **نظم** زید کیت
 بشر قسطنستان و کالج جانب ایشان رخ یکنج ل انتمال انه رهی
 بیخ ک رکین باید حران دین بطکن سوی معرب ب بجان که ز سیر
 دانج با یخ کو جنون ترین این اقطا بولکن تو مسیر دان و این ایبات
 بن در داین رجال الله قسومت نموده شده است اینست داین رجال الله

و چون طالب فواید که رجال الله را دعوت
 کند بعضی ارواح را مستحق خود سازد
وجوه اول طلبی نماید که در آن
 و آن که عمل میکند نظر کند
 در داین رجال الله که ارواح
 در کدام رکن عالم است هم در آن
 روز پیش از آنکه خویش غفلت نموده
 بخورد پاک پوشیدن و به بنیت ارواح مقدسه انجم از دست بر آید بر چهل آیه

والا هفت نیم مصوم و با بغیر هاد و بد را شند شین بنی بدر کوش
 آرد اما بهر مقصوم که بشر بنی مبدل بدینین بگوید **خدا** یا ارواح
 المقدسه سجدان تحفه القیاس الحاضر سر علی صفر صوف حکیم و مر این فاطمه
احب یا رجال الله السلام علیکم یا رجال الغیب السلام علیکم
 یا ارواح المقدسه سبعة الید لایا نقیبا یا نقیبا یا نجیبا یا ابدال
 یا اوتاد یا غوث یا قطب الاقطاب اعینونی بقوت و انظرونی
 بنظری فی امور کلها بحرمت محمد مصطفی صم بعد صاحب قوی
 وجه خود را بجانب رجال الله کرده هفت بار صلوات فرستاده و هر آیه
 از دل گذرانیدن روزی **روا** ارواح مقدسه بدم فنیج بدرد بود هر دو دست
 خود را بر زمین بست و بتعظیم تمام هفت قدم **روا** ارواح مقدسه
 سلام بگذرد و در لیست خود را بطرف ایشان داده بنشیند چنانکه کسی
 تکلم بر چنین زمین و بجهت هر دو دست از دل گذرانند بگوید که
 استظهرها و البشماست کفرت استعانت و هفت طیاره و نیت سبحان
 ارواح مقدسه دو رکعت نماز حاجات رجال الله بگذارد اما در این
 رکعت بعد از نام کتاب آیتا لکر سر یکبار و احلا صر بان و معونین
 یکبار بخواند و چون تحیات شند تحیات خواند و بجای اول
۴۴ بار دوود فرستاده و بعده **۴۴** بار سبع الثانی بخواند و بده

عمل

بار دوقور فرزند و بعد **ی** بار فاتحه خواند سلام دهد جمله **۱۰۰**
 بار فاتحه و **۱۰۰** بار درود میسود و درود اینست اللهم صل
 على محمد و آل محمد عدد النجوم و السموات و بعد الطائفك على
 محمد و آل محمد و بارك و سلم **بعده** صاحب عمل اعداد اسم خود را
 با اعداد قسم رجال الله اقتراح داده و لوح مدون شمسی خود را
 حزن خود سازد بعد از اسم خود اسم اعظم استخراج کرده و رجال
 الغیب عنینت ساختند در این میان مدعا و منتهای چندین متعارف
 ارباب این فن است ادواج مقدس مستتر کرده اند این زبان عالمین
آقا این داعی چنین استماع دارم که یکی از اولیا عمر بود یعنی از ادواج
 مقدس مستتر کرده بود و در یک در خدمت صاحب برود و همراه با
 و هر قدر مستتر که امر کند بجا آورند نفسیه و احتمال کرده این بعضی
 خدام اصل الله و سالکان سیر فی الله است **و اگر** دعوت رجال
 الله را کردن مفسر نشود البته بیکار این عمل بکنند از برای روانی
 دم بفیض اسم اعظم **لستنیس رجال الله** بضایا الجفر المبارک
من الله انیس لستنیس الله الرحمن الرحیم
 اللهم اجعل رجال الغیب عون بکرمک و بحمت حیدر محمد
 علیه السلام یا الله بحق الاله الا هو والذیان انک على کل

نعم

سنی قدس و بالاجابة حدیث السلام عليك يا رجال الله السلام
 عليك يا رجال الله الغیب السلام عليك يا رجال المقدس سبعة
 البدلاء يا نصيبا يا نصيبا يا نصيبا يا ابدال يا اوتاد يا غوث يا قطب
 يا قطب اعینونی بقوتی وانظر و انت بنظره واعرف عما خلفها
 بحرمت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم **هیجو** حدیث دعای سید علی
 حقیقی صوفی حکیم بر مرادین فاطمه یا ادواج المقدس بحق الاله ال
 الله محمد رسول الله بعد اعداد قسم لستنیس رجال الله را جمع کردیم
 شراین قدر **ع ۱۷۹** او بعد لوح مدون شمسی لستنیس رجال
 الله را عملت و محل ساختن بدین صورت خوده برشود فرمایند
 هو المطلوب **فانک** در بیان لستنیس سالکان و الملوک و الامم
 و بالستنیس مشائخ و سالکان و علما و حکما و الالستنیس مطوع و

هر که بخواهد طالب فراید که مصلحتی خود سازد **او طالب فراید**
 که در شب جمع غسل نموده و جامه های نخی پاک بپوشد و بر پشت او واج
 مقدس چهل بقیه پاک برسد و ما در یاد کند و الا نهفت بقیه
 شیرینی بد هر چه که از دست بر آید بعد از بنیامان استمداد طیب
 و میخانی واج مقدس بقیه نهفت با بر حضرت محمد مصطفی ص در
 فرستاده و مراد خود از دل گذراندن بجانب ایشان بدم فتح بد مدینه
 بر دو دست خود بر زمین بکشد و بتعظیم تمام هفت قدم رو برد
 از واج مقدس رفت سلام بکنند بعد از هفت قدم را بطرف ارجاع
 مقدس داده بنشیند چنانچه کسی بخیز نکند بکند بر بعد از آن خود را
 در دل گذراند بگوید که استنظار ما لبثت است و نظر بظن از ما
 در بیخ مدارید **بعده** از واج مقدس دو رکعت نماز بگذارد اقرار
 در هر رکعتی بعد از کتاب این الکرسی یکبار و اهل اسرار و معجزات
 یکبار خواند بدم فتح بر خود برسد همه خود استغفار نموده بر تن
 مطلوب مشغول شود در چهل روز هر روز **۶۰۰** بار و یا **۴۰۰**
 بار و الا **۵۰۰** بار با فاعده کامل **۵۰۰** بار است وجود درین
 طریق در یک اربعین بقیض معین حد و مت نماید عطا مستحق
 درین عمل رجال الله سر لیسبت عجیب و غریب بخیر خود دیگر

بسم

نداند فهم من فهم فافهم واعلمتکم **المطابق الجفر الباری من الله**
باعت رسول الله بسم الله الرحمن الرحیم اللهم استجیر
واو واحی قلبی بحجتی **اجب** یا الله بحق لا اله الا هو
 الذی ان السلام علیکم یا رجال الله السلام علیکم یا رجال الغیب
 السلام علیکم یا ارواح المقدمه سیف البدایا یا تقیا یا قبا یا
 محبا یا اعدا یا اوتاد یا عوت یا قطب الاقطاب اعینوا فی حق
 وانظر و فی بنظر فی امور ی کلها بحجرت محمد الصطی ص
ناما فاعده کلی است که از اسم طالب و مطاسازد چنانچه گفته شد
بعده از جمیع اعداد قسم رجال الغیب لوح مدد و شفقت
 حی فرود نماید صایه بالا نموده شد بتیم نام و در بقیض حد فافهم
 و اسکت **هو الفتح** فاعده در بیان غایب است بر اعداء و فضل
 خدا و وجه طالب فواهد که با دشمن مصاف کند و در وقت مصاف
 نکند که حضور و کردد و اگر نیست دشمن بطرف دیگر بر اول
 هفت بقیه را بنیت از واج از بران فتوح صدقه بدهد بعد
 دو رکعت نماز مذکور گذارد و روز خود را بحیات ارواح مقدس
 آورده و هفت قدم پیش رفت بتعظیم تمام سلام بکنند بعد
 شش و زار از ارواح مقدس فتح و نفرت طلبند و **۵۰۰** بار

طلب الفتح خوانند بدم فنج بر خود دعوت و استمداد اراواح مقدسه خوانند
 و پشت خود را بجانب اراواح مقدسه کرده بچک مشغول نمیشود بفضله
 و نهایت رجال الله بادشمن مظهر و مضمون کرده انشاء العزم و
 محنت در رسیدن به روحانیات اراواح نکت که بی خطر و در پرتو اراواح
و اگر اعدا و جمیع طلب الفتح را با جمیع اعداد فوج اسماء الله و اعداد
 اسم خود نموده و در ساعت سحر لوح مد و بر شمس ساقی بکیر
 صر خود سا فلز و بکیر در علم او بران بکنند **بعد دعاء** یا طلب
 الفتح را و بدم فنج بر خود دیده و از اراواح مقدسه استعانت طلبند در
 جنگ در آید بفضل اله و نهایت اراواح فوج و نعت بفضله **طلب**
الفتح بقائه جفر المبارک من الله اجانت رجال الله
 بسم الله الرحمن الرحیم اللهم افتح لی فی فنی فربا وانصرنی فی امری
 یا فتاح **اجب** یا الله بحق نصر من الله و فتح فریب و بحق لا اله الا هو
 الاله الدیان السلام علیکم یا رجال الله السلام علیکم
 یا رجال الغیب السلام علیکم یا اراواح المقدسه سبق البذلک
 یا ثقیما یجیبنا رقیبا یا ابدال یا اوتاد یا غوث یا وکیل الاعطال
 اعینونی بقوه و انظر و انظر فی امور ربی کلها محبت
 محمد المصطفی صم **و المعین** ای طالب بدکم در هر وقت

ا ا ا ا

از اوقات روز و شب کسی را مهر پیش آید و در آن امری بس باشد
 چنانچه از بدین ان عاجز و قاصر آید اول غسل کند **بعد** بوقت
 یازدهمین اراواح مقدسه شین بنی بد هر اول و آخر **بعد** از آنها
 از اراواح و مدد فوائده بنیت اراواح در کعبت نماز بگذارد اقا
 در هر رکعت بعد از ام الكتاب ایه الکرسی بکبار و اخلاص بر باد
 و معوذتین بکبار خواند سلام دهد **بعد** روحانیات اراواح
 کرده و هر دو خود را برین سبب و هفت قدم پیش رفتیم
 تمام سلام دهد **بعد** لیست فوجها بجانب اراواح بنشیند و نماید
 کسی بجا نکت میکند **بعد** بگوید که استظهار بالشماس و بنظر اراواح
 معلوم عابیه رسانیده از جمیع کارها سختی خلاص گردانید کارها
 ما بفضل خدا و بعبودیت شما مرتب و مکمل گردد **بعد** می فرود
 آید که لکرانیده به طلب العون مسغول گردد هر چند که پیشتر
 بخواند بهتر بخیر برکت و بعبودت اراواح المقدسه انواع فیضا ازین
 حقیقی مستغنی گردد **بعد** **طلب العون بقولین بفرمایند که**
من الله بامانت رجال الله تسبیح الله الرحمن الرحیم
 اللهم انی استأکب بکرمیک و بعبودتک اجب یا الله ان
 لتسأل رجال الله اقسمت علیکم یا رجال الله لتکونی نواظری

لا مری اجب بارجال الله السلام عليكم بارجال الله السلام عليكم
 بارجال الغيب السلام عليكم بارواح المقدسه سبعة البدل
 باقبا باجبا بالبدال باو تاد باغوث ياوطب الاقطبا غيب
 بقوم وانظر ویت بنظر في امورى كلها جزم من محمد مصطفی
 فافهم هو الجیب اس طالب فی نوم کم در پیش ملاطین و معلوک و یا
 در مجلس قضاء و علماء حکما و سادات و مشایخ ان و سنان کار و
 غیر ذلک بر و در هیچ طالب و اولی که از ان موضع / وان توف اول
 اول و در بار واج مقدر کرده و هر دو دست برین و هت
 قدام پیش رفتن سلام دهد بعدد دو رکعت تا ان گذارد و پیش
 خود را بوار واج مقدر نهاده / وان توف و اگر نیت بطرف
 ارواح داد ان حکم مناشه راه بگردانند و در پیش اکابر و کاش
 از طرف دیگر در اید پس عوینت ارواح و بفضل ال در ان
 مجلس غالب و از چند کشته غز ان قلوب کور دبل کنه و عایت
 علویه رسد ان شاء الله تعالی **طریق المعنی** و بعد **الباک من الله اعانت**
و جاد الله بسیم الله الرحمن الرحیم اللهم انی اسألك باسمک
الحسنی و صفات العلیا ان تسخر لی و بحق لا اله الا هو
الذیان استجب دعای بارجال الله السلام عليكم بارجال

الغیب

الغیب السلام عليكم بارواح المقدسه سبعة البدل
 بارقبا باجبا بالبدال باو تاد باغوث ياوطب الاقطبا غيب
 بقوم وانظر ویت بنظر في امورى كلها جزم من محمد مصطفی
 هو المستحق المحلولة فانه در بیان تسخر بنظر و انقبض ربيع الدجاة
 صرح کاتب که تسخر مخلوقات بکن اول طریقه تا بنوبه رجال الله رجال
 الله و در ان بعد از تسخر برود چنانچه در معنی اول نوشته شد **بسم**
ابرقسم رجال الله و بعد از هر نادر و رقیبه **عم** بارخوانند بر دم بفتح
 بر خود بدرد اجابت قبول کرد و تسخر بر مخلوقات تسخر تسخر
 کرده اند قیامت **بسم رجال الله بطریق المعنی بفيض الله** تسخر اول
اللهم انی اسألك باسمک الذیان اجب یا مستخر تسخر لی جمیع
 مخلوقات **یا الله بحق لا اله الا هو ان تفضی حاجتی یا الله**
فریوایار جلال الله السلام عليكم بارجال الله السلام عليكم
بارجال الغیب السلام عليكم بارواح المقدسه سبعة البدل
الی اخره **بسم رجال الله بطریق المعنی** **بسم الله الرحمن الرحیم**
اللهم انی اسألك ان تسخر لی جمیع خلقک تسخر لی امطاعا بحق
لا اله الا هو الذیان اجب **یا الله اعنتی یا الله فرجتی یا الله انفع**
لی یا رجال الله ان تفضی بارجال الغیب هذا دعای بارواح

نقبا

الغیب

سبعة المبدل لا يا نصبا، ما رقبيا بالجبا، بالبدال ما اوتاد يا عوث
 يا قطف الاقطاب اعني بقوة وانظر في بنظر في امور
 كلها محرم محمد مصطفى صدم واليه وسلم في مائة فافهم **هـ**
نانه در بيان درازي عمر بفيض مبعوض وفتح لابل فراه كبريا
 درازي عمر و جاويد دولت و صحت تر و عزيد علم و لذت و زياد
 زرق و قوه نون بصي و ثبوت ايمان سبحان عمل تايد در
 روز محرم پيش از يك خميوس باب يك غسل كرده و دو كهفت
 نماز كذار دينت حضرت واجب الوجود دل زنده بدهد **بده**
 ب حضرت جبرئيل و ميكائيل و اسرافيل و عسرايل دل زنده
 بدهد و بجهت نيت جميع حضرت قربان دل زنده بدهد و
 آنچه از دست بر آيد بدهد **بده** جهالتيم را و الامهت بيم را غسل
 كنائند شريفي بدهد نيت رجال الله **بده** از هر ينهم استدا
 طييد بطريق رجال الله عمل كنند چنانچه بالا گفته شد بدهد اسم
 خود اسم اعظم استخراج كرده بدارد **بده** از اعداد اسم خود باعداد
 رجال الله جمع نموده و لوح مدور شمسي سناخته حضرت خود
 سازد **بده** اسم اعظم خود را بقم رجال الله فرستد بستر روز
 بعد از اوقات خمس **بده** بار خواند بدم فتح بر خود دهد **بده**

عمر و جاويد دولت و صحت تر و عزيد زرق و زياد نوز بص
 و ثبوت ايمان بايد بفضل الله و رحمت جميع عقربان حضرت الله
 نعم فافهم **عزيمت رجال الله المحي بفيض الله نعم** للمسلمين
 الرحمن الرحيم اللهم انت المحي اجيني برضاك و طول عمرني و زينة
 في معشتي و راحة لمقلبي و صحته في ديني و سعته و زينة
 و زيادتي في قلبي و انبئي علي الامان حتى اصل اليك بحق لا اله الا
 الله و الذي بان اجرا هذا امر ادى يا الله اقسمت عليك يايتها
 الملائكة الطيبة المباركة المائيه و النارية و الهوائية و
 الارضية العلوية و السفلية يايتها الملائكة الموكله **اهبط فشيئ**
 و يايتها الاعوان الروح القدس **بويضا** الروح الروح
 و يايتها الاعوان **حي كسفطهم** مع اجيب يايتها الجبرئيل
 و العطريه و **حلفي جينوريش** بحق خاتم سليمان ابن داود
 علي نبينا و عليهم السلام عليكم يا رجال الله السلام عليكم يا رجال
 الغيب السلام عليكم يا روح المقدس سبقه البدر يا نصبا
 يا نجيا يا رقبيا يا ابدال يا اوتاد يا قطف الاقطاب اعني في تقوى
 و انظر و في بنظر في امور كلها محرم محمد مصطفى
 و سلم فافهم **هو الشكور** نانه در بيان و الشكر كما

شماره روز پس بد آنکه از دوا و ده ماه نوبتوه شکر بلدن در ماه اول
 و ۲۱ شکر بلدن از جانب مشرق بر آید اول ریت خود را بجانب مشرق
 کرده و سقز بمغرب کند و هیچ کاری رو بر ریتش نکند که بسیار
 منصف را کرده و ۲ و ۳ و ۴ ماه در بسیار بود که در میان مشرق
 و جنوب باشد رو بر ریتش کند و هیچ کار نکند و ۳ و ۲ و ۳
 در لیب بود که میان جنوب و مغرب است رو بر ریتش
 و هیچ کار نکند و ۴ و ۱۴ و ۲۴ از مغرب بر آید رو بر ریتش
 و هیچ کار نکند و ۵ و ۱۵ و ۲۵ در مرکز بود که در میان مغرب و
 شمال است رو بر ریتش کند و ۶ و ۱۶ و ۲۶ از شمال بر آید رو بر ریتش
 او مشرق نکند و ۷ و ۱۷ و ۲۷ در شمال است که میان شمال و مشرق بود
 رو بر ریتش کند و ۸ و ۱۸ و ۲۸ در زین زمین است هیچ
 کاری نکند مثل بنا نهادن و نهال کردن و نخل کاشتن و جاه کندن
 و هر کار که متعلق بزین زمین دارد بسیار بد باشد نباید کرد و هر کار
 که متعلق است بر ریتش بکنند اما اول وجه خود را بر ریتش کرده
 کارها که بر زمین است بکنند و هر طرف که سفر برود نیک آید و ۹ و
 ۱۹ و ۲۹ در آسمان دودشکار میغان بسیار نیک بود اما سواد
 بر آسب و شکر و کشتی بدین و آن درین روز هیچ کار نکند بهتر است

و این تا حد شهر است و معروف **نحوه نماز** هفت روز در شب با نیت در شهر
 از حضرت یحیی بن یزید روایت می کند و پنج روز در شهر با نیت و یک
 با نیت و چهار ریت و پنج ریت اللهم الله الرحمن الرحیم قل ایها الکافرین
 لا اعبد ما تعبدون الی احر السوره بخوانه هو الله الغفار صلواتی الی اسرار
 لبسم الله الرحمن الرحیم پنج طایب فرماید که خیر و شرف خود را بداند در هر مومنی
 که به پنج آن بدینی و دنیا و دین بگوید و خواند و یادش را در هیچ کار که شرف
 میکند پنج خیر است معلوم کرد آن بعد از رکعت نماز صلواتی الی اسرار
 بگذارد و نیت چنین بگوید نوبت ان اعلی الله نعم کعبان صلواتی الی
 توجهها الی الله و انقطاع عن غیره متوجهها الی عرش الکعبه الله الین
 بعد شایان سبحانک اللهم و بحمدک و تبارک اسمک و تعالی جلالک
 و لا اله غیرک بعد ۱۲ در و در فرستد اللهم صل علی محمد
 و بپیگ و هر سوک النبئ الا حمی و علی آلک و بارک و سلم بعد
 یا بارکلم محمد بنحو آنکه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و
 الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بعد از آن ۴ سبوح
 مسامع الجوانه و در همان اماک نوبه و اماک لستغیث را با ۲ بار
 تکرار بخواند و ۲ ام کتاب را می نوبت بکند بعد ۳ بار قل یا
 ایها الکافرین و در رکعت دوم غیر بناده بان در و ۳

بار کلمه تجید بخواند بعد فاتحه کتاب بخواند چنانچه بالا ذکر برنت بوده
۱۰ بار اخلاص خواند و تحیات را حسب مساحت سلام دهد و بعد از
 اسلام ده بار در و جعفر بنده **۱۰** بار برت خج و استخیر بگوید
 بعد از آن طالب خود را در میان نماز نظر کند اگر راست کرد در کاف
 که مشروح میکند خجیت است و اگر در جیب کرد آن کار نکند بد باج
۱۱ و اگر طالب اول در جیب و آخری بر استا کرد در و آن کار نکند
 نکند که بغایت بهر شیخ **۱۲** و اگر طالب متصل در راست کرد در و آن کار
 هر کس که بغایت نیک است فاما طالب می باید که صلوة اللیل را
 سر بر هدیه و در کلمه تراب تمام ده بگذارد فیه و هر دعا و هر ذکر
 که بخند هم بر بر معنوال سر بر هدیه و بار تراب در کلمه نهاده از دل با حق
 مشغول شود پاپی تمام و نتیجی تمام دهد و عمارت اوقات خسته
 و غیره را از زبان بخواند اما آهسته بخواند بهتر باشد قوی تمام دعوی
 ربکم تضرعاً و خفیة **۱۳** جعفر کون شریع هر کار بگذارد صلوة
 استرا و الوهاب **۱۴** در پستان اسم و هجاب بقیض توای
 اول اسم و هجاب فقط بقاعده نور کلسی بکن بعد به موافق
 اعداد تکبیر ج و ف و هجاب که اینست **۱۵** **۱۶** در هر روز
 خلوت مدراومت نماید مگر آنکه خود نصیها و سنتها اوقات خسته بگذارد

و در فصل

و متصل با اسم مشغول شود با معانی نخستین و دل خود را چنان دو
 بخند بکشد که اسم متناظر کرد و علوم باطن کشود کرده اما در کاهل
۱۷ روز است و لی در **۱۸** روز می معانی علوم ظاهر کند که فیه بود
 فیه عاقبت **۱۹** اگر دعوت تمام اسم و هجاب ج و جعفر فیضها باین تراب
۲۰ هو الفتح فقط اعظم قاعد کلی است که هر اسمی که بخند خود بخند او
 یا بعد دیگری مشغول شود معانی او را در دل تصور کند و هیچ
 در دل نکند و این ضابطه کلی است فیه عاقبت **۲۱** و صبح
 آن سالک خواند که اسم یا زینف را دعوت کند اول اسم لطیف را در
 چهار اربعین بر متوافق اعداد **۲۲** کبابین بخواند هرگاه که عدد اربعین
 یکبار می تب شود باز از سر کرد اما در هر صد بار یکبار قسم اسم لطیف
 بخواند و همچنین در چهار اربعین که موافق هر حرف اسم لطیف است
 محل سازد اما در اربعین اول شترهای روطان بر کرب بر کند
 بند و حد شت تاریک بر این یک میل مسافت نظی فیه و اگر هجاب
 دعوی برای شیخ در اول شب روح اسم لطیف نجات باید بخند
 که در دفع الحاله در نظی آید و کنهها که در اولیاء است کشود
 شوق هر که کنهها جسم لطیف است و از بغایت لطافت کنهها
 در نظی نباید بولطاف است که هیچ کس کنه خود را نمی بیند چنانچه

فلا تفرق با در انز بند و در علم که از خلق الله مخفی است و بر سر
 در عالم باطن لطیف است منکشف گردد و ما توفیقی الا بالله
 فاخرم **اسم لطیف** بسم الله الرحمن الرحيم اللهم بطيف
 بالطف يا لطيف يا من وسع لطفه اهل السموات و
 الارضين اسئلك ان تلطيف بنا من خلقي حتى يظفك
 الحقني الحقني الذي ما لطفك به احد من عبادك الا لك
 فانك قدت وقولك الحق البين الله لطيف عباده من عرف
 من لستاء وهو القوي العزيز بالطف لم تنزل الطف بنا فيما
 تنزل بنا انك لطيف لم تنزل الازل يا ابد الابد يا قوتي
 يا عز بن الحق اجعلني فرجا و فرجا اهل البصر وهو افرح بحق
 الا اسم العظم الاعظم قليل بالطف لطف ان تعرف بالطفك و
 ان لتعز في الكون ومن فيه خلق يكون تحت ارادتك وتحقق
 به بعيني و بايدي بخدام اسمك الالطف بالطف يا من مكنت
 عن خلقه ولم تكشف عنه احد من خلقه يا احد من لاله
 احد له انقطع الرجاء الا منك و خبت الامال الا بك و
 تقطع الطرق الا اليك لا اله الا انت يا معني **۳** اغني
۳ فاعلم **واحد** كل است جميع نوذ و بن نام را عز شانه هم اين اعداد

دور

الله	۱۳۱	۱۱	۱۱۵	۱۰۹
لا اله الا الله	۱۱۴	۱۱	۱۱۵	۱۰۹
الله	۱۱۱	۱۱	۱۱۵	۱۰۹
الله	۱۱۱	۱۱	۱۱۵	۱۰۹
الله	۱۱۱	۱۱	۱۱۵	۱۰۹

صند عجب و غريب

۲	۶	۳
۷	۵	۳
۶	۱	۱

ملك ضلع يا بهائيل ملك قطيبيا
 هائيل ملك عدله يا بائيل ملك زيبه
 يا مهائيل ملك خاتم قلها بئيل واين قلها
 كلي است فاعلم
 فاعلم بحورات الكواكب
 وعود ابيض لبالي ببيض
 وسعد فاصد لزيد
 مال لادنه وغبر قسط او اسر عقرب
 ذنب پوست سبز

هو الفتح وقيل ان هذا الاسماء

خير	حس	احد
كبير	بصير	لطيف
باري	واحد	قادر

وهي على سبعة اسماء من اسماء الله
 نعم وهي فرد خبير شهيد زكي ظاهر
 نواب جبار وقد اختفت هذه الحروف
 السبعة في ابواب سور الانعام وهي قوله تعالى **وَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ**

ف	خ	ش	ن	ظ	ث	ج	ح
ف	خ	ش	ن	ظ	ث	ج	ح
ف	خ	ش	ن	ظ	ث	ج	ح
ف	خ	ش	ن	ظ	ث	ج	ح
ف	خ	ش	ن	ظ	ث	ج	ح
ف	خ	ش	ن	ظ	ث	ج	ح
ف	خ	ش	ن	ظ	ث	ج	ح
ف	خ	ش	ن	ظ	ث	ج	ح

ليس يحتاج منها كذلك زين وقال بعضهم ان الاسم الاعظم
 هذا الاسم احد اثنين ثلاثه اربعة خمس جمع سبت

مذهب يهود ذوبه نهمونش برقان الاحمر ايض من
 من ذبح طغ طي كل شنت شخه ونج في من و
 ابرج د مذهب ايض احمر ذوبه شهمونش برقان يهود
 دعوت ابن اسم اعظم هفت روز است در هفت روز صلوات
 باخ نجر اب نه نوبه و هيج چين نجر نجر و شكل راحر نجر خود
 و شكل جز خود سازد اما با اسم اعظم هفت حرف راه مشغول
 شود و سور طه و سور الم سجده و سور دخان و سور مبارك
 بار بعد ان نماز نجر بخواند و با اسم اعظم هفت حرف مشغول اسرار الله
 نعم استوده گردد و تمام عالم ظاهر گردد كه در بيان نكته نجر
 و امتحان پير است قبول نعم و في سورة ليس كل في فلان
 و در سورة المدثر اسم اعظم زيك فكتر فافهم و هر كه اين دعوت
 هفت حرف اسم اعظم را مداومت نمايد اسرار و ظاهر و پويدي
 گردد و الله ولي التوفيق و بالتحقيق فافهم في مافيه **نظم**
 جمع كز هفت حرف دعوت مدام هجو جعفر يا بر ارض جلم كام
 دعوت اسم بديع **مفنا طيس** على جعفر صوفى حكيم اور در بيان
 لشعير مطالب پس كبر استخوان بوسه شده است و الا از
 هر استخوان كه باخ صالح باخ اما اول به نيت لشعير مطر و جانب حال

مطهر

الله کرده و استمداد و دو کانه نذرده اول لب بامان را حرف **ب** کشان
 بدو ج را فرانه بدو فتح بدو و بعد حرف **د** را بجانب گوش راست کشان
 ۲۱ بار بدو و حی بخواند بعد حرف **و** را بر خستار نولسان **ح** بار بدو
 بخواند بعد حرف **ح** از سر پیچ گوش **س** بجانب پیشانی کشیده
 و در میان دو ابرو را بنشیند و بعد از آن بجانب سر هیچ گوش کشیده
 و از سر تا به فتح رساند **۲۱** بار بدو ج را فرانه بدو فتح بر خود
 بدو بدو ج بجانب لسان را همچنان بکند تا که صورت آدم اسم
 بدو ج کرد بدو ج از مطهر چه باشد بکند و الا از زیر کف پای پان
 تراب گرفته و با استخوان مخزوم نموده و روح ساخته و با اعاب در
 کف دست راست خود خیس کرده و هوار طلی نموده لوح بدو ج را
 با انگشت بکشید بر بینه صوت بعد **۲۰** بار اسم بدو ج را بنیت
 نشی بر مط خوانده و بدو فتح بدو ج بدو ج
 دنده از دل بگذراند اجب هدا
 مطلوبی باید بدو ج بعد از آن خیس
 در کف دست با انگشت جمع نموده و
 بر وجه کاغذ باین غیر مذکور لوح بدو ج
 مرتب ساخته قسم بدو ج را اسم طالب بماد و اسم مط بماد و کرد بر کرد

ب	د	و	۲
و	۲	د	د
۲	و	د	ب
د	ب	و	و

لوح بدو ج بنویسد و از دل بگذراند یارب سخن هذامطلوب
 بدو ج بدو ج در پارچه جامه مط بچیده در سعد سعد حی خود بسا
 بعد **۲۱** بیت و یک روز در روز نماز و بجانب رجال الله
 کرده و استغاثت طلبیده و پشت برایشان کرده چنانچه منعمان
 ارباب دین و اهل یقین است **قسم بدو ج** را بر مو موافق اعداد
 صغیر یا وسط و بالین بخواند مط مسخر کرد در ذمه عاقبه و اگر
 خواهد که رنگها بسیار و خورجها بر شمشان را بکنند اول رو
 بجانب رجال الله کند و از لسان اسم را د نموده و پشت
 خود را برایشان نهاده و حرفها بدو ج را بر وجه خود بکند
 چنانچه بالا گفته شد یک مشت خاک از آن میدانی که چنگل
 بکند بدو ج گفت با این این را بدو ج خیر خوانده بر آله تراب بدو ج
 سهینم الحیح و یولون الدجیل الساعه اذ حی و امری و ما یکما
 قسم بدو ج بر آله تراب خوانده و بدو ج هر روز در سکر بیکله بیاید
 اگر باد بجانب الشان باشد و الحال بغیر احوال منفرد شده برین
 کردنه فافهم **تلم** از بار دفع دشمن دعوت بدو ج کنج صفر روم
 دشمن دفع کرد در سحر **و اگر خواهد** که ظاهر و باطن عالم را
 منصرف کند اول حرفها بدو ج را بر وجه خود ثبت کن چنانچه

باید خواند

بالا گفته شد بعد از برار و احراز کرده و استمداد غوره و پشت برایش
 کرده و در و کجا که جا گذارده و بگردد و او بر یک بر کاغذ کشیده
 ببرد بعد و او را در آن کشید خود دست راست خانم ساخره ایلم
 بدو و در اینج مد و منت نماید یک از جین بر موافق اعداد اکبر
 کجا بود و حاکم کجا بر تمام نوبت بار بدو و حاکم از سر کرد و در این
 طریق یکا بر جین مد و منت نماید تصرف مکنوبات استغفار
 حاصل از و بر اسرار و آثار حق بقی حروف اسم اعظم باطن
 حضرت واجب الوجود و اله کشند در هفتاد مستغفر کرد در فهم
نظم اسم بدو و ار کند دعوی کس بمجرب و غیر سزا بیند **اسم**
 بدو و این بر هفتیه کر بر بطیبه نقلیه طور این من کل
 تر قیب بر حین عایشن صوطین صوطین فلفلهو دیک
 بزشتان کظهر کوشن بر حیدر لکن کلیل فرزان فلیط
 نیرات عیاشها کد صولا شفا هر شفا هر بدو و بحق العهد
 لما حق ذعلکم سبحان من لیس کنه الی شئی و هو السميع البصیر الاما
 فعلمکم کذا و کذا هر حاجت که دارد در اینجا نام برد از جین و در حق
 بعزیمه علمکم اسر عو انما امریکم به حق العهد العزیز العتد
 فی عن عن و اخوانهم الله اذا عاهدتم ولا تقوی الایمان بدو

تو کتب و الله و فی التوفیق و به التحقیق **نظم** جفر قسم بدو و هر که کند در حق
 یا پر تو محمد فریش از دست باستان **هو الفتح** نطق اعظم
 که بر خ بهر پیش که بتنی که بخواند یکبار و خواند ترک نکند متصل بر دیگر
 بخواند چند این که مراد حاصل آید و در این رموز است که بمن
 خدای نعم دیکر بنفانده فافهم **نظم** جو جفر بر دعا شرا مگر بر جوان
 ناخاصیت کرد و عیسر اب ت ش ج **د ز** زین ش عرض
ط ناع ع ف و ک ل م ن و و ی ذ د و ع ت ش ف اب
ع غ و ط ف اش ص من ز س ی ح ی و ع اب ت ت
ل م ن و ک ض ز س ش ص و ح خ د ذ ن ف ک ل م ی
و ه ی ح استخراج الملائکه اقم علیکم یا ایتهها الارواح انت
 یا جبرئیل الملک وانت یا میکائیل الملک وانت یا اسرافیل
 الملک وانت یا عزرائیل الملک یا عیططن و بن حق لا
 اله هو الدیان یا علی ما دیان عدان تمن جو اتمجی فی قلب و
 حاجتی یا الله یا الله یا الله **نوع** دیکر جبرئیل و میکائیل و اسرافیل
 و عزرائیل **نوع** دیکر ما حسن سلو یا میکائیل و یا اسرافیل و یا عزرائیل
 فافهم **عزیمت** اللهم انی اسالک با اسماء المحسن کلها ما علمت
 منها و ما لم اعلم یا دیان یا هو یا الاله الاله و ارضی حاجتی **الله**

اجب با اسرافیل انت و اعوانک و خدامک من اهل السموات و الارض
 کذا و کذا ما فهم هو الفتح سلام قول امیر المؤمنین **رحیم دعوت**
 قال رسول الله التستری بن و عاص رسول الله ص
 انه قال لكل شیء قلب و قلب الفزان کتب سلام قول امیر
 رحیم **وقال سعد بن عبد الله** صوفی حکیم و مر قلب سلام قول امیر
 رحیم **قلین** و قلب قلین اسم اعظم حضرت واجب الوجود و عن
 شأنه و جل جلاله و ینزع طالبها که دعوت سلام قول امیر رحیم
 بکنه اول بر موافق عدد حرف او بخواند که **یا ایاها**
 اما عدد کامل ۶۰۰۰ بار بخواند اما قاعده کلی چنانست که اول همان
 کامل سازد بعد از اروج صدقه استمداد طلبیده و دو کانه گذارد
 راست بنشیند بعد در می آید سلام قول امیر رحیم دعا و صفت
 نماید در اربعین بر موافق اعداد ابر کبایر مستغول شود در
 هفتم روز یا شانزدهم خود در سما طیران بیند و چون یک اربعین
 مرتب شود اسرار عجیبه و اسرار غریبه امتها بهر نماید که در و طیف
 نکند فیه مافیه و از خواها که حاجت بر آید از هر مراد که بخواند برین و
 دینوار اول در روز جمع غل غل و از رجال الله استمداد غل
 و در می آید ۶۰۰۰ بار سلام قول امیر رحیم را دعا و صفت نماید

و هرگاه که دل زده و غمناک اسم **قبلی** در می آید بخواند و هرگاه که دل زده
 شود در می آید اسم اعظم را ملاحظه کند و همچنین در هر شب
 بهم عمل بکند و در روز یکشنبه هم برین طریق عمل نموده در سه روز صائم
 اما در هر روز یکشنبه بوقت طلوع آفتاب سه نوبت بخواند سلام قول
 امیر رحیم را بخواند باز در می آید رفته سلام قول امیر رحیم
 دعا و صفت نماید و صبح نماز ظهر و عصر و باز قسم را بخواند و بار سلام
 قول امیر رحیم مشغول شود و صبح غریب آفتاب صبح بار یکبار
 قسم را بخواند در حاصل کرد و اگر حاجت طالب ناخوشی در باز
 عمل را از سر گیرد تا بر و بر کشید و یکبار عمل بکند در حاصل کرد و در
 سلام قول امیر رحیم را دعا و صفت نماید تا بان عاقبت که مراد حاصل
 گردد استثناء الله و این قاعده کلی است فافهم

تتم سلام قول امیر دعوت نماز
 محرم که صبح فجر مراد نویسد
 یا ای رفیق هر دم سلام قول امیر
 رحیم خود را اسرار صفا تم
 جعفر کامل شود تسبیح انس
 و حسن سلیمان نیز حاصل قسم سلام قول امیر رحیم

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم اني استأجرك لئلا يكون لي في الدنيا والآخره
 باعث المرسلين وجاهدي من ليشاء الى صراط مستقيم ومهلك
 الظالمين ومذل الفاسقين وكل اديهم محضون يا من مهلك
 يحيي الموتى ويكتب ما قدموا واثارهم وكل شئ احصيناه وانا من
 يا من يحيي الارض بعد موتها ويخرج منها حياضها يا من
 جعل فيها جنات من نخيل واعناب وفجرنا فيها من العيون ليلها
 من شرع وما عدت ابدال يوم افلا لشكر و ^{يا} مستجاب بكل
 لسان يا خالق الارواح والاجسام مما تبت الارض ومن
 انفسهم وجمال اعمالهم يا من سلخ من الليل وانهار فادبه
 مظلمون يا من قدر الشمس تجري لمستقض لها يا قدير يا عظيم
 يا عليم يا من قدر القمر من ذلك حتى عاد كالعرجون القديم لا الشمس
 يانبغي بها ان تدرك القمر ولا الليل سابق النهار وكل في
 فلك يسبحون يا من جعلنا في الفلك المشهور وان لشاء اغرقنا
 فلا صرخ لنا منه ولا مهرب يا من قال سلام قولا من دون
 يا من خلق لنا انعاما ثم هلكهم ومنها ياكلون وجعل لنا فيها
 منافع وشارب افلا لشكر و يا من خلق الانسان من نطفه
 فاذا هو خصيم مبين يا حي العظام بعد موتها وهي رميم يا من

النساء

النساء وهذا اول تمج وهو كل جنس عليهم يا من جعل لنا من الشجر اذا
 ما من خلق السموات والارض باقدين يا خلاق اعلم يا من
 اراد شيئا ان يقول له كن فيكون يا مستجوب يا من بيدك ملكوت
 كل شئ واليه ترجعون اخلص لي كذا وكذا ^{سلام} سلام قول من
 ارضى ربه كما به اسرار فرد چشم و دلست بدينك الله ^{ما} انور
 اسقاط حمل نيا بد پس بگره و بند همان زرد را و در پس بخت و در
 هر مپس که بر سر بخت استادن حمل کوه بزند بده در کس بند در
 اسقاط عمل نشو مگر انکوار سیمان را انکوار بشا بد بده نمود نشو بخت
 شد پس و السلام فاخرهم **هو الفتح** اللهم يا قوتي لا قوتي
 غيرك يا الله يا الله اجب هذا مرادي يا خالق الليل والنهار
 قسم جهار ملكم مقربين و جهار و نراء عفت سليمان بغيرين او
 جهار اعوان نيز كو بند فافهم اقسيت عليكم يا ابتها الراجح باسمه
 الراجح الرحم وبالروح الامير جبرئيل والملك العظيم الرافع
 والملك الموكل وبالفتح اسل فيل واللك المهاب الرافع منه
 القلوب عن راسل و جعل العرش اجع بين الامام ^{تم} من يقضي حاجتي
 ويصرف في مرضاتي بحق نبي الله سليمان ^ع و بحق من قال
 ايكم يا مني بعد شهر اقبل ان يا قوتي مسلمين قال عفرين من الجن انا

النساء

اینکه قبل از نغوم من مقامک و آت علیه لقوی امین آت من
 سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم ان لا تعلموا علی و اتون مسلمین
 ان لا سئلكم بهنوا الا الارواح الحیة و حایة الکرام علیک ان
 لتعمری العفادیت الاربع بقدرتک و جلالک به شهنش
 فطولس لیهوش کتکس لبوش شمس لوط شمس لوط
 اخیلیو او توکلو اما تو مروک یا معشر الاعوان الاربعه و اتون
 والوزراء الکرام با مروک خدیما لقتضی حاجتی بحول خاتم سلیمان
 ابن داود علی نبینا و علیها السلام **هر فرد** در بیان اعمال تعریفی
 و اعدا و بعضی پس بکیر یا چشم خمار غریب رسیده نوبت و ببالاخته
 مریخ این لوح نوشته در روز بد بگردان مدفون سازد و یک کس
 لوح دیگر نوشته بر بالای قرطاس در بضمه افراخته و مهر ریخته در راه
 ایشان دفع کند چنانچه ایام ایشان بران افتد و یا ایام ایشان بران
 رسد منفرف کردن تحریر و امتحان شده بید است و این هم این است

۲۲۱۵	العاصم	۱۴ ۹۹	مارس
۲۲۲۴	بیت و بیتهک	۲۲ ۱۳	۳۲۱۹
۱۴ ۹۱	۵۴	۹۱	۳۲۱۹
۵۵	۱۵۵۱	۲۲ ۱۳	۹۰
۲۲۱۴	۱۹	۵۶	۱۵۰۰

و لوح اینست

نظم لوح تعریفی از سبزه سازد خاکش نهان **صفر** یا در شیمان تعریف سبزه
 فایان در بیان تعریف دو مجتمع پس بکیر یک برکت ریحان را حروف آن
ح ح ط ط با اسم ط و مط بنویسد بحروف مغزیات **۲۲۲۴**
 در بصورت و چون برین طریق در هفت برکت ریحان بنویسد بعد بر کجا را بر
 بالای محم بوزانند بعد خاکش بر یک و اگر نرفته و در جاش نشکاه ایشان
 بنیاست در میان ایشان اندک و سختی بفتد تا که آن عهد بکیر جدا افتد
 کورند بخیر بکورد و پلوس قول بوز و برین پیر است **نظم** آن عجم بنویس
 بر ریحان و بر آنش بوز **صفر** یا کذره فقده شمن لبسی در باب و روز
این اجنبان فایان در بیان کشیدن مودل از بلاط لبش بر یک بر یک
 صغیر اسودد و این کورده و لوح نه در نه طایر کور **ع** در **ع** اسودد
 بر یکدیگر در وجه بکیر مودر آنها سر طان مانی بشد در هر روز
 رویش در نقصان هلاک بخور **ص** سفید بنویسد بوز دفع
 مداد جدید باب بر کورده و لوح مذکور را در قرح ما انداخته شب در
 زیر نجوشم بدار دیوه افش سب قرح را کوفته و پیش آن در وازه رفت
 بگوید فلان کس ازینج روز وازه پس و کوردم انگش این بخته ارد و وازه
 رود و قرح در دستانه در غده و چون قرح بنگذرم در آن روز
 از شهر بدر رود و این عمل قول بیواست فایان **نظم** در لوح مذکور

چون نیت کرده حضرت فاطمه زهرا در پیش رخسار خود **بسم الله الرحمن الرحیم** و در پیش رخسار خود
 بر این بندگان را و جز آن نهادم بی بیکدیگر اگر این اسمها را این را در دعوی
 می بخنوسید و در آتش اندازد خدا باطل کرد آنده سخن را یا مستغنیون
 و اگر اسماء عظام را بر بالای سگی که در تنو و نفاخته پس و آن آورده
 و در پیش کس اندازد کجی کرد و بیدک و او ان کنند و آدم کس
 با شری با قلم می بخنوی با نسیج می بخنوی بکنید بعد در میان قوم بیدار و بفرمان
 جبار و در میان آن قوم شوی و شرفی باذن **الله** سم خندان اما
 در وقت انداختن این آیه را بخوانند و لعینا بینهم اعداؤن و
 البغضاء الی یوم القيمة کما اورد و انار الحریب اسعها بینهم و
 الشیطان یومئذ یفرقون نجس و امتحان نه بر این دعای مهم
شعر اسم عمس ای نویسی چون سینه ای باز دان همچو حضرت فوج
 دشمن را کیف در هم از آن دعوت اسماء **الله** بر این فتح بافتن و غلب
 شد **یا فتاح** بخواند و از دل بگذراند افتری می ادر می چون از بلی
 قهی بخواند **یا فتاح** بخواند و از دل بگذراند قهی علیه و صیر بر ای
 ذلیل و فوار بر بخواند **یا مدد** و از دل بگذراند ذمه م این قم فافهم
 در یک اربعین و یاد و اربعین و الاثنا عشر اربعین محصل نابار عیلت
 که می حاصل آید و افهم **تقدیر** اسم اعظم چون از دل خوانی بیاز آن مراد

خجک

حضرت فاطمه ای که تا کردی ز لطف دوست شاد **هو الله** ای طایب غالب بدان که در
 خدمت از باب خفایق اهل الله و عارفان **الله** بیدار علی بن ابی طالب حکیم
 و عمر را بیان معلوم شد که نقطه اسم اعظم و باهر اسم که با شری از دل خوانی
 نسبت بسکون و عروج و بسکون دل چنان بخواند که جز فی دعا خواند و
 چنانست که اول بد و نماند و با هر چه بنشیند بیهوش کرد و در سیر کرده
 و تمام اعضا را قرار داده و چشمها را پوشید و دل ناساکر نمود و مجال
 خود بخواند چنانچه جمیع اعمال خود قرار داد گرفته ساکن بسوزد بیهوش اسم
 اعظم را در درون دل خواند که هر که موافق بود و در چند اسم که اسم
 محو شده در سمر هستی کرد در فیه عافی و باقی عن نهها و قسماها و دعانا
 و یا کللم **الله** با شری عرض از دل خواند آنست که چشم بر پدیده بیز نام محقق
 تمام از باطن خواند است اسرار عجیب و از او غریب مشاهده نماید **الله**
 و التوفیق و به التحقیق فافهم فال الصوقیه **واذکار الله**
 یعنی جمیع ذکر حال اذکار کو بند و فی تطلو الصوقیه **لا اله و الا**
 گویند **والله** از ضرب و ربط نیز گویند معنی کلمه **لا اله الا الله** نفی است
 یعنی کلمه **الانیت** **والا لله** و با آنکه **الا هو** اثبات حق است
 یعنی بقاء حق تعالی فافهم و فی سر الصوقیه لا برف الماء لا یج الا
 الماء لا حباب الا الماء لا وجود الوهم الا وجود الحقیقی فیه عافی

فان بعض الصوفیه ذکر زبان لقلعه است و ذکر دل و سوسه است
 و ذکر روح مشاهیر است و قال بعض العارفین ذکر زبان ناسوت
 و ذکر دل ملکوت است و ذکر روح جبروت است و ذکر سر می
 لاهوت است فافهم قال بعض الصوفیه ما عرف الله من قال الله
ان ما دل یکی ذکر کسوده شود بهم ذکر ها کسوده مرثعه نمیشود
 احتیاج کرده ماست و نمیشود دیگر و هم که در دل است بعد از آن
 حقیقت کرد اما و هم را همان مرکبند و کمان سلطان حقیقت است
 قال بعض الحكماء الروح سلطان القوی و قال بعض الصوفیه الروح
 سلطان الحقیقه آدم را پنج قوت است یکی قوت و همی حیال متفکر
حافظه قوه هیولانسرا محاکم قوه و همی را سلطان قوتها
 مرکبند یعنی هر چیز که بود و هم است و هیچ قرار گیرد حقیقت
 فافهم قال بعض الصوفیه **الروح** هو دم و النفس هو جوارح القلب
 هو الذریه فافهم و فی اصطلاح الصوفیه السر هو القلب المنور
 بنور الروح قال بعض الصوفیه هم ذکر یکبار پنج بطریق یک حلقی و سه ذکر
 نماید و در درون دل **انت است** بگوید و وصول تو هم حاصل آید
 فافهم قال بعض الصوفیه هم ذکر یکبار پنج بطریق یک حلقی و سه ذکر
 و چهار صبر با اسم اسم خاص بد و داده قریب از بار کبار صبر بر دل

و ذکر

و در بی هر نفسی تجلی و سهی و نفس نام حاصل این نامم قال بعض الصوفیه
 المفزیه در عالم جهان علم یکی طب دوم علوم سه حکمة الله **جهان**
 سر فی الله باده علم جعفر مبارک و علمها با چه زینت
 تمام حلقه ها مذکور بالکلیه قرار دهد و اسم اعظم را از در حلقه ها
 بیرون کشیده و باز چنان در درون حلقه چنان برسد که دل متنا
 گردد اما و هم را خود قصد اندرون دل رفتن نکند اگر و هم
 خود بخورد اندرون دل برود و بیاید باک نیست چندان
 مداومت نماید که از کمال سلوک و از کمال ذکر هر دو حلقه یکی شود
 اما حضور کاغذ نیاید و گاه برود و گاه اعظم بر اختیار از
 درون دو حلقه عین در چنانچه آتش از هنرم مرغین در با آتش
 از قیله بر اختیار مرغین در و اسم اعظم هم کاغذ چنان از دل مخزن در
 صبح از دو حلقه یکی کرد و هم دو حلقه دل قرار کرد و هر گاه که
 بطرف لطافت کند و صبح در حلقه توجه کند و هم را در آن
 حلقه ثابت و را صبح باید بدهد و هم اندرون دل رفتن فراموش
 فافهم ببار اسم اعظم را متصل ذکر کند و اسم داد و در وضع

بعد اسم را دروغ ساختن من قبیه بود و وجه اسم ظاهر کرد
 بعد باداب تمام و بجز نام و اعتنم و اسکت لفظ اعظم نام اسم قرار
 گیرد ذکر تا نگذارد و وجه قرار گرفت و صورت حاصل آید
 اینست ما عرف من قال الله فیہ ما فیہ من فہم فافہم ولی حیوان
 نخورد و در هر چه که در شرح بد است نخورد اول از خانه محال
 و از خانه دار و غنم و از خانه باج داران و از خانه حجام و از خانه روان
 و از خانه لالان و از خانه قصاب و از سوختن در آن منزل دکان بدین
 از خانه البنان چنین نباید خورد اما فرض کرده بخورد و جلال
 از ما هر کس فرض بکند بدان ارشد که الله تعالی العالی
 که کشف الله سید علی صوفی حلیم و در بعضی رحمان قادر
 و باقی و چون ما تصور کردیم هم البنان و از کوه بافتیم با تصور
 کردیم کسی که خلقت او و از کوه بافتیم باید ماند چنانچه
 شخصی را و از کوه بنیاد بنند در آن وقت حال او چنانچه در بعضی
 باید که حال خود را بحال او تصور کند و چنان باشد در پیش حضرت
 و دیگر تصور کردیم که تمام اندام ما و از کوه است اول مور سر
 سر و چشم و ابرو و چشم و بینی و تمام کلمه و دستها و تمام اعضا

بنا

با جمیع موها هر وان کوه اند و دیگر دیدیم که کعبه شرف الله کعبه عالم
 طاهر است و دل که بهت الله است کعبه تن است صرح دیدیم
 که عالم دل انجمن است

است بده بدکن سراج العلوب

من مو ارب عالم
 الغیوب مستغول ندیم چند است که بر باله در آن دل که در اصطلاح حق
 فواد میگویند و ذکر ما هم از هر طرف در آن فواد مر و در مر دیدیم
 که ذکر در دکان فواد قرآن گرفت و در آن فواد ذکر نصب عین گشت
 یعنی و قرآن چشم در کس مظهر تمام در چشم جمع میشود و چنانچه
 در دل جمع میشود و چون در نصب عین قرآن گرفت بقرآن و هم
 در فواد دل راست است استاد که دیدیم چنانچه چنانچه در جای راست
 اسناده کند بعد از آن و هم از فواد دل هر کس دور نکند بعد از آن
 از سر کتف یک و هم دیگر بداند که در الله اکبر تصور کنان ساجد
 و بعد از آن اجزای که در زمین کتف است **الله اکبر** کنان ساجد
 و هم چنانچه مرتبه مرتبه از اجزای سر و کتف تا بر زمین از طرف
 جوانب **الله اکبر** تصور کنان ساجد و اند و صبح بر سر طریق مفضل
 ذکر را مد و همت نماید تا بان عایت که از هر طرف بیک یا از آن

۲۲۰

اجزای تمام چشم خود را بنزد بر ذره از درات وجود خود را ساجد بپند
 چنانچه کند و از کوه محیطه کرد و در هر جا که ساجد است مسجودها
 بنجا است یعنی در هر ذره که ساجد است مسجود هم حاضر است پس
 هم مراد که در بیخ مقام است که نام و سخن تمام باین بود تا که از
 بر هوش حاصل کرد و از بر هوش مقصود است که ازین عالم غافل
 شود و دران عالم بیدار کرد و وصول هم حاصل آید و مافیه
 و این نقطه عظم بغیر اسم اعظم هم مرسوم و از خود و نه نام بهیسی
 که خواهر هم بران اسم عمل نماید شهود حق هم حاصل آید تجسیر و

امتحان کرده شده است فافهم

ای ساکب جو قطعه مادر

تمام طرف محیطه کرد دیوان

فر تفع شده در کاره سر جمع

سوف بود باز قطعه ما از

کاسه سر تقطیر شده در کوب ظرف ما جمع شده باز قطعه مادر تمام
 ظرف احاطه کرد و فر تفع شده و باصل خود رجوع گشته و کوب
 ظرف ما جمع کرد دوباره باز از کوب ظرف ما محیطه شده و فر تفع
 گشته از کاسه سر باکن رد و باز در کوب ظرف ما جمع شده همان

قطعه

قطعه باشد از دل بر زمین رود و بجه اسم اعظم را متصل در او متنا
 بکنند تا باین غایت که اسرار و آثار حقایق حروف اسم اعظم با یکدیگر
 نامعش رسد و باین از عرض تا به تحت اشرف عباد و در همین اشرف
 بتدریج تمام ناسوت و ملکوت و جبروت را که فته در لایه
 متفکر کرد در فیه مافیه فهم من فهم فافهم و اعتدالم و اسکت نقطه
 بقیه اسم اعظم سر کنده اند اسرار و آثار حقیقت مساس است از دل در تمام
 وجود بنا سوت و ملکوت و جبروت منتهی بالاصوت بقیض
 حتی لا یبوت نظیر ظاهرات ناسوت باطن اب ملکوت لقیقت
 اب جبروت و روح حقیق اب لاهوت چون اب بر ما پدید
 شمی پیدا کند بپاره در سار عا شود و شاخها و برکها و
 و کلها رنگ و میوهها و فو شبنو و شیرین و هوش انسان بپوش
 و اصل شود بحضور فافهم این همه تجلیات اب است فیه مافیه
 و همچنین تجلیات اسم اعظم در وجود و در تمام عالم از عرض تا
 به تحت اشرف عباد است میگذر فیه مافیه اجابت
 حاجات بقیض رفیع الالهات فرخ شمع از کس حاجت دارد اول
 بحضور وی می رود یعنی تمام حاجت خود عرض می کند او
 هم از کس هم خود حاجت او را را میگذرد و همچنین اول حضور حق

۲۲۰

در دل تصور کند در پیش از ذات کسیم حاجت خود را گذارید
 بجز تمام باید حاجت او قبول کرد و فافهم
 نویسد نام بقیض عالم ای ساک و ای پر عارف بدانکه این صراط
 نود و نه نام حضرت واجب الوجود عز ثمانه و جل سلطانه کشف
 سید علی جعفر صوفی حکیم / در است بفضل اله و بهمت پر پس بدانند
 معنی الله معبود بحق است یعنی خدا معبود است و تمام عالم عابد
 و معبود ذاتیت که پرستش آورد و شوق معنی عابد پرستش
 کنند بر حق و حق هم در هر ذره از ذرات عالم حاضر است اما
 غبار غفلت بنیاد ساک را پوشیده است چنانچه زنگار صوت را بر
 وجه آینه ظاهر شد رخ نمیدهد و همچنان زنگار غفلت دیدن حق را
 پوشیده چون ساک در پیش گوید که غبار غفلت را برود چشم و دل را
 بیناسازد با اسم مستغول شوق و معنی اسم را در دل تصور
 کند چندین که بهین حال است عجیب و لمحات غریب آید و ارباب توفیق
 بعد از مدد بر معنی باطن نظری افتد بعد از آن تصور مسما در دل
 تصور کند و اسم را عداومت نماید چندین که مسما در دل
 قرار گیرد بعد در هر ذره معبود حاضر است و ذرات ساک
 و عابد یقین کرد در بغیر مثال و بغیر نظیر و آن کسی معنی اسم را

بنیاد

نداند تصور مسما در دل تصور کند بعد اسم را ذکر کند خدا
 که ذکر بحال رسید و چون ساک برین طریق مد و مت نماید تصور
 مسما حاصل آید فافهم ساک این ضابطه مستغول شوق در
 میان کوچ و غیر ساک تصور مسما حاصل کرد در فیه فافهم
 اسم تصور مسماست فهم من فهم سر است معنی اسم مسما
 اسم است فافهم برابر لشمس مخلوق فانت اول بعد از خدا
 فحق هزار و یاضی **یا فیهوم** بخواند و آن دل یا و هاب یا و هاب
 و بعد از آن جاست ساطع هزار بار **یا ارحم الراحمین** بگوید
 و بعد از آن هزار **یا مالک یا قدوس** بگوید و بعد از آن عاقل
 هزار بار **یا معز یا عظیم** بگوید و بعد از آن معنی هزار بار **یا کبریا**
 متعلق بگوید و بعد از آن عشایر هزار بار **یا کاف و یا غنی** بگوید و
مسما در وقت تجمیع یعنی از نیم سب تا بظهر و صبح
 هزار بار **یا فتاح یا نواف** بخواند اما از نیم صبح تا بظهر آن که آن
 بدان ساکت و یا آن برابر لشمس مخلوق فانت بخواند که از برای
 حاجت تله و ابر برای لشمس مخلوقات بخواند چون خاصه
 برای خدا بخواند فافهم لشمس مخلوقات روزی که داند بخس به
 شده است فافهم فایده در بیان لشمس مخلوقات

ن

بفیض رفیع الدجا اول در روز یکشنبه یک لوح در آن بکش
 بفرم این اسماء عظام باری تعالی و تقدس در آن لوح ثبت
 داده حق خود سازد و یکی دیگر نوشته و در حجم کخلوگ
 اوست در جای که گشتنگاه خود است رو بر رو خود در دیوار
 چندین باره اسماء که ضلع اول است هزار بار و بر موافق
 اعداد اسماء الله در مراقبه از دل بخواند و روز **دوم** اسماء که در
 ضلع دوم است بخواند و روز **سوم** اسماء که در ضلع سوم
 بخواند و همچنین چیزی هفتم ضلع می ثبت باز آن سر کرد برای تجار
 مخلوقات نام امام است در شنبه مخلوقات بفیض رفیع الدرج
 تجسیم کرده شد فیه ما فیه فافهم **بضر** یا هر که سازد یا هر که اسماء عظام
 مجله مخلوقات را شنبه سازد و التسلام

در یکشنبه

در بیان شنبه مخلوقات بفیض رفیع الدجا که مغز شنبه بر مکتوب نالست
 چنانچه او طلب کند نام پنج شهسور نام کرد و او را روز **یکشنبه** رو بر رو
 زلف او افزون کرد و او را دل مرد **یا** باشد زن دل کرد
 و اگر بخت و طالع نباشد طالع او با وج و عظمت و علویت تمام و نتیجه نام
 نابد و انواع لغوات و مشاهدات معاینه کن و محال حاصل آید انون
فاعة چنانکه اول در عطار **مشتی** و طشت زعفران
 باشد و چرخ زهره صبح صادق در میدان کرد در خلوت خود باره قی
 و دووات و قلم بر کار حاضر باره بعد اول سنت و فرض خراج
 کند بعد هبیب چیزی بخواند و اسم اعظم را از دل بخواند و در مراقبه
 رود و چرخ شید بر آمدن کرد اعدا اسم اعظم را در لوح مد
 شمس در سواد بسطد بعلم جعفر مبارک ثبت داده حق خود سازد
 نتیج نام دهد بدن هر روز اسم اعظم را بر موافق اعداد اکبر کبابی
 بر بطریق علم جعفر مبارک ربط داده شده اینست **بدل**
 خواند نام مراقبه رود و در هر صد بار یکبار این قسم را بخواند
 روز بروز خود را در تقریر بلند فیه ما فیه و قسم اسم اعظم **اینست**
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّيَ الْأَعْلَى اللَّهُمَّ احْصِ ذُنُوبِي وَ قَلْبِي وَ رُوحِي
 اجْبُتْ بِاِقْتِوَمِ نَبِيِّ مُحَمَّدٍ بِاللَّهِ سَبْعَةَ سَبْعِينَ وَايَّامٍ سَبْعَ فَاغْفِرْ عَرْدِي

اسم اعظم

یا حی یا قیوم اللهم ارحم قلبی و ذکر عی و روحی اجب یا حی یا قیوم
 بحق یا الله یا رحمن برافرواست فافهم بزر و بزر که بدید اللهم
 ان لشخصی جمیع مخلوقانک بحق یا حی یا قیوم ارحم قلبی و قلبی
 و روحی اجب یا حی یا قیوم بحق یا الله فافهم ای طالب راغب
 و ای سالک صادق و ای عارف عاشق بد آنکه این سید احض
 خدام سالکان اکامه و عارفان بالله سید علی جعفر صوفی حکیم و
 ضابطه که در ششای اعضا خود بعلم جفر مبارک یافتیم درین اوراق
 بفیض قادر خلاق ثبت دادیم نا طالبان الله بفیض مستفیض
 گردید و ما تو فیض الا بالله پس بدانکه عرض از ششای اعضا
 خود آنست که ششای چشم و زبان و گوش و دست و پای و تمام
 اعضا را مطیع دل مرکز دانند که دل پادشاه و چشم و زبان و پای
 و عین چشم در دل قرار گرفت تمام اعضا قول را کرد و

و کلام

و مسکن او حق باشد و ظهور حق کرد دانست معنی ششای وجود خود
 و این منزل سالکان و عارفان مقرب اند و درین محل بعضی را
 الحق میگویند گفتند و بعضی صانع سلطان المحققین و قطب العارفین
 سر محمدی باین سبط مرفی مودت سبحانی ما اعظم شای تمام
 در و لیسان عالم و سالکان بی ادم که در سلوک میگویند هم بر این
 معنی است که چون طریقی حق کرد و بعضی تمثیل او چنانست که برین
 شخص را دلیلی بگرد تمام اعضای او را اعضای خود ذکر دانند و در
 هیچ اختیار نمائند همچو درختی که او را هیچ حرکت و سکون نباشد
 مسکن و محرک او همین باد باشد و هیچ سالک فراهم که ششای خود
 سازد اول مر باید که حضور مسما را در دل امام دوح ساخته
 ساخته و نور چشم را از درون زبیر بر رخ گرفته و بر درون
 دل فرو برده و کجوب دل خسته می گردانند و اسم اعظم را بدل از
 بنوع تمام بانو چشم و روح و وهم و خطن از خلقها در دل
 گذرانند و در دل قرار گرفته هر قیبه رو و چندانی که نویسیم
 و روح او و وهم و خطن و ذکر ذاکر فانی کرد و هر چه مذکور ماند
 اینست ششای وجود در آن خدا بفضیل حد فیه مانیم من فهم
 فافهم و اعظم و اسکت اگر روضه اسم را در دل اما

دوخ نسازد اما خطر ناو باو هم را از خلفها در دل کشته نبرد
 اسم خود حاضر مرقوم و ذکر هم بخود میزند بغیر اختیار
 سالک چنانچه آتش از قبیل سراج بر میزند و ذکر هم از دل
 چنین میبیند بغیر اختیار فافهم

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

بعضی العار نیست یعنی اولیاء الله چنین فرموده اگر سالک بر اسمی و یا
 هر عددی و یا هر کلمه و یا الکه هر عنایت و الا تمام کلام الله باشد
 اگر از برای خدا بخواند این دین است و این کس را از مقربان حضرت
 واجب الوجود از خاصه کاند است و اگر سالک اسم را با دعا و
 یا کلام الله را از برای حاجت فرود بخواند مقنوم بر و غضب
 کند و بگوید اگر این حاجت تو بودی می باید نمی کردی پس سزا
 پرستش از برای حاجت تو شدیم و این بعضی کسان از ترس دوزخ خدا
 برستش میکنند خدا را غضب می آید اگر دوزخ نبود لا ایقین
 بودیم پس با نفاق عارفان و تجریم سیر و امتحان فقیر خیر و شرم
 با نخواستن خواهی بود بیکس چیز بدید خواه نیکر نصیحت کنند هم از
 آن بجز خدا بدینند و از برای خدا نصیحت کنند تا ما از برای حاجت
 خود دعا بخوانند و بیکس چیز و نه مراد خود را از خدا طلبند همین
 خود را بخدا بسیار دلی از مقربان حضرت اله که در حدیث آمده
 دانا و بینا او است کسی که خدمت او میکند چه حاجت چیز طلبد
 مکن او نترساند که در دل این کس صیفت اگر چه اکثر علماء چنین گفته اند
 که هر گاه که طالب دعا بخواند حاجت خود را از دل بخواند این هم یک
 نکته است اما سالکان گاه و عارفان بالله سید علی صبر دعا

از دل بخواند و اسم اعظم را آن قدر درون حلقه با الله دل کند زین
 مرگوبید و حاجت خود را برین نام من بزند قوت تمام حاجت ایشان را
 چنان و او میکند که عقل عاجز و فاضل از قوا آنها انما نظر علی
 لوجه الله لا نرید منکم جزاء ولا شکورا اکن کسی بکسی نگوید
 بکنه او هم نیگوئید بکنه پس خلی را و بکنه و این بدی که او هم بدی
 بکنه پس خلی را و صید هدای عارف قوتها اینچنین است که خلی
 کسی را دیده جز با دل هدیه می دهد که می دهد بجز خدا فاضل کافیه فراموش
 پس طالب را می باید که اول بگوید این اسم را از برای خدا می خوانم
 و این چنین بر از برای خدا می گوید و بعد بدید قوت تمام حاجت
 او را اجابت کند فافهم فاید در بیان دعوه بد و ح و
 قسم آن بقیض سبحان اول بخون بسیار که در دو برابر لب
 آب بکشد اشک کرد در پیش صورت اما در حجج برابر لب آب
 باید در کوه بند و آب روان اعلا و صاف باشد که در اینجا اول
 نسک و صبر و دهها و طبل و نقان و خود جمع کدام در دو
 نرسد که دعوت باطل گردد و وجهی سالک خواهد که دعوت
 بد و ح بکنه اول و ضول بسیار زد و دو کانه بکنه از دعوه از
 ارواح استمداد طلبیده هزار بار انا انما نناخوانه و دوازده

بکنه

هزار بار در دو نرسد هر کدام که بتر بوعان **۳** باید و ح بکنه اما کاه کا
 باجوب اما در میان آب بزنند برین اسم بکنه و در دو تمام نرسد
 از لب آب روان برضد و در لب حجره در آید و اسم بد و ح را بد کنه
 خدا و صحت نماید در سه اربعین از آب روان یک روحانی بیرون
 آید که خلی این در بیاید است او با شمع بعد با و عهد و قول نرسد
 اجازت دهد و هر چه امر کند از دریا و از دریا و غیره بیاید اما
 قسم بد و ح را در هر صد بار که اسم بد و ح بخواند عم بار و **بیار باد**
 قسم بد و ح بخواند فید عافیه و قسم بد و ح **ایست**
بسم الله الرحمن الرحیم بر هتیه بر هتیه
 کز هتیه تغلیبه طور این طور این من حل بن حل
 تر فتن انهای لهاله اهاله هلو جلو هلال
 هلیه غلیش دشوش حو طیر نلشون ذاقبرات
 ش نلن سهاله **۳** بان سهاله صلیل هیله هیله
 ولسانی بنی آدم و بنات ما اخذت قلوبهم الی الحیة و الموت
 و الاطاعة اخذت قلوبهم بید الفدره العظمه بعن عنی الله بنی

وجه الله و بما جرى به الظاهر عند الله الى خير خلق الله محمد
 عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم احما حميدا سائلا يا بدوح
 يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام بلا اله الا الله واخواعبده
 الله اذا عاهدتم ولا تنقضوا الايمان بعد توكيدها وقد
 جعلكم الله عليكم كفيلا در كننت خرد زنده جمع علماء اهل
 لغت چنين فرموده اند كه اله در اصل واژه بود و او را بالف
 بدل كننده اله شد الواء من الوالم وهو النجس واينه قول علماء
 صرف است و ساكنان هم چنين ذكر فرست **الله** در اصل اله
 بعه الف و لام بر اله آورند ان اله شد بعه زيب الف را بلام
 دادند و الف را حذف كردند ان اله شد لام ال را در لام
 هم له آورند و در و ارقام كردند **الله** شد پس معنى الله
 معبود بحق مخلوق و حضرت صاحب بوز قدس الله سره العزيم
 نقل ميكنند **الله** مخارج الاشياء من اعدام الى الوجود يعنى
الله نعم برون آرنه اشياء است از عدم بوجود فافهم قال
 سيد الطائيف جنيده رحمه الله عليه التصديق بطريقنا هذا
 ولاية **قال** سيد علي حفيضي الصوري حكيم ازوم هذا نقضه
 اسرار **الله** نعم اي ساك و اعراف و جه فر ابر كمشاهره و رويت

قابل و وصال حال آيد او لخلق باي **الله** بخلق باه دل نشانه
 و نيك وجود ساختن و و هم را در خلقها مذكون بالكلية قرار داده
 اسم اعظم را ذكر كنند و سمي را در دل روضه دانند بده سمي با ما
 دوخ ساختن هيقل م رود و چون ذكر بحال رسيد بعه بوجسيم و ذكر
 و حضور ستر درون كعب دل پير و چرخ چرخ چرخ چرخ آتش از بهر
 مرخيز و و چون در بحال ذكر كشت نمايد مشاهره حضور و رويت
 تلميح و وصال سمي و ديده خود را بچشم دل حاصل آيد و چون در بهر
 ذكر مستغرق كرد در خطره و وهم و روع و دل و ذكر و ذكرا هم فافهم
 شه صدر كور ملذ فيه ما فيه من فوخ فافهم و اعتلهم و اسكت و ذر
 سجاد بكون يا حي يا قيوم بكتي على الايمان اجب يا الله الذي لا
 عليك يا ارباب المقدس سبعة البدي لا يا تقيا يا قبا يا
 جينا الى جمع **قال** العيني النبي صلعم اللهم لا تكلفني الى نفسي
 طرفه عين ولا اقل من ذلك اكل الى كلاءة الوالد و اله
 حشون و دي جمع روح اولياء و انبياء و روي انهم هدي و شهد
 در ابتدا اعدى و شكره لغت خدا سلامت مسافران بروعي
 عالم دم بر نكبي فوانيم بعه **س** يا ابا اللهم لك الحمد و لك الشكر بكون

۷

فانهم وصيت ببر بفيض من اول نوح چشم را از درون زير بروج
 فر آورده و در درون حلقه ناه دل گذر بدين در كعب دل نشاند
 اما ساك خود را و كمر خود را متصل راست بگرد و نوح خود را در
 دو ساخ استخوان خلق فرو برد زود تاثير بايد فافهم و صحيح
 روزيك از رديع المال نور چشم بد دل نقل افتد و چنين قطب چشم در دل
 قرار بگرده فراه راست باشد و باضواب بگذر و بايشيند
 باكي نيست و قتي كه چشم را در دوك دل بنماید بعه رد دل
 روح مسمي را امام دوخ ساخته اسم اعظم را بدلك ذكر كنند چنانچه
 كه حضور كرده ناما در پنج مقام هند حاصل صاء اعظم است
 يك در وقت سخن گفتن دامن از ذكر دل غافل نشود **دوم** در
 وقت ملاقات آدم صبح زان روبرو رسايل ميشود از ذكر دل غافل
 ميگردد پس همي بايد كه در پنج محل از ذكر دل غافل نشود
 در وقت بسيار كه مستكي صبح طعام نزيهه بايد در وقت طعام
 از ذكر غافل ميگردد بسيار در وقت بسيار بايد بود ساك طعام را
 بغفلت نخورد و بدكن مستغول نشود بگذارد طعام را فافهم
 در مجامعت در مجالسه سخن نكنند اگر كسي ميابد از فرج او
 باو سخن نكنند حاصل در هر جا كه باشد از ذكر دل غافل نشود

عاشق
 عاقل دارد

بنا

از هفت ل باز گرداند و دامن با بران مرتبه رسيد رسيد مشقت ميابد
 مرد مالي اين زمان هم از كتاب مرقوم بدنه ان پس و نه ارذل
 هيكوند كسي كه ساك در كتاب باخ ديگر رسم نالان بايد چي كه مردان
 خدا هم از دل كشيده كتابها ساخته اند نه از كتاب بد دل رسيدند
 پس كتاب كجا و دل كجا و از دل گفتن كجا فافهم در مقامها
 خود را و دل را ناديدن و پهوشي كشتن غرض است كه ساك
 از خود بي خود ميگردد و صبح خود نمايد فافهم پس خود كجا
 و دل كجا يعني حضور هر گاه كه ساك در وقت خواندن
 يا بكي چيز در داخ با كعبه دادخ اگر چيز ر فطوح غرض از اغراض
 خود در دل بگذراند زود استغفار كند و بايش هر نديك نام
 و بعضي تمام ر جوع كند تا مسمي قران بگردن و نكند از نديع صبح
 ترا ديدم و تو ما را ديدى اسم چكاره اين فافهم صبح الساك
 پهوشي بيداشود و بر خود بپايد اسمي ظهور كردد
 سور اذ از نزلت الارض و الم تركت و نيت بد اين
 هر سه سور فاهر امار سور نيت يدا و الف تا بد است بكي الف
 تا را دوم الف تا را دوم الف تا و امرانه چي كه لوح در نيت
 ميتوقه مول اعوام بوسه رم الله عليه هزار مكاله را در زمان

بنا

شهاده بشود نور و فانی گرداند و در خطه باخ اللهم خلتص
 علی بن فاطم و ان از بر خود بکنم اللهم خلتصی فافهم
 تنه سالکان سبغی است **دوم** این اسم است **شدید** **فکر**
فایض اصل همین اسم اعظم است در تمام علیات فیه به و اهلا
 و نفس یقیم فیه جانی فافهم ای سالک و ای عارف حق **فکر**
 که مسمی ظهور کرد اول اسم اعظم را از دران حلقه ها اول
 به بر کرد و بعد از روح حلقه ها در صلیع گذراند به بالا برود
 و ذکر را تا بان فرود آمدن نهد هر منضیل اسم اعظم را بدل ذکر کند
 چند این که ذکر بحال رسیده نور ذکر از درون دل بوی بالا حلقه
 دل مانند جی اخضر ظهور کرد در روز بروز نور ذکر تر فرموده
 باشد تر کرد و بعد همین نور ذکر را در دل قرار دهد فیه
 که نور ذکر هیچ حرکت نکند و نلین در راست استاده شود بوجه
 حضور مسمی را با نور جی اخضر الیه داده و به تصور تمام علیت
 و در جی بند او تر بکنند نورها و ذکر جی ذرات علی حد
 گردد و ذکر فرق کند لطیف بوجه دل تا از جای خود ببالا
 اندک میل لطیف دهد تا که نور ذکر در تمام وجود قرار گیرد
 میل و هم را با حضور بر تمام عالم بدهد و نور ذکر هم تمام عالم

بگوید ذکر خاک فانی شود مسمی در تمام عالم ظهور کرد و فیه جانی
 فهم من فهم حضرت محمد و اعدا تصور بر کن که همین محال است
 علم ابرام نقطه اعظم است که اول دعوت اخلاص کنز بوجه حضرت
 رسول صلعم را در خواب بیدار در مرافقه حاضر شد و اول فافهم
 نقطه اعظم ای سالک در راه میل لطیف دادخ از آنست که اول
 بر دار دابت معنی میل لطیف دادخ
 بر دل فیه جانی نقطه اعظم ای عارف و هم را بر بالا میل
 دادخ از آنست که اول استاده کرده و
 معلومیت تمام میل با وجیت نماید اینست معنی میل و هم بالا
 دادخ فافهم نقطه اعظم ای سالک و ابر عارف
 اسم اعظم را بدل فراندخ از آنست که اول طالب غالب روح
 روح را استاده کرده و
 در حلقه حلقی فرور برده و اسم اعظم را در دران حلقه ها اول
 دل **والله** نزل نمود و معناه اسم اعظم را بوجه تمام نقطه
 مسمی القاسم ختم ذکر کند ابنت تواند اسم اعظم بدل فیه
 جانی حضرت امام غنی علی رحمة الله روز روز
 در زمین از روز پیش بر بیدار میگردد سالکان خاک و قلب

حاضر مع الله فافهم
 فان بعض الصوفيه حين فرموده
 که مرید بدست پهلانت خداست اگر پس بکار خود مریدان نفس
 کند پس بر دروغ مرید ضیانت کرده باخ فافهم **نقطه**
 میاقبه ذات یعنی مقنون سمنی را امام خود ساختن عین مرقبه
 ذات است فافهم در دل تصور مقنون سمنی عین
 میاقبه ذات است فاقبه فافهم **نقطه** عظم روح حضرت
 محمد را در دل تصور کند که این کور و روح روح محمد است
 علیه السلام بعد بروح محمد توجه کند و در میاقبه رود و با
 روح محمد تصور کند در میاقبه هر دو یک معنی است و روح
 هر که خواهد هم بیخ سوال بود فافهم **در اصطلاح صوفیه**
 و هم او را گویند که وفهم کند معنی دوستی و شکر و معنی سلا
 و هلاکت یعنی نسبت بر خیز و شکر خود را این وظیفه هم گویند
 اینست معنی وهم و بر چه که مرید وهم میکند فافهم **در**
اصطلاح صوفیه فطر او را گویند که آنچه در دل بگذرد از هر
 گونه که باخ ایچ فطر گویند اگر در دل خیز بگذرد خاطر خیز گویند
 و اگر در دل شکر بگذرد خاطر شکر گویند و ایچ هر دو خاطر را
 بن فطر میدانند فافهم **در باب استخراج اسم اعظم**

در باب

و ساختن عین است بقاعه علم فیض مبارک از برای تسبیحی مطلوب
 اللهم ان تسبیحی علی بن فاطم علی حب محمد بن امین اجب با الله
 بحق لا اله الا هو الدیان اقصر حاجتی و تغلنی مطلبی **بگو**
 یا رحیم الرحمن اوله مطدا در دل تصور داند بمعنا اسم
 حاجت خود را در پیش منتهی یعنی تمام بگذراند **قسم** را بزبان
 بخواند و اسم اعظم را بدله بگوید چند است که مط مستقر بود و بویج
 مریج شمسی را حوضی در سار و نیکجه نام دهد با وجود اینجنان غیر
 و این طریقی خوانند از علماء مصر و سالکان و عارفان چیزین فرمود
 که هر که یا عزیمت است از خدا دور است بران نامند که کناس را
 بحضور یاد شاه مرطند فافهم **علماء مصر و سالکان اله**
و عارفان بالله ضابطه که بعلم فیض مبارک در و موصول سمنی است
نبت اول از اسم طالب اسم اعظم استخراج کند و از اعداد اسم
 اعظم لوح مریج مد و شمسی مرتب ساختن خود سازد
 حضور سمنی را در دل امام خود ساختن اسم اعظم را
 بدل بخواند چند است که از این علم معناه اسم افتد فیه ما فیه فافهم
 هر فافهم فافهم اول از اسم طالب اسم اعظم استخراج کند
 و لوح مرتب ساختن خود کرد و اندر نیکجه نام دهد و معناه

اسم را در دل مضمون داند و در مراقبه ذات رود اسم اعظم را
 بدل بخواند صندلش که مسمی مضمون گردد فیه ما فیه فافهم
 القهر المهلک علی عزیز السدة المفطرة علی عزیز و القیض
 السدة بد علی عزیز القدرة المهلکة السریع علی عزیز اهلک علی عزیز
 باسم الله القادر القهار کبیر فطعت و فرقت امری عزیز فی
 تضلیل اکر اعدی بکی باش کبیر نویسد و اکر اعدی دو ناباش او هر
 چند که باش کبیر هم نویسد در این چهار اسم اعظم خواند
 چنانچه منعارف ارباب اهل یقین است فافهم **فایه** در بیان
 ساختن حقه از مرغ با سرپوش که غوش حقه و سرپوش را بر یک نیم
 پشت شمشیر و یا عقداں دو پشت شمشیر پهن باش اها کتادیا
 دهان حقه و درازی دهان حقه برابر یک بند انگشت شهادت **میزان**

صوابه بنده که باشد
 بکنانند بر این
 و در از بر یک کز شرم
 تر باشد
 دیگر
 سیخ
 بکلیں در برابر
 باش بهتر
 دیگر سیم مرغ مراید حلقه با این تا حقه مضبوط باش حقه را با نخ ببرد
 تنور حکمت او بزبان بکند چنانچه معروف است عطار در مجلس روح
 نفس عفری حجر عبد عفری حقه این دو بخش بر یک
 بخش خالی حقی نفس عبد عفری حقه دو بخش بر یک بخش خالی
بسم الله الرحمن الرحیم
 المعطی من لثنا الحکمة بفضله الفهم و اصله و اسلم علی نبیه
 محمد الرؤف الکریم و الم و محبته ذوی الشرف الجسم بوخذ
 علی بركة الله تقاعثم اسبابا حول سائر کتدک و منسل بعه
 تشیح و سیر واحد هر تالی یعنی در پنج سیر واحد و کلاً

الطين

كان من كندك قطعاً كباكيس الى بصير قطعاً صغاراً قد
 انحصر ويؤخذ اوراق شجر الحناء ويذق بل يطبخ وهو
 رهب لبنان ويجعل ذلك الطين على الكندك المذكور في ظرف
 فخار او جنيش ويغلي بالتهان في الشمس فاد الشف مجد يطرح
 الطين المذكور عليه بعد كل يومين او عنته ايام ويكفي كل
 من سبوعين ثلثه من ورق الشجر المذكور واللوي ان يطحن
 بالماء ويغص ويؤخذ مافه ويجعل على الكندك المذكور هكذا
 مدة ثلثين يوماً وبعد كل عشرة ايام يخرج الكندك ويعرض
 على شرب في الشمس لينشف ثم يجعل عليها ماء في الحناء كما
 ذكرنا الى تمام الاربعين ثم بعد ذلك عشرة ايام يجعل في ماء اوراق
 شجر الرمان كما ان يجعل في ماء الحناء حتى ينم اربعين يوماً ثم
 يجعل قريبا بحيث تسع عشرة اسعاب الكندك المذكور و
 يطرح الكندك فيه ويكون راسه واسعا مكشوقا و
 يؤخذ بوزن هذين من السكاك المذاب على الكندك المذكور
 ويؤخذ العجم فيجعل تحت الموس وحواليه الى راس الموسق
 وينفع بالمنفع الكبير ودر زمان اكل طعام وقرع منه مع
 عدليه وفي تلك المدة يظهر النار في الكندك فعند ذلك

يجعل

يجعل من مساه اوراق شجر الحناء وهي الذي يقال له بالركبي
 ترور البستاني مقدار كف من ذلك الماء على الكندك المذكور ثم
 بعد ذلك بيعد الفهم من حواليه ويغلي الى ينطفئ النار التي
 تحته ويبرد فيسأل وياكيس الموس نجد فيها قطعاً صغاراً
 مقدار الفلعل نحاساً منقداً ثم يؤخذ غصون شجر دستان
 الاوراق ويقطع قطعاً صغاراً ويملا في حجابي تركس
 ليسمي مات بلسان المدركن ويجعل على راس صحننا من رفا
 في وسطه ويحتماط فان من حتى يجمع في ذلك الطرف كلما
 خرج من الدهن والماء ويغص حتى يجعل الطرف المذكور
 تحتها والمجلاه فوقه ويجعل حوالها وهو فيها شام من رث
 البقر الى راس الصم الى وسن من روث الفهم وسياتي
 الحطب بجيدت يعطى الحمله جميعها وقد النار من النار عليها
 من الطين الى المغرب كما انخرق الحطب المذكور وعند زاده
 الى وقت غروب الشمس وعند الغروب يترك البياض
 يبرد في الصباح الثاني ينفع ولينا الحلا اجتماع في ابطه الماء
 والدهن ثم يجعل الشيف والنه تال المذكور بين الماء والدهن
 المذكور مدة اربعين يوماً اي لا زابد ولا ناقص ينفع طرف

فجان قد شرب الماء اى غير حديده ولا لثب رطبان يكون الماء والاد
 بحيث ان يعبر فيها الدهن والوايين المذكورين بل بحيث يتخلل
 فيهما ثم بعد الايام محرق تحت ذلك الطرف حتى ياصغر
 ويجعل الطرف المذكور في حصره ويجعل الطرف وصفه صديقه
 وفوق الرأس الطرف صحن من الفخار ويجعل فوقه اى فوق
 الفحص سبعا من رطل القمح ويوقد من الصباح الى المغرب
 وفي اليوم الثاني يفتح ويخرج القصفه فاذا اجمع مقدار
 قوله من الدهن فتلك الغنمة الرابحة ولكن لا يترك
 هذه النكتة وهي ان يجعل بعد الايام حين ما يجعل النظر
 في الحفر لخراج الدهن قد رما جعلت في الطرف على الدهن
 من الماء والدهن المذكورين ليحصل من القصفه شئ له
 الوجود نفسه بفضل الله بغيره يحصل قد بوله او زبال
 من التولم بين كفة الله العظمى الوهاب الغزالمغنى الغياض
 حد ومن الشفاء الله الاليم طريق الريح يوقد رابعة
 اسنار من القم في النقطه على النار التي يصير بها القم ماء
 فاذا صار ماء اخذت من نحاس الكذرك اليهود واحد
 ساهم وذهب ساهم من الدهن المذكور يصير اسنار

الطين

فوا

خر اجازون من بيده الملك والمالك وله الاهوت والمجنون
 بسم الله الرحمن الرحيم تعليم الحكيم
 يوقد على بر كفة الله اوراق الشجر يقال له هناكه وثنى
 سبب بيل سبب بيم بم يجعل النذل انه في الهاون اوراق
 بعينه بوع سبب ٢ سبب الشجر بين المذكورين وليتمخ الخع
 ازمان يصير ناعما ثم يولى باين المعشر قد عشر اسبار
 ويجعلها في قدس ويربط اس القدر ثبوت ويجعل على ذلك
 التوب الدهن المسحوق المذكور ويجعل بحب القدر نار
 لسناب هذا قد ربع النهار ثم لسال الدهن المذكور ويجعل
 ينادق كل بند قه قدس سد رصغين بل قدس حصنين
 ونفس من توب في الشمس ويبسط فوق القدر المذكور في
 الشمس ليكشف ويجعل في طرف محفوظ ويبلغ كل ليلة وقت
 السحور وهو عند ما مضى من الليل ثلثه ارباعه او ثلثيه
 خمسة بند فان مع العسل واحد نور واحد فاذا مضى اباما
 وقد ر على الزيادة اكملها الى عشر بند فان ويحتمى عن
 الملح والنمر الهندي واللذ البارد ولكن اذا حتم الماء بعد شرب
 يردء وشرب فيما يالي ويشرب في عشر ايام الاولى وقت

انما الاقرف واليد بربت الانسان
 على السعال ويرد الادر ولا يفر
 بعض كالدقيق

ونحن

۲۳۱۳

المغرب واحد سبب سكر ابيض والوجع مع خمسة ايمونه
 يجعلها سريه وشر بها وفي عشر الناف نصف سر سكر و
 ايمونه ونصف وبعد ذلك كل لياله ربع سبب سكر مع ايمونه
 واحد

[Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]